

העולם הזה

הכסאות מנצחים את העקרונות

ידיו חוזר לחיק בגין

שיבעה ימי-עבודה

בשבוע במשה"ב

שרהביטחון עזר וייצמן חולל שינוי ראשון במשרד הביטחון, בכך שהנהיג שבוע-עבודה בן שבעה ימים בלישכת שריהביטחון.

כדי להתגבר על החומר שעזר ללמוד ולדבוק, עובד עזר וייצמן גם בשבתות כמימי-עבודה רגילים.

הסדר חדש זה עלול לפגוע בסגנון-השר, תת-אלוף (מיל.) מרדכי ציפורי, הנוהג להתפלל בשבתות בבית-הכנסת שבשכונת-מגוריו, קיראון.

לא ברור גם כיצד יגיבו שותפיו הקואליציוניים של עזר וייצמן מהמפד"ל, כאשר ייודע להם על הסדר החדש שהנהיג במשרדו.

ד"ש בסימן

קולקטיביות רעיונית

בתנועה הדמוקרטית לשינוי הוחלט להפסיק נוח, שעדיפיו נאמר על נציגי התנועה בכנסת ובמסדרות אחרים להשמיע הצהרות מדיניות או אחרות ללא אישור מוקדם.

רק דובר התנועה רשאי לדבר בשם התנועה, ומידע על הנעשה בתוכה יימסר בקומוניקטים. בכך נעשה ניסיון למנוע מתן ביטוי למיגוון הדיעות בנושאים שונים בתנועה, ולהציגה כתנועה של קולקטיביות רעיונית.

התופעה מזכירה ניסיון דומה שנעשה במפא"י באחת מתקופותיה החשובות ביותר — תקופת הדחתו של פינחס לבון.

תושבי תוכנית ל'

נגד בית-ההלוויות

תושבי שכונת תוכנית ל' שעבריהירקון בתל-אביב, מתכננים גילויים של מרי אזרחי נגד עיריית תל-אביב בשל התוכנית להעביר את בית-ההלוויות העירוני לשכונתם.

בין השאר הם מתכננים אף מישלוח עצומה לראש-עיריית תל-אביב, שבה יאימו שלא לבחור בו בבחירות הקרובות, אם אכן תמומש התוכנית.

בית-ההלוויות העירוני שוכן כיום בבית-החולים איכילוב, ומדי יום יוצאות ממנו כשלושים הלוויות בממוצע (60 בימי ראשון) הגורמות לשיבוש-תנועה במרכז העיר. תחילה היתה תוכנית לבנות בית-הלוויות בשכונת מונטיפיורי, אך התנגדות תושבי השכונה ביטלה אותה. גם התוכנית להעביר את בית-ההלוויות למכון הפתולוגי באבירי ירדה מעל הפרק, בשל ריחוקו של המקום מבית-העלמין העירוני החדש, שיתרע על שטח של 360 דונאם ברמת-השרון.

התוכנית הנוכחית היא לבנות את בית-ההלוויות ליד תחנת-האוטובוסים הסופית מעבר לגשרהירקון, במקום שבו נמצאת כיום פשטת-האבטחים של קרוש.

תושבי עבריהירקון טוענים, כי הקמת בית-הלוויות במקום תגרום לשיבוש-תנועה ותשנה את אופי שכונתם, שגם כיום מוטרדים תושביה בשל ארובת רדינג ובשל שדה-התופה הסמוך.

חיילות מתנדבות

לקורס-טייס

התקדים שנקבע לפני מספר חודשים, כאשר לראשונה בתולדותינו הסכים חיל-האוויר לאפשר לחילות להתנדב ולהשתתף בקורס-טייס, כבר הוליד תגובות ראשונות. מספר חיילות זכות לשירות חובה כבר הגישו בקשות להתקבל לקורס-טייסים.

האשה שהתקבלה לראשונה לקורס היתה טייסת אזרחית, שהתגייסה לשירות-קבע כדי שיאפשר לה להשתתף בקורס של חיל-האוויר. היא זכתה בכך בתום מאבק ארוך. בינתיים כבר הופסקה השתתפותה בקורס. אי-לם התקדים שנקבע בקבלתה עורר מתגייסות אחרות לבקש להפוך לטייסות צבאיות. עדיין לא הוחלט אם יתקבלו חיילות בשירות-חובה לקורס.

תחילת הוועדה להשאיר את מינהל-מקרקעי-ישראל ואת נציבות-המים בסמכות משרד-החקלאות, יודיע מודעי על התפטרותו.

בינתיים עומד מודעי לצאת בסוף השבוע לחו"ל, כדי להודיע להנהלת חברת-התמרוקים הבינלאומית רבון, שהוא יו"ר מועצת-המנהלים של הסניף הישראלי שלה, על התפטרותו מכל תפקיד או קשר עם החברה.

מקורות-המים של

ישראל - בשטחים

ישראל תלוויה באספקת המים שלה תלות מוחלטת בשטחים המוחזקים — זה יהיה אחד הטיעונים שיעלה ראש-הממשלה מנחם בגין בעת פגישתו עם נשיא ארצות-הברית, נוסף על הנימוקים הביטחוניים וההיסטוריים, כהנמקה להמשך השליטה של ישראל בגולן, ביהודה ובשומרון.

כפגישה עם נציב המים הופתע שר-החקלאות החדש, אריק שרון, לגלות כי שני שלישים ממקורות המים של ישראל כיום נמצאים בשטחים שנכבשו ב-1967.

אריק אמר כי ישכנע את בגין להשתמש בעובדה זו, לחיזוק הטיעונים לזכותה של ישראל שלא לסגת.

יוקדמו הבחירות

לרשויות המקומיות?

מחלוקת שורת בין אנשי הליכוד בקשר לקביעת מועד הבחירות לרשויות המקומיות. בעוד שקיימת

יחודש מצעד-צה"ל

ביום-העצמאות?

בקרב שרי ממשלת-הליכוד הועלתה ההצעה לחדש את מסורת מצעדי צה"ל ביום-העצמאות, ולהורות לצה"ל להתכונן כבר מעתה לעריכת מצעד צבאי ביום-העצמאות תשנ"ה.

הסכמים הצבאיים שנערכו לרגל חילופי שריהביטחון ובקור ראש-הממשלה במשרד-הביטחון ובמסגרתם הם הסנוניות הראשונות של מדיניות ממשלת הליכוד שתעודד את הסכמים הצבאיים. לדעת התומכים בחידוש המצעד הצבאי, יש בו כדי לתרום תרם מה חשובה להעלאת מוראל העם, לירדת מדיניות-ערב ולהירוק הקשר בין הציבור האזרחי וצה"ל.

קביצה התומכת בדחיית הבחירות עד לתחילת שנת 1979, מסתמן רוב לתביעה להקדמת הבחירות. על-פי המתוכנן עמדו הבחירות להיערך בין חודש מאי לחודש נובמבר 1978.

מומחי הבחירות של הליכוד מכקשים להקדים את הבחירות, בתקווה שהמחפך שבא ליד ביטוי בבחירות הכלליות ישפיע ויימשך גם בבחירות המוניציפאליות.

אם ייערכו הבחירות בעוד כשנה, מוענים התומכים בהקדמתן, עליו הציבור להביע בהן תגובה שלילית על צעריהביניים שעומדת ממשלת הליכוד לנקוט בדרך להכרזה ככלית של המשק, כגון ביטול הפוסבסידיות והעלאת מחירי החשמל והדלק.

צפויים חיכוכים בין

ירוחם משל לחבריו

ניתן לצפות כבר בעתיד הקרוב להתנגשויות אישיות ולחיכוכים בין מוזל-ההסתדרות, ירוחם משל, לבין חבריו למפלגה הן בוועדה המרכזת והן בראשות המפלגה. בעקבות נצחון המערך בבחירות להסתדרות חל שינוי באישיותו של משל, המייחס את הניצחון לעובדת הצבתו האישית בראש הרשימה. "משל משוכנע כיום כי הוא לבדו ניצח את הליכוד, וכי הוא אישיות כארומטית המושכת המונים", טען אחד מחבריו בוועדה המרכזת.

בינתיים תבעו נציגי התנועות הקיבוציות נציגות משמעותית בוועדה המרכזת, וקיימת אפשרות של היווצרות ברית חדשה בתוך המערך בין משל לבין אנשי התנועה הקיבוצית, העומדים להגביר את מעורבותם בחיי המפלגה.

תשקיף

ויתורים למצריים

וסוריה תמורת

פשרה בגדה

בניגוד לדיעות שפורסמו השבוע, טרם התגבשה בממשלת הליכוד תוכנית מוגדרת ליוזמה ישראלית בקשר להסדר באזור, שאותה אמר ראש-הממשלה מנחם בגין להעלות בפגישתו עם נשיא ארצות-הברית, אולם, מתגבשים והולכים כמה רעיונות ועקרונות כבסיס לתוכנית כזאת.

המטרה העיקרית היא לגבש תוכנית שתהיה תואמת בקווים כלליים ככל האפשר את רעיונות ההסדר שהעלה ג'ימי קארטר עצמו, כדי שלא לעורר התנגדות מצידו. בעת עוסקים במציאת נוסחה כאמצעותה ניתן יהיה למכור את התפיסה המדינית של בגין ודיין עדיפי העקרונות של קארטר.

נראה שמהבחינה המעשית, תגובש לבסוף תוכנית שתציע ויתורים מכסימליים למצריים וסוריה — עד כדי נסיגה ישראלית כללית לגבול הבינלאומי של שנת 1967 (בשליבים ולאורך זמן), תמורת נכונות מדינות ערב להבדיל בין גבול ביטחון לגבול מדיני ביהודה ובשומרון.

המטרה היא לאפשר למדינת-ישראל להחזיק בנכוד הירדן לתקופה ממושכת של שמונה עד שתים-עשרה שנים, מתוך הסכמה שהמציאות החדשה שתיווצר בשטח בשנים אלה היא שתתבסס, בטווח רחוק יותר, את ההסכמה על הגבול המדיני שייקבע בין המדינות.

המטרה העיקרית של תוכנית זו היא להרוויח זמן ככל הניתן, מבלי להגיע לעימות עם האמריקאים.

מצב מסוכן

בדרום לבנון

המצב בדרום-לבנון חמור בהרבה מכפי שנראה מתוך קריאת החדשות.

הסורים מאמינים שיש להם מתכוונת להגדיר את המובלעת ה"נוצרית" כדי לתפוס עמדות-זינוק להתקפה אפשרית על רמשק, תוך איגוף קווי-ההגנה המבוזרים-היטב שהקימו הסורים מול צה"ל.

משום-כך עלולים הדברים להגיע להשלמה פיתאומית, כאשר מנווירגמור עם הסורים להפעיל, במיקרה הצורך, כוחות גדולים לבלימת הנוצרים.

מחלוקת ראשונה

בממשלת הליכוד

משברון ראשון בממשלת הליכוד התגלע כבר בימים הראשונים להקמתה, והוא עלול להגיע עד לאיום בהתפטרות מצד אחד משרי הממשלה החדשה — שר האנרגיה והתשתית, יצחק מודעי.

המשרד החדש, שבראשו הועמד מודעי, הוקם על-פי המלצות הוועדה המיוחדת למיבנה הממשלה בראשות הפרופסור יוסף רום, שהוקמה על-ידי הליכוד עוד לפני הבחירות.

ועדת רום המליצה, בין השאר, כי המישרד החדש יהיה ממונה גם על נציבות-המים ועל מינהל-מקרקעי-ישראל, אולם, כאשר הוקמה הממשלה החדשה, כי שריהחקלאות, אריק שרון, מסרב לוותר על שני גופים אלה השייכים למישרדו. מודעי רואה כאי-יציבות הגופים למישרדו משום הרקת המישרד מתוכנו.

העניין נמסר להכרעתה של ועדת-שרים מיוחדת, שבה חברים גם שרון וגם מודעי. לא מן הנמנע כי אם

470S

* 4 וואט

לחבוקשים את הטוב ביותר...
"IT'S A SONY."

לפני 25 שנה

אלכסנדר פן וצבי בן-חיים, שאותם האשים בגניבה סיפורות של מחזה פרי-עטו על מילחמת-השחרור. המישפט, שנערך לפני השופט אליעזר מלחי*, הפתיים בכך שהשופט החליט שעותקי המחזה יועלו כאש בהשמדה השנתית של תיקים מארכיון בית-המישפט. ב"חקירה מיוחדת" תחת הכותרת "הפיל", החמור ** ותפריט הצנע", הביא צוות פרשני-החוץ של השבועון תפקיר על מערכת-הבחירות-המוקדמות *** בארצות-הברית. כשער הגיליון: הזמרת הצעירה נעמה נרדי, בראשית דרכה. נעמה היא בתם המשותפת של ברכה צפירה ונחום נרדי.

קינו חשוד בהטלת פצצה * הדרווי שעוזר להקים מדינה

* הרבנות מעניקה תעודה לתיש * בורג מתכילל במכוניתו

העם

הוא שאן כיף

במשך שבוע גברה כימעת בכל חוגי ה"אוכלוסיה ההתמרמרת על ההתקפה האחרונה של המיעוט הדתי, שהצליח באמצעות מקהרימיתכר מילגנטי מוסקפק ביותר להיטיל את מרותו על רוב האוכלוסיה. התיקב המועד שבו ישתק חוק-ההטלת הדתי את התנועה בארץ, משקיעת החמה ביום השישי ועד צאת הכוכב הראשון כמוצאי-שבת. לא רק בעלי-מכוניות, כי-אם גם רכבות אורחים אחרים ראו בדבר התגרות גלויה בחופש-הפרט.

זו הפעם הראשונה מאז הקמת המדינה, עלה באופן ספונטאני בלב אלפים הרעיון לעבור להתקפת-נגד. לארגן תנועה המור ניה למילחמה בשלטון המיעוט הדתי. אני שים רציניים, עורכי-דין ומנהלי-חברות, השמעו דברים קודרים על הצורך במרי אורחי, בעלייה המונית של אלפי מכוניות ירושלימה ביום השבת, ובהתנגדות פא-סיבית.

אולם באחד מבתי-ההקפה נמצא, כנראה, אדם ששאל את עצמו: מדוע לא? למה לא לעשות איוה מעשה חסר-חשיבות כשלעצמו, מעשה שיעורר הד ויוכיח שי מעשי הדתיים מעוררים התנגדות. הבחור שוחח אולי עם בחור אחר, והשניים החליטו לעשות את המעשה בעזרת פצצת-הפחדה, ספק מעשה-קונדס ספק הפגנה.

כמות של חומרי-נפץ. ביום השישי בערב נפלה פצצת-הפחדה פרימיטיבית ל-

* שנחפרס 14 שנים מאוחר יותר בשערורייה, שבעטיה נשפט ואחר התפטר מכה בית-המישפט המחוזי בתל-אביב. ** הפיל והחמור — סימלי המיפלגות הר"פובליקנית והדמוקרטית בארצות-הברית. *** שהביאו לבחירת הגנרל אייזנהאור ועדלאיי טיבנסון האב כמועמדי המ"פ לגות. בבחירות עצמן זכו הגנרל אייזנהאור וסגנו ריצ'ארד ניקסון.

גיליון "העולם הזה" שיצא לאור לפני 25 שנים בדיוק הביא כתבת-תחקירה מצולמת תחת הכותרת, "מי נכנס לבית-המשפט?". הכתבה מתארת את סיפורו של בית מס' 4 ברחוב פוטין בתל-אביב כמייצג את ארצות-החיים וסינון-המגורים הישראלי. הכתבה מביאה גם את המיכלול החוקי של בעיות הבית-המשפחה, כפי שנוסחו ביר המחוקק. בכתבה מצולמת מביא צוות צלמי השבועון רשמים חזותיים ממישפט חשודי מניחי הפצצה בביתו של השר פינקס — עמית קינו ושלתיאל בן-יאיר (ראה: העם).

במדור ה"ספורט" השבוע לפני 25 שנים הובאה כתבה תחת הכותרת, "אמיל ויוסף פתחו מועדון", כאשר הכוונה היא ליוסף (יוסקה) ויוסקה ולאמיל אבינורי, המצילים הנודעים משפת-ימה של תל-אביב, שפתחו את האולפן החדש ביותר בארץ לתרבות הגוף. הכתב המישפטי של "העולם הזה" תיאר את המערכה המישפטית שניהל המשורר משה גורא (אלימלך) נגד המשורר

תוך מירפסותו של דויד צרי פינקס, שר התחבורה והאחראי לתקנות השבת. הפצצה לא התפוצצה, אולם מישמר שוטרים הופקד על הבית.

אילו היה המעשה פרי יוזמתו של אי-ר גון-מחתרת, היה העניין מסתיים בכך. איש מחתרת רציני אינו חוזר שנית למקום שבו נכשל. אולם שיקול זה אינו קיים לגבי אדם או אנשים העושים מעשה "מן שאן כיף", לצורך סיפוק עצמי בלבד. הם חוזרו למחתרת היום, והדביקו לדלת פצצת-הפחדה שנייה. הפצצה התפוצצה, וגרמה נזקים לדלתות ולמשות, ולא פגעה ב"שר, באשתו, בבנו ובבנו, מי שהיה המפקד האחרון בעיר העתיקה הנצורה וישב בשבי הלגיון.

המישטרה אסרה שני צעירים שניראו לה חשודים. בבית האחד מהם מצאה, לדבריה, כמות של חומרי-נפץ.

פרט קטן. עיתוני הבוקר (פרט להארץ שלא הוזכר), הקדישו למעשה כמה שורות. הקורא קיבל את הרושם שהוטלה פצצת-הפחדה ליד דירת השר, מעשה הפגנת שאין להצדיק בשום פנים אך שבכל זאת אינו מעשה המזעזע את העולם. הפצצה האמיתית נשמרה לעיתוני-הערב.

הפצת עיתוני-הערב תלויה בגודל הכור תרות הראשיות. הן סופקו להם עלידי פרט קטן: אחד משני החשודים היה עיי תונאי מפורסם.

פרט קטן זה, בתוספת למעשה עצמו, יצר את הסנסאציה. לפיכך ששו שני עיי תוני-הערב לשים את הדגש על אישיותו של החשוד. ואומנם, זה היה חשבון נכון: הפצת שני עיתוני-הערב * עלתה ביום הר ראשון כ-40%, ואחד מהם הוציא גם מה דורה שנייה. אולם מול הצלחה מיסחרית ו' נוצרה אווירה ציבורית המרשיעה מראש את העציר, ומתעלמת מחוק ההגיונות הר ראשון אשר לפיו הנאשם חף-משפט עד אשר יורשע עלידי בית-דין מוסמך.

ארבעה מעיפים. העציר ששמו גרם לסנסציה היה עמוס קינו, בן 26, חביבם של רבבות קוראי מדורו עוזי ושות' בי

* "ידיעות אחרונות" ו"מעריב".

המעמד העלישי

לעזר. יה שייך!

המיפעל ההנדסי הגדול ביותר של ה-מדינה, כביש כורנוב-סדום, מתקדם במהירות של 10.000 ל"י ליום. בשבוע שעבר יצא שליח שירות-השירות, נקדימון רונל ****, לראיין כמה מן הפועלים הר עוסקים בסלילת, נתקל בקבוצה של דרוזים המשתכרים שלוש ל"י ליום.

"מה רע לך בדליית-אל-כרמל, יא אחי מד? שאל את אחד מהם, "מדוע עשית כל הדרך הארוכה הזאת הנה?"

הדרווי לא היסס אף לרגע, "יא שייך!" אמר, "צריכים לעזור למדינה, לא?!"

הווי

האיש שהוביל תיש

הווגות שבאו למישרי הרבנות הרא-שית בירושלים לסדר את הגיירות לנישור

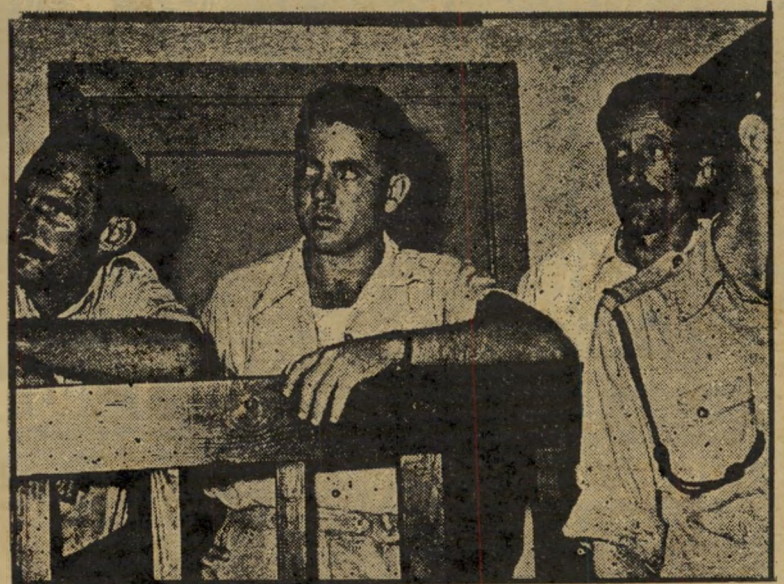
* מיטב הקטעים קובצו בספר בשוטים ובעקריים.

** בתפקיד של עורך-כיתוב וכותב רשימות (בחתומת אחאד יתר). מאוחר יותר שימש קינו חבר מערכת העולם הזה עד שנת 1962.

*** קינו ושותפו זוכו בדיון ההתקפה נעשתה ע"י ד"ר עזריאל קרליבך, מייסד מעריב, שניצל הזדמנות זו כדי לנגח את רעיונותיו של קינו.

**** שותפו של קינו היה שאלתיאל בן-יאיר, שמאוחר יותר עבד באפריקה ב"חברת אינקודה שייבאה בשר לישראל, ושרי מש בשנות השישים הראשונות כסוכן של שירותי-הביטחון. בן-יאיר נפטר לפני כמה שנים בקנדה.

***** מאוחר יותר מנכ"ל הסלוויה ה-ישראלית ושליתה למעריב-אירופה.

שאלתיאל בן-יאיר ועמוס קינו במעצר
פצצה בבית השר

"העולם הזה" 765
תאריך: 26.6.52

איהם, נדהמו למראה עיניהם: במדרגות הצרות של הבניין עתיקי-הימים. ברחובה הראשי של ירושלים, עלה תיש מובל בידי יהודי זועף.

הסביר אברהם וזנא, דייר שכונת הגבול מוסררה ובעל התיש, את מטרת ביקורו: שילטונות האספקה דרשו ממנו לשחוט את התיש. הוא בא לקבל את עזרת הרבנות בעניין הגזירה, בהסתמכו על דין תורה שלפיו אסורה שחיטת תיש בכור.

כעבור שעה קלה ירד באותן מדרגות וזנא המאושר כשבכיסו, נוסף על ביטול הגזירה, גם מיכתב-המלצה אל מישרד המיסחר-התעשייה ובו בקשה לאספקת מיספוא לתיש שנחנן.

מכתבים

דוש ובמקום

אחרי שדוש תפס את מקומו של העורך בעמוד 2 (העולם הזה 764) זחתם על האי-

גרת ל"קורא היקר", שמא יתגסק העורך בדוש ויציר את הקאריקאטורות? אסתר דנסקן, תל-אביב

● לפי בקשת הורואת דנסקן, הנה קאריקטורות-הבתולין של העורך. אט לא יקבל לפחות אלף מיכתבי-עידוד, ירפה ממלאכה זו.

אנשים

יו"ר הכנסת יוסף טו"ר-סוף את סיסמת הכנסת. אל לאחד הח"כים: "אל תדבר אל ראש, דבר לעניין!"

עקיבא גוברין*, ח"כ מפא"י ש"לדונ-הכנסת על-מנת לענות לתלונות ה-ציונים-הכלליים על התרוששות הציבור, לעג לקובלנה והכריז: "עוד מעט נצטרך להדליק גרות כדי למצוא לפחות עשיר אחד בכל המדינה הזאת".

עוברים-ושבים בכביש ירושלים-תל-אביב ראו בראשית השבוע, בשעות-הבוקר המוקדמות, מכונית שר נושאת דיגלון ** ובתוכה מתפלל אדם עטוף סליט ומניח תפילין. המתפלל: שרי-הבריות ר"ר יוסף בורג, שמיהר להגיע למישרד הירושלמי מדירתו התל-אביבית.

* מאוחר יותר אחד משרי-התיירות בי מישר הקודם.

** שרי הממשלות הישראליות הראשון נות נהגו לנסוע במכוניותיהם כאשר דיג' לי המדינה מתנוססים עליהן.

הטעם הזה יתפוס אותך

דור הג'ינס שותה קווינ'ס

מדור הג'ינס באירופה-לדור הג'ינס של ישראל. קווינ'ס. באורנג', לימון, ובעוד חמישה טעמים מרעננים.

Queen's®

מיוצר בישראל ע"י תשלובת מפעלי טמפו בע"מ עפ"י זכיון "קווינ'ס" S.A. איטרנשיתל, ציריך.

היפה שבני במחיר הכי סביר

נכון, אנחנו מציעים רק דברים יחודיים ויפים במיוחד — דגמים בלעדיים ל"דירן": לכן, הכל נראה אצלנו יקר במיוחד, אבל... שימו לב גם למחירים שלנו ויתברר לכם, שבעצם כל אחד יכול לקנות ב"דירן". כי סוד ההצלחה שלנו הוא: לכל לקוח במחיר הנוח.

<u>כורסא — צ'ינובה</u> כורסא מודולרית יפופיה, הלהיט האחרון בשטח הריהוט המרופד (ניתן לקבל גם יחידת פינה). אפשרויות מגוונות של בדי ריפוד. מחיר היחידה, מבד קנבס עם פסים — <u>2,400 ל"י</u>.	<u>חדרי נוער — TWILLEMEIER</u> שילוב מקסים של אורן טבעי וחום — בהרכבים שונים. לדוגמא: חדר מורכב מארון: גובה 2.04 מ', ספריה, חלקים סגורים ומגירות, שידת 3 מגירות, ומיטה: 200×90 + ארגז מצעים סה"כ: — <u>9,890 ל"י</u> בלבד.	<u>כסא ניקל</u> כסא ניקל בשילוב מיוחד עם קש קלוע. קל ונוח במיוחד. מחיר היחידה: — <u>395 ל"י</u>.
<u>רהיטי מרפסת וגן</u> חדש! רהיטי גן ומרפסת מבחר רהיטי עץ, מתכת ובמבוק, מתוצרת איטליה וישראל. שולחן מרפסת 80×80 וארבעה כסאות מתוצרת איטליה: — <u>2,780 ל"י</u> בלבד.	<u>שטיחים ובדים</u> שטיחים באיכות מעולה ובמבחר צבעים גדול מתוצרת DESO, הולנד ו"ADROS", גרמניה. בדי ריפוד אקסקלוסיביים מהמעולים שביצרני אירופה וישראל: אריגים, קטיפות וקנבסים. בדי וילון מתוצרת MARRIMEKKO — פינלנד — בצבעים מקוריים. שמיכות, כיסויי מיטה ואביזרים מיוחדים לוילונות. במחלקה גם שירותי תפירה והתקנה.	<u>כורסא — TWEN</u> כורסאות ישיבה נוחות להפליא. מרופדות בפשתן. ניתנות להרכבה עם או בלי ידיות. ארוזות בצורה קומפקטית המאפשרת הובלה עצמית. מחיר היחידה: רק — <u>1,570 ל"י</u>.
<u>חדרי שינה</u> המבחר היפה ביותר של חדרי שינה אקסקלוסיביים מאירופה: בעץ אשא, אלון, מהגוני, פוליסנדר, טבעי ובצבע. ארוזות קיר ממיטב תוצרת חוץ ו"נצר סירני".	<u>סט "צעיר 77"</u> מערכת ישיבה מקורית, מורכבת מיחידות דו-מושביות ופינות, שניתן להרכיבן בצורות מגוונות ובכל בד והיכולות לשמש גם לשינה. לדוגמא, המחיר בבד מורפס של 2 ספות דו-מושביות + פינה 210×210 — <u>9,475 ל"י</u> בלבד.	<u>פינת אוכל — GASPARELLO</u> שולחן אוכל מרובע, ניתן להגדלה. (מקום ל-10 איש) + 4 כסאות מרופדים מתוצרת חוץ. רק — <u>4,095 ל"י</u>.

המחירים אינם כוללים מ.ע.מ.

דירן
בית האופנה לריהוט מודרני

דירן, תל-אביב, אבן-גבירול 30
2,400 מ"ר של תצוגה
דירן, חיפה, נוה שאנן בנין קולנוע, "זיו"
1,400 מ"ר של תצוגה
פתוח כל השבוע מ-9-1, 4-7, יום ו' 9-1

הליכוד, קר בקר

עדיין מזועזעת עד עימקי נישמתי, מה השואה שעשה עור וייצמן בין הליכוד לבין קוקה-קולה. כי קוקה-קולה זה טוב.

ד"ר פפר קינני, רמת-השרון

חזרה לחיק הדת

העובדה כי בפעם הראשונה מאז הוקמה מדינת ישראל עומד בראשה אדם ירא-שמיים, שאינו שוכח לברך את השם, מכבד את קודשי האומה היהודית וחובש כיפה כשהוא בא להדר פני רבנים וגדולים בתורה, היא רק לכבוד למדינת-ישראל. אילו היו דויד בן-גוריון, לוי אשכול או להבדיל יצחק רבין נוהגים כך, ייתכן שהדבר היה מעלה את קרנם בעיני האומה.

אין אדם חייב להיות דתי כדי לכבד

העיופות מדברת

עייפתי, עייפתי מדיברייכם. הגיחו לי לחשוב ולהחליט בעצמי. לפני ה-17 במאי שנה זאת, ביקשתם ממני בכל לשון של בקשה לבצע שינוי בשילטון, להוריד ממנו את מנהיגי הסרולטירון המזוייפים שהרקב אחו בהם. שמעתי לדיברייכם, ושיניתיו. מדוע עכשיו מלקים אתם אותי בשוטים ובעקרבים ומוכיחים אותי כמה טיפש אני, כמה טעיתי? הרי אתם, רבותי העיתונאים, שטפתם את מוחי וביקשתם זאת ממני.

מה חשבתם? שאלח את רק"ה לשל"טון? קיוותם אולי שאתן לשל"ט להרכיב את הממשלה הבאה? הייתם צריכים להבין שאם שינוי אתם רוצים, הרי השינוי יהיה עליית הליכוד.

ומה רע בכך? אין לשפוט אדם או גוף על מעשים שלא עשה. הרי הליכוד עדיין לא החל לשלוט וכבר פסלתם אותו, רבותי המבינים. לפי דיברייכם, העם טיפש. אבל אין מה לעשות, הוא העם שלנו. הוא אולי לא אינטלקטואלי כמוכם, אינו מבין גדול בכלכלה ובמדיניות, אבל הוא עם ישראל. ביקשתם ממנו שינוי, והוא שינה. ביקשתם החלטה 'גורלית', והוא החליט. לכן, עיזבוהו. אם עיתונאים אתם, עיסקו בעיתונות, הבניו לנו חדשות, אך הפסיקו להתנשא מעלינו בדיברייכם.

דן וידור, פאריס

הקיבוץ משיב מילחמה

השילטון החדש במדינת ישראל חושף, לאט אבל בטוח, את יחסו וכונותיו כלפי התנועה הקיבוצית. לאט לאט, בהתבטארות של מנהיג, במודעה בעיתון, בשיב-רימילים, מתגלה הקו ומתגלה הדרך. מי התגובה הפושרת של התנועה הקיבוצית, מתקבל הרושם שהקיבוצניקים לא תופשים כלל לאן מובילה הדרך הזו.

באחרונה שמעתי חבר בקיבוץ שאמר: 'עד שלא יילכו פה אנשים עם טאלי שעליו האות ק. הם לא יתעוררו'. אני לא יודע אם זו הגומה או לא. אבל אין ספק שהתעמולה הזו נושאת אופי של ציד-מכשפות קלאסי, שפונה אל החור שיש בהשכלה של כל אדם שלישי בארץ הזו לגבי כל מה שקשור לתנועה הקיבוצית. חור שאותו ממלאים תועמליה-הליכוד ב' שקרים, שרק מוח חולני יכול היה להגותם.

שימחה ארליך מרשה לעצמו לספר לנו, בכלי-התקשורת, שהקיבוצים משלמים מיליארד (!) לירות פחות מהסכום שהיה עליהם לשלם למעשה, כשיודעים שהאמת היא שבאותה שנה שבה ערך ארליך את הבדיקה, היו ריווחי הקיבוצים רק 650 מיליון לירות (לפני מס). אפשר להבין מה חרש מר ארליך על האינטליגנציה של אוהחי ישראל. זהו רק דוגמה לשיטת התעמולה הארסית האנטי-קיבוצית, המג'גת על הגישות האפלים ביותר של חסרי הידע האלמנטרי. אני קורא לברית התנועה הקיבוצית להשיב מילחמה שערה.

הרבצ' צריק, קיבוץ צאלים

הסיגנון החדש

הופעתו של מנחם בגין בטלוויזיה, בעת הצגת משלחו החדשה, היא-היא הסיגנון החדש שכולם כלי-כך מדברים עליו.

זו היתה הופעה מרתקת של רביאמן בתחום הדמגוגיה. אדם הקונה את אהדת מאויביו (שהוא מניח שהם מטומטמים) בעזרת בדיחות וזלזול, מישקיל-לשון, גזי-פות בסיגנון אבהי ליריביו הפוליטיים, ושאר התחכמויות.

אין ספק שהוא הרבה יותר מרתק ומ'שעשע' משרי המערך ומראשי-הממשלה ה'קודם, אבל את הפופולריות שלו הוא משיג באמצעים זולים של דמגוגיה מתוחכמת. בתחום זה, כל הכבוד לאמון בגין.

דני תמיר, גיבעתיים

סוף-סוף שמענו דברים כנים ואמיתיים מפיו של חבר-הכנסת אמנון לין. בפעם הראשונה הוא אמר את מה שלא העז לומר כשהיה באופוזיציה. הוא הודה בפ'י, רוס' לעיני כל עם ישראל: "אני שונא ערבים".

אכן, במה יפה מצא לו אמנון לין להביע מעליה את היראה-הריליבו הכמוסים, שכ' ביכול לא היו ידועים עד היום בציבור. אולי זהו הסיגנון החדש, אולי לכך מת' כוונים ראשי הליכוד כשהם אמורים לנו "תחת שילטוננו הדברים יהיו ברורים..."

נועם ריון, תל-אביב

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי: "עולמפרס" • מורפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גדופות: "צינגרופיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אורי אבנרי • עורך תכנית: יוסי שנין • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרונ' • המו"ד: העולם הזה בע"מ.

ובכן, אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

"אני מצהיר בזה בהוצאתי את המדיניות של מדור, ממכש הדפוס' היא לאזכר כל ספר היוצא לאור בעברית ולמסור עליו מידע לקוראים, וזאת במהיר רות האפשרית. וזה כולל ספרים שמונם הרע גרם להם להיכתב על-ידי הח"מ.

ק/א ירי.

ראשי-עיריית רחובות, שמואל רכטמן, עמד במרכזו של חקירה עיתונ' את שערך כתב העולם הזה יגאל לביב, ואשר מימאיה פורסמו בשלושת הגיליון' גות האחרונים (העולם הזה 2077—2075). רכטמן, שהוא כיום ח"כ מטעם הליכוד בכנסת השישית, היה המועמד מיספר 2 ברשימת הליכוד בבחירות להסתדרות. היה זה רק טיבעי שנמצאו טוענים כי רכטמן והזמנים בין פירסום החקירה על רכטמן ומועד הבחירות להסתדרות, לא היתה מיקרית.

אנו מעולם לא טענו את ההיפך. כאשר אדם ממעמד את עצמו לבחירה ומציג את עצמו במוקד זרקורי ההתעניינות הציבורי רות, הוא חייב להיות מוכן גם לחשיפה בקורתית.

נדמה לי ששמואל רכטמן הבין נקודה זו. דווקא לו לא היו טענות בנושא עיתוני הפירסום. יתירה מזאת: ביום השישי הר' אחרון הופתע יגאל לביב, כאשר זריפר' חים גדול הגיע לביתו. הפתעתו היתה גדולה עוד יותר כאשר קרא את שם השולח: שמואל רכטמן, ראשי-עיריית רחובות.

ייתכן שרכטמן מצא לנכון להודות, ב' צורה זו, על שניתנה לו האפשרות לה' שוב. מעל דפי העולם הזה, את השגותיו שלו להאשמות שהועלו נגדו (העולם הזה 2077). אם אכן זו היתה כוונתו, הרי התודה היא מיותרת. שכן זכות זו שזר' רה לכל אדם, יהיה איש-ציבור או אורת אלמוני, שמוצא את עצמו נפגע מפירסום בהעולם הזה.

הענקת זכות-התגובה היא חובתו היסודית של עיתון. אין היא פריווילגיה מיור' חדת ואין מגיעה לנו כל חודה על הענ' קת זכות כזו.

יגאל לביב, בכל אופן, מודה על הפרחים.

אני יודע אם אתה עוקב אחר ה' מאבק הסיפורי המתנהל מזה מיספר שב' עות מעל דפי העולם הזה. בין חנוך מרי במדורו מצד אחד, לבין אורי סלע, מי שהיה בשעתו העורך הנראפי של העו' קם הזה ובין שאר עוסקיו כיום הוא ער' סק גם בעריכת המדור "ממכש הדפוס" ב'דיעות אחרונות.

מאחר שבשבוע שעבר הסתער מרמרי במדורו על סלע, ביקש סלע את הזכות להשיב לו.

כתב אורי סלע: "בשארית כוחותי ותוך ביזבוז הזמן ה' יקר שלי ושל הקוראים, אני ניגש לתמ' ש'ך (ואולי לסיים?) את הוויכוח המיור' תר עם חנוך מרמרי בעניין הכתיבה/האי' כתיבה על סיפור במדור, ממכש הדפוס' ב'דיעות אחרונות, עניין שהוא חוור לחטט בו (ובי' בהעולם הזה 2077).

"אני עושה זאת גם באנתי-יאוש, מפני שהניסיון מלמד שאי-אפשר לשכנע ברנ' שים כמרמרי בעזרת העובדות, מפני שה' כוונות המרשעות של הזולת ידועות להם היסבה-היטב. זהו מיקרה שהטיפול בו קשה במיוחד. לכן אנסה הצהרה בשבועה, ב' ידיעה ברורה שלשום דבר פחות מזה אין סיכוי מראש אצל מרמרי.

בגין ליד הכותל
שילוב הדת והמדינה

את הדת. והעובדה שמנחם בגין לא שכת כי הוא יהודי מהרגע שבו נבחר כראשי-הממשלה ודאג להבליט זאת בכל הזדמנות, יש בה כדי לתרום לשילוב הדת והמדינה ולהזוהר עם ישראל לחיק התור' רה. כן יהיה רצון.

אברהם זהבי, אשקלון

עסקים בצמרת

ראשית הנני לאחל לאריק שרון הצלחה מירבית בתפקידו החדש כשר-החקלאות. אך יחד עם זה יורשה לי להציע לאריק לפעול כעור וייצמן, וייצמן פנה ליועץ המיטשטיל-למשלמים, והסכים לקבל כל הח' לטע של מר ברק בקשר להמשיך עסקיו הפרטיים. מאחר שעור ידע שלא ייתכן לנצל את תפקידו הרם לעסקיו הפרטיים, כך נהג.

לא מן הנמנע שמר שרון יפעל באותה דרך, שלבשה תשפר את תדמיתו בעיני הציבור. מאחר שיקשה להבין כיצד אריק ישרת את העם כשר-חקלאות, ויחד עם זה ינהל חווה חקלאית משלו.

יוסי צרפתי, גיבעתיים
בזמנו קראתי פירסומים, המסבירים מב' הינה חוקית מדוע אבא אבן חייב במס' על הכנסותיו מחו"ל. אני מתפלל שאף אחד לא העלה את הנושא לכותרות, ורק מצמצמים את הטיפול בנוגע למטבע זר, וכמובן מנסים "למרוח" גם כאן.

עיתונכם, שהיה החלוץ הרבה שנים ב' העלאת נושאי השחיתות לכותרות, צריך למצוא עניין לפעול ולטפל בנושא חובות מסי-ההכנסה של אבא אבן. אחרי הכל, מדובר כאן במיליוני לירות, וזה מעפר לצד הציבורי-מוסרי שבפרשה.

י. שחורי, חיפה

בהמות כתלים

מאמרו של אורי אבנרי, "שרתי לך ארצי" (העולם הזה 2076) מכיל שקר גס אחד, ודבר פשוט אחד, שלמרות שאורי (המשך בעמוד 8)

מכתבים

והבמאי שייצר פלופ אחרי פלופ, שסירטו האחרון רוברטו עסק בנערות אמריקאיות עשירות הנחשפות בידי טרוליסטים ערבים בעת מסעית ענוגות בים התיכון ומבואות ל...ישראל.

במשך שנים ניסה אוטו פרמינגר לייצר המשך לסירטו אכסודוס. היתה תקופה שבה שריהאוצר המנוח, פינחס ספיר, אפי' לו הבטיח לפרמינגר שיקבל את עזרת צה"ל וחייליו ללא כל תשלום. פרמינגר יכול היה לחסוך בכך כמיליון דולאר. למזלו לא יצאה עיסקה זו לפועל.

עכשיו מעניין אותי, איך יכול משה דיין "לגייס" את צה"ל לצורכי סירטו אילולא היה שר בממשלה? משה דיין הצהיר כי הוא "הקריב את עצמו" כאשר בגד במפלגתו והצטרף לממשלת-הליכוד. עכשיו יצטרך, כנראה, גם צה"ל "להקריב את עצמו" כדי לשרת את האינטרסים של משה דיין ואוטו פרמינגר.

האין זו בילבד סיבה טובה להסכים להיות שר בממשלתו של בנין? שלא

(המשך מעמוד 7)
אבנרי מציינו בעצמו אין הוא מבין אותו ב-1977, כמו שלא הבין אותו לפני שלוש שנים בדליה.
הדברים מתייחסים לתיאור של רגע אחד שהיה באותו אמפתיאטרון בדליה, ששם הבהמות (ואני אומר זאת למרות שגם אני הייתי שם, ורק שנים אחרי-כך הרגשתי תי אזהרה בהמה הייתי) נתכנסו, כדי לקבל מנת טיפית-מוח לפי פקודה, כמו לפי רמז מגבוה, ושרו את שירת התיקווה באופן מיוחד בשביל חברי ועדת האר"ם. השקר הגס הוא, שהרוב — או כולם, אורי אבנרי משתמש בלשון רבים — חשבו או כי "מגיע לנו מדינה לאומית משלנו, כשם שמגיעה כזאת לעם השני בארץ".

שוכה, או אולי לא שוכה, אורי אבנרי: שהתוכנית הרישמית של התנועה הציונית בתאריך הנזכר, היתה תכנית בלטימור המשוקצת, שבפירוש שללה כל מדינה לא-יהודית בא"י, ושדרשה את כל ארץ-

צרתך הגדולה שאתה רוצה המון, מוכן אפילו לסבול לשם כך, אך אינך יודע ללכת עד הסוף, מתי שצריך. השבוע תיפול בידך הזדמנות להתגבר על חולשתך; אם תחמיץ אותה הפעם, מי יודע מתי שוב יעלה בידך לעלות על דרך המלך. במישור חיי-האהבה, אתה נכנס החודש להר"ן לך גבוה, טעם ונגוס ככל שתוכל, חיים רק פעם אחת. השבוע יהיה טוב עבורך.

***

הוצאות כספיות בלתי-צפויות עומדות לגרום לך לעמוד בפני מצב מבין, אל

דאגה: אומנם המצב קשה, אך אתה תיחלץ ממנו בכבוד. בעתיד תי יתור רחוק צפונית לך צעירה ינכרת קדימה במישור הכלכלי, יחד עם ההתפתחות הזאת, תבוא התפתחות נ"י כרת בכל חקשור להציח אתן בקרב בנות ה"מין היפה. המכתב ש"י קיבלת — מפתח ומרגיז, עני לו בקרירות.

***

אחרי מסע ארוך ומפרך, אתה חוזר למצב של רגיעה. השלווה תחזור, אט-אט, לתוך חייך ותמצא עצמך ב"עמדה של כוח. בת קשת: אל תהסטי להתפרט, אט הבוט עושה לך צרות במישור האר"ם. זה לא כרוך בחור זה-העבודה. בן קשת: יום ג' וד' לא נועדו ליינוק בתחום העיסוקי. דע לשמור על מה שכבר יש לך.

***

היוהר מפיטפוט יתר, שמור בסודי! סודות את מירטי המיבצע עליו אתה עובד כרגע. כדאי ש"תיזר דווקא מזה ש"אתה חושב שהוא יינדך הטוב — הוא ולא אחר אורב לכל רמז שייצא מפיד, לכל מישהו שתעשה. אתה בודד, לכן, יהיה עליך לעמוד באתגר הזה לבדך, ללא גיבוי של איש. אם תצליח, תמשיך בדרך ההצלחה.

***

אתם מחפשים אתגר שיתן לכם את ההזדמנות להוכיח את עצמכם. התלהבותכם תשרה השבוע אוויר רה של התלהבות על אלה הסובבים אותכם. כדאי להזכיר שהשנה היא שנה טובה לבני מזל דלי החושבים להי"נשא, לכן, מוטב אולי להודו לפני שהשנה תגיע אל סיומה.

***

הגיע הזמן שתגלה קצת נדיבות ללידך, אחרי כל מה שהם עשו למענך. ייתכן ויגורמו לך קשיים ב"הגשמת תוכניותיך, אם אין העניין דוחק — מוטב שתמתין קצת ולתעשה שום דבר גורלי. מכתב שיגיע אליך ישנה את דעתך על אדם קרוב אליך. בת דגים — אל תהיי כל-כך תרנית. הגיע הזמן שתלמדי לעמוד על שלך. זה ישתלם לך בסופו-של-דבר, אנשים מעריכים בעלי דיעות עקביות.

הקסם האישי שלך
יסיע לך להיחלץ מ"מצב מבין. הדימויון הסורה בו חנן אותך מולך עלול להיראות חשבו בעיני אנשים מסוימים כהפרזה ב"תפיסת המציאות. עליך להישמר מלהיות אכזר כלפי אחד האנשים הקרובים אליך ביותר.

אכזבה ריגשית תימוג ותיראה באור שונה.

21 במרס - 20 באפריל

אתה מרבה לשבת במקומות ציבוריים, בלי לעשות דברים מועילים. נסה לשנות מינהג פסול זה, לפני שייך לך. אל תנסי לחפש את עתידיך בעבר — הוא עזב אותך וזהו. לעור מת זאת, תפגשי השבוע אדם, שיקסים אותך. בגישה נבונה, תצליחי לרכוש את חיבתו. בעיות נפשיות המציאות קות לך, אינן מאפשרות לך להתרכז ב"דברים נחוצים. התייעצי עם רופא. קצת בילוי, עשוי לשפר את מצב רוחך.

21 באפריל - 20 במאי

חודש חזק ומלא התנגשויות המתחיל ב"שבוע אלים, ממש. אל תרבו, למען השם: אתה יכול לגרום לי אדם לא שליבי ביותר נוק רציני מאוד. ואל תיכנס לתאונות: אתה עלול לגרום לאסונות, מבלי להתכוון לכך. אבל אין ספק שלא תוכל להימנע מכל מיני סיכוסכים אישיים, במישור הכלכלי, האישי והאינטימי. ייתכן גם מישפט לא סימפטי, שאפשר לפתור רק בעזרת הבנה והתחשבות. גלה הבנה והתחשבות! זה כדאי.

21 ביוני - 20 ביולי

החודש הקוב

יהיה עליך לרסן יצר מסויים על מנת להגביר כראוי על מילים או מעשים של אחרים. אל תידבק בחלומות אבר דים — אתה מבזבז את זמנך ללא תועלת. יהיה עליך ליטול אחריות במצבו של בן משפחה קשיש קצת יותר גמ" שות לא תיך לך, במ" יחד כשתצטרך לעשות יתר מפעולה אחת.

21 בינואר - 19 בפברואר

מרבן

מבצב הנפשי מוסיף להשתפר — וזאת, ב"זכות היכריות חדשות, ועליסוד כמה התפתחויות חובות מוכיחות לך, כי יש לך להיטכונים לפענח את הקשרים שקשרו אותך למצב עצמו. כישורן ית"גלה ברבים, למבוכתך ולשמחתך. אל תחיו שוטים, נצלו זאת למטרות פרנסה.

21 ביולי - 20 באוגוסט

נחולה

צורת הדיבור הכבירה והמרשימה שלך ב"ימים אלה, תזכה אותך ב"יתרון ובכושר לשכ"נע אחרים לרעיונותיך הבאים עכשיו לידי ב"י טו" מעשי, בתנאי ש"אתה מאמין בהם בלב שלם. ידיה ממזל דגים שתפגוש עשויה להיות ל"נאשת שיחה מענ"ןנת. אתה עלול להיס"חן בשיתוף-על דת ומוסר וליצור בה את הרושם של מטיף דתי, המנסה לחנך את כל הסובבים אותו לערכים נעלים. זהו הזמן להיערך לעתיד.

21 באוגוסט - 22 בספטמבר

משה דיין ומורין אוהרה
למה כדאי להיות שר

לדבר על חולשתו הידועה של משה דיין לשחקניות-קולנוע זרות. הוא היה המארח הרישמי של רוב כוכבות-הקולנוע שביקרו בישראל בימים שהיה רמטכ"ל ושר-ביטחון. עכשיו, בתור שר-החוק, ודאי ינצל את תפקידו לארח כמה שיותר שחקניות זרות, שישחקו בסרט על חייו ובסרטים אחרים.

יונתן צ'רניאק, תל-אביב
● דיין בפעולה. כאמור של כוכבת הקולנוע מורין אוהרה — ראה גלוסה.

הצבא והגור

בחודש מארס 1977 הושג תיקון לחוק ההפלות, שאיפשר ליותר נשים הדורות בכך לבצע הפלה חוקית בתנאים נאותים. כיום, בגלל שקולים קואליציוניים, רא"ש הליכוד מתכוונים למכור את זכותה הבסיסית של האשה להחליט על גורלה ועל גופה.

למרות שחוק מארס 1977 לא איפשר לכל אשה לבצע הפלה חופשית וחגיגה, על-פי בקשתה וללא ועדה רפואית, הוא היה בכליזאת צעד גדול קדימה. ביטול חוק זה הוא נסיגה ופגיעה ישירה בכלל הנשים, בעיקר בנשים משכבות המצוקה.

גירה בנדרסקי, ירושלים
כמו שבגין הוכיח לשותפיו הקואליציוניים, שהוא יודע לספל בהם ולהשיג את כל רצונותיו בשיטת המקל והגור, כך בדיוק עשה גם לגבי ישראל, אשר לפני הבחירות טרח להדגיש את זכויותיהן. המקל של בגין היה הבטחתו לתיקון חוק ההפלות, כמובן לפי רצונם של בורג ומועצת גדולי התורה, החיים עדיין בימי הביניים. אבל הרי אי-אפשר להרביץ ב"אשה במקל מבלי לתת לה אחרי-כך גור (בלי גסיונות...). או הולכים ומפנסים לגמד צנייה בגור מתוק ומפתה — היכולת להשיג תחרה בקלות משירות צבאי, תמורת הצ"ה מהמפקדת. האל ונציגיו נמצאים עם בגין, אבל מי ישמרנו מבגין? **נונה פברסקי**, גיבעתיים

ישראל כמדינה יהודית. נוסף לכך, יש להניח שחלק ניכר מבין משתתפי אותו כנס בהמות, היו אנשי "אחדות-העבודה" (שלא השתנו מאז ועד ימי השר ישראל גלילי). שהיו קיצוניים אף יותר. השקרנות החולנית הזאת, שבה גנועים כל ציוני השמאל, לתאר כשואפי-שלום אנשים ותנועות בארץ הרחוקים מכל שאר פה לשלום, היא העושה אותם, לדעת, גרועים מגושאמונים (שלפחות אומרים מה שהם חושבים).

ובדיוק באותו אופן, כשם שלא הבין אורי אבנרי לפני שלושים שנה, שהוא והבהמות שנתקצו איתו אינם אלא בובות עלובות שלא עושות דבר ושלא יעשו דבר, מבלי "להתייעץ", מבלי "לדווח לי גורמים המוסמכים", ושמספיקה פיתקה או רמז מגבוה כדי שירקרו, כדי שישירו, ועוד באיזו התלהבות! כדי שירוצו להתיג דוב וכדי שימותו. הם בודים או רבובים עלובים, שהוריהם מחזיקים כל הזמן את המפתח הפותח וסוגר את כל שמשמש אצלם כ"הימנעם" — אילו היה אורי אבנרי מבין זאת אפילו עכשיו, היה תופס שלא הייתה "תרבות צברית" ולא עובר של תרבות כזאת.

היה בלוי או גולם, שלפי פקודה הוא נוצר, לפי פקודה הוא רקד, לפי החלטה נתנו לו להשתולל קצת ועכשיו, כמו הגור לם של הרבי מפראג, הוא חוזר לעפרו, מפני שדבר אחד הוא לא היה ולא ניסה להיות: להיות בן-אדם חופשי, המנסה לחשוב מה שהוא רוצה ולהגיד מה שהוא חרש.

פרופסור ישראל שחק, ירושלים

הקריבה עצמית

בשבועון הבלגי לה פוינט נכתב, כי במאיי-הקולנוע אוטו פרמינגר חתם על חוזה עם משה דיין להסריט את הביו-גרפיה שלו. השבועון הוסיף וציין, כי צה"ל גיוויס לצורכי הסרט סרט זה. אוטו פרמינגר, למי שאינו זוכר, הוא המפיק

הפסנתרנית לגלות בגליון העולם הזה (2077) במדור "אנשים", את העובדה ש" צביקה פיק הוא בעל דעות ימניות קיצוניות. הכוכב בעל הקול הכמו לקוח מ"פירי קי חזות", הוא בעל חושפה לא קטנה. שכן ידוע לכל שפיק לא התגייס לצה"ל יחד עם כל בני-גילו. מן הסתם הוא העדיף שמישהו אחר יבצע את דיעור תיו הלאומניות בשדה-הקרב, בעוד שהוא גורף אלפי לירות בהופעותיו, ועושה חיים משוגעים בדירתו המפוארת בשיכון בבלי. מסתבר שמלבד החושפה היה לו גם כושר-שיכנוע. אחרת קשה לי להבין מדוע צה"ל לא הצליח למצוא לפרופילניק האומלל שלגו אף לא גרוב אחד. אלא שלכל דבר יש סוף, וכשצה"ל כבר החליט, בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים, שגם האדון פיק יכול לתרום למאמץ הלאומי, הוא הצליח לשכנע את שילטונות הגיוס שיאפשרו לו "שירות בתנאים מיוחדים", דהיינו — עם רעמת-שיער פרועה, בגדים אזרחיים וכו', למעשה, נכון יותר לומר שמר פיק הסכים לתרום שנת הופעות חיים לחיילי צה"ל, אך לא שירת מעולם.

ישעיהו תרמור, תל-אביב

ביקורת המבקר
ביקורתכם ב,נמר של נייר" (העולם הזה 2072) על סיפורו של לב חקק האטופים, עוררה בי כמה תמיהות. שכן קיים בה עירוב מטעה בין סופר, מחבר (מספר) מלבד הכותרות, שאינו מתייחסות לכת-בה עצמה, טורח המבקר להדגיש שאין

ברומן "נפש צדיקה אחת" יש ויש, ובכך ללן כמה דמויות של אשכנזים דווקא. הכתבה באה להגן על ישראל "הראשונה, הלבנה, האשכנזית, הטהורה והחלוצית", האם זוהי ישראל המשתקפת מעל דפי העולם הזה?

דמות יהודי המיוחסת תוארה בסיפורתנו תכופות בצורה משפילה ומגמדת, והרומן של לב חקק תורם לבניית דמות שונה, חדשה וזקופה.

אם הרומן הוא כלי-כך לא חשוב, על נושא שכבר מוצה, מדוע להאריך כלי-כך את הדיון בו, ולהזעיק את גבלס, שמיר, מלמוד ולוקסמבורג?

הרומן של לב חקק ביטא אותי ורבים מחברי ביטוי קולע. כתבתכם היא חידה בעיני.

עמליה ישעיה, סנטה-מוניקה, קליפורניה

טעויות קטנות

בכתבתכם על ספינת העיניים הצ'יל-אנית אסמרלדה (העולם הזה 2077) נסלה טעות מצערת, שראוי היה כי תתקנה בהקדם. פירסמתם את סיפורו המוזעזע של לואיס ואגה, הפליט מצי"לה המשתלם כיום במישפטים בישראל, וכתבתם כי הוא מתגורר בבית נאה ברמת-השרון. האמת היא כי לואיס ואגה חי בממלגה ועומה שמשלם עבורו מישרד-הקליטה, ויהיה זה מוגזם לתאר את מקום מגוריו כנאה.

ג.מ., תל-אביב
תחת הכותרת "דרכי חיים העולם הזה

(2077), השתרבבה בטעות תמונתה של יאיר רה וייסמן, סגנית עורך עיתון הסטודנטים

יאירה וייסמן
סגנית העורך

ז"ל יתוש, במקום תמונה של מרים לוקי צ'ינסקי.
עם הקוראת יאירה וייסמן הסליחה.
מערכת "העולם הזה"

ראה גרומה.

פיקוח על היתושים

ברשימה "מכת מוות ליתוש" (העולם הזה 2075), שעסקה בסגירת עיתון הסטודנטים יתוש, נפלו כמה אי-דיוקים שבי-רצוני לתקנם.

כיו"ר ועדת-העיתון באגודת הסטודנטים, הצעתי למערכת יתוש פיקוח מינימלי, וזאת כדי למנוע מחברים אחרים באגודה להכריע בעד סגירתו. לא הצעתי צנזורה במובן הנוקשה של המילה, אלא פיקוח מינימלי שימנע טעויות, כמו חלק מאלה שנעשו בגיליון האחרון. חוץ מזה, מר רחמים כלנדר שמיוזכר בגוף הרשימה כסבי, הוא אבי.

מרי מנדר, אגודת הסטודנטים, ת"א

זו לא תהיה תלונה

תחת הכותרת "עם הפנים לשכונות" (העולם הזה 2076), מסופר, כי הגברת לאה שתיל התלונה באיוני החתום-מטה על נהלים מסויימים בבית-הספר שבו היא מלמדת.

ברצוני להבהיר כי הגברת שתיל מעולם לא התלוננה על נהלים מסויימים בבית-סיפרה אלא יתירה מזאת, בשיחה איתי שנסבה על בעיות נוצר במצוקה, טענה הגברת שתיל שעל הרשויות המוסמכות להגביר את הסיוע לנוער מעין זה, אשר מצוי גם בבית-הספר שבוא היא מלמדת. כן העלתה מיספר בעיות ספציפיות להמי-חשת טענה זו.

עמיקם שפירא, דובר עיריית ת"א

נופש באוסטריה המקסימה

החל מ-\$9.00 ליום, כולל אירוח מלא

צא לחופשה דומנטית ליד אגמים, יערות ונהרות באוסטריה המקסימה, במחידים שהם הזולים ביותר כיום באירופה.
Gmunden,
Lackenhof am Oetscher, Mondsee,
Ramsau am Dachstein,
Mariazell, Melk, Rust, Wagrain.
אוסטריה- כינת חמד אירופית שבה הקצבת מטבט החוץ שלכם שווה יותר ומאפשרת לכם בילוי נפלא.

חוברת מפורטת להשיג אצל סוכני הנסיעות או במשרדי נתיבי אויר אוסטריים,
דחי'טדומפלדוד 12, טל. 03-53535 03 תל-אביב

AUSTRIAN AIRLINES

נציגות משרד החירות האוסטרי

הנענוה!

4.10 ל"י

ליטר אחד של מאלט לעומת ליטר אחד של משקה קל אחר:

- פחות כסף - ליטר אחד של מאלט עולה לך 10% פחות מליטר של המשקה הקל האחר.
- פחות קלוריות - בליטר אחד של מאלט יש 20% פחות קלוריות משיש במשקה הקל האחר.
- יותר בריאות - מאלט עשוי אך ורק מחמרים טבעיים.
- יותר מרץ - מאלט מכיל ויטמין B. שעורים (הנוחנים לך אנרגיה). לתת וסוכר טבעי בלבד.

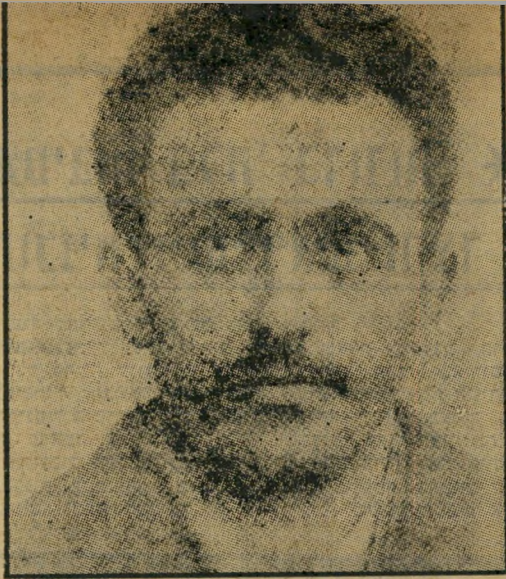
המסקנה היחידה מכל השוואה: מאלט - המשקה לכל המשפחה.

3.70 ל"י

★ הפלמ"ח כבל את תבין
למיטתו בשלשלות ברזל
★ הוא תקף את שגרירות
בריטניה ברומא ופקד
לצייר צלבים בקונסוליות

★ הוא תיכנן את חטיפת
קונסול ישראל ברומא
אחרי פרשת „אלטלנה”
★ פקד על עזר וייצמן
לרצוח גנרל בריטי

גונדר אליעזר מנשה

שבוי בקיבוץ

עין-חרוד

אחד מגרעיניה של התנועה הרוויזיוניסטית, בתקופה שבין שתי מלחמות העולם, התמקד ביהדות פולין, שריכוזה באותה עת בשלושה וחצי מיליון יהודים. בערי פולין, ליטא ולטביה, היוותה תנועת-הנוער הרוויזיוניסטית, בית"ר, מוקד-משיכה עיקרי לרובבות צעירים, ואף נהנתה באופנים שונים מעזרת מישטרו של המרשל פיל-סודסקי, שליטה הכלי-כול של פולין באותה עת. בראשית שנות ה-30, כאשר מנחם בגין החזיק בתיק האירגון של בית"ר בפולין, הגיעה תנועה זו ל-70 אלף חברים. ב-700 קינים שהיו כסופים ל-11 מפקדות גליליות. במיבנה אירגוני זה צמח דור מנהיגים רוויזיוניסטי חדש, ובו אישים

כנתן ילין-מור*, אברהם שטרן (יאיר)**, ישראל שייב (אלדד)*** ועוד רבים אחרים, ששימשו בסוף שנות ה-30 וראשית שנות ה-40 את הגרעין הפיקודי של האירגון-הצבאי-הלאומי (אצ"ל) ולוחמי חירות ישראל (לח"י). מתוך מאגר רוויזיוניסטי זה צמח ד"ר אלי (יעקב) תבין, המשמש מזה כמה שנים כנציג הליכוד בוועדה-הפועל של רשות-השידור.

אלי תבין **** נולד בפולין בשנת 1919. אחרי שסיים לימודיו בגימנסיה עיברית ב"פולין, עלה ב-1938 ארצה. תקופה קצרה

* מפקדו האחרון של הלח"י.
** מייסדו של הלח"י.

*** האידיאולוג של הלח"י אחרי מות יאיר, ועורך כתביהעת הלאומני-קיצוני „סולם” שהחל להופיע אחרי מלחמת השידור.

**** ששמו המחתרתי היה אליעזר.

אחרי עלייתו נעצר בידי הבריטים, והוחזק על-ידם במשך כשנה בכלא ירושלים ובי מחנות העצירים הפוליטיים בסרפנד* ובמירוע. אחרי שחרורו המשיך אלי תבין בפעילותו בצמרת האירגון-הצבאי-הלאומי, תוך שהוא מסיים ב-1943 את לימודי המוסד מן שלו באוניברסיטה העברית בירושלים.

עם בגין

אלי תבין (משמאל) מקבל את פניו של מנחם בגין, בקבלת-פנים שנערכה לכבודו במלון „קונטיננטל” בפאריס, לשם הגיע בגין בביקורו הראשון אחרי הקמת המדינה.

שנה מאוחר יותר הוא נחטף על-ידי אנשי „ההגנה” כשיא תקופת ה„סיון”, והוחזק על-ידי הפלמ"ח כשהוא כבול למיטתו בשלשלות-ברזל. בקיבוץ עין-חרוד, ששימש באותה עת כאחת ממופקדות הפלמ"ח.

עם שחרורו ממעצר זה, ואחרי שהות קצרה בבית-חולים, מועיד אותו מנחם בגין, מפקד האצ"ל, לפתיחת החזית השנייה של האצ"ל במאבק נגד הבריטים, והפעם באירופה.

פעולת קומנדו

נגד יהודים

ב-7 בינואר 1946 עלה גונדר** אליעזר כנוסע סמוי למיליטריזציה של קית שעגנה בנמל חיפה, ובה שם פעמיו לאיטליה, על-מנת לקבל פיקוד על אנשי האצ"ל באירופה.

במשך החודשים הראשונים לשהותו של אלי תבין באיטליה הוא עסק באירגונה של רשת כלי-אירופאית, שאותה הקים וביסס על שרידי בית"ר שניצלו מהשואה. מטרתו העיקרית היו להלוך בנקודות מוקד בריטיות באירופה, ולשמש כזרוע

* כיום צרפין.
** דרגת קצונה באצ"ל.

מסייעת ללוחמי האצ"ל במאבקם בארץ-ישראל.

במחצית שנת 1946 החל אלי תבין ב"האצ"ל באירופה. המטרה נבחרה במקום מושבו ברומא, בשגרירות הבריטית. אחרי תיכנון ותירגול קפדניים, ב-31 באוקטובר, פוצצו לוחמיו של אלי תבין את מטרם, יחד איתו השתתפו בפעולה, בין השאר, דוב שילנסקי*, יחיאל קדישאי** ואחרים. בהתפוצצות נהרס החלק המרכזי של בניין השגרירות, ונפצעו שני עובדי-אורח איטלי-קיים. במקביל ציירו אנשיו של גונדר אליעזר צלב-קריס בבארי, נאפולי ומילאנו. בעיקבות הפיצוץ נעצר תבין, והוחזק עד לשחרורו מחוסר הוכחות, במישטרת רומא.

מאוחר יותר, בספטמבר 1947, פעלו אנשיו של גונדר אליעזר ככוח צבאי שמנה כ-150 לוחמים, ותקפו את מחנה-העקורים וינהוף ליד העיר אינסברוק באוסטריה, שהיה בשליטת המוסד לעלייה של ההגנה. אנשיו של גונדר אליעזר תקפו את המחנה, חיבלו ברכוש, והחרימו מכשירי-קשר ששימשו את ההגנה. וכאשר אחד מאנשי ההגנה במקום, איתן אבידוב, גילה התנגדות, פתחו עליו אנשי האצ"ל באש. הרגו אותו, ופצעו עוד שלושה לוחמים אחרים של ההגנה. האצ"ל לא הסתיר את אחריותו לביצוע של פיגוע זה, ומיפקדת אוסטריה של האירגון-הצבאי-הלאומי פירסמה כרוז, שבו היא מודה שההתקפה בוצעה על-ידי אנשיה.

כמה ימים מאוחר יותר, כאשר הובא איתן אבידוב למנוחות, הספיד אותו שמואל דיין***, אביו של משה דיין, שרה-חנן הנוכחי של ישראל, ואמר: „מאז רצח ארלוזורוב לא היה עוד מעשה שפל ודוני כרצח שליח-אומה צעיר זה במחנות אירופה”****. ועדת-חקירה שהוקמה לבדיקת עניין רציחתו של איתן אבידוב, ובין חבריה היה נחום שדמי****, גינתה את כל הכרוך בפעולה זו של יהודים כלפי יהודים.

תיכנון פלישה

לארץ-ישראל

נסיון-נפל שתיכנן גונדר אליעזר היה הניסיון להוציא-להורג את הגנרל הבריטי בארקר, שנידון למוות על-ידי בית-דין

* כיום חברי-הכנסת. נתפרסם בעבר בניסיון להשליך פצצה במשרד-החוץ ב"ירושלים, כמחאה על קשירת יחסים עם גרמניה.

** כיום מזכירו האישי של ראש-הממשלה מנחם בגין, ומנהל לישכת ראש-הממשלה.

*** שימש מאוחר יותר כחבר-הכנסת מטעם מפא"י.

**** פורסם ב„המיסמר” 20.10.47. **** אחר-כך נשיא בית-הדין לערעור רוס של צה"ל, ואביו של אלוף-המשנה ישכיה שדמי.

ראש-עיריית רומא מעניק מטבע לד"ר אלי תבין

אלי תבין גורש מצרפת מסיבות בלתי ברורות * כחבר הוועד המנהל של רשות השידור התנגד לתוכנית ניקוֹיֶראש והצר את צעד מחלקת החדשות

(המשך מעמוד 11)

צבאי של האצ"ל בארץ-ישראל. ביצוע ההריגה נראה בעל חשיבות ראשונה במעלה למפקדת האצ"ל, בשל חששותיה שאין בכוונתם של הבריטים לעזוב את ארץ-ישראל למרות הלחצים הבינלאומיים. בספטמבר 1947, הרכיב יעקב תבין את תא-הנעם, ובו עזר וייצמן*, ביריס סניור** ופול חומסקי, שלושתם קציני חייל-האוויר הבריטי לשעבר. אליהם צורפו עוד שניים, יואל איילברג ובלע. אלא שתוכניתם לא יצאה אל הפועל, בשל שיבושים שונים והשמירה הקפדנית שהיתה על הגנרל בארץ, ששימש אותה עת כמפקד החבל המיוחד באיים הבריטיים.

אחרי פרוץ מלחמת-השיחור, והגברת לחציו של ראש-משלת ישראל הראשון דויד בן-גוריון, להתחלת פיקוד צה"ל על חיילי האצ"ל, העביר חבר מפקדת האצ"ל, חיים לנדא, לנציגויות האירגון הצבאי באירופה הוראה, שבה נאמר: "בשטח שיפוטו של שילטון עיברי לא נקיים מחר תרת מזוינות, אך לא מסרנו כל הודעה ביחס ליתר, השטחים". מובן שנמשך לקיים בהם מעמד, למשל בירושלים*** ובחזק לארץ... באותו מיכתב של חיים לנדא, שהיה מיועד לאלהיו לנקיין****, הוא מורה על ביטול תוכנית שתוכננה ביד מפקדת האצ"ל בחוף-לארץ לסטירת סטירות-לחי פומביות למשה שרתוק (שרת) בניו-יורק, כמשיב האומות-המאוחדות.

עם התפתחותן של מלחמת-השיחור, ומערכת-היחסים המערערת בין ראש-המשלה בן-גוריון לבין אנשי מפקדת האצ"ל בארץ פנה מפקד האירגון, מנחם בגין, אל אנשי באירופה בראשות גונדר אליעזר, שאלי צירף את י. עמרמי, בבקשה לארגון ולגייס כמויות-עתק של נשק, לשם אותה אפיוורה אומללה המכונה בספריו ההיסטוריה, "פרשת אלטלנה". באחד ממכתבי תבין למפקדתו בחוף-לארץ, התורה מנחם בגין את המטרות: "אילו היה לנו ציוד מלא לפחות 10,000 איש — היינו יכולים לומר לעם — בקשר להשתלטות המורמ על האחדות הלוחמת" שבו לא יכולנו להתגונן בהסכמת הש"ד***** להילחם כבר עתה לביטול גבולות החלוקה***** — שבגלל אי-הסכמתם לתוכניתנו לא יכולנו להשלים את המורמ, ואנו בעצמנו נילחם להשילת האימה על הארץ כולה...".

קונסול ישראלי על הכוונת

בספר זיכרונותיו על פעילותו כגונדר האצ"ל באירופה, מציין אלי תבין, שאחרי הפצצת אלטלנה על-ידי כוחות צה"ל, י נאופ-כניעתו של מנחם בגין, הוחזקו בכלא הישראלי חמישה מחברי האצ"ל בעוון אירגון מרידה. לכן, תגובת מפקדת האצ"ל באירופה היתה תכנון חסיפת נציג הממ"שלה הומנית של ישראל ברומא, והחזקתו כבן-עובה עד לשיחרור אסירי אלטלנה בארץ.

בתיכונת של פעולה זו עסק גונדר אליעזר ממקום מושבו בפאריס. ב-25.8 כתב לו מרומא האחראי לביצוע הפעולה, אוסט-שינסקי: "ניגשתי, לפי הוראותיך, לחינן את הפעולה, אני מעוניין מאד לעצור את האיש שלהם כאן, א.ש.ש.*****, נציג הממשלה, שצריך לחזור מארץ במים הקרובים ביותר, בכל אופן אני מתחיל תיכף בעיקוב אחר אחדים מהגדולים שלהם במקום. בדבר מקום-מחבוא באתי כבר

* כיום שר-הביטחון.
** מראשוני הטייסים של חיל-האוויר הישראלי.
*** האצ"ל נוצרה בירושלים שמר על אוטונומיה, עד לימי ההפוגה השנייה במלחמת-השיחור.
**** מפקדה של "אלטלנה".
***** כינוי מחתרתי, להגנה בפני אנשי האצ"ל.
**** כפי שניקבעו על-ידי האומות-המאוחדות.
***** כנראה אליהו ששון, מאוחר יור-תר חבר-הכנסת ושר-המישורה, ונציג ישר-אל לשיחות-השלום שנערכו בירושלים.

היום, ואבוא עוד מחר, בדברים עם כמה ידידים מקומיים שלנו". על סיומה של פרשה עזומה זו, כותב אלי תבין בספרו: "הבונקר שבו עמדו להחזיק את הקונסול הישראלי הותקן בבית פרטי בגרסה פראטה. מייד אחרי שובו מישראל של הקונסול החלו לעקוב אחריו בקביעות. ההכנות לחטיפה הושלמו עם בחירת המבצעים, ועתה המתינו רק ל-

ח"ל...". שאלת מעמדם הרישמי של שליחי ומפקדי האצ"ל באירופה, בשלבים האחרון-נים של מלחמת השיחור, הפכה מורכבת יותר, ויותר, בעיקר עבור אלה שעזבו, בדומה לאלי תבין, את ארץ-ישראל המנדט-טורית בדרך לאיחוקית, ויצאתם מן הארץ לא נרשמה. בהתאם לחוקי המדינה שזה עתה נולדה, אנשים אלה, וביניהם גונדר

שגרירות בריטניה ברומא אחרי הפיצוץ

חברי מפקדת אצ"ל שפעלו בגולה 1946 - 1948

אליעזר, היו חייבי גיוס, ואי-התגייסותם היתה עלול להופכם לעריקים, ולהביא לעני-שתם עם שובם ארצה. כאשר הגיעה ההוראה מבגין, שעל חברי המפקדה ואנשי אצ"ל באירופה להצטייד בשיחורים מזה"ל, העביר המטה את השאלה לאנשיו, והותר להכרעתם האישית אם להתייצב בפני הרשויות הישראליות הקונסולאיות, או להפוך גולים. ב-2.10.48 כתב אלי תבין במכתב: "מהבית התקבלה הוראה, שכל האנשים שלנו הנמצאים בגולה מטעם המעמד* יצטרכו לקבל רישיון מיוחד מטעם הממשלה הישראלית כדי להישאר בגולה. לשם כך יש צורך להתייצב לפני נציגיה בגולה. התנועה, מצידה, תשתדל לקבל מיספר רישיונות-מעבר עבור שליחיה, זה בא כתוצאה מחוק חדש שהוצא בארץ. מצבו של כל איש יכול להיות מסובך בעתיד במיקרה שיחליט לחזור ארצה. לכן אבקש להודיע (לאפרים

הוראה של ההוצאה-לפועל מאת המטה בפאריס. אולם זו לא באה, שכן בינתיים שיחררו החמישה והתוכנית בוטלה..."

קשיים 'פורמליים' עם ממשלת ישראל

אחרי פירוק האצ"ל, הקמת תנועת הירחות, והשתתפות חבריה בהכנות לאסיפה המכוננת, נוצרה בעיה לכל אנשי מפקדת האצ"ל שפעלו בגולה. על מצב זה, שבו לא נשבעו חיילי האצ"ל באירופה — בניגוד לחבריהם בארץ — שבועת-אמונים לצבא ההגנה לישראל, קבע גונדר אליעזר בבחי-רות: "הש"ד ממשיך את קיומו בגולה בתוך גוף צבאי ועצמאי, ויעסוק באירגון אנשים, הדרכתם, באוסף הברזל* ובעלייה, בנפרד ממסדות ישראליות הפועלים בי

ולנוח) שיחליטו בעצמם, הרוצים הם להי-שאר (גם אם לא יקבלו שיחור) ולקחת את האחריות (על עצמם) מבלי להתחשב בתוצאות...".

כשבוע מאוחר יותר קיבל גונדר אליעזר מיכתב מטעם אפרים גשורי, המודיע לו שאין בכוונתו לפעול במיסגרת האצ"ל ללא תעודה המסדירה את מעמדו בצה"ל, וב-29.11.48 השיב לפנייתו: "אתה מעורר במכתבך את בעיות השיחורים מהגוס. נדמה לי שאתה מכיר את המצב הרישמי (כלפי הממשלה הומנית) של הקבוצה ש-יצאה יחד אתך ואף ידעת, כמוני, מה הם הקשיים הפורמאליים העלולים להיווצר כלפי כל אחד אישית. על כן אני מתפלא על הודעתך שכתב, בלי תעודת-שיחור אינך מוכן להמשיך לעבוד. או אולי טעיתי בהבנת דברך. דעתי ידועה לך, אין, כעת, וקודם, בעבודה. בייחוד כלפינו, כלפי אנשים כמוני, כמוך וכמוני, ובעובך את הבית ידעת שהש"ד לא יתן לך את הגושפנקה הרישמית...".

אחרי המהפך במלחמת-השיחור, בי-12.1.49, פירסם גונדר אליעזר, אחרי תיכ-חובת מייגעת עם מפקדיו בארץ, בשם המטה באירופה את הפקודה לפירוק האצ"ל שם.

מנוחת הליחם

וקול אדוני

אחרי מלחמת-השיחור מונה אלי תבין כנציג תנועת החרות באירופה, תפקיד שאותו מילא עד 1952, כאשר גורש מצרפת מסיבות שטרם הובהרו. אחר-כך שב ללי-מודי ההיסטוריה, וחיבר את עבודתו המד-עית הראשונה תחת הכותרת "ההגנה העצמית של היהודים ברוסיה 1880—1906". את עבודת הדוקטוראט שלו באוניברסיטה העיברית בירושלים חיבר על פעילות ה-אצ"ל באירופה, שבה הוא עצמו נטל חלק נכבד ביותר. עבודת הדוקטוראט שלו פורסמה בספר החזית השנייה*. הספר זכה בפרס ז'בוטינסקי לסיפרות ולמחקר. כמוכן העביר ד"ר אלי תבין קורס ב"מרכז לבעיות בינלאומיות" של אוניברסיטת הארווארד, בנושא "איך לארגן מחתרת ולנהל אותה".

מלבד היותו חבר הוועד-המנהל של רשות-השידור, מכהן כיום אלי תבין כחבר הנהלת מכון ז'בוטינסקי, כסגן יו"ר ההנהלה העולמית חרות — הצורה; כחבר הנהלת תנועת החרות; כחבר נשיאות הוועד הפועל הציני ובמישרות ציבוריות שונות.

במיסגרת פעילותו בוועד-המנהל של רשות-השידור, בשנים האחרונות, ייצג אלי תבין את דעות המיעוט, תוך שהשתדל בהתמדה להצר את חופש פעולתם של שידורי הטלוויזיה והרדיו, וקרא בתקופת שידורי התוכנית ניקוֹיֶראש לביטולה של התוכנית, מטעמי הריסת המוראל. הוא הצר את צעדי הטלוויזיה גם בתחום ה-דיוור, ועורר בזמנו שערורייה-רבתי כאשר, במהדורת חדשות, הביאה הטלוויזיה מורת-רוח של אורחים, תוך הבעת דיעות בעלות מוראל ירוד על פיצוץ ביתם בשכונת בקעה בירושלים. לדעת יעקב תבין, אסור היה לשדר כתבה זו.

בישיבת הוועד-המנהל שנערכה בשבוע שעבר, שלל תבין את בחירת סיפורו של ס. יזהר חירבת חידה להצגה כמחזה-טלוויזיה בטענה שאין השעה כשרה להצגת סיפור העוסק בבעיית נישול ערבים, ויצא נגד הפקדת שידורי על-יכותרת בילעדיה בידי ירון לונדון. תבין הוא מן הטוענים שבטלוויזיה אין התייחסות ליהודי התפרי צות, ושחסרה גם הרגישות להצגת חגי ישראל.

מייד אחרי הבחירות, קרא אלי תבין לשינוי הרכבו של הוועד-המנהל של הרשות, ולשינוי מסורותיהם של עורקי-התיקשורת הניקייים במדינה — הרדיו והטלוויזיה. לדעת חוגים בממשל החדש מיינעד תבין לשמש בתוקף כישוריו כמנכ"ל הבא של רשות-השידור.

* ד"ר אלי י. תבין, "החזית השנייה", הוצאת רון, תשל"ג, 357 עמודים.

* כינוי מחתרתי לאצ"ל.

* כינוי קוד לנשק.

למרות שב"קודאק" (דלתה) מפתחים תוך 12 שעות אנחנו לא ממהרים.

אנחנו לא ממהרים למרות
שאנחנו יודעים שאתה "מת"
כבר לראות את התמונות.
אנחנו לא ממהרים כי כדאי
לחכות עוד יום ולקבל
תמונות מושלמות.
יש לנו המון סבלנות. במיוחד
אנו רגישים לצבעים. שוב
ושוב בודקים אותם, מחזקים
או מבהירים עד שהתמונה
מתקבלת בצבעים שהם
באמת טבעיים. ככה זה
אצלנו ב"דלתה קולור",
המעבדות היחידות המייצגות
את "קודאק" בישראל.

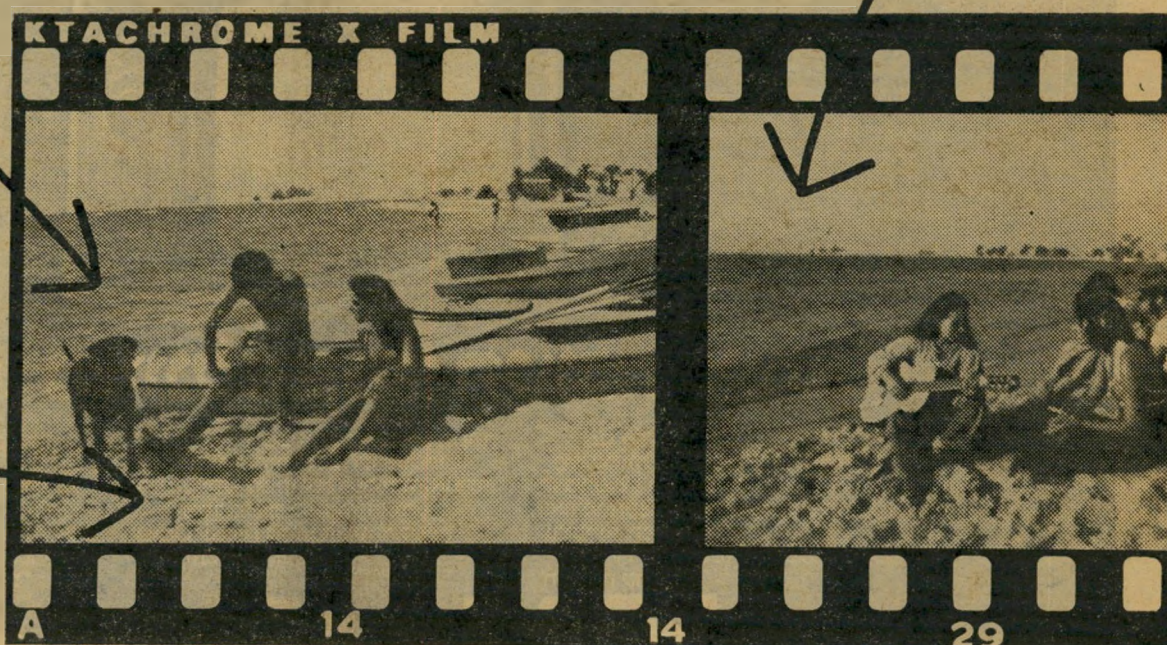
כש"קודאק" בתמונה -
טוב ש"דלתה" בפיתוח

להבהיר את השמים

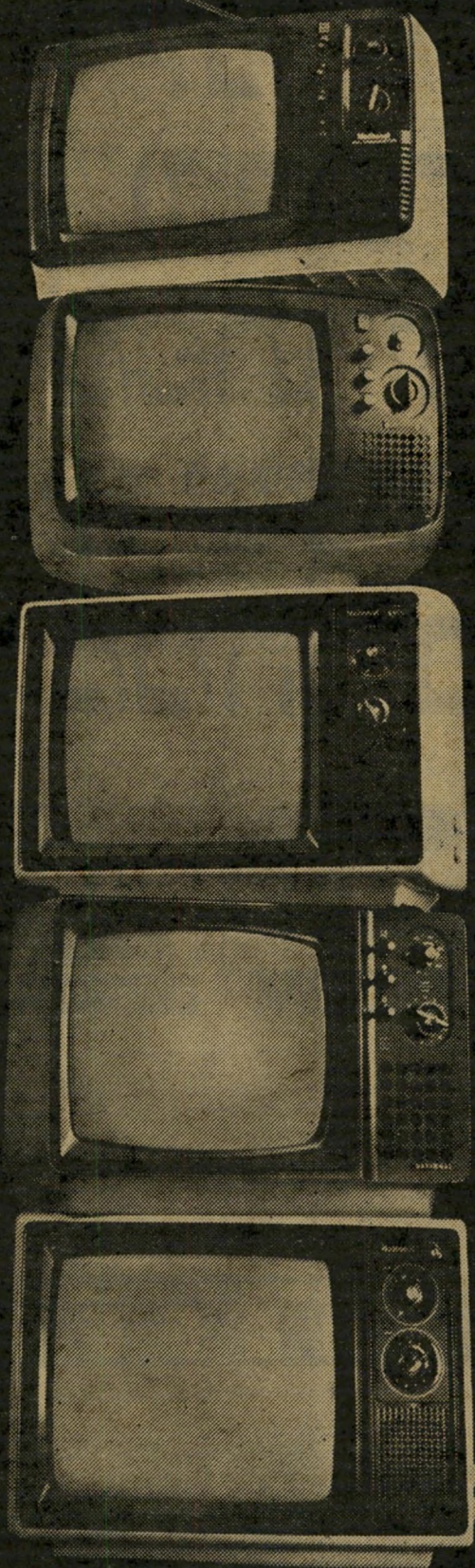
להחזיק את הים

להוסיף צהוב לחול

נשיונל מוכרת יותר טלוויזיות ניידות מכל המתחרות יחד.

מסקנה: נשיונל הקניה הטובה ביותר.

אם גם אתה רוצה להיות בתמונה — בוא לראות את מבחר הדגמים ושלי הצבעים של הניידות של נשיונל באולמי התצוגה ברח' אבן גבירול 18 ת"א ובחנויות המובחרות. אחרי הכל כשמדובר בטלוויזיה — התמונה קובעת.

עובדה זו מבטיחה לך לא רק תמונה חדה וברורה ביותר, אלא גם שכלולים רבים אותם לא תמצא בטלוויזיות אחרות: מסך מיוחד לוויסות האור (Tinted Glass), מתקן מיוחד לסינון הפרעות חשמל ועוד.

מן המסקנה שבכותרת אתה יכול להסיק מסקנה נוספת: כדאי גם לך לרכוש טלוויזיה ניידת של נשיונל. הניידות של נשיונל מיוצרות על פי טכנולוגיה מתקדמת ביותר, בקו ייצור חדש ובבקורת איכות קפדנית.

National

צעד קדימה אל המחר.

National, Panasonic and Technics are the brandnames of Matsushita Electric.

„חומר“ השתלטה על „גרוס“

חברת „חומר“, השתלטה על יבואנייהקופות הרושמות „גרוס“, שבהן היתה שותפת בחלקים שונים עם יעקב רוטמן. „חומר“ מינתה מנהל מטעמה ל„גרוס“, אחרי שרוטמן ברח מן הארץ והשאיר חובות של כמיליון לירות. מנכ"ל „סו“ לליבונה, שרגא רוטמן (אין קירבת משפחה) אישר, כי מונה מנהל מטעמם לחברה, וכי „חומר“ השתלטה על „גרוס“ ותנהל אותה. השותפות הוקמה אחרי שיעקב רוטמן, שלו דירה בבני-ברק, הציע ל„סו“ לליבונה להיכנס לענף הקופות הרושמות. רוטמן היה סוכן ראשי של „חי“ מר"בחו"ל. הוא קנה עבור השותפות החדשה „גרוס קופות רושמות“ קופות בשני מיליון לירות אנגליות, מחברת „גרוס“ הבריטית שהיתה בקשיים כספיים. נראה כי ניהולו של רוטמן לא היה מוצלח, והצטברו הפסדים עד ש נאלץ לברוח מן הארץ.

ישראל סחרוב יהיה יועץ לשר-האוצר

שר-האוצר שימחה ארליך ימנה את ישראל סחרוב כיועץ לשר. סחרוב היה באחרונה יושב ראש ועדת התקציב של מערכת-ההכרזות של הל"י, והוא גם יושב-ראש ועדת-הכספים של המפלגה הליברלית. סחרוב היה ב" עבר תעשיין וסוחר גדול בחומרי-בניין, ואחד מבעלי-המניות של מיפעלי-הלבנים „תעל“, בשנים האחרונות יצא מכל השקעותיו, וכספו מושקע באגרות-חוב צמודות ובמניות.

הבורסה „אוניקו“

ניכוסת לעיסקי נפט

כרע מזיכונות הנפט והזכויות של קבוצת-המשקיעים הגרמנית שאורגנה על-ידי יקותיאל פדרמן, ושאיפה יותר מ-70 מיליון דולר לחיפוש נפט בישראל, נמסרו לחברת „אוניקו“ השני כת לבנק המשכנתאות.

הזיכיונות הם באזורים מבטיחים ב" ים-המלח ובים-התיכון. הקבוצה הגרמנית התחייבה לאסוף בשעתו כ-200 מיליון דולר לחיפוש נפט בישראל, על-פי תקנות במסגרת-הכנסה הגרמנית המאפשרות קיוון ההשקעות הללו מן הרווחים „אוניקו“ עתידה לחלק בקרוב את הזכויות בשיעור של אחד על אחד, וכן את הדיווידנד המצטבר בשיעור של 8% לשנה, שלא חילקה שנים רבות.

מנייה אחרת, של חברת „קירור“, הומלצה אף היא במדור זה לרכישה ב" של המצאת הממתיק המלאכותי החדש של חברת-בת שלה, „יפאורה“. בימים אלה הוצא מיכרו להקמת המפעל לייצור הממתיק.

על חברת „קירור“ נעשה עתה נסיון השתלטות של קבוצת-משקיעים, כדוגמת נסיון שנעשה לפני שנים אחדות.

„סולכור“ עוברים לרמת-גן

חברת-השיווק של „כור“, „סולכור“, רכשה בית-מישרדים ליד בורסה-היהלום מים ברמת-גן, ברחוב הצירה 29. שטח הבניין הוא 2400 מ"ר, ושולמו תמורתו 5.25 מיליון לירות. „סולכור“ תפנה את מישרדיה מביתה שברחוב בן יהודה, ולשם תעביר „כור“ את מישרדי החברות השונות שלה, המפורזים בעיר.

שערוריית המינוי של בר-לב

בראיון שנתן באחרונה ל„מעריב“, שיבה חיים בר-לב את מינויו של יגאל הורביץ כשר-המיסחר-ההתע"י שיהיה כמינוי מוצלח ביותר. זמן קצר לאחר-מכן פורסם, כי הורביץ מציע לה"י את חיים גבתי מתפקיד יושב-ראש מועצת-המנהלים של „כימיקלים לישראל“, ולמנות תחתיו את בר-לב. מינוי זה, כשלעצמו, הוא מעשה מכוער בגלל הדחתו של גבתי. גבתי עדיין במ"לוא אונן, מומחה מאין-כמוהו בחקל-אות שאותה משרתת „כימיקלים לישראל“, חכם ובעל שיקול-דעת. חברי הנהלת „כימיקלים לישראל“ מאשרים, כי הדחתו תפגע בחברה בצורה חמורה.

כישוריו של בר-לב הוכחו, כשלעצמם, בניהול מישרד-המיסחר-ההתעשייה ובני-

יו"ר-יוצא גבתי ויו"ר-ינכנס בר-לב תגמול לאישור

„המחלבות המאוחדות“ של יגאל הורביץ נמצאות ברמת-גן. הן מספקות מוצרי-חלב למיניהם בגביעים מפלסטיק. בארץ יש שישה מפעלים המייצרים גביעים כאלה, אחרי שמפעל שביעי שהיה של „החברה לקופסאות-פח“, נסגר מחו"ס-רכיאותיו. שישה המפעלים הם פרי טיים וקבוצים, וכשר-ייצורם כיום עולה על הצריכה ב-250%.

לפני כשנה ביקש יגאל הורביץ ממישרד-המיסחר-ההתעשייה רישיון-ייבוא ל" ציוד למיפעל פלסטיק חדש, שיהיה חלק בלתי-נפרד מן המחלבה ברמת-גן. הבקשה הופנתה לאגף-המזון, למרות

הול מערכת-ההכרזות של המערך, ועל הצלחותיו יש מערערים רבים. מכל מקום, ברור כי אין לו שמש של מושג בחקלאות, וכי אינו מגיע אף לקרסוליו של גבתי לגבי התפקיד האמור.

מדוע יוצא יגאל הורביץ מכליו כדי למנות את בר-לב תחת גבתי, תוך פג"ע בחברה הענקית „כימיקלים לישראל“? התשובה פשוטה: בר-לב יצא מכליו לפני חצי-שנה, כדי לאשר ל„מחלבות המאוחדות“ של יגאל הורביץ ה"י ב"ת שלא הגיעו להן, בניגוד לדעת כל מישרדו, כולל המנהל-הכללי שלו משה מנדלבאום.

דופקים את

הח"כים הצעירים

צבי אלדרוטי היה חבר-כנסת יום אחד, אך הוא ייחנה מפנסיה נאה לכל ימי חייו כאילו שימש חבר-כנסת במשך ארבע שנים. רוני מילוא יוכל להיות חבר-כנסת 12 שנה, אך אם יחדל, בעוד 12 שנים, לא יקבל כל פנסיה. חסיבה היא סעיף קטן בחוק הפנסיה של חברי-הכנסת, הקובע כי הפנסיה תינתן רק אם היה חבר-הכנסת, ביום הי פרישה, מעל לגיל 40. כיוון שמילוא הוא בן 28 כיום, הרי כעבור שלוש תקופות כנסת יהיה בן 40 פחות חודשים, ולא ייחנה מכל פנסיה שהיא. אלדרוטי הוא כיום בן יותר מ-40, ולפי אותו חוק המעדיף חברי-כנסת זקנים, מי ש" כיהן יום אחד בלבד יראו אותו כמי ש"כיהן תקופה שלמה.

ברק יציע הקמת

ועדה לרכוש שרים

היועץ המישפטי לממשלה, אהרון ברק, יציע לראש-הממשלה מנחם בגין הקמת ועדה שתחליט כיצד ינהגו שרים וסגני-שרים ברכושם הפרטי. הוועדה תוכל גם לזיז חקיקה מתאימה, החסרה כיום.

היועץ-המישפטי ניסה לקבוע כללים לגבי חברי-הממשלה החדשים, בהיעדר כל חוק האוסר על ש" להיות בעל עניין בעסק המושפע ממדיניות ומעשי מיש"דו. החוק היחיד הניתן ליחוס הוא חוק כללי על מעילה-באמון. ברק בדק גם מהו הנוהל בכמה ארצות, ומצא כי בבריטניה, למשל, יש רק כללי-נוהל ש" נקבעו לפני שנים רבות — אך אין חוק.

מיכתב השר בר-לב השר לא אסר

שהיתה צריכה להיות מועברת לאגף ה"פ"לסטיקה. כאשר נודע הדבר למפעלים הקיימים, הקימו קול זעקה, אולם הרש"י נתן אחרי שהורביץ אמר, כי אינו מבקש כל עזרה ממשלתית. בספטמבר 1976 ביקש הורביץ ממישרד-המיסחר-ההתעשייה ביטוח שער לה"ל" וואה שלקח לרכישת הציוד בחו"ל. אגף הפלסטיקה במישרד-המיסחר-ההתעשייה התנגד התנגדות נמרצת, כיוון שאישור כזה כמוהו כמתנה של מימיון ממשל"ת"י זול, ובארץ יש עודף כושר ייצור. גם מנכ"ל מישרד-המיסחר-ההתעשייה התנגד לאישור לביטוח החלואה.

בדיקה שעשו אגף הפלסטיקה וכן וע"ד-הכספים של הכנסת, הראתה כי ה" ציוד מיועד לקריית-מלאכי ולא לרמת-גן, כי אינו חדש יותר מזה שקיים ב" ארץ, וכי כושר-ייצורו עולה פי-חמישה על הדרוש ל"מחלבות המאוחדות" למ"עשה.

השאלה הועברה לשר-המיסחר-ההתע"י שייה חיים בר-לב, שהורה לבסוף, בניגוד לדעת המישרד ומנהל-הכללי, לאשר את ביטוח ההצמדה.

כך נתן בר-לב, בניגוד לאינטרסים של המדינה, מתנה של מיליוני לירות ליגאל הורביץ. הייפלא כי עתה מחזיר הור"בין לבר-לב כגמולו, גם הפעם בניגוד לאינטרסים של המדינה? אחרי הכל, הורביץ יוכל לומר כי מה שטוב ל"מחלבות המאוחדות" — טוב לישראל.

רוזנברג נציג

התיירות ההולנדי

סמי רוזנברג, מנכ"ל „קופל“, חת"מנה כנציג מישרד-התיירות ההולנדי בישראל. עד כה לא היה למישרד-התיירות ההולנדי נציג בישראל. לכמה מדינות אחרות יש נציגים למישרד-התיירות, אולם התפקיד מאויש על-ידי נציג חב"ר-התעופה של אותה מדינה בארץ.

סמי רוזנברג נציג דר

מדוע חזר יעקב חזן לכנות את

מונחם בגין שוב "פאשיסט"!

רחי את מישרדו ולא מסר אותו לקדישאי. למרות רמזיו העבים של ראש-הממשלה.

■ היחיד שלא הוצא מ'חדרו' הוא הוועץ לענייני-עיר תנוות, דן פתיר, שהוא ידי-דו האישי של הדובר החדש של ראש-הממשלה, אליהו בן-ארישר. השניים לא זו בלבד שאינם רבים על מקור מותיהם, אלא הם מקיימים יח-סיעודא מצוינים ודן מכניס את בן-ארישר לעבודה.

■ יונה יהב, מי שהיה עוזרו של שרת-החבורה גד יעקבי, נשאל השבוע על ידי ידידים בקפה אכסודוס כי תל-אביב, מה הוא עושה עכ-שיו. השיב יהב: "אני עוזרו של בגין". לשומעיו הנדהמים הסביר: "בגין מחזיק בידי את תיק שרת-החבורה, ועד שלא ימונה השר החדש אני עדיין לא פוטרת".

■ במסיבת-גן שערך שר-ביטחון אלוף (מיל.) עזר וייצמן במישרד-הביטחון הוא היה נרגש ביותר. בעת שנשא את נאוםו חדל לפתע ואמר: "אני מבקש ממי שנמצא הכי קרוב לכוסית קוגינאק, שיביא לי אחת וגשתה לחיים". תוך כדי המתנה לכוסית-קוגינאק ליי-וה עור, כדרך מנהג בתחרות, את הבאתה של הכוסית אליו, ואמר: "נו, נראה מי יגיע רא-שון עם הכוסית — חילהא-ווי, חילהשיריון, חילהמו-דיעין? מיהו זה הקרב ובא עם כוסית הקוגינאק?" לבסוף הי-גשה לו את הקוגינאק אחת המלצריות, ועזר אמר: "אה, אני רואה שחיל השקים הגיע ראשון".

■ אלוף (מיל.) מרדכי ("מוטי") הוד ערך לשירה-בי-

יעל דיין
היתה היחידה מבין צאצאיו של משה דיין שבאו לכנסת כדי לחוג עימו את טכס השבעתו כשר-החוץ. יעל באה בחברת בעלה, תת-אלוף דב שיאון, ובתה מיכל. השעה היתה מאוחרת, והדין בכנסת התארך. כשהתעייפה הילדה, נטלה אותה יעל על הידיים והובילה אותה אל המיזנון, שם אכלה המשפחה ארוחת-ערב. תחת זרועה נשאה יעל את הספר הפופולרי "החוביט", (המהווה ניוגור גמור למשכן הכנסת). וכיוון שאסור לקרוא ביצוע הכנסת, קראה בו במיזנון.

■ לפני שנים ביקש ממני מנחם בגין להימנע מלקרוא לו פאשיסט. גילה בשבוע ש-עבר מנהיגה הקשיש של מפ"ם, יעקב חזן, "נענית ל-בקשתו. אבל עכשיו חזרתי לקרוא לו פאשיסט". הסביר חזן מדוע עשה זאת: "זה מפ-ני שבגין אמר באסיפת הל-י-כוד בתל-אביב, שהדגל הא-דום רווי דם של יהודים".

■ כשבא שר-האוצר החדש, שימחה ארליך, לקבל מידי שר-האוצר היוצא יהושע רבינוביץ את מישרד-הא-וצר. עמדה בפתח הלישכה ה-מוכירה הוותיקה והכה זנב, מי שעבדה גם כמזכירתם של פניחם ספיר המנוח, ואב-שרף ויהושע רבינוביץ. היא קידמה את פניו של ארליך ו-אמרה לו: "אדוני השר, מר רבינוביץ מחכה לך בחדרו". ארליך פתח את הדלת, הביט ימינה, הביט שמאלה, ורבינו-ביץ איננו. המזכירה הנדהמת לא יכלה להתאפק, ואמרה: "אבל כרגע יצאתי מחדרו, והוא נמצא בו לבדו וחיכה לך". התעלומה נפתרה כאשר רבינוביץ הופיע פתאום בחד-והסביר, כי לא נעלם, אלא פשוט יצא בדלת האחורית, אל השירותים.

■ עוזרו של רבינוביץ, מאיר דיין, טוען כי הוא לא נסגע מחילופי-השילטון. לדב-ריו, סיכם עם רבינוביץ עוד לפני הבחירות כי יצא לשלי-חות מטעם מישרד-האוצר, וכי כל הידוע לו מתכוון השר הי-חדש, שימחה ארליך, לעמוד בהתחייבותו של השר הקודם כלפיו.

■ שרת-החץ מנשה דיין אוהב להקיף עצמו באנשים

רעיית ראש-הממשלה עליזה בגין, נחותו של בגין רחל הלפרין, בתו הדיילת לאה, חותנו מתי מילוא, נכדותיו איילת, אורית, אוסנת ובתו הבכירה חסיה מילוא. מושב הכנסת הראשון דמה יותר לגנון.

טחון החדש מסיבה, שבה הש-תתפו כל חבריהם המשותפים ובגיי-מישפחתם. בלט בהיעדרו מפקד תילהאוויר אלוף בנ-י מין ("בני") פלד, שיחסי-עם עזר וייצמן אינם טובים ביותר. גם שרת-החץ נעדר מן המסיבה, שבה נכחה אשתו-לשעבר רות דיין, שהיא אחו-תה של ראובנה וייצמן. הי-

ירות ישראל בצרפת: "כבר 60 שנים אני במיקצוע, ומעו-לם לא פגשתי דיפלומט מבריק כפרימור".
■ גם היחסים בין מוכירו הוותיק של בגין, יחיאל קרי-י שאי, שמונה לתפקיד מנהל לשכת בגין, לראש לישכתו של רבין אלי מוזרחי, מחו-רדים. עד עתה לא פינה מי-ד

בא ומקורב לגוש-אמונים.
■ במישרד-החץ טוענים, כי משה דיין עשה שגיאה כי שפיטר את דובר המישרד, אבי פרימור, ולראייה מספ-רים כי כשפגש העיתונאי הי-צרפתי הנודע לואי ציטרין בשרת-החץ הקודם, יגאל אדון, אמר לו על פרימור, שי-היה נספח-העיתונות של שג-

מישפחת בגין

נכחה בהרכב מלא בשורה הראשונה של יצע המכובדים בכנסת, ביום שבו הושמע אבי המישפחה כראש-ממשלה ישראל. משמאל לימין:

לאנשים
הנכונים!

777
הברנדי
הלאומי
שהוא
בינלאומי.

כרמל לא מזרחי
מישק ראשון לציון ורחוב יעקב

בגין עוד יכתי'ע את עצמו * תוספת

יחודית המגיעה לאופוזיציונר * אין

ילדים רעים בדרך הכיפות הסרוגות

אומרים

הפארדוקס של

ממשלת בגין

ממשלת בגין תהיה המשלה היחידה בישראל שבכוחה לעשות ויתורים טריטוריאליים תמורת הסכם שלום, מפני שלא יהיו לה מתנגדים לצעד כזה. העיתונאי אהרון בכר טוען, ברשימה סאטירית: "המציאות הישראלית הוכיחה שוב כי היא עולה על כל דימויון."

"מנחם בגין הוא האיש היחיד המסוגל לשכנע את כותריו במה שקודמו אף לא העזו לנסות: שהקול לא יישלם לאורך ימים עם המשך הכיבוש הישראלי בשטחים, עם ברית'בין הכתרים או בילעריה, ושהבעיה הפלסטינית היא לכליבו של הפססוק. לדברים מפיו יש צליל שונה."

"יכול להיות שמנחם בגין יוליד את העם למלחמה. אבל הוא לא יעשה זאת. בגין לא ירצה להורשם ברישומיה כמו שהוליד בעיניים פקוחות למלחמה בלתי-נמנעת, מתוך חוקיות שאין מפניה מפלט."

"מנחם בגין עדין יפתע גם את עצמו. הוא עשוי להתגלות כרבות הימים כראש-הממשלה היחיד שיטעם צעד משמעותי לקראת הסדר עם הערבים על כסם פשרה טריטוריאלי, לקראת הכרה בפסטינים, ואולי — מי יודע? — בסופו של דבר גם לקראת השלום שקודמו דיברו עליו כלי הרבה וכליך יפה."

"לכן אין להיבהל מן הדברים שהשמיע בהצגת בכנסת את ממשלתו החדשה. ככל שהצהרתיו יהיו קיצוניות וחד-משמעיות, ככל שהדברים יהיו בוטים וברורים יותר — כן תקצר הדרך ללחצים אמריקאים, ובעקבותיהם גם הדרך להסדר ואולי גם לשלום."

פוליטיקאים הם

רק בני-אדם

לקריאל גרדוש, הוא, "דוש", יש חברים רבים בתנועת ד"ש, והוא יודע שדרכם מובילה אותם אל מחוץ לשלטון, לגלגל הטבע האנושי המשותף לבני אדם ולפוליטיקאים.

"טענתי שרבים מן הפוליטיקאים הם בני-אדם נורמליים, כמעט כמנון. הם מוכנים לשאת בעול, לתת כסף, לקחת חלק באחריות — אך במידה מתונה ומבוקרת. הם מעדיפים עול בלתי-נמנע, רבע כסף, חלק צנוע באחריות. השקפה בריאה, אנושית ומכבדת זו מתבטאת בשפת המעשה בש"איה להיות חכמים ותרילא."

"מה רע לחבר'כנסת באופוזיציה? פרנסה פביר, שעות נחזות, כבכור בלתי-מבוטל. הח"כ הקטן והלא-שפתן יכול להשתלם בשקט ולהספיק עיד לקונצרט או להצגה שנייה. כמובן, מוטב לא להפריז. עיסוק מוגזם ובלעדי בפעולות החביבות הנ"ל עשוי לפגוע במעמדו. כמובן, אין זה נאה להפקיר את העקרונות והרעיונות שניצגו ותחייב לקרמם. אך תפקיד זה ניתן למימוש ועיל להפליא במאמץ מובדל למדי. אין טעם להשקיע מרץ רב כנאום חדיש-שנתי בכנסת שיוסל בחלקו של הח"כ הקטן, לפני ספסלים ריקים. השיטה המומלצת והבדוקה: קריאת'ביניים קצרות וחרופות בישיבות החשובות. כתיבת מאמרים ומכתבים במסגרת הנכונות, בזווית הנכונה אל המצלמות. סקירת לוח בלתי-מפרכת מהסוג הנ"ל הינה בהישג-ידיו של שלוח הציבור הצנוע."

"והעיקר — תוספת יהודיות חשובה, המגיעה בדיון לאופוזיציונר, כאיש מצפון ומוסר. ידיו נש" ארות נפיות. קנניות השילטון אינן בכתומות את שמו הטוב. הוא שופט יושר אינטלקטואלי, הגנות ציבוריות, אמינות ונאמנות לעקרונותיו ולבחריו. חיים שכאלה..."

"אני תיקווה שידורי ב"ש לא ייעלכו מדברי. אחרי הכל, יצר אידישליטון אינו מן הדחפים המגננים ביותר. רוב האנושיות — כולל אני — שותפים לכמהה הילדותית לאכול את הקוגה וגם לשמור עליה בעת'יבועה'אחת."

(מערב)

אף אחד לא קם

בשבוע שעבר פרצה קבוצה של ביריונים לקיבוץ גיבעת-חיים והסבה נזקים קשים לרכוש. מעשה הבריונות בוצע בהשראה של תומכי-הליכוד, שהשפיעו מן הסיסמות האנטי-קיבוציות של המיפ"ל. דב גולדשטיין שואל: מדוע לא קמו בגין וחבריו להוקיע את הבריונות? "בתוך מאות-אלפי המילים שנהרו אל בתינו

המקום, שיאוונה, היא בעצם בת-דרודה של שניהם, מצד האמא ושל ניצה מצד הר אבא. באווירה משפחתית זו נולד הרעיון להכין תערוכה משותפת, והשבוע היה טכס הפתיחה. אגב, יגאל וניצה קור'אים לתערוכתם, "גבר מצייר אשה — אשה מציירת אשה", כדי להבליט את השוני בתפיסתם ובסיגנון הרישום שלהם של עירום נשי.

כאשר תשודר, בעוד יותר מחודש, תוכנית נוספת במסגרת הסידרה הטלוויזיונית חיים שכאלה, על חייו של יו"ר של מושה ריבלין, כיום יו"ר הדיקטטוריון של הקרן הקיימת לישראל, יהיו הצופים משוכנעים כי זהו חלק מן הר הסכם הקואליציוני בין הליכוד לאגודת-ישראל. במרכז הנוכי ניתן תעמוד שכונת שערי-חסד בירושלים, ובה יסופר בהרח'בה על המאבקים בין ההוגים הדתיים הציונים לבין אגודת-ישראל. אבל האמת היא שרק צירוף-מיקרים מוזר גרם לשיי

מסיבה נמשכה עד השעה אר' בע לפנות-בוקר, המשקאות זרמו כמים, למרות שהובאו עליידי המשתתפים עצמם. אחד המשתתפים במסיבה, הטיס דדי בורוביץ', מבעלי חברת כנף, סיפר כי רכש מטוס-סיי לון בן 14 מקומות שהיה בשיי מרשו של נשיא יגריה, וכי המטוס נמצא עתה בדרך ל-ישראל כשהוא מוטס עליידי הטיס אפרים כר'ארי, מי שביצע לפני חודשים אחדים נחיתת-אונס בלבנים, וני צל בנס יחד עם שלושה נוס'עים אחרי שהייה בת 48 שעות בסירת-הצללה. מייד הציעו הר נוכחים לדדי לשכור את הר מטוס לצורך הסעת אה'מים בתשלום, בארץ ולאיים הסמור כים.

הומר יחורם גאון שוהה עתה במסע-הופעות בור נצואלה, ואילו חברתו אורנה גולדפרב' מתמנית לו בדירתו ברמת-גן. באחרונה נפוצה שמו'עות שסיפרו כי יחורם אמר לידידים שהוא יצא מהעניין, ואינו מתחתן. השבוע הכחישה

יכול בן שמשון

(מימין) וחלי גולדנברג, הש' תמנו יחידו בתנועת-אופנה מיוחדת-במינה שערכה האופנאית ניצה שוחט, בג'ביה בשכונת שבי בתל-אביב. הבית בן 100 השנים שייך לחורי בעלה של ניצה. מיכל בן-שמעון, שהיא דוגמנית חדשה, הפכה האטרקציה של האירוע, מייד זכתה בהצעות להופיע בתצוגות נוספות. אלא שמיכל, שהקאריירה הקצרה שלה שיגשגה במהירות, ענתה בלאו מוחלט לכולם, וטסה למחרת בבוקר אל החבר שלה, שחוא במאי-קולנוע.

דור התוכנית דווקא במועד זה. מפקד התוכנית והמנחה, ע' מוס אטינגר, החל בהכנה עוד לפני ארבעה חודשים. לפי ני שיעור משהו מה יהיו תוצאות הבחירות, ושאגודת-ישראל תהיה בשילטון.

המראיין יעקב ("ענ' קלה") אגמון חגג מלאות 150 לתוכנית-הידיו שלו בירה ומצב-רוח. בין השאר ריאיון בתוכנית ההגיגית את שריה' חקלאות החדש ארוך (מיל). אריאל ("אריק") שרון ומיל לאחור את ח"כ המערך יצ' חק נבין. כששאל אגמון את נבון "מה שלומך?" השיב נבון: "אריק מרגיש יותר טוב." לשאלה אחרת של המ' ראיין, אם לדעתו יחזיר דיון את המנדט שלו למערך, השיב נבון: "יחזיר. לא יחזיר, מה זה כבר משנה למערך? כש' אתה מפסיד כליך הרבה מדי דעים, אתה מפסיק לספור."

באותו מעמד אמר אג' מון: "אני חושש מאד שלאור ההסכם הקואליציוני עם המפ"ד, ייקבעו צילומי-הזנבן כ' דברית-עבה."

אורנה נמרצות את השמועות, ואמרה: "כתבו בעתונים שא' גחנו מתחתנים ב-30 ביוני, זה לא נכון. עדיין לא קבענו תא' ריקן גישואין. נקבע אותו כש' יהיוס יחזור ארצה. הוא לא לקח אותי איתו לוונצואלה מ' כיוון שחשב שהעובדה שהוא נוסע עם אשה מבלי להיות נשוי לה עשויה לפגוע בשמו הטוב. מכל מקום, כעת, על פי דעת הרבנים והחוק, אני כבר די גדולה בשביל להתחתן אי' תו."

את תערוכתם המשותפת של הצעירים הרמת-גניים יגאל נמיר וניצה פלאנק, שנפתחה השבוע בקפה-גלריה סוף השדרה בתל-אביב, אפשר לכנות "שידוך טלוויזיוני". לפי ני מיספר חודשים, בעת הסי' רשת תוכנית חדשה על חס' עירום עם מודל חי, שבה נט' לו חלק שמונה צעירים וציירות העוסקים ברישום-עירום. התי' גלגלה שיחה בין יגאל וניצה. בתום ההסדרה, שנערכה כיום שרב, יצאו השניים ללגום מש' קה קר בקפה-גלריה שבסוף שדרת-רוטשילד, רשם נכונה להם הפתעה. התברר כי בעלת

מן המסכים, בדיון המראתו בכנסת, עם הצגת הממשלה החדשה — לא נשמעה מפי מנהיגי הליכוד, בשום דרג, אף מילה אחת של הסתייגות והבעת שאי-נפש ממעשה-הבריונות בגיבעת-חיים, מן הפניקה בנפשותיהם של חברי הקיבוץ הזה ואולי אף של חברים בקיבוצים אחרים. החשש שמא התבטאות חריפה כזאת תחשיך את המגנים בדיומו של "על ראש הגנב כוור הכובע", וכאילו יש בגינוי הוראה באחריות — דין היה שיתבטא מפני הסיכוי לנצל את כימת הכנסת, דווקא בשעה הגדולה של הליכוד, כדי לימר למי שצריך לימר: "הרף! לא על הדרך הזאת תהיה גאות' כם!"

"ועדיין אין השעה מאוחרת. תימצא לו לראשי הממשלה החדש, מר מנחם בגין, הבימה הראויה, לדבר מישפטים עם מפירי-הסדר ופוצרי-החוק בגיבעת-חיים. וכול הוא להנחיל להם את ערכי ההדר שלו ושל האב הרחמי של תנועתו."

"אם הדברים יתצו גם על איזניהם של הממוי' מוח — וההצעה המלווה את מר בגין נותנת יסוד למיכיו כזה — תהיה בכך תרימה, שאי-אפשר להפריז בחשיבותה, לסדר ולתקינות של חיינו." (מערב)

לכיפה הסרוגה?

מה יש מתחת

בים ההכרזות והנאומים הדתיים-לאומיים על אלטרנטיבה של ערכים שמייצגים, כביכול, צעירי המפד"ל אנשי הכיפות-הסרוגות, יוצא הסטיריקאי ב. מיכאל בקריאה: זהו ההבל המוסכם של ה' עשור האחרון.

"אני יודע שסוד דמיתם הווהרת של חבשי הכיפות-הסרוגות שמון כולו בעובדה אחת פשוטה ומיששית: הם חובשים כיפות סרוגות. זהו זה הכל. אחוז מסויים הופך לסומים-אידאולוגיים. ה' שטה מתחיל להידרדר לכיוון בילויים חריגים, הוא מתפלא למישחקי-פדורגל בשבת. הוא נוהה אחר מסיבות סלנויות. אם הוא פוטה-פרוג על רקע רעיוני, הוא שואל שאלות מרגיזות בשעורים, או מבלה את זמנו בחיטוט מוים בספרות חיצונית. מכל מקום, ב-99 אחוז מן המוקרים, האקט הראשוני של המידה מתבטא בצימצום משמעותי של השימוש בכיפה הסרוגה. החיטא האיום, מוגי דלי-השער, שאי-החשיט, הוא כבר לא דורך כיפות-סרוגות. הוא חזיר חילוני, ואינו מטמא בהתנהגותו המשוקעת את התרמית הזכה של כורי מחבכתו."

"כי הכיפה הסרוגה, רבותי, אינה יותר מאשר מסננת-צמר גדולה, שררבה עיבור הדור כולו, ה' סיגים נגשרים, ונותר רק הקמח האחריר.

"לכן אין לילדים רעים בדור הכיפות-הסרוגות, לא יכולים להיות. ילדים רעים הדורו את הכיפה מוים."

"משל למה הדבר דומה? לאדם שיעלה על גס את ציבור האסירים במדינה, כגלל שאין ביניהם אפילו אחד, המבלה את לילותיו במערות-גלילה."

פסוקי העשבוט

הפאטיריקאן יחזנת גפן על ראשי-הממ' שלה, "בגין הוא תנ"ך מהלך על שתיים ומגשק ידיים."

ח"כ שמעון פרס: "אני מקווה שהממשלה החדשה תלמד גם לשחק."

מוז' "ההסתדרות ירוחם מושד, עם היוזרת תוצאות הבחירות להסתדרות: "לניצחון הרבה שותפים, אבל הכישלון יתום."

ח"כ יגאל אלון: "לממשלה הקודמת היתה העיתונות שהיתה ראויה לה."

שר-התקלאות אריאל שרון: "לא ייתכן שהרדיו הטלוויזיה שלנו ישרתו את הערבים יותר מאשר אותנו."

ח"כ יצחק רבין עד מוז' "ההסתדרות: "משל הוכיח, כי במעשים רבים משיגים תוצאות ללא קשר לגיל ולפוטוגניות."

יעד דיון: "חלק גדול משגיאותיו של אבי, משה דיין, גיבע מזה שהוא אינו פוליטיקאי."

סוכנות-הידיעות הסובייטית טא"ס: "הממשלה בישראל היא קבינט של גנרלים ותע' שייגים."

עמום קינן: "הדבר הנורא ביותר שקרה ל' משה דיין הוא שעכשו יש אנשים המנסים להגן עליו."

במדור האחרון

הטיבעיים. בנוסח "לימין שור", במקום החלוקה הכימעיטמיקהית של מיפלגות וסיעות שהיו קודם. ואולי העניינים בכלל לא גרועים. אולי הולך עכשיו הכל להיות בסדר. אולי באמת יידלקו האורות, והשימחה תפרוץ, ועם ישראל וארץ-ישראל יתלכדו ויתמזגו באורגיה סוערת ונצחית. אולי כל מה שכתוב בסיפרייהיסטוריה זה בלוף, ואפילו אם לא בלוף, מי אמר שההיסטוריה חייבת לחזור על עצמה? אולי באמת יהיה עכשיו הכל בסדר, ואם יהיה הכל בסדר, אז למה לקלקל? למה לקלקל לד"ש שרוצים לשפר את הניהול ואת הנימוסים. למה לקלקל לליכוד שרוצה להקים כאן ספארטה נחמדה ומוצקה. למה לקלקל למפלגת שרוצים למנוע טריפה ועורלה ונידה מפיו של הכור. למה לקלקל לקיבוצים הנלחמים מלחמת-

החברה שערזו להחליף את השלטון: ד"ר זא"ר המנוח והבחורה האלמונית מ, ניקוי ראש".

חורמה על פועליהם ועל כוחם. למה לקלקל לחלכ-אים שרוצים מדים ודגלים והימנונים ונצחונות. למה לקלקל לחלכאות שמצביעות בעד אלה שלא יתנו להן להפיל. למה לקלקל לארץ-ישראל היפה, שחושבת שמלחמת-בחירות נואשת זה מיטרד אקר לוגי. למה לקלקל את המלחמה הבאה, את חרדת הציפיה ואת רטט הקרב ואת אקסטוז הניצחון ואת פולחן המתיים.

בקיזור, למה לבלבל את ראשו הבריא של הקורא, בתעותי מוחו הפראנואדי והחולני של הכור תב?

האמת היא, שאילו היה המישטר החדש חכם ובטוח בעצמו, יכול היה להניח בשקט לכותב ולשכמותו להמשיך בשלהם עד סוף הדורות. ממילא אף אחד לא קורא, ואם קורא ויש איזה בדיחה, צוחק, ואם אין איזה בדיחה, אומר "למה כל-כך יבש?" זהו. כל הקוראים הם בקושי מנדט. כל הקוראים ומזדהים, או מסכימים, או מסכימים חלי-קית, לא עוברים אפילו את ריצפת אחוז החסימה. אין שום סכנה לשום מישטר.

מזה חמש שנים עוסק הכותב בהרעלת בארות זכות, הוא ועמיתיו לקליקה. בשקדנות, בהתמדה וברצינות, מדי שבוע בשבוע. אבל הרעל לא פועל. הבארות כנראה זכות מדי. עכשיו הגיע גם תורו לצאת לחופש הגדול. לחזור ולהיות צופה בקירקס. ולא רק הליצן, החל מן השבוע הבא מתפנה כאן עמוד לכל המעוניין, בתנאי שיהיה מצחיק, וגם סאטירי אם אפשר. שלום וכל-טוב לכולם.

בכלל בהתנגדות כלשהי להצגה שעומדת להתרחש. ואין גם טעם בכפיית רצון המיעוט או דעת המיעוט על הרוב. לא הדעת היא שקובעת, כי אם הרוב. ואין גם, לדעת הכותב, כל צורך בקישוט מיגוון-הדעות הקיים בקורט מפולפל ופולקלוריסטי של סאטירה — אלא-אס-כן נעשה הדבר מטעמי פרנסה.

תקופות ארוכות מצא הכותב את מיחיתו מן הסאטירה. סאטירה זה דבר שהולך, היד על הדופק. יש הדים, יש תגובות, יש צחוקים, יש שונאים. לפעמים חושב כותב-הסאטירה כי מאחוריו קהל גדול של תומכים המזדהים איתו ועם דיעותיו. או, מה שיותר מגוחך, עם עצם הסאטירה.

הסאטירה היתה אחיזה-העיניים הגדולה ביותר בכל עולמו הפוליטי של הכותב. סאטירה, כך נראים

לו הדברים כיום, זה כמו קירקס או לונה-פארק. באים להשתעשע, יש בדיחות, יש התחמכויות, יש פארודיות, יש גראפיקה אם זה בעיתון, או איפור ליצנים אם זה בתיאטרון, או מוסיקה ופיאות ותיפאורות אם זה בטלוויזיה. סאטירה זה דבר שמח בפני עצמו — לא חשוב נגד מה או בעד מה.

כשעשינו סאטירה, הצחקנו את אלה מד"ש שור-צים שינוי, ואת אלה מהליכוד שנהנו מהלעג לממ-שלה הישנה, ואת אלה מן המערך ששמחו על שצחקים מן הליכוד, ובכלל את כל מי שניחן בחוש-הומור פאסיבי ובצחוק מתגלגל. הסאטירה זה דבר בריא, כך אמרו המלומדים. אולי כדאי להוסיף: עם צריך סאטירה כמו שתינוק צריך קאלציום. זה בריא לעצמות — אבל לא פועל על המוח.

הקולגה קו"ף נו"ן טוען, ויש טעם בדבריו, ש"גיי-קוי ראש", התוכנית השמאלנית התבוסתנית והחור-לנית, היא שהורידה את המערך מן השלטון יותר טוב מכל תשדירי-השירות של הליכוד. שכן, ניקוי ראש" היתה, רובה-ככולה, מעין תשדיר-שירות וזהר ומחוקצע, כנגד הקיים (בגבולות הקונצנזוס, כמו-כן), והקיים — הרי הוא השלטון, ואותו, אם ככה, הרי יש להחליף. זה שצחקו מחיים לנדאו, זה היה סתם צחוק בריא דמות מגוחכת. אבל זה שירדו על רבינוביץ' — זאת ירידה על המישטר. זאת תעמולת בחירות. עובדה.

"זו הארץ" היה משהו, היה נחמד, היה מה לקרוא, אמר לכותב ידיד-נעורים, היום מפעיליו הדי-נאמיים של הליכוד, "אבל מה זה הקישקושים של-כס היום?" אותו — זה לא מצחיק, העמודים האלה, אין יותר בדיחות על המערך ועל השחיתות ועל התור לאוטובוס.

אולי בעצם היו העניינים תמיד גרועים כמו היום, פחות או יותר. אולי התנועה ימינה היתה כה אי-טית עד שהכותב לא הרגיש בה, אלא ביחס למיקומו הוא. עכשיו, אחרי הבחירות לכנסת (ולמרות הכל, גם אחרי הבחירות בהסתדרות) מתחילים הדברים לקבל, באיחור רב, את ביטויים במימשל. לאט-לאט מתחילים חברי הכנסת להסתדר במקומותיהם

מדור זה מכריז על סתימת-פה עד להודעה חד-שה. מאחר שמדובר בסתימת-פה עצמית — דהיינו, תחיבת כפות-ידיי של כותב העמוד אל פיו, מתוך צלילות-הדעת ובכוונה רבה — הרי הקורא המודאג לא יוכל לבוא בטענות אל המישטר החדש ולהציג את פעולתו זו של הכותב כתוצאה מהיעדר חופש-הדיבור, או מלחץ חיצוני כלשהו.

על כמה טעמים להכרוז לא-חשובה זו, יובאו להלן דיבריי-הסבר.

הבה נניח לרגע כי התגשם חזון אחרית-הימים, ואת השלטון במדינת ישראל היתה תופסת בכוח כת של קולונלים (אלופים ואחרים), אשר היתה כופה את מרותה על הציבור ומאכילה אותו, שלא כדרך הטבע, בתוכנית מדינית-כלכלית נוסח זו של בגין-ארליך.

אח, אח, אח. אילו הגיעו הימים הטובים האלה, היתה כותב העמוד לוקח מיברשת-שיניים ומכונת-כתיבה ויורד למחתרת חי-שקל, לשירות העם. זה יכול להיות רומאנטי ביותר, להפעיל מכונת-מול-טילט במיקלט ולשכן סטנים ובקבוקי-מולוטוב בארון-הבגדים. אגב, אפשר היה לגייס את גפן וליטאני כדי שיקימו להקת פופ נגד המצב, בנוסח תיאודוראקיס, וכל מדינות המערב הנאור והמוסרי-קאלי היו אוהדות את תנועת-המרי העממית שלנו, ובנות טיפ-שעשרה שוחרות-חירות היו קונות את התקליטים של הרויסטאנס הישראלי ומדביקות את הפוסטרים של הכותב בחדר-השינה שלהן, על הקיר שמול המיטה.

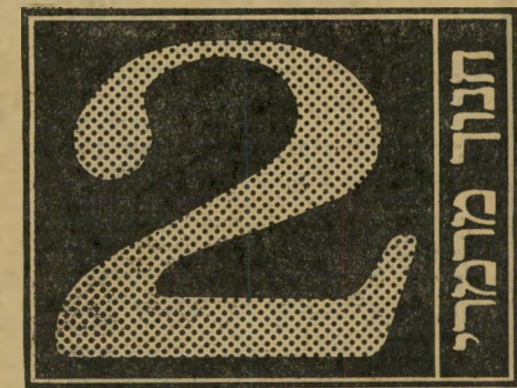
היה יכול להיות נחמד לארגן בחשאי הפגנות המוניות, להדפיס עיתוני "בחזית" ו"במאבק", לצאת בסיסמות "בעד חופש-הביטוי" ו"הלאה הדיכוי" ונגד הכפייה, לזרוק עגבניות בהופעות פומביות של הכת השלטת, ולשיר את כל שירי תנועות-הנוער.

אלא שלמרבה הצער, המצב איננו כל-כך טוב. כאן, הפעם, שלא כמו בסרטים ובאגדות, בחר העם בקולונלים שלו.

כמו שכבר נאמר: הלך העם בן-החורין, בהכרה מלאה ובמצב נפשי מניח את הדעת (שחרי רוב העם בעל רישיון ב' וגם הולך לצבא), והטיל לקלפי את הפתקים המפורסמים שהביאו למחפכה, או למהפך — כלשון עיתונאים רבי-תיכוחם.

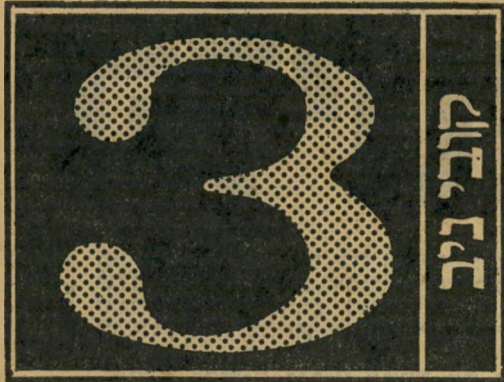
הכותב, המצטיין בחשבון, חישוב ומצא כי כ-94% מן היושבים בכנסת הם נציגי הימין והמרכז. מה שנקרא בעולם "סוציאליזמוקראטים", ובארץ אלה חלקים משל"י ומחד"ש וקצת ממפ"ם, מהווים לא יותר מ-2%. השמאל היהודי כולו, המורכב ממרכז-סיסטמים וסוציאליסטים, ציונים ולא-ציונים, קיבל בערך אותו האמון שקיבל מר פלאטר-שרון, וזהו כנראה ערכיותו בטבלה — השקפת-העולם ההר-מאנית ביותר, המורכבת ביותר והמתוחכמת ביותר אינה שווה יותר ממיליונר אחד שהחליט לרוץ לכנסת.

לפתע, ואולי בעצם לא כל-כך לפתע, כפי שתיכף יוסבר, מצא את עצמו כותב העמוד במחנה שולי וחסר כל ערך בסולם השאיפות של העם בישראל. לבד מן האכזבה והתיסכול האישיים, הרי הולך ומתברר שאין כל טעם וצורך לשאת את דיגלי ה"רויסטאנס" הפאטטיים בפני עם שאיננו מעוניין

לפי החזיר

הנה, כך נוצרים שלושת הלאומים של קדום — לא גבולות 67, לא מדינה פלסטינאית ולא פתרון כפוי (כלומר — לא גבולות 67 ולא מדינה פלסטינאית). ומול הקולנוס העולמי הכפוף ניצבים כולם בקונצרט לאומי זקוף — לא לעולם. לעולם לא.

ולכן צודק מר בגין וצודק מר דיין — כל ה־ מפלגות „הציוניות“ (כן, מר אליאב, זה כולל גם את של"י. לא צריך לצעוק). מסכימות בדיוק על אותם דברים. בוודאי בענייני חוץ, ובהחלט בענייני פנים. מעט סבלנות, קצת יריות וכולם יכולים ירוצו לממי שלת הליכוד הלאומי בחדווה ובאחוזה. אין מה לדאוג. אז למה, אם כך, כולם רבים ביניהם כל הזמן? כי בכל זאת יש מחלוקת שורשית אחת המפלגות את העם באמת ובתמים — החזיר.

המחלוקת הלאומית

שאלה של מצפון

ובגלל זה יש צורך דחוף בהתארגנות פוליטית חדשה המבוססת על הויכוח הכן והנכון, שינוי מיבני על בסיס התפיסות השונות ביחס לחזיר, חמש מפלגות בהתאם לחמשת חילוקי־הדעות:

- חזית לא לחזיר (חל"ל).
- מפלגת לא לחזיר, אבל (מלח"א).
- תנועת חזיר לפי המצפון (חפ"ס).
- מחנה כן לחזיר, אבל (כל"א).
- רשימת כן לחזיר (רכ"נ).

שהרי הויכוח בינינו הוא לא אם להחזיר או לא להחזיר, אלא אם חזיר או לא חזיר.

זקוקה לעליה מאסיבית. יש אף כאלה האומרים ש־ ישראל זקוקה לעליה אדירה. אך לעומת זאת יש ה־ מצהירים בפה מלא כי ישראל אינה זקוקה לעליה קטנה ועלובה, אלא לעליה גדולה ועצומה.

ובענייני עבודה — האומנם אבטלה מבוקרת הר־ נית, או שמא חוסר־תעסוקה מסודרת בונה? והסובסידיות — איזה ויכוח, אילו חילוקי־דעות, איזו מחלוקת. ויכוח נורא, חילוקי־דעות עקרוניים, מחלוקת איומה. לוחמים מול חולמים. בצורים מול נצורים. מעטים מול רבים. הללו תוקעים בשופר לקיצוץ זוחל והללו נושפים בחצוצרה לקיצוץ מתגנב.

אבל זה עוד כלום. כי חילוקי הדעות בענייני פנים ובטחון הם ילד לעומת המחלוקת בענייני חוץ ובטחון.

המחלוקת הגורלית

אבטלה או חוסר־תעסוקה?

אם בעניינים הקטנים הויכוח הוא מר ונוקב, הרי בעניין הגדול הזה הויכוח הוא מר כלענה ונוקב את ההר. אם בענייני פנים חילוקי־הדעות הם כואבים ועמוקים, הרי בענייני חוץ הם כואבים מאוד ועמוקים לאללה. אם בענייני חוסר־בטחון המחלוקת היא איומה וגורלית, הרי בענייני בטחון המחלוקת היא אמא של האיומה וסבתא של הגורלית.

למשל, בעניין החלטות מועצת־הבטחון 242 ו־338. איך לקבל אותן? — אלו אומרים לקבל אותן לצרכים טאקטיים. אלו אומרים לקבל אותן למטרות הסברה. אלו אומרים לקבל אותן בתור דאווין. אלו אומרים לקבל אותן כאילו. ואלו אומרים לעשות את עצמנו מקבלים אותן.

או לגבי שיחות השלום. נלך למשא ומתן ללא תנאים מוקדמים. אבל ללא איזה תנאים מוקדמים? ובאשר לגבולות השלום — יש הטוענים שאסור לישראל לסגת לגבולות 67. לעומתם יש האומרים שאין לחזור לגבולות 67. יש הגורסים שאין לסגת לגבולות 67 בשום פנים. ויש המצהירים, לעומת זאת, כי אל לה לישראל לחזור בשום אופן לגבולות 67.

כך גם מרובים חילוקי־הדעות בהתנגדות להקמת מדינה פלסטינאית. אחדים אומרים: לא ולא. אחרים טוענים: בשום פנים ואופן. גורסים אחרים: בפירוש לא. פוסקים אחרים: לאו מפורש. אחרים מצהירים: לא באל"ף רבתי. אומרים אחרים: על גופתנו המתה. אחרים פוסקים: ייהרג ובל יעבור. טוענים אחרים: אסור באיסור חמור. אחרים מצהירים: בשום תנאי. אחרים גורסים: לעולם לא.

בטלוויזיה, בכנסת ובכל מקום פומבי כולם רבים ביניהם. אומנם באחריות־קונסטרקטיבית, אומנם ב־ התנהגות־תרבותית, אומנם בנימוס־אירופאי — אבל בכל זאת רבים. לחידוד־חילוקי־הדעות, לציונות ולמש־ חקיימילים.

אחד אומר לשני: יש לך לשון ארוכה. השני משיב לשלישי: יש לך לשון עגל! השלישי צועק לרביעי: אתה בעצמך עגל! הרביעי קורא לחמישי: אתם עושים מהעגל דגל! החמישי עונה לשישי: עגל אביך!!! השישי צורח לשביעי: עגל זוטר! השביעי מתקן לשמיני: עגל זוטר שבזוטר. השמיני טוען לתשיעי: זה אומנם לשון נופל על לשון, אבל זה עדיין לשון של עגל. והתשיעי מסכם לעשירי: לשון ארוכה של עגל... (צחוק רם בבית־הנבחרים).

למשל, יש חילוקי־דעות אמיתיים, מהותיים, כואבים בעניין גיוס בנות לצה"ל. ויכוח נוקב, עמוק, מר, המשתרע לכל רוחב הקשת הפוליטית בישראל, למן הימין הקלאריקאלי ועד לשמאל הליבראלי — על סמך־ מה לא יגויסו בנות דתיות לצה"ל?

אלו אומרים על סמך הצהרתן בלבד. אלו אומרים לאו, כי על־סמך הצהרתן ובדיקה ע"י רב. אלו אומרים לא ולא, אלא על־סמך הצהרתן ובדיקה ע"י 2 רבנים. אלו אומרים חס ושלום, כי אם על סמך הצהרתן ובדיקה ע"י 2 רבנים קצין. אלו אומרים חס וחלילה, כי אם על־ סמך הצהרתן ובדיקה ע"י 2 קצינים ורב. אלו אומרים לאו מפורש הוא, כי על־סמך הצהרתן ובדיקה ע"י 2 קצינים. אלו אומרים לאו וחס וחלילה, אלא על־סמך הצהרתן ובדיקה ע"י קצין. ואלו אומרים לא ולא, וחס ור חלילה ושלום, כי אם על־סמך בדיקה ע"י קצין בלבד. או בענייני חוק השבות. מחלוקת גורלית, מחלוקת קשה, מחלוקת לאומית — לכתוב או לא לכתוב „כה" לכה". זאת השאלה.

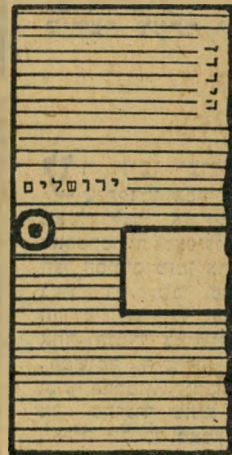
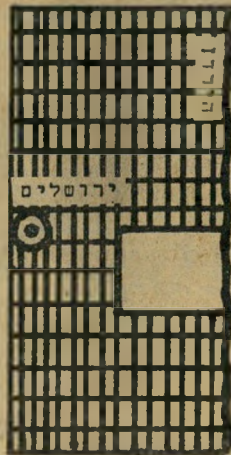
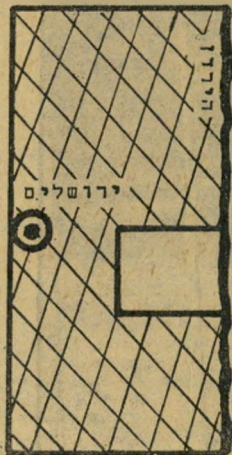
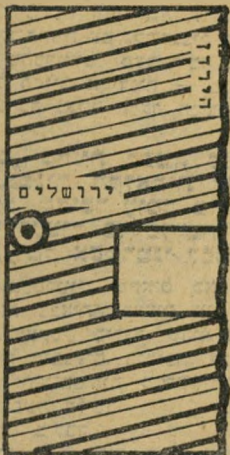
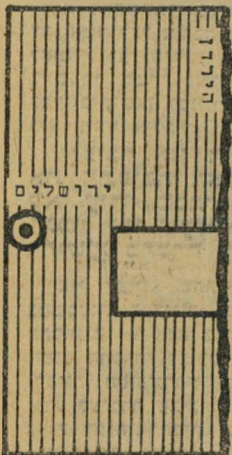
המחלוקת האיומה

א	להלכה	למעשה
	גירור כלשהו	גירור כלשהו
ב	להלכה	למעשה
	גירור כלשהו	גירור כהלכה
ג	להלכה	למעשה
	גירור כהלכה	גירור כלשהו
ד	להלכה	למעשה
	גירור כהלכה	גירור כהלכה

ג'רסאות שונות ומשונות

כי בזה תלוי גורל העליה לישראל. אבל גם כאן יש ויכוח עירני — איזו עליה דרושה לנו. יש הטוענים שישראל זקוקה לעליה המונית. אחרים גורסים שישראל

המחלוקת לגבי הוויתורים (השטח הלבן) ביהודה ושומרון (השטח המקווקו)

מפת כעיל

מפת יערי

מפת אלון

מפת ידן

מפת דיין

מפת בגין

ניתוח צבאי אינו זהה לחירחור מילחמה * קו הגבול עם לבנון הוא החזית הרביעית * העומק לפני צר'ך, ברגע שתפרוץ מילחמה, להיות תפוס על ידינו * הליטאני קרוב למטולה הליטאני-קו ניתוח

צורה או משך יומן שימצא לנכון. כל עוד גיבויו וחישוף אינם גלויים ומוצהרים, מוגבלת ישראל מאד בחופש פעולתה נגד הצבא הסורי, ועליהן יש לראות כ"תשתית" בטוחה וחסינה מבחינת אש"ף.

מה שנסבל —

לא יסבל

האיום הסורי (אשר לצורכי מלחמה יתגבר — או יוחלף — בכוחות יתגבר ממדינת ערביות אחרות) והאיום הבלתי יסדיר, אם אומנם ישתלבו, יגיעו עד הקריהירוק ויחלו להתמשש שם. יעמיד את צה"ל לפני בעיות מיבצעיות

כן יתעורר צורך בנקיטת דרכים אשר יגררו חיכוכים וסיכונים מדיניים. משום שיהיה כרוך בו הכרח לפעול בקביעות גם מעבר לגבול.

כאחר ממוצרי ההוואי של התפתחות בזאת ייווצר בהדרגה מערך צבאי קרקעי עיוין — כולל גם נ"מ — מתעבה ומתחזק והודך, ממש על הגבול. מערך כזה יהיה — ככל מערך דומה אחר — גם התקפי מוכהק, אפילו אם במוצהר יהיה "הגנתי" בלבד.

איומם של אנשי אש"ף, על אירגוניו, איננו טמון בכוחם הסגולי — שהוא, לעומת צה"ל, כמעט אפסי. אבל, אם יחליטו הסורים לשלחם בנו — או להרשותם לפעול נגד ישראל — תהיה יכולתם לנהל מלחמת גרילה בטכניקות של לוחמת טרור, גדולה בהרבה מזו שהכרנו עד מלחמת האזרחים בלבנון. אחת הסיבות לכך תהיה עובדת שליטתם האיתנה של הסורים בלבנון. וכיוון שאין להניח כי ייתכן חידוש מאמץ אש"ף ממשי בלא אישור או עידוד סורי, הרי בחזקת דא"י הוא שהצבא הסורי יאבטח היטב את העורף האש"פי ואף יספק ציוד ואמצעים. מכאן שיתכן מאד כי אש"ף יוכל להתפנות ולרכז את מלוא עוצמתו — הנאמדת ב-15,000 איש — בדרום, בלא שיהיה עליו להפריש חלק גדול ממנה. או את רובה, כמו עד עתה. לאחזקת העורף ולאבטחת מאחזיו במרכז לבנון ובצפונה. לפי העדויות, תהליך כזה הוא עתה בעיצומו, אם כי אין ביטחון לגבי נתוני ממדיו הכמותיים וקיצבו. לא רק כוחו המספרי של אש"ף צפוי לגידול ניכר, בכל היערכות בלבנון, אלא גם ציודו ונישקו שהתרחב, השתכללו ו"כבדו". אם יפעל בעוצמה כזאת ובגיבוי סורי, יהיה ביכולתו להציג לנו קשת בלוחמת גרילה וטרור חריפה ורצועה; או להסלים את פעילותו כך שלא תיוותר ברירה בידנו אלא לתקוף — בעיתוי ובמצב הפחות נוחים לנו. מוכן ששום כוח צבאי לבנוני רישמי לא יוכל להפריע לכוחות אש"ף (בהנחה, כאמור, שהם פועלים בבירכת הסורים). לפחות כל עוד שולטים הסור בלבנון וקובעים מי יהיה שליטה הפורמלי ומה יעשה עדיין, אין בשום פנים דומר כי החזרת אנשי אש"ף לדרום מותרת, על בסיס של השבת ה"סטטוס קוו הישן עד מכונו; כי כל מה שניתן היה לסבול בעבר — ולפחות, מבחינה מדינית, גם בהרשות — איננו נסבל ואיננו יכול להיות מורשה מעתה ואילך.

הנוק לא

נעשה ממילא

עד היכן יכולים אנו להרשות, מבחינה צבאית, שיתקדמו הסורים? המיגבלות כאן ברורות אף יותר מאשר לגבי אש"ף. כבר אמרנו, שמבחינת הדרישות האסטרטגיות ואפילו האופרטיביות (הצבאיות-מיבצעיות) חצו הסורים מזמן את "קו האדום": ראשית אל-ואדי — ג'זין-צידון, שבו פרוס כעת (לפי אש"ף) ריכוזם הדרומי העיקרי, הם מצויים כמטחוני זינוק אופרטיבי אחד (הנמדד במושגי התורה הצבאית הסובייטית במונחי "המשימה הישירה של הארמיה") מצפון עמק-החולה וכתף-החרמון, קרבה זו הינה בלתי-סימפטית כשלעצ"מ; מה-עוד שהיא זרוע-המלקחיים המשלימה והמובנת מאלה של כל מאמץ התקפי ערבי, אשר יתמקד אף הוא מגזירת צפון-הרמה אל מקורות-הירדן ועמק-החולה. "הקו האדום" הצבאי-אסטרטגי שלנו אינו מקביל לגבול, אלא ניצב לו: זהו רכס "מוזי" הלבנון, שלאורכו עובר גבול סוריה-לבנון. כי הצותם את המיכשול הגיאוגרפי העיקרי, כי

ואופרטיבי מיבצעי חמור, בהרשותה כניסת כוחות סוריים גדולים ללבנון — או בהסכימה לכך מחוסר ברירה.

אבל ויתור נוסף, הכרוך באיבוד "העומק לפני" הטאקטי, מעמיד את צה"ל במצב פתוחה גרוע ביותר, למיננה כמו למיתקפה — על כל ההשלכות השליליות הנובעות גם לגבי מצבנו בכל החזיתות האחרות.

הטעם השני למורכבות המיוחדת של חזית הלבנון נעוץ, מבחינתנו, באיום של פעולות אש"ף. בעייתיותן של פעולות אלו לגבינו מקורה בכך שהן פעולות-גרילה, אשר תכליתן הפחדה ועירעור ולא פגיעה חומרית בגורם עוצמה צבאיים. לכן, כל מטרה שהיא כשרה — וכלל שזו נראית לנו תמימה יותר, כן ייטב, משום שאפקט

מאת

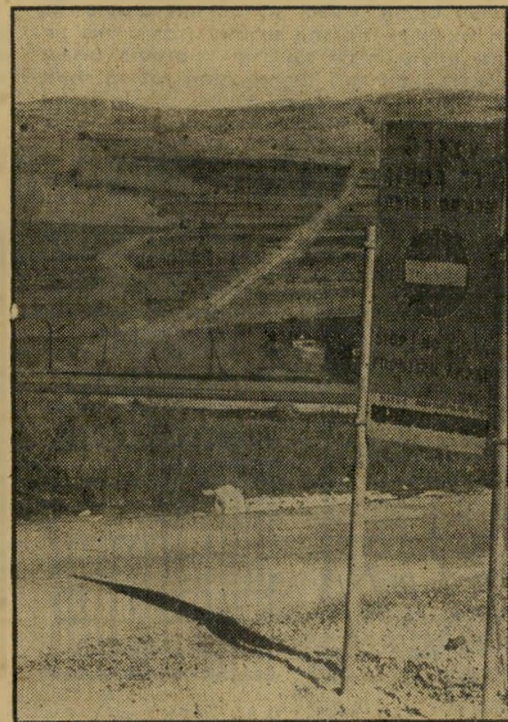
בנימין עמידרור

כמו כל מאמרו של הפרשן הצבאי של "העולם הזה", מבטא גם זה את השקפתו האישית של הכותב, ומתפרסם כתורמה לוויכוח הציבורי.

הטלת-המורא (או "הטרור") יהיה רב יותר. לוחמה כזאת, מעצם טיבה וטיבעה, איננה כפופה ואיננה יכולה להיות כפופה לחוקים או לכללים כלשהם. עליהן היא בלתי ניתנת לחיזוי. לפחות מהמובן שכל עצם או אדם הקיימים בשטח או הנעים בו משמשים יעדי-פגיעה-בכוח. גם אין זה נדרש לצורך התוקפים שידיוקו ובמטרות רבות, כמו יישובים, ביכולתם לפגוע באש מרחוק.

יחד עם זאת, אנשי אש"ף — וצורך ההבירה נכלול במונח זה את כל שאר האירגונים — נהנים מחסינות ומאיפגיונות יחסיות, משום שאין הם פועלים מארקמונדרם, והרס האובייקטים השונים הקיימים באזור שממנו הם פועלים נגדנו איננו משפיע עליהם ובוודאי שאינו גורם בעד אפקט של הרתעה. עדיין אין ביכולתנו, אפילו רציני להשיב להם באותו מטבע ממש.

גורם-יתרון נוסף יימצא בגיבוי שהם מקבלים מסוריה — אם, כאשר ובמידה שהסורים יחליטו להפעיל את אש"ף או להגות לו חופש-פעולה ללחימה פעילה בנו מלבנון. התשתית הצבאית של אש"ף תהיה, במיקרה זה, הצבא הסורי, המסוגל גם לספק חיפוי — בכל תוקף,

כוחות צה"ל מעבר לגבול

בזל הלבנון היה עד כה, "הגבול השקט" שלנו. בששת-הימים ואפילו ביום-הכיפורים לא חרגה השיגרה לאורכו מזו של ימי רגיעה. לכן היותר גברה בחזית זו פעילות האירגונים הפלסטיניים.

הפלישה הסורית ללבנון סתמה את הגולל על הגבול השקט. אם לא יפנו הסורים את הארץ — רבר הנראה עתה רחוק ומתרחק והודך — יהא גבול הלבנון, ככל מילחמה עתידה, "גבול עימות" ודאי. ייתכן שהתפתחות זו ניתן וצריך למנוע עדידי פעולה מדינית: ואז החשש הי צבאי, וההכנות שכרוכות בו, ייראו מיותרים. אבל כל עת שהסיכון קיים, הרי מנקודת ראותו של איש-הצבא, האמון — או האמור להיות אמון — על ההתכוננות, למיקרה הגרוע כי יותר, ההתנגשות עם הסורים היא אירוע הי עזר להתרחש מחר.

אני מקדים מילים אלה, כי רבים ותמימים אינם מבנים, שניתוח צבאי אינו זהה ל"חירחור-מלחמה". אחרים, שהם תמימים — או שוטים — גדולים עוד יותר, מאמינים שהתעדימות מבעיות צבאיות, או בטיולים כעפרא דארעא של סיכונים צבאיים, הם ערובה לאי פריצת מלחמה.

תחת לחץ גם אודה, כי אם תפרוץ מלחמה — ואפילו לעניין עצם האפשרות שתפרוץ — קרוב מאד לוודאי שאצטרך בכוחותינו ואקווה שאנחנו ננצח ושהאויב יובס. לכן גם הניתוח שאערוך מטרותי, בחזון בין השאר, מהם הסיכויים לסיים כך כל ההתנגשות צבאית — ומה יש לעשות, או להימנע מעשות, כדי להבטיח שזו אומנם תהיה הניצאה הסופית.

"עומק אסטרטגי

לפנים"

מבחינת ההכנות וההתיכנון הצבאיים, קו הגבול עם לבנון הפך, מזה שנה לערך (כלומר, מאז כניסת הסורים), חזית לכל דבר — הרביעית במספר. למען האמת, ראוי היה שגבול זה יוכן למלחמה — לפחות להגנה — עוד לפני יום-הכיפורים. שהרי האופציה של איום על הגליל מכיוון הלבנון קיימת כבר מאז ת"ש'ה וביתר חוקף — מששת-הימים.

(מחדל דומה, אס"כ חמור עוד יותר, היה ההנחה המודעת של "חזית הירדן", שהיא לגבינו הקריטית ביותר, רק אחרי יום-הכיפורים לימדנו הפירסומים השונים, שחזית זו הייתה חשופה מביצורים של ממש. המזל שיחק לנו, שדווקא במלחמה זו היס חוסיון, התיאורים הלי ריים של כוחותינו הנערכים בשטחים ההרריים החשופים לקדם פני התקפה ירדנית אפשרית, לא חיממו אל הלב אלא גרמו חל חלה.

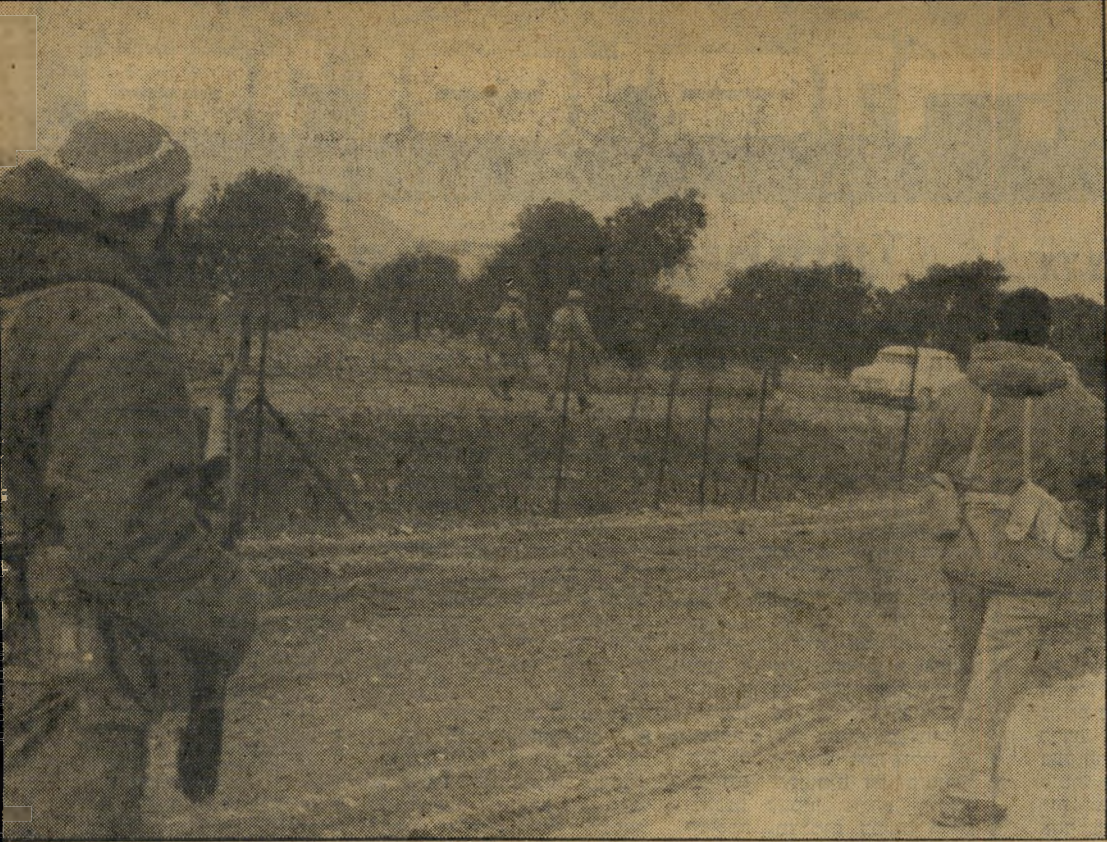
(הבעיה בגבול הצפוני אלי איננה קשה ומסוכנת מאשר בגבולות אחרים, אבל היא מורכבת יותר, ומשני טעמים: האחד, משום שבגלל הימנעות הלבנונים, מאז 1949, מלהשתתף במלחמות נגדנו, זוהי "החזית" היחידה, אשר לכל אורכה זהה קריהחזית עם "קריהגבול הבני לאומי", כפי שירשנו אותו מהבריטים ((מצב דומה שורר כיום רק בשתי גזרות של החזית הירדנית — בגזירת עמק בית-שאן ובגזירת הערבה (אשר חלקה המשמעותי הוא איזור אילת)).

לפיכך אנו חייבים, בחזית לבנון, הנקוט את התפיסה האסטרטגית הקלאסית שלנו, מאז עידן "מכת-מען": מחוסר עומק בין קו הגבול וקו שעליו יש לעצור כל פלישה, יש להישען בהכרח על "עומק אסטרטגי לפני".

ראוי לציין, שהמורא, "אסטרטגי" מתאים כאן רק במשמעות המדינית, מבחינה צבאית-מיבצעית אין אנו מתכוונים — אלא לעומק "טאקטי" בלבד. שהוא המינימום ההכרחי לצורכי ניהול מיבצעים, בנסיבות הגיואר גרפיות, הטופוגרפיות ומצב יחסי-הכוחות. מישקל מכריע נודע לעובדה שביכולתנו להפעיל בלימה באמר

צעות הגנה-מרחבית וסדירים בלבד. בהתחשב בעובדה שהצבאות הערבים הינם סדירים בעיקרם — כלומר רוב הסד"כ למלחמה שלהם מגויס בקביעות, גם בכוחות-היבשה — וכן בהתחשב בסידורי הגדל האבסולוטיים שאליהם הגיעו, יש לומר כי מבחינה צבאית כבר נטלה ישראל על עצמה סיכון אסטרטגי

מישמרות של צה"ל ואנשי הפאלוגות משני עברי הגבול

גרמה ביזבזו יתרונות התעלה מבחינתו. הרי בחשבון סופי התעלה היא שהיתה ישועתנו. הן בבלית האויב והן בהצלחת מיתקפת-הנגד שלנו. ברמת-הגולן, התוואי-התחם הסאקטי הנכון אינו "קו" אלא רצועה, המשתרעת בין קו-התילים המערבי (שעליו אנו יושבים כיום) לבין קו-התילים הבא. המתות כ-15 ק"מ מירוחה (לתוך סוריה).

בחזית לבנון ניכר התוואי-התחום הסאקטי כבר בהצצה ראשונה כמפה — נהר ליטאני, בשני שדישי מרחקו שבין הים וה"כרך". הי שדישי הנותר, וכן אפיק הליטאני מן הכרך צפונה, מהווים עדיין מיכשול טאקטי מקומי מעובה, אבל מרחקם מצפון אצבע-הגליל קצר מדי — 2.5 ק"מ באזור הכרך. באזור זה, איפוא, מן החכרת לדחוק את התיחום צפונה, בשיעור מיזערי של כ-15 ק"מ.

ביכולתנו לקיים איום אמין כלפי האזור התחום בו, כאשר יתרונותינו האובייקטיביים, לצורך זה, משמעותיים. רוב השטח הזה כולו בשתי צלעותיו (הדרומית והמזרחית) בין הגליל העליון ורכס הגליל המזרחי שבמערב אצבע-הגליל.

הצנע השדישית הוא הים, אשר גם בו ביכולתנו לקיים עליונות שדישה; ואילו הי ליטאני, כצנע הרביעית, מאיים שדישה; ואילו הי עויין שעימק חרוך מדרום לו — ויש לזכור כי הליטאני קרוב למסודה, כאותה מידה שמסודה קרובה אליו.

עמק-החולה, אשר לפני ששתי-הימים היווה בליטה צרה מדי, נשלטת היטב מצד הרמה וקשה להגנת הפך, יחד עם רמת-הגולן, שנכבשה ב-67/ מרחב-כינורס נוח, המאפשר לנו פעולה ב"קוויס פנימיים" בין שתי החזיתות הצפוניות העיקריות וגם בין גזרות שונות בכל אחת מהן. יתרון זה נוצר, במידה מכרעת, כתוצאה מהחזקת כתף-החרמון: תפיסת תוואי זה בששתי-הימים, שנעשתה כמעט דרך-אגב — וגבולה נקבע מיקרית (ונמוך מדי) במקום שבו החליט לנחות טייס-מטוס אלמוני — היא הגורמת שרכס החרמון כולו חוצץ כעת בין המישור הסורי שממזרחו ובין ביקעת-הלבנון (איזור הפתחלנד) שממערבו.

כך נמצעה מן הסורים יצירת חזית רצועה וקצרה מצפון אצבע ודרגתי החרמון. וזהו סיבת פיצול-הכוח שנגרם להם בכניסתם ללבנון, כי תוספת גרימת קשיים לוגיסטיים ניכרים כתוצאה מהארכת קווי-ההספקה והצורך להשתמש בקווי-התחבורה החוצים את הרכס.

הטופוגרפיה אף היא מאירה לנו פנים, ובוודאי שאיננה לרעתנו. כלומר, בשום גזירה חשובה איננו נמצאים בנחיתות טופוגרפית של ממש, ובחלק ניכר של הגבול אנו נמצאים בשטח החולש. הגושים ההרריים החולשים מטוח רחוק על האזור כולו הם כתף החרמון — הר דב ממערב, והר מירון הר אדיר מדרום. תצפית ארוכה יתחנן גם מתל אביטל, שמעל קונייטרה.

הנסיבות הגיאוגרפיות והטופוגרפיות הללו מוכרות, מניסיונם, וידועות היטב גם לסורים. יש להניח כי השפעתן על החלטת הסורים להנהיג כריסון, ואפילו להסכים ל"בושת הפנים" של נסיגתם מנכביה, היתה וחינה משמעותית ביותר.

אבל אם יידרש צה"ל לפעול, ברור כי ההשפעות על פעולתו לא תצטמצמה למה שכופות, או מאפשרות, נסיגות אובייקטיביות אלו. לא פחות מהן, ואולי יותר, ישפיעו גורמים זילוצים צבאיים-מיבצעיים אחרים — ואותם יש לבחון בנפרד.

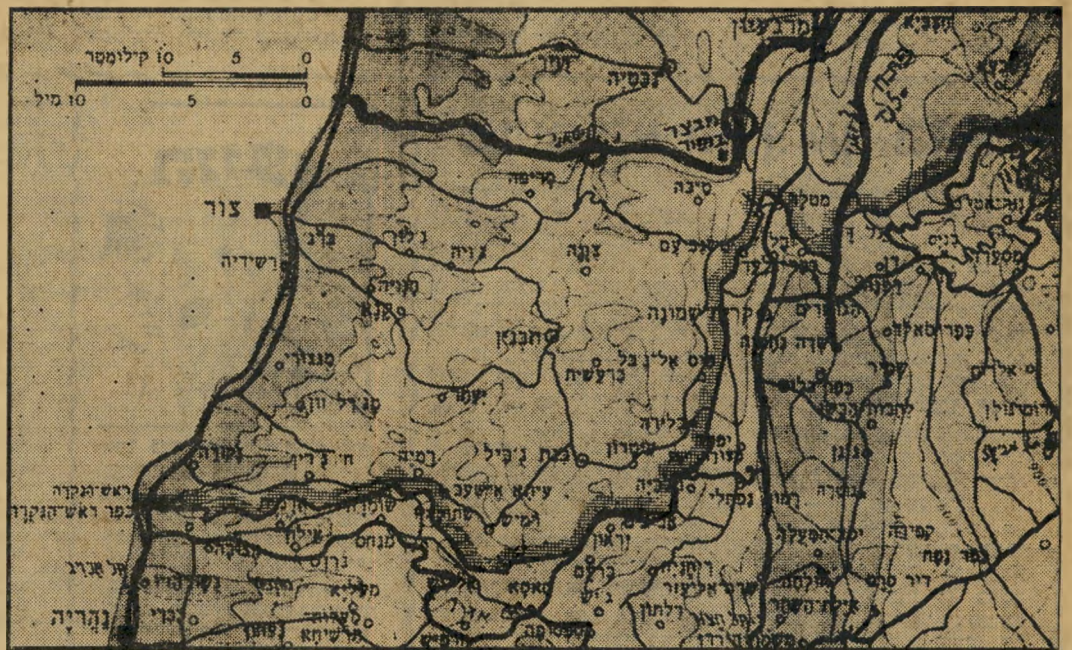
חודרם אז ביקעת-הלבנון ובהגיעם עד חוף הים, חוללו הסורים בבתי-אחת מיקדמה טריטוריאלית עצומה למוכתם: הם סגרו, או לפחות הכבירו וייקרו כל "אופציה לבנונית" שיש לה קמה צה"לית (לאיגוף המרחבים המוגנים שבין הרמה לרמשק, דרך לבנון, הפתוחה).

ברומיות, הם פתחו לפני עצמם אפשרות נוחה ביותר לאופציה לבנונית התקפית משלהם. במצב הקודם יכול היה צה"ל להקביל כל איום כזה במצב נוח בהרבה, על ידי זינוק צפונה, לתוך ביקעת-הלבנון; ואפילו היו הסורים פתחים במירוץ לשם לפנינו, הרי עצם מעבר כוחות תיחם על-פני ריכסי מול-הלבנון היה גורם להאטתם ומקנה לנו מירווח-זמן משמעותי לתגובת-נגד. ומה שאף יותר חשוב: הדירה סורית כזאת היתה נעשית למרחב ריק-יחסית מבחינה לוגיסטית ומבחינת הביצורים, ומשני הצדדים, צה"ל מסוגל וגם מתאים ללחימה במרחבים ררי קים יותר מהצבא הסורי. עתה כבר ניבנות והולכות תשתיות סוריות של ביצורים ולוגיסטיקה באזורים הללו, ובכך עצמצמים הסורים מראש עוד יתרון ישראלי יחסי חשוב זאת מיגרעתם היחסית החמורה שלהם.

דברים אחרונים אלה כשלעצמם יש בהם הסבר מספיק אסיכי חלקי בלבד — לצורך בהדיפת הנזכחות הסורית צפונה ככל האפשר; שהרי אם כוונתם של הסורים הגנתית בלבד (חיפוי על המבואות הלבנוניים למרחב דמשק), היא הושגה מעל ומעבר, עם חציית רכס מול-הלבנון. גלישתם או וחילתם דרומה אינה יכולה, איפוא, אלא להעיד על כוונות מיתקפתיות מובהקות ואין לה כל טעם (צבאי) אחר.

עליכן שמות היא והכל מוחלט (מהבחינה הצבאית) דמיון, כי מכיוון שהסורים כבר הגיעו למקום שהגיעו ולא עיכבנו בעדם, הרי "הנוק כבר נעשה ממינה" ואין טעם או צורך בכיכוד שלפתע נגדה עקשנות קטנונית לגבי קיומיהם רים ספורים נוספים.

ההבדל שבין "חלל ריק" המשתרע מקריהחזית העיקרי

הליטאני - שני העיגולים מסמנים את שני מעברי הנהר

בתנועה או בתמרון מיבצעי, מרחק נתון, בשטח מסויס; אה, איוה מרחק יוכל לעבור כוח נתון, בפרק זמן נתון ובשטח מסויס. השימוש בקנה-מידה זה מושפע מאד מן הגיאוגרפיה (ברמה האסטרטגית) ומן הטופוגרפיה (לצרכים טאקטיים).

במיקרה שלנו, גורם טווח-הארטילריה הוא חשוב וראי שון במעלה, כיוון שאבטחת היישובים, שהם מטרות גדולות, סטאטיות וקבועות, חשובה לא פחות מאבטחת ההיערכות הצבאית בצידנו. השטח בצפון, ברוב הגזירות, הינו הררי ומגביל-תנועת. עליכן ניתן לקבוע כי העומק הטאקטי האלמנטארי הסביר, על-פי קריטריון הומוריה מרחב (של התקפת האויב, שהיא האפשרות הגרועה), זהה בעיקרו לזה של קריטריון טווח-הארטילריה היעיל — 25-45 ק"מ בקריהאוויר (אילו היה השטח מישור נוח לתנועה, היה קריטריון הומוריה-מרחב מכתוב, ככלל, עומק גדול יותר).

אחרי שנקבע העומק הכללי והגם, יש לחור אחר תוואי כלשהו, אשר לא רק "יתחום" בבירור את המרחב — דבר חיוני והכרחי כאשר השיקולים וההחלטות הקובעים הם מדיניים — אלא שגם יהווה מכשול משמעותי, שחצייתו כרוכה בקשיים וכן (לפי הדרישות והאפשרויות) יות של לתתגונן תוך הישענות עליו.

ערכו של "תוואי תוחם" כזה יכול להיות כה רב לצרכים מיבצעיים, עד שדעתים הוא שי יקבע את מומדי המרחב המבוקש, יותר מכל גורם אחר.

לכיוון האויב — ולו במדים טאקטיים בלבד (כלומר, בעומק של 15-20 ק"מ, קו אוויר — ובין מרחב המלא ביצורים, שבו פרוסים גם מערך ג"מ ומערך לוגיסטי ויהיו אלה המתקנים לבדם) הנוגע בקריהחזית שלנו, יכול בנקל לבטא את ההבדל שבין בלימה טאקטית יעילה, בכל גזירה וגזירה לאורך החזית, לבין אי-יכולת לנהל מיגננה מוצלחת, אשר תכריח לנסיגה, גם במקומות שבהם אין היא נסבלת.

המצב הטוב ביותר הוא, שבגבולו הקידמי (לכיוון האויב) של מרחב כזה יימצאו מלכתחילה כוחות שלנו אשר יוכלו אז, בשעת הצורך, גם לסגת, תוך "תשלום בשטח עבור זמן". האלטרנטיבה הפחות טובה (בהרבה!), אבל היחידה שעודנה קבילה, היא שהמרחב אמדובר יישאר ריק וכי גם מן האויב יימנעו השליטה בו וגי צולה.

במידים אחרות: איזור "העומק דפנים" בחזית הצפון צריך שיהיה, ברגע שתפרוץ מיד, חמה, תפוס עדידינה, או — לפחות, בדרגשה המינימליסטית ביותר — שיהיה פנוי גם מן כוחות האויב.

הליטאני —

תוואי-תוחם טאקטי

מדי מרחב-החייני הטאקטי הריק "הנכון" נמדדים בשני קני-מידה עיקריים. האחד הוא הטווח היעיל של הארטילריה (המקובלת), שהוא קבוע בכל פנייה-השטח (אם כי הימצאות שטחים מתים, לתצפית או לאש, שפעילה עליו). השני הוא "הזמן-המרחב" — היינה, מהו משך-הזמן שבו יעבור כוח נתון, נמדדים בשני קני-מידה עיקריים. האחד הוא הטווח היעיל של הארטילריה (המקובלת), שהוא קבוע בכל פנייה-השטח (אם כי הימצאות שטחים מתים, לתצפית או לאש, שפעילה עליו). השני הוא "הזמן-המרחב" — היינה, מהו משך-הזמן שבו יעבור כוח נתון.

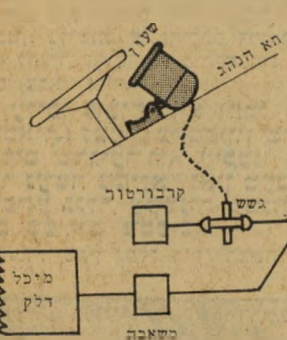
מד צריכת דלק מהפכני (מצ"ד) חדש בארץ

נהג כל בקרה על מצב המנוע. המודד הזה מאפשר לו עקיבה רצופה ויומיומית אחר פעולת מנועו.

(ד) מרגיל את הנהג, ללחץ נכון על דוושת הדלק ללא בזבז מיותר.

(ה) המכשיר בעל עיצוב יפה המשתלב היטב בכל סוג מכונית.

ניתן להשיגו בחברה הבינלאומית לפיקוח תהליכים בע"מ, רח' דוריאנוב 6 ת"א, טל. 282706 — 288173 ת"א.

במה דברים אמורים:

באביור שהוא למעשה מד זריי מת דלק המראה את צריכת הדלק במכונית (ביחידות של ליטר/שעה). גיליתי שלמודד זה מספר שימושים מעשים מעבר ינים: א) בעזרתו אפשר לקבל מידית "כמה ק"מ לליטר עושה המכונית". דוגמא: קריאת המ' ספידומטר — 60 ק"מ/שעה. קריאת המצ"ד — 5 ליטר/שעה. החלוקה של קריאת הספידומטר בקריאת המצ"ד — תתן 12 ק"מ/ליטר. יתרון שיטה זו לי חישוב הקילומטר לליטר של המכונית לעומת החישוב ה"פרטיוני" הנהוג כיום בין הנהגים בולט מיד לעין, התוצאה הרבה יותר מדויקת וכן יודע בעל הרכב את "הקילומטר לליטר" של מכוניתו בכל מהיר רות ומחירות ולא גודל כללי אחד בלבד.

ב) כתוצאה מן החישובים הנ"ל יודע הנהג מהי המהירות הי טובה ביותר לחסכון בדלק ג) אתראת מידית על תקלה הי גרמת לצריכת דלק מופרזת. בלי מודד זה במכונית אין לי

מועדון הצלילה היס' תיכוני

„שאיפתנו לחנך מקסימום צוללים ברמה מקצועית ובטיחותית גבוהה ולשמירת הנוף התת-ימי“.

שנה בליווי צוות צוללים כדי לחקור את הנוף התת-ימי בי יס'סוף.

לרשות הצוללים פועלת ספינת הצוללים Red Sea Diver I בקיבולת של 20 צוללים על ציודם. במסגרת פיתוח תיירי רות הצלילה יפתח בקרוב בי מלון "קרואן" באילת מרכז צלילה נוסף של המועדון שי יעסוק בתיירות הצלילה. בי נוסף למועדון הקיים בשארם שהוא הגדול ביס'סוף ונבנה בי השקעה של כמיליון לירות. שאיפתם של מנהלי המועדון היא להכיר למקסימום צוללים, את נופיו הקסומים של יס'סוף ולחנכם לשמור עליהם. תחת הסיסמה "מצלמות במקום רוי ביס".

בעולם כה קסום ובלתי מוכר של החיים מתחת לפני המים, טוב לדעת שהעוסקים בדבר, הם כה בקיאים, ויודעים מה החשיבות והיחוד שבצלילה.

שבבעלותו גם ביה"ס המרכזי לצלילה. בייס זה מקיים קורס סים מדרגת כוכב אחד ועד לדרגת שלושה כוכבים, ובנוסף גם קורס צילום תת-ימי. הקורסים מתנהלים ביפו — בשיתוף עם חברת "סנסיר", ובמפרץ נעמה שבאופירה. לר' שות החניך עומד צוות מדריי כים מעולה שרובו מבוסס על בוגרי יחידת הקומנדו הימי. לדבריו של ארן מור (26), לשעבר מוכר התאחדות לפי עילות תת-ימיות וכיום מנהל ביה"ס לצלילה, שאיפתם היא "לחנך מקסימום צוללים לרמה מקצועית ובטיחותית גבוהה". ואכן, עם סיום הקורס, מקבל החניך תעודת צולל בינלאומי מית. ענף מומחיות נוסף של מועדון הצלילה, "היס'סני", הוא תיירות הצלילה. בימים אלה מתארכת במועדון חוקרת הכרישים הנודעת יוג'י ני קלארק המגיעה לארץ מידי

מעניין להכיר אותם, מסקרן לדעת כיצד מתנהל ועליי מי ביה"ס לצלילה הגדול בישראל. פגשתי אותם במשרד ברח' בן-יהודה 32, בית אל-על, ותא' מינו לי, הופתעתי. הופתעתי, כי ישבו לפני אנשים המאיר הבים בצלילה, שכל חייהם ועיר למם הוא מתחת לפני המים. מתוך מטרה שגם אנו נהנה מחוויות הצלילה ומהנוף התת-ימי הקימו את ביה"ס לצללי לה הגדול בישראל.

וכוונתי להאזיין רונגשטיין — מנהל מרכז הצלילה בשארם, והראשון שכבש בעולם הצללי לה את מצרי טיראן. ויוסי כבשני — לשעבר מוכר ההתאחדות לפעילות תת-ימי מית וכיום האחראי לנושא בי אילת. משימתו להכשיר את הי מועדון באילת לקליטת 1000 תיירי צלילה, בעונת 77/78. השניים הקימו את מועדון הי צלילה, "היס' תיכוני" בע"מ

טריק לא הוגן. אך כדאי

צילצלתי 981-254. „שלום! הינני תייר מיפאן וי ברצוני לתקן את היישיקה שלי“.

„כן אדוני! באם קשה לך להגיע תוכל לשלוח אותה בי דואר או במונית אלינו ל„פוטו סנטר“, כבר המדינה, הי באייר 46, ותוך זמן קצר תקבלה חזרה“.

„תודה רבה! שלום“.

שיחה טלפונית זו התנהלה בי מעבדתו של שמואל, מנהלו של „פוטו סנטר“, „פוטו סנטר“ הינה המעבדה היחידה בישראל המאשרת מטעם חברת ישיקה ביפאן לתקן את מצלמותיה.

הצגתי את עצמי בשיחה זו כתייר, בכדי להיווכח באם הי פרסומים אודות בקיאות בי מצלמות ישיקה אכן אמיתיים, ולאחר ימים מספר חזרתי כדי לקחת ומה מצאתי?

הישיקה שלי, ארוזה יפה (זה

לא הוליד אותי שולל), פתחתי את האריזה ובדקתי את התיקון ואכן המצלמה פעלה להפליא, הבטתי בתמונות שהיו בפילים במצלמה ואף הם פותחו כולן אף אחת לא „שרופה“ או „חס-ר-אור“ כפי שרגיל הייתי לי- קבל תשובות במעבדות שונות לשאלתי נענית ש„פוטו סנ-טר“ עוסק בכל ענפי הפוטו

האחרים כגון צילומים, השכרת סרטים, מכירת פילמים, מצל-מות וכדומה. בקיצור הייתי נבוך — מכיוון שנוכחתי באי-מיתות פירסומם, ומרוצה — עקב הטפול המצויין בבתי טיפוחי (המצלמה) ובתמונות שכה היו חשבות לי. כאשר קיבלתי את רכושי משמואל עמד האחרון על ה„טריק“ ש-הרי אינני תייר יפאני, והעיר בחביבות „אדוני גם אילולא הייתי, תייר יפאני“ הייתי מטפל כך באותה דרך בדיק“.

נחמד לא?

אינ כמו אלם „הנוצץ“ לחוג בו את שמחותיכם. האווירה הנעימה והסוחפת ומטעמי הגריל המשובחים והכשרים למהדרין הם המב-דילים את אולם „הנוצץ“ מיתר האולמות.

אולם „הנוצץ“ הופך כל ברית מילה ושמחה לאירוע בלתי נשכח.

האדיבות והיחס האישי אך מו-סיפים לכך שאת השמחה הבאה נחוג באולם „הנוצץ“.

„הנוצץ“, רח' המסגר 49, טל. 31179.

יש לו חביות בראש!

טל. 446379, והמוצר ידבר בעד עצמו.

אחד מהגממי הכית-רהיט

זו היתה תוויה לבקר במקום הזה! זה הרשים אותי מאד! אהרון חזן, ביצע ומבצע עבור דות יפהפיות מחביות. לא יאיר מן מה אפשר לעשות מאותן חביות הנזרקות לאחר הורקת תכולתן, מדגים או מיי.

לדוגמא: ברים, דלפקים, קרי רות דקורטיבים, מדפים, סלר, גים, הכל, ממש הכל, עושה אהרון מהחביות והן יפהפיות. לדעתי כדאי מאד לבקר שם (כמוני במקרה הגעתי לשם), מהסיבה הפשוטה שבמילים אני עלול לפגוע ביופיים של חביות הרהיט.

שימעו לעצתי וקיפצו לביקור אצל „חבית רהיט“, כביש חיפה פינקס, ע"י בייס תיכון חדש.

משהו על אמון ואחריות

הירהורים בעקבות ביקור ב„גל ה-120“ בע"מ

הרב שהם רוחשים ל„גל ה-120“, לא שוכחים אותך אחרי ששילמת והלכת, השירות, הי אחריות, החיך והאמינות הינם חלק בלתי נפרד מהמקום.

לכשתגיעו למקום, יציעו לכם את המוצר שיענה על כל דריי שותיכם (ולא מה שנוח להם) והאמינו לי שלא תצטערו. שכי חתי משהו? ודאי, גל נוסף של „גל ה-120“ בשלח כסניף — לפ"ת ברח' ההגנה 16, טל. 901355. אותו סניף מנהל ע"י ישראל ואבי, חניכי השירות הי טוב והאמין של שוקי וירחמימי אל. והאמינו לי: מורים טו-בים — תלמידים טובים. ואכן,

סניף פ"ת משגשג התוצאות בראות לעין, לכשתגיעו ל„גל ה-120“ תהיה לכם קנייה טובה. זהו אינו איתול, וזהי פשוט טובה. „גל ה-120“ ברח' ביאליק 58 ר"ג, טל. 724449.

חשמל — „גל ה-120“ בע"מ. את שוקי וירחמיאל מנהלי „גל ה-120“, פגשתי במקום. שוקי, צעיר כבן 30, טכנאי במקצועו, מודע לכך שהעדר אמינות היי נה תופעה מקובלת בחנויות ל-ממכר מוצרי חשמל ושמוקבל לספק פרטים לא נכונים או לא מדויקים, על איכות המוצר. שוקי מתקומם נוכח תופעה זו: „כשם שאני רוצה שרות טוב בלכתי לקניות — כך אני גם נותן אותו, אחרת המשחק אינו הוגן“ וזה המוטו שלו.

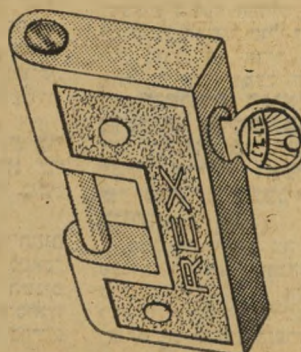
מי שנכנס פעם ל„גל ה-120“, חזקה עליו שיהיה פנים מוכרות במקום.

לאחר התלבטויות, ויכוחים עם האשה והרבה מחשבה, החלטת לקנות — מערכת סטריאו, תנור אפיה, מקרר, בצעם, לא חשוב מה... אתה נכנס ל„חנות למוצי רי חשמל“, „סלון לאלקטרו-ניקה“, או „באזאר למוצרי הי מהר... מציעים לך, מתעניינים במבוקשך. נכון, רוצים ללכת לך, למכור לך כמה שיותר, כמה שיותר מהר, מה שיותר ריווחי. אלה הם חוקי השוק, אלה כללי המשחק. לעיתים הצלחת בקנייה, אבל... וכאן מגיע בדרך כלל הפרק העצוב של הנופלים בפח, אלה שקיב-לו הרבה מילים יפות, הרבה „חס חס“, אבל, את מה שהם באמת רצו — איכות, אמינות, אחריות — הם לא קיבלו, הם נפלו בפח. למה שתפול גם אתה? ...

...הירהורים אלו עלו בראשי, תוך כדי ביקור בחנות למוצרי

נבוב: „משימה בלתי אפשרית“ „שמואל“ - תגר לפורצים

שבאמינותם מוכיחה נבוב הידע שרכשה במשך 32 שנותיה. לאחר ניסיון נואש של פורץ מומחה מה יס עוד להסיף על נבוב. הרי המוצר עושה זאת טוב ממני, שאלו את הפורצים ויאמרו, שאכן משימה בלתי אפשרית היא לגבור על שמואל 5001, או כל מנעול אחר של נבוב.

אתם ודאי זוכרים את קטע הי מתח מתוך הסדרה בטלוויזיה „משימה בלתי אפשרית“, כושי בידיים רועדות וזיעה ניגרת, ניצב מול כספת וזו מסרבת לי הפתח, תחכומים למיניהם מכ-שירים עם הרבה חוטים ושם דבר לא עזר, מבט לאחור וי-הבלונדי (ראש הצוות) אף הוא מגלה סימני עצבנות, וכך נמ-שך לו התסטיט אך הפעם הסיפור אמיתי, הצגה חיה, אותה אירגנו לי בעלי של „נבוב“ יצרני מגעולי ביטחון (ברח' הכישר 1 ת"א, טל. 826328).

לא, לא אני הייתי הפורץ אלא אדם מוכשר ממני ובעל ניסיון בתחום זה, וגם זה האחרון הרים ידי לאחר ניסיון נואש לפתוח את „שמואל“ 5001. „שמואל“, זה הינו מוצר חדש של נבוב. כמו „שמואל“ — 5001, קיימים סוגי מנעולים שונים ומיוחדים כגון רוזטות — 7002, 7001, או זזיתן 7091.

מיכתב גלוי ליאסר עראפאת

החנה לבגין

ישראל בתחנות אש"ף להצבעה בעד רק"ח — הוראות שגוראו כהוכחה נוספת לכך שאש"ף לעולם לא יכיר במדינת ישראל ציונית. לרק"ח עצמה זה לא עזר. אתה וחברך צריכים להחליט כיצד להגיב על השינוי שהחל בישראל.

אני יודע שזהו החלטה קשה. השבוע נמסר כי מר עבדאללה פרנג'יה, נציג פלסטיני בגרמניה, הכריז שאש"ף החליט לנתק את כל המגעים עם גורמים ישראליים — החל במגעי השמאל הפלסטיני עם רק"ח וכלה בשיחות של נציגיו עם המועצה הישראלית. אני מניח שזוהי תגובה ראשונה, ספונטאנית, אולי איננה סטנדרטית, על נצחון כוחות הסיפוח וההתנחלות בישראל. תגובה מובנת — אך מסוכנת מאין-כמותה. תגובה המזוהה גם מצידכם — את מחוגייהם לאחור.

אני פונה אליך בהצעה לשקוד מחדש החלטה זו — אם אומנם נתקבלה — ונקבל החלטה הפוכה.

נצחון הליכוד בבחירות האחרונות לא היה אפשרי, לולא שיכנעה ממשלת-רבין את הציבור הישראלי שאין כל תיקוה לשלום, שהערבים ביכללם והפלסטינים בפרט לעולם לא יהיו מוכנים להשלים עם קיום מדינתנו.

אילו נפתחה ועידת זנבה באפריל 1977, כי השתתפות הנציגים המוסמכים של העם הפלסטיני, לא היה מנחם בגין עומד כיום בראש ממשלת-ישראל.

מרבח הצער, מחייב אותי היושר לומר שהצד הישראלי נשוא בחלק לא-מבוטל של האשמה למה שיקרה. כפי שאמרנו לנציגים פעמים רבות, וכפי שהוכח בצורה כה חותכת ביום הבחירות, בישראל יש השפעה מכרעת לדעת-הקהל החופשית. היא הקובעת במידה רבה את מדיניות הממשלה, את דרכה ואף את עצם הרכבה. אילו הגיעו המגעים שלנו לידיו יעד גלוי וחזונו —

אני יודע שבקרב העם הפלסטיני וארצות-ערב, כמו בישראל, קיימים כוחות שאינם רוצים בשלום. אני יודע שמגויגומור עם כוחות אלה לחבל בכל אפשרות של שלום. חזית-הסירוב הערבית וחזית-הסירוב הישראלית מזינות וסועדות זו את זו והדמכבר, אני גם יודע שמגבלת יכולתו של כל מדינאי לעמוד מול לחצים. ברור לי שברגע זה מופעלים עליך לחצים עצומים מצד גורמים פלסטיניים וערביים, נגד המשך יוזמת-השלום.

אילו עזי לומר כי יש צורך היסטורי לעמוד מול לחצים אלה, ולהתאזר בסבלנות. כי הרכבה, הרכבה מאד, מונח בעת על כה-המאזניים. דווקא עכשיו, אחרי שכוחות "ארץ-ישראל השלמה" הגיעו לשלטון בישראל, יש צורך בגישה נבונה ופרגמטית מצד המנהיגות הפלסטינית, גישה של חיוב השלום וחיוך הכוחות החותרים אליו. דעת-הקהל הישראלית עדיין לא אמרה את המילה האחרונה.

המאבק הפנימי בישראל עדיין לא הוכרע סופית. הי תהליך שהחל ב-17 במאי יכול להיעצר. הכיוון יכול להשתנות. לשם כך יש להעמיד לעיני הציבור הישראלי אלטרנטיבה סבירה ומעשית, המובילה לשלום והמבטיחה את קיומה וביטחונה של ישראל, יחד עם ריבונות לאומית וצדק לעם הפלסטיני.

רבים בישראל נדחמו לנוכח ההכרעה שנפלה בבחירות. רבים, גם מבין אותם שהצביעו בגלל סיבות פנימיות למען הליכוד והמפלגה, התייחסו עד כך כבר למחרת היום, כראותם שהי מצב החדש מוביל למיחצמה.

התנהגות נבונה ושוקלה של העולם הערבי, ובמיוחד של אש"ף, יכולה להגביר בליבם של רבים אלה את ההחלטה שיש לשנות את הכיוון ולבלום את ביצוע תוכניות הליכוד.

זהה באים לדברי מר פרנג'יה ומרפים את ידיהם. זוהי המתנה הגדולה ביותר שיכול אש"ף לתת למר בגין. זהו המשך ישיר לשגיאות שיש עשה אש"ף במהלך מערכת הבחירות.

עם כל היותי משוכנע בצורך החיוני בשלום ישראלי-פלסטיני, אני חייב לשאול: **באיזה צד עומד אש"ף? לצד הישראליים? או לצד שיואפים להתפשטות ולסיפוח שטחים, או לצד כוחות-השלום הישראליים?**

כאדם נכון חייב לעשות הכל כדי למנוע את הימלחמה ההולכת ומתרגשת עלינו. זאת תהיה מילחמה גוראה. היא תפגע קשות בכל הי עמים במרחב, ואולי בעולם כולו. היא תקו את דמה של ישראל. אך אני משוכנע שיותר מכל עם אחר יסבול במילחמה זו העם הפלסטיני.

מבד הטרגדיות שירדו עדיין בשני הדורות האחרונים, עלולה זו להיות הטרגדיה הגוראה ביותר.

מר עראפאת, אני כותב מיכתב זה מתוך הרגשה עמוקה שברגע זה מוטלת אחריות כבדה על כל אדם — כישראלי-פלסטיני, כיהודי-ערבי — שעניינים לא ראוות לאן מובילים הדברים. אולי אני תורם בכך תרומה כלשהי. קטנה ככל שתהיה, למניעת אסון. הרבה מאד תלוי עכשיו בך. **בכירכת שלום.**

אילו הביאו, למשל, לידיו ועידה פומבית מרשימה של כוחות השלום משני הצדדים, ולגיבוש עמדות ברורות ומוצהרות — היתה דעת-הקהל בישראל מתפתחת בכיוון שונה לחלוטין מזה שנתגלה ב-17 במאי. הצענו זאת פעמים רבות.

אני משוכנע שאש"ף היה יכול לשנות את המצב מי עיקרה, אילו פעל בעוד מועד באומץ-לב ציבורי ומדיני, כפי שחייב המצב.

לצערי, לא הגענו לידיו כך. הציבור הישראלי נבדן מן הקולות הדורש-מעשים שי באו מן המחנה הפלסטיני. פעם אחר פעם הכחישו דוברים רישמיים של אש"ף את עצם קיום השיחות. נוסחות גול-מיות וזהירות שהושגו תוך הידברות בינינו, הופרכו וי הוכחו על-ידי נציגים אחרים של אש"ף.

כיצד היה הציבור הישראלי צריך להתייחס לדברי מר פארוק אלקאדומי, שאמר כי הקמת מדינה פלסטינית ריבונית בגדה המערבית וברצועת-עזה לא תשים קץ לי סיססוך, אלא תהווה רק "שלב-מעבר"? האם לא היה הציבור הישראלי והעולמי צריך להסיק מכך כי מדינה כזאת תחתור לחיסול מדינתנו הריבונית?

לא היתה לי הזדמנות להיפגש עם מר אלקאדומי. אני מניח שביקש לשרת את האינטרסים של העם הפלסטיני על-פי מיטב הבנתו.

אולם אין לי ספק כי הצהרותיו ומעשיו של מר אלקאדומי וחבריו תרמו תרומה מכרעת לעדייתו של מר בגין לשלטון בישראל. ממשלת בגין הגיעה לשלטון בעזרת רוב ועם ביותר. אפשר היה לשלול מקואליציה זו את שניים-שלושה המנ-דאטים החיוניים. לולא השגיאות שעשה אש"ף במהלך מערכת-הבחירות. כוונתי לא רק להכחשות אש"ף ולהצי-הרותיו הדורש-מעשים. אלא גם להוראות שניתנו לערביי

אדוני היוזר, אני משגר לך את מיכתבי בדרך פומבית זו, ביגלל שתי סיבות:

- זוהי הדרך המהירה והישירה ביותר, שבה יגיעו הדברים אליך. המהירות גוראת לי חשובה, מפני שדברי נוגעים להחלטות העומדות להתקבל על-ידיך ועל-ידי חבריך בעצם הימים האלה.
- החלטות אלה נוגעות לכל פלסטיני, לכל ישראלי ואולי לכל אדם בעולם, ולכן מוטב שנדבר עליהן באופן פומבי.

ההתפתחות המובילה עתה למילחמה חדשה, העלולה לגרוף לתוכה את המרחב, ואולי את העולם כולו, תלויה במיספר קטן של אנשים, וביניהם ראש ממשלת ישראל, נשיא ארצות-הברית וראשי המדינות הערביות. **אתה אחד מהם.**

אדוני היושב-ראש, מיכתבי זה נועד כולו לומר לך דבר אחד: **יש בידך, בשעה זו, הזדמנות יחידה-במינה להיות הדין השלום במרחב.**

לפני שנה קיבלת החלטה אמיצה, שיכלה לפתוח דף חדש בהיסטוריה הארוכה והכאובה של שני עמינו. החלטת ליוזם מגעים רישמיים עם המועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני. גוף פטריטי שלא הסתיר את זהותו הציונית. הסלת על צוות מיוחד, בראשות הדי-עיסאם סאטאוו, לקיים מגעים אלה.

ייתכן שהחלטתך זו הושפעה מתוכן השיחות הבלתי-רישמיות שקיימתי במשך השנתיים שקדמו לכך עם נציג של אירגון, שפעל באי-שורה, ושבנו ערכנו בירור יסודי של הבעיות הכרוכות במגעים רישמיים בין הכוחות הי-פועלים למען הסדר של שלום בקרב שני העמים היריבים. **במהלך השיחות האלה הוכרר לי היטב מה רבה התעוזה והרושה מצידך כדי לקבל החלטה כזאת.**

היה דרוש אומץ-לב רוחני כדי לשים קץ למסורת רעיונית, שבה דבק העם הפלסטיני במשך ארבעה דורות, מאז ראשית ההתיישבות העברית החדשה בארץ, ושמצאה את ביטוייה במיסמכים רישמיים, בנאומים ובמאמרים לאין ספור. היה דרוש אומץ-לב מדיני כדי לעשות זאת, חרף התנגדותם המרה של חזית-הסירוב הפלסטינית ושל גורמים כיבדי-מישקל בעולם הערבי. היה דרוש אומץ-לב גופני מצידך ומצד כל המעורבים במגעים, ובראשם ד"ר סאד-טאוו, שחירפו את נפשם ושהיו צפויים להתנקשות בחייהם מצד קנאים חסרי-תקנה. סכנות אלה היו גדולות לאין-שיעור מאלה שקיבלנו אנחנו על עצמנו, בבואנו לפגישות. **כך זה היה בדאיי.**

כי מגעים אלה עוררו תיקוות עצומות בעולם הערבי ובישראל. הם עוררו תהודה חזקה בדעת-הקהל העולמית. **הכל הבינו שכאן נעשה מעשה מהפכני, כי מובן החיובי ביותר של המילה — מעשה שהיה בו כדי לשנות את פני מרחב והעולם, ולפתוח דף חדש בתודות שני עמינו.**

המגעים הוכיחו כמה אמיתות-יסוד, לא בלשון הי מאמרים המלומדים, אלא בשפת האירועים המעשיים, שניתן לראותם ולדון בהם. **הם הוכיחו שקיימת האפשרות להשיג שלום בין שני עמינו, שלום שיעניק לשניהם צדק, ביטחון וכבוד.**

הם הוכיחו שיש בשני הצדדים כוחות הפועלים למען השלום והמוכנים להסתכן למענו, תוך נאמנות מחלטת של כל צד לעמו, לארצו ולמאוזיוו הלאומיים.

עוררו תיקוה גדולה — התיקוה שניתן להציל את חייהם של בני-אנוש רבים לאין-ספור, ולמנוע מילחמה גוראה העלולה להשמיד את המרחב.

הדלקנו נר קטן שהאיר למרחק. עכשיו מוטל עלינו למנוע את כיבוש הנר הזה, ברוח-הפרצים הפיתאומית העוברית עדיפני המרחב.

אין ספק שמגעים אלה יצרו הזדמנות היסטורית. **הזדמנות זו תחמצה, והדבר עתה לגורם בכייה לדורות.**

אין טעם בהסתת האשמות. די לומר שאין האשמה כולה גופלת על צד אחד. גורמים כבירים פעלו בשני הצדדים למניעת ההצלה גדולה, וכל אחד מן הצדדים המעורבים פעל במערכת של לחצים ואילווצים אכזריים.

אנחנו, הישראלים, לא הצלחנו להביא לתווה כלשהי בעמדה השלילית המוחלטת של ממשלת רבין כלפי הנושא הפלסטיני, במשיחות מלבי-אלב ומראש-אל-ראש לא הצי-לחנו לשכנע את האישים המרכזיים בממשלה זו לומר לעצמם אף את "נוסחת יריב" — הנוסחה שגרסה כי ישראל תהיה מוכנה לנהל משאומתן עם מנהיגות פלס-טינית שתחיר בישראל, שתפסק את מעשייה-האיבה ושי-תצהיר על רצונה בשלום ישראלי-פלסטיני.

הממשלה דחתה גם את ההצעה להפכים די הזמנת אש"ף לוועידת זנבה תמורת הכרה דה-פאקטו של אש"ף במדינת-ישראל.

ממשלת רבין נענשה על מחלל היסטורי זה, ויחד עימה נענשו המיפלות שהשתתפו בה וכל עם ישראל.

אין לי שמץ של ספק שהחלטות המושטר בישראל, כיום 17 במאי 1977, היתה נמוגת אילו היתה ממשלה זו מוסעת, וזו גם צעד קטן אחר, בדרך שפרצנו למענה.

מה יקרה כאשר ייפגשו ג'ימי קארטר ומנחם בגין פנים אל פנים?

בכך כליהתהיקשורת באוסטרליה, ואבנרי רואין בהרחבה כרדיו ובעיתונים.

בהרצאה נבחרו למעלה מ-1500 מוזמנים, שכלדו את הצמרת הממשלתית, הפוליטית והאקדמאית של אוסטרליה, הסגל הדיפלומטי, ראשי הקהילה היהודית, ערבים ופלסטינים. בוויכוח, שנערך אחרי הרצאה, הובעה הסיכמה כימעת כללית, כימעת מקור אל קיר, לתיוזה שפיתה אבנרי, בזכות שלום וישראל ופלסטיני שיכטיח ביטחון לישראל ומדינה לאומית לפלסטינים.

אבנרי ניצל את נוכחותו באירופה לסיווריון, שבי מחדו נפגש עם אישיישידטון, מדינאים ומומחים, וכי ניהם אישים יהודיים, ערבים ופלסטיניים, ודן עימם במצב שנוצר בעקבות עזירתו של מנחם בגין לשידטון. בעמור דים אזה הוא מפרט את הדיועות והמסקנות שהועלו כי שיחות אזה, שהיו ברוך, "שלא לפירוסם".

כשבוע שעבר חוזמן אורי אבנרי להרצות לפני "מכון קארטר רנר", המוסד העיוני החשוב ביותר של מילגת השידטון הסוציאלידמוקרטיה באוסטרליה. ראשיממשלת אוסטרליה, הד"ר ברונו קריסקי, הציג את אבנרי לפני הקהל באולם המרכזי המפואר של ארמון הקיסר בווינה, והוא גם הוסיף, בתום הוויכוח, דברייסיכום נרגשים, ש"בהם העלה את אבנרי על נס כ"גויבר לאומי ישראלי, פטרוט אמיתי ואישישדום, שעשה הערב שירות רב לישראל, לשלום ולכלנו".

ההרצאה נערכה במסגרת שורת אירועים הצי שנתיים, שבהם מוזמנים להרצות ראשימדינות, אישיי שידטון בכירים ואנשימפתח אחרים, לפני קהל אוסטרי מובחר. תחילה חוזמן לאירוע זה הפרופסור שלמה אבינרי, מנכ"ל משרדהחיון, אך משביטל הנה את השתתפותו כיגלד חלופיהממשלה, תחליט הקאנצלר האוסטרי עממו לחוזמן את אורי אבנרי. על האירוע דווח

העולם מחכה לבגין

אמר לי בעלויותימה, אתר מהם. "הם כולם אותו הדבר. כשהם כי אופוזיציה, הם חוצבים להבות כי נאומים רמגוניים. הם קיצוניים וי מוכנים לדכת עד הסוף. אבל כשהם מגיעים לשידטון, הם משתנים."

"הם מקבלים על עצמם את עול האחריות. הם תופסים שזה לא הולך ככה. הם מוכנים להתפשר, להשיג מה שניתן, לוותר על מה שלא ניתן להשיג."

מדינאי אחר אמר דברים דומים: "דמי גוגים ימניים משתנים בדרך-כלל כשהם מגיעים לאן שרצו להגיע. לעיתים קרובות הם מסוגלים לעשות מה שמדינאים שמי לאניים אינם יכולים. מי עשה את כל הווייתורים הגדולים בדורנו? מי ניצל על הפשרות הגדולות? דווקא אנשיימין קיי צוגיים, שעלו לשילטון בעזרת סיסמות לאומיות קיצוניות."

"מי ביצע את הנסיגה הגדולה מאלג'ירי? זה דהגול הלאומי, הימני הקיצוני. מי הנהיג את מדיניותהדטאנט האמריקאית כלפי ברייתמועצות? ניכסון. שעשה את הקאריירה שלו כרוף הקומוניסטים בארצות-הברית. מי שם קץ לחרם האמריקאי על סין, והיה הנשיא האמריקאי הראשון שביקר בפקין? אותו ניכסון."

"אתה עוד תראה. בגין ישמיע תחילה הצהרות קיצוניות. אבל הוא יהיה האיש שיחזיר את הגדה המערבית, האיש אשר יכרות שלום עם אש"ף. הוא יכצע את כל הי דברים שאתה דוגל בהם. לא תהיה לו ברירה. והוא יוכל לכצע זאת

ישר מאד, המתכוון בדיוק למה שהוא אומר. הוא רואה בגדה המערבית וברצור עת-עזה שטחים "משוחררים", ובצירופם למדינת-ישראל היהודית את משימת-חיו. אין זה איש אשר חשבונו פוליטיים קטנים יסחו אותו מדרכו. אין הוא חושש מפני עימות עם ארצות-הברית ו/או עם המדינות הערביות. אין הוא פוליטיקאי במובן המקובל של המילה. זהו איש המא- מין באמונה שלמה שהוא מגלם את גורל העם היהודי בדורנו.

רק מעטים מכניישיחי היו מוכי נים להשלים עם אמתות אזה. הי

בצורה אלגנטית יותר, עקיפה יותר, דיפי לומטית יותר. אבל הן נבעו מאותה הדאגה עצמה.

הציבור הישראלי, שהעלה את מנחם בגין לשידטון, כבר השיג לפחות דבר אחד: הוא העמיר את ישראל במרכז ההתעניינות הי עולמית.

רק מעטים הכירו את שמו של מנחם בגין, ואיש לא ידע מי האיש. כיוון שגודע כי הייתי בעזרי חבר האירגוןהצבאי-ה לאומי, ומאחר שאני נחשב כאדם המעורה בחיי הציבור הישראלי, הומטרו עלי שא-

מדתעופה. עמדתי לעבור את ביי קורתהדרכונים. על הדוכן ישב שר טריבמדים ובדק את ניירות הגוסעים. עמדתי להגיש לו את דרכוני. כאשר הרים השוטר את ראשו, הסתכל בי והקדים אותי: "האינך מר אבנרי?"

נרתי בראשי באישור, בהפתעה, כאשר פנה אלי השוטר בלחץ: "מה קורה אצלכם בישראל? הי מדינה שלכם השתגעה? איזה מין אדם זה בגין? האם אתם רוצים במינהמה?"

פלמתי כמה מילים שיטחיות, אך השוטר לא הירפה ממני. הוא קם מכיסאו, ליווה אותי במעברי נמלהתעופה, כשהוא ממ שיד להמטיר את שאלותיו. הסתבר שהוא יהודי, ושהוא חרד מאד לגורל מדינת ישראל.

אחרי שהירפה ממני וחזר למקומו, גאלץ לחפש אותי בכל אלומות נמלהתעופה. הכתבר כי מרוב להט ודאגה שכח להציג לי כמה שאלות שיגרתיות, שעלו לשאל בחוקר תפקידו.

..זה לא ייתכן!"

א פיזורה קטנה זו נהרתה בוויכוחי, מפני שבצורה תמימה וישירה ביטא שוטר פשוט זה את הדברים ששמעתי, לפני ואחרי כן. מפני אנשים מתוחכמים הרבה יותר, ביניהם אישים הקובעים גורלן של מדינות.

השאלות חזרו בכל השיחות כימעת באור תה צורה, וכימעת באותו סדר. הן הוצגו

מאת אורי אבנרי

תגובה הכימעתכללית היתה: זה לא יבול להיות! לא ייתכן שאדם כזה יגיע לשידטון בשנת 1977!

בצורה עדינה מאד, עקיפה מאד, נרמז לי שאולי אני קרוב מדי לעניינים מכדי לעמוד על טיבם. אולי אני מעריך גדול מדי, או מתנגד חריף מדי. פשוט לא ייתכן כי מר בגין מתכוון למה שהוא אומר. שהרי הדברים עלולים להביא לתוצאות שהדעת אינה סובלת.

מדינאים מנוסים, מן הממלחים ביותר בעולם, ייחסו את דברי על יושרו של בגין לחוסר-ניסיון.

"אנחנו מבירים אנשים כאזה,"

לות על אפיו, דיעותיו והתנהגותו הצפויה של ראשהממשלה החדש.

מי זה בגין? מניין צץ פיתאום? מהן השקפותיו האמיתיות? האם הוא פא- שיסט? האם הוא מתכוון למה שהוא אר מר? האם הוא עומד באמת לספח את השטחים המוחזקים? ואולי נועדו הצהר רותיו לצורכי מיקוח בלבד? אולי אין הוא אלא עוד פוליטיקאי ממולה. האומר דבר אחד באופוזיציה ועשה את ההיפך כשהוא נושא באחריות? או שמא הוא רוצה במילהמה ובכיבושים נוספים? ניסיתי להשיב על השאלות לפי מיטב הבנתי. אמרתי שמנחם בגין הוא אדם

THE ARMAGEDDON GAME

ביתר קלות מאשר יצחק רבין.
לשווא ניסיתי להסביר כי מנחם בגין אינו שארל דהגול, ובדומה לא ריצ'ארד ניקסון. בגין הוא בגין, אדם שלם עם עצמו, שקורץ מחומר אחר, לטובה או לרעה. ניקסון היה פוליטיקאי סרירי, נבון, שבשבת-יומיו איש פרגמטי. דהגול היה לאומן קיצוני, אך הוא היה גם אדם רציונלי, בעל היגיון צונן. שניתח את המציאות ופעל במיסגרת נתונה. בגין הוא איש-שליחות. הוא מפעיל את ההיגיון לגבי דרכי-הביצוע, לא לגבי קביו עתידניים. מי שסבור כי בגין "ישתנה", שהשליטון ירכך אותו ויהפוך אותו לאיש פשרה, פשוט אינו מכיר את בגין. האיש כבר מילא תפקיד היסטורי במאבק נגד הבריטים, ועלייתו לשליטון לא תסחרר את ראשו.

גירתי שאי אפשר להסביר את
בגין דמי שאינו מכיר את בגין.
מדינאי העולם של '77' פשוט אינם
רגילים דמות כזאת, ואין הם מסו
גלים להתאים את עצמם למציאות
הישראלית החדשה בנקי. הם יוכלו
רק לדמוד מן הניסיון.

בלי ברקים ורעמים

ה דבר מסביר תופעה שרבים בישראל ראו התקשו להבין. הוא שסבור כי עליית בגין לשליטון תביא לסערה של ברקים ורעמים בעולם, ובייחוד בארצות-הברית. הנה בא אדם שכל דרכו צריכה להוביל לעימות חזיתי עם המדינות האמריקאיות. הוא עלול לגרום לתגובת-השרשרת הרטאסונית, שתגרום מכת-מוות על האינטרסים האמריקאיים במרחב, שלא לדבר כלל על האינטרסים של אירופה המערבית ויפאן. משום כך ציפו רבים לתגובה אמריקאית נמרצת, לעיצומים אמריקאיים בשטח הכלכלה והחינוך, לתגובות פוליטיות חריפות. והנה: קול דממה רקק.

יש לזכר סיבה פשוטה: העולם מוכנה לבגין.

העולם אינו יודע איך "לאכול" אותו. וכאשר העולם אינו יודע, התגובה הטבעית היא: נחכה ונראה. גיתן לאיש להוכיח את עצמו. אל נעשה מעשים פזויים, העלולים לדחוף אותו לעצדה קיצונית בעל-כורחו. גימול מפרובוקציות. נתייחס אליו בנדיבות מרבית, כדי לתת לו הזדמנות לעיבוד על אחריותו החדשה ולהתרחק. לא היתית הפסע בארצות-הברית, אך דיברתי עם כמה אישים שחזרו משם זה עתה, ושקיימו מנעים עם אנשי קארטר. שמעתי פרטים על שיחות שהתנהלו, בארבע או שש עיניים, בדבר הבכיר בעתה. התמונה שם דומה לזו שבאירופה.

איש לא ציפה בושינגטון לעליית בגין לשליטון. כאשר קרה הדבר בלא-ייאמן, התחילו לאסוף באופן קדחתי מידע על האיש. מוסדות-החקר הצליחו, כמובן, לאסוף נתונים עובדתיים רבים תוך זמן קצר ביותר. אך אפילו של מנחם בגין אצל רשום בשום תיק. הדו"חות יכולים לספר מה עשה מה אמר. אין הם יכולים לספר מי האיש.

הדיועה הכללית בצמרת המדינית העולמית היא שיש להמתין. בינתיים יש לעשות ניסיון לשכנע את בגין בטובות נטושו את דרכו הקיצונית, להעמיד אותו על הי מציאות הבינלאומית ועל האינטרסים של המעצמות, להזהיר אותו מפני הסכנות הטמונות במלחמה ועל הסיכויים הטמונים בהסדר שלום.

במילים אחרות: שום עימות דרמטי אינו צפוי בחודשים הקרובים — אלא אסבך ותחולל דבר בלתי-צפוי לגמרי, או אם יעשה בגין מעשה חריג ביותר, אולי יגלה בגין בפתקת — ואין שום סיבה להניח שלא יגלה כך — ויכל לנצל חודשים אלה לביצוע שליטתו, לחיזוק אחיזתו בדעת-הקהל ולהכשרת הקרקע לביצוע תוכניותיו.

ייתכן שיהיה זה, "השקט שלפני הסערה". אולי זה יהיה דומה לעונה שהאנגלים קוראים לה "קיי הודי", ימי-סחר נעימים המזוהים עם הרושם כאילו נמשך הקיץ, בעוד שלמעשה מתקרבים שלגיה-החורף. **עדיידי-הפנים, בתקופה זו יהיה נדמה כאילו התכדור נד הנבואות השחורות, והכל מתנהל על מני מנוחות. רק המעטים, המבחינים בתנועות שבמעמקי-האדמה, יידעו כי ממשמש, וכאה התפרצות של הריה-עש.**

אורך ירח-הדבש הזה יהיה תלוי בכישרונו של בגין, ובתיחכמו של אשף-ההטי

קהלית, ואינם משפיעים על המיסד הייחודי.

אין צורך להטיף ליהודי-אמריקה שינחה לערכים, שאיפה לסיפוח הי שטחים והתנגדות לפשרה. הפי עצמם היו תמיד ככד הנושאים הי אלה הרבה יותר קיצוניים מן הי יהודים בישראל. כפי שאמר פעם מנחם ישראל, ברגע של מרירות: "הם מוכנים להיחלם למען ארץ ישראל השלמה עד הצעיר הישראלי האחרון."

המיסד היהודי הרשמי אינו גוף בלתי-תלוי, היכול לקבוע את עמדתו לכאן או לכאן. מיסד זה מורכב מאפסים, עסקני ציפים מן המניין, שמונו לתפקידם על-ידי תנאי העליון הישראלי — שגריר ישראל בושינגטון. הם מקבלים הוראות מבניו השגרירות. אם יעלה על דעת מישהו מהם למתוח ביקורת על ממשלת-ישראל, הוא ימצא את עצמו למחרת-היום מושמץ, מוחרם ומודח.

אבסורד הוא להניח כי עסקנים אלה, שכל קיומם תלוי בממשלת-ישראל, יעזו להרים קול, ולא כל שכן יד, על ממשלת בגין. אלה הם פקידונים המקבלים הוראות, והם יקבלו אותן מכל מי שנמצא בשליטון בירושלים.

יתר-על-כן, המגבית היהודית מאורגנת כך שגם מבחינה כלכלית תלוי המיסד היהודי בישראל, ולא להיפך. המגבית היא אחידה, והתכנסות מתחלקות, על פי הסכם, בין ישראל, המיסד היהודי המקומי, הי מוסדות הקהילתיים, וכו'.

אם תרונה הכנסות המגבית, כיגלל הסתייגות היהודים מישרי אל, יפשוט המיסד היהודי את הרגל. וזהיפך, אם תעדינה ההכני פות, לממש כיגלל מילחמה במרחב, יהיו העסקנים היהודיים המקומיים המרוויחים הראשונים.

פילוג בכל קהילה

י ש גירסה שדושיית, העומדת אי שם באמצע. עליפה, תחלול הקהילה היהודית בכל מקום בעולם, באירופה ובארצות-הברית.

העסקנים הרישמיים, התלויים בישראל, יוספו כמובן לתמוך בממשלת בגין. אך יש גם מנהיגות אחרת, בעלת ערך סגולי שאינה תלויה בישראל. מנהיגות זו כוללת אישים שהגיעו למעמד רם בעולם הלא-יהודי כיגלל הישגיהם האישיים, אילו הגדול ומדינאים שעלו לצמרת בלי עזרת הבוחרים היהודיים.

אנשים אלה עולדים להסתייג מי מדיניותו של בגין, ולהפנות נב די ישראל. סימנים ראשונים לכך ישי נב.

מנהיג יהודי צרפתי כתב בגילויי בביתאן פרוייטאלי שהוא מפסיק את השתתפותו, מפני שאינו יכול להסכים למדיניות ישראל אך גם אינו רוצה לתקוף אותה פומבית. פוליטיקאים יהודיים בארצות-הברית השמינו אזהרות בשיתות פרוטיות. כך עלולה להתפתח מלחמת-אחים, דבר אחד ברור: שום גישא אמריקאי, ולא-כל-רשכן גישא שהוא ראש מילחמה הדרמקרטית, לא יישש לקראת עימות עם המוני הבוחרים היהודיים, הנותנים את קולם באופן מסורתי למפלגה זו.

הוא עולד למצוא את עצמו בין שתי לשונות הצבת: בין האני טרם האמריקאי המובהק, המחייב הפעלת לחץ כבד על ישראל, לבין הצרכים הפוליטיים של מפלגתו, החושבת על הכחירות הבאות.

מכאן חזרת השאלה אל החידה ששמה גיימ קארטר. כשם שהכל מנחשים עתה, "מי זה מנחם בגין?" — כן עדיין ממשכים הכל לנחש מי זה גיימ קארטר מן העיירה פלינס, במדינת ג'ורג'יה. ידוע שאין הוא משתף איש בהחלטותיו בענייני-חוץ. הוא מנהל את המדיניות לבדו. איש אינו משפיע עליו, מילבד, אולי, אריסטוקרטא הפולני, זביגניב בוז'ינסקי ("הפולנים כובשים את העולם", התלוצץ באוזני מדינאי אי-רופי, "תחילת הפרופסור הזה בושינגטון, ועליוני שלום").

אין יגב קארטר על המצב הי חדש? אין ינחם כפי בגין? האם ייריתע מפני העימות, יהסס, ירחח הברעות? ואולי להיפך — יתנגש עם בגין בחרייה-חדה, מאחרי מסך החיכוך, ויחליט לדחוק?

ביוני '77 אי-אפשר היה למצוא תשובות באירופה, גם לא בחוגים הבכירים ביותר. אפשר היה רק לשמוע שאלות. הרבה שאלות.

בשער שבועון-היוקרה הבריטי, אקונומיסט, הופיע מעין מישהק-מילחמה, שהעיתון קורא לו "מישהק גוג ומגוג". המשהק מראה את האפשרויות שנוצרו עם בחירת בגין, ומעלה בין השאר את האפשרות של מלחמה, אבסורד של נפט, ואבסורד של 30 מיליון אירופים. הוא גם רומז על אפשרות של מלחמת-עולם גרעינית. (אךמאגו, מילה הגוררת מן השם מגיד, הוא המקום שבו צריך להיערך הקרב האחרון בין גוג ומגוג, שישימדי את העולם). מי יוכל לנבא?

מבט אירופי

כי לצד הקרן החדה של האיום הערבי מזדקרת הקרן החדה לאיפחות של האיום היהודי.

מה יעשו היהודים

ב עניין זה יש למדינאי העולם ולממחיהם שתי גירסות סותרות, ואחת באמצע.

הגירסה הקיצונית האחת אומרת: רת: היהודים האמריקאיים פשוט לא יוכלו לתמוך בממשלת בגין כי מצב כזה.

קידים-כל, מפני שהם ליברליים. הם התינגדו למלחמת ויאטנאם, הם דגלו בזכויות הכושם, הם נאבקים למען הסדרת הדת מן המדינה במולדתם.

חוץ מזה, יהודי אמריקה לא יוכלו להיחלם בממשלתם, מבלי להסתכן במכה-חזרה של אנטי-שמיות. אין הם יכולים להעי מיד את עצמם במצב שבו ייראה כאילו הם מעדיפים את האינטרסים של ישראל על פני האינטרסים של אמריקה. אם יעלו מחיריה-הבגין, ויתקבל הרושם שהדבר בא כיגלל עמדת היהודים, עלולות התוצאות בצייבור האמריקאי להיות חמורות ביותר. המכונות היא קדושה לאמריקאי, והבגין הוא תשמיש קדושה.

לפי גירסה זו יעמידו יהודי אמריקה את בגין בתקופתו של המצב, יתבעו ממנו להציג עמדה פשרנית ולשרטט מפת שלום, ויאיימו עליו באובדן התמיכה הי יהודית אם ימשיך לקבוע קו קיצוני. הדבר יתן אור ירוק לבית הלבן, והעימות הגדול יתחיל.

הגירסה הקיצונית השנייה אומרת: שאני נטמה אליה — היא שהיהודי אמריקה, במידה שהם מאורגנים ככוח פוליטי, יתמוכו בממשלת בגין, יקרה אשר יקרה.

קודם כל, מפני שהם עצמם לאומניים קיצוניים, בכל הנוגע לישראל. שפתו הי לאומנית של בגין, המבטאת את הסינגון הלאומני של מירוצה-אירופה שבין שתי מלחמות-העולם, קרובה לליבם של היתור דים האלה הרבה יותר מאשר שפתו הצבירית הקרה של יצחק רבין. אם יפנה בגין אל ליבם של יהודי ארצות-הברית, הוא ימצא שליבם נפתח בקלות. השאר היתור דים — והם רבים מאד — ששפה זו זהה להם, התרחקו ממילא כבר מזמן מפעילות

עיייה, משה דיין. העולם מוכן להיאחז בכל קש מילולי, אמיתי או מדומה, כדי למצוא סימנים כי בגין אכן השתנה ושינה את עמדותיו. לא יהיה קשה למשוך אותו את העולם ומזרמה באף במילים ריקות.

ישיבה על קרניים

ה תאריך הראשון, שיהווה מעיו פשרת-המים, הוא יום פגישתו של בגין עם הנשיא קארטר. כל השעונים הבינלאומיים מכוונים על-פי מועד זה. על-פי התסריט התמים, יתבע קארטר מבגין להניח את קלפיו על השולחן ול-הסכים להחזרת השטחים ולפיתוח הבעייה הפלסטינית. אם בגין יסרב, יתחיל העימות הגדול.

ומה פשוט יותר? ארצות-הברית תלויה כל-כולה בנפט הערבי. ישראל תלויה כל-כולה בארצות-הברית. העימות יכל להסתיים רק בכניעתו של בגין.

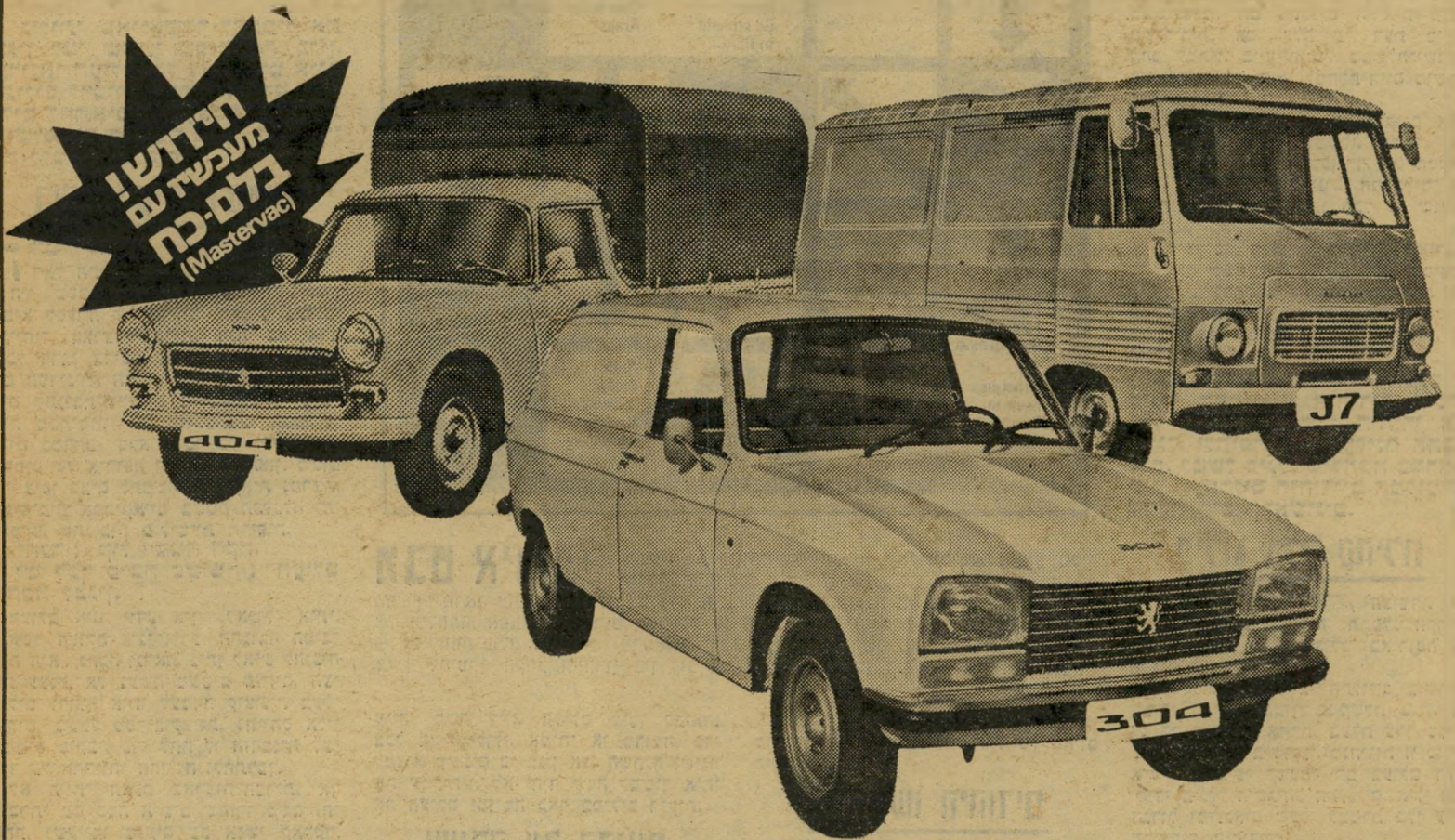
זהו התסריט הנאיבי. המציאות מורכבת, כמובן, יותר, עד אין שיעור.

דבר אחד בטוח: ארצות-הברית באמת תלויה כל-כולה בנפט הערבי. אירופה המערבית ויפאן, שתי בעלות-ההברית הי חזניות ביותר לארצות-הברית, תלויות בנפט הערבי עוד יותר. הפסקת זרם הי נפט — אם כאמצעי של לחץ ערבי, אם כתוצאה בלתי-נמנעת של מלחמה במרחב, עלולה לגרום לתוצאות שהדימיון כלל אינו מסוגל לתפוס. לגלגליה-משק יעצרו באירופה ובסיפאן, מיליוני מבוסים לים ייורקו לרחוב, אין לשער את התורצאות הפוליטיות, ואילו בארצות-הברית יביא הדבר למשבר כלכלי, לעלייה מסחררת של מחירי-הבגין.

משום-כך יש לחץ עצום על הנשיא להחניק באיבה כל מדיניות ישראלית העלולה לגרום לתוצאות כאלה. אילו היתה ישראל מדינה רגילה, היה הנשיא קארטר מגיש למנחם בגין אולטימטום פשוט ומכי נזע אותו ברוב-מקום, תוך איום בהפסקת זרם הכסף והנשק, ובחיסור המטריה המדינית והצבאית של אמריקה. **אולם ישראל אינה מדינה רגילה, והנשיא קארטר יושב על מה שנקרא פעם, כפי גנרל אמריקאי, "שתי הקרניים שה דוקמה". אין זו ישיבה נעימה.**

מסחריות פיא'ו 77' החזקות והחסכוניות לכל מטרת הובלה.

מסחרית 404	מסחרית 304	משאית J7
88.775 ל"ג*	111.950 ל"ג*	138.200 ל"ג*

הטנדר שעמד בכל המבחנים. פועל בהצלחה בשרות צ.ה.ל. חברות השכרה ההתישבות העובדת, משקים חקלאיים, מפעלים תעשייתיים ומוסדות רבים ברחבי הארץ.

- משטח גדול ונוח להעמסה. תא נוסעים מהודר ונוח ל-3 אנשים. אפשרות להתקין ספסלים ל-10 נוסעים נוספים בארגז המטען. מנוע 1618 סמ"ק. כושר טעינה - 1000 ק"ג.

המסחרית לעבודה ולהנאה, המתאימה לעידן 'הרפורמה'. כושר טעינה 485 ק"ג. מנוע 1290 סמ"ק. הנעה קידמית דלת אחורית מתרוממת לנוחיות ההעמסה ● התקן בה חלונות וספסל מתקפל ל-3 נוסעים נוספים והרי לך מכונית פרטית מרווחת וחסכונית.

- לפי תקנות הרפורמה חלים שעורי מס נמוכים על אחזקת רכב מסחרי צמוד עד 1300 סמ"ק. ברכב זה ניתן להתקין חלונות צד.

2 דלתות אחוריות ודלת הזזה צדדית. משטח גדול ונוח להעמסה. כושר טעינה 1900 ק"ג. נפח שימושי למטען סטנדרטי - 8,7 מ"ק, עם גג מוגבה - 10,1 מ"ק, עם מרכב מאורך - 14 עד 21 מ"ק

- אפשרויות התאמה רבות לפי דרישות מיוחדות.
- דגמים נוספים: קבינה כפולה, מיניבוס עם מנוע במזין או דיזל ועוד.

*לא כולל מ.ע.מ.

• מבנה מכני איתן • הוצאות אחזקה נמוכות • ערך גבוה בהחלפה
• הפעלה בדלק 83 אוקטן - 18% חסכון בהוצאות הדלק

השקעה בטוחה ברכב מסחרי - פיא'ו 77'

הארי שבחבורה
PEUGEOT

המפיץ הבלעדי: דוד לובינסקי בע"מ, תל-אביב: רח' שונצינו 16, טל. 33214*6. ירושלים: רח' הס 3, טל. 222666, 228888. סוכנויות: ירושלים: מוסך גסר, איזור התעשייה טל. 523221*2. חיפה: אוריאל כהן, רח' אלנבי 51, טל. 523363, 536822. רכב הצפון בע"מ, שדרות הכרמל 8, טל. 538228. נצרת: מישל וזהיר סרג'י, מרכז התעשייה החדש, טל. 54053 - 56860. חדרה: קלינע שיווק רכב בע"מ, הרברט סמואל 25, טל. 26689. שכם: עומר כליפא, רח' פייסל, טל. 1894. רמאללה: מכון "יל מצרי" אל בירה, איזור התעשייה, טל. 3657. באר-שבע: מוסך אכספרס, איזור התעשייה, טל. 78292. אשנב הנגב, דרך חברון 3, טל. 77021. ראשון לציון: מוסך "שרתון" רח' הרצל 41, טל. 949481. אשקלון: אלבי. ושות' סוכנות לרכב פיא'ו רח' צה"ל 16, טל. 5305. כפר-סבא: מוסך פוספלד טל. 20161.

★ ידעתי על

ההגנה ועל הקיבוץ

★ קראתי את

"אנסודוס" בוויאט"ם

נאמית ★ אבל

מאז בואם של

הקומוניסטים

הפסקתי לשמוע

על מדינת ישראל

אכסודוס 77

סיפורם האישי של טרן נגוק'ינו (בחמונה למעלה, מימין) ובעלה ב'ן, 66 הפליטים הוויאטנאמיים שהועלו לישראל

"אני מאושרת, גורא מאושרת. אולי אשאר כאן. האנשים כאן טובים." אמרה באנגלית עילגת "המצב בויאטנאם היה קשה. לא איפשרו לי לעבוד ולעזור בפרנסת המשפחה. לא היה לנו כסף. לא היה חופש. לכן ברחתי." קשה להאמין, שהנערה העדינה הזאת, הלבושה בגדים פשוטים ולרגליה סנדלים, עברה תלאות כה רבות בעת מאחרונה.

פיה. טרן נגוק'ינו עדיין סירבה להאמין שמסע-הבריחה המייגע, וחסרי-התוחלת, אכן הגיע אל סיומו הטוב. גו (23) היתה סטודנטית לכלכלה ול-מיסחר באוניברסיטת סייגון, עד ל-יום שבו החליטה להימלט מארצה, אחרי שסיימה את השנה הראשונה ללימודיה. הפיתוי של החופש גבר על הרצון להישאר ולזכות בתואר האוניברסיטאי.

מדי יום מפליגות בחשאי ספינות קטנות עם המוני פליטים, הבורחים מהמישטר הקומוניסטי בווייטנאם. חלקם יודעים כי לעולם לא יגיעו לחוף-מיבטחים מחוסר דלק. כן יודעים הם, כי כל כלי-השייט השטים בסביבה קיבלו הוראה שלא לאסוף פליטים ויאטנאמיים. אף-על-פי-כן הם בורחים. הפיתוי של ה-חופש חזק מכדי שהסכנות ירתיעו את-תם.

נתמזל מזלם של שישיס-וישישה הפל-טים ווייטנאמיים שרבי-החובל של האניה הישראלית יובלי לא קיבל את ההוראה האוסרת לאספם. הוא לא חשב פעמיים, ובצאתו מתוך ההנחה שכל יורדים חייב להציל כל אדם חנתון בסכנת מוות בים, העלה אותם על סיון אינדיה. אולי חשב רבי-החובל על אותן סירות וספינות רבות שעזבו, לפני קצת יותר משלושים שנים, את אירופה המקוללת, כשהן נרצחות עימקן יהודים, כאודים מר-צלים-מאש. ושגם לגביהן היו הוראות שלא לאפשר להן להגיע לחוף-מיבטחים, כולל חופי המולדת היהודית.

דראמה אנושית גדולה זו, שבה ניצלו חייהם של גברים, נשים וילדים ויאטנאמיים, הגיעה עתה לקיצה, כאשר הגיע לנמל-התעופה עלי-שם בוגוריון בלוד מטוס של חברת לופטהאנזה בטיסה ישירה מ-פרנקפורט. על סיפונה היה המיטען האנושי שחולץ על-ידי האונייה הישראלית מספי-נות-הדיג הרעועות שבהן נמלטו הפל-טים מויאטנאם.

כאשר כשל

כוח הסבל

אחד האומנות שהוכשר לקליטתם של "העולים החדשים", המה אדם, צעירים וצעירות, ילדים רכים ומבוגרים אחדים. הם לא ידעו את נפשם מ-רוב אושר. ההתרגשות היתה עצומה. מפנית האולם השקפה על המתרחש, ב-עיניה המלוכסנות, נערה ויאטנאמית יפה-

נו בלוד זמן קצר אחרי שהגיעו הפליטים לנמל-התעופה בוגוריון. "קשה להאמין שאין זה חלום."

עם הבעל בין בן ה-28, שלו נישאה ימים ספורים לפני הבריחה, השניים עדיין לא החליטו לאן יפנו, אך בדעתם לגלות תחילה את ישראל. אם יתאהבו בארץ — יישארו. דאגתם היחידה — הוריהם הזקנים שנשארו בסייגון.

(המשך מעמוד 27)

היא מספרת בצער: "היינו מוכרחים לב" רוח משם. לא היה ברירה. הקומוניסטים הרסו את ויאטנאם. לא היה טעם לחיינו." זו הפסיקה את דיבורה לרגע, חייכה בביישנות, ביקשה סליחה ונעלמה באחד החדרים עם מטפלים פקידים משרד-הק" לטסה בחבורת הפליטים הויאטנאמיים. כעבור רגע שבה והופיעה, כשהיא גוררת אחריה גבר צעיר. נמוד-קומה וממושקף. "זהו בעלי, בין", הציגה אותו. הבעל (29), לא חדל להודות לכל ישראלי שניקרה בדרכו, ולא פסק מלחייך. הוא ביקש מ"אשתו שתביא את סליהםפצים שלהם, שבו כל רכושם. הם התיישבו אחוזים זה ביד זה, עיפים מתלאות הדרך, אך אסירי תודה ללא-גבול על תשומת-הלב ועל ה" רצון לעזור.

"ברחנו למען החופש", אמר בין. "רצינו להגיע לתאילנד, אבל הדלק בשתי הספיר נות הקטנות לא הספיק להפלגה עד החוף

הספיק. "למשלה אין די אורז לחלק ל" אוכלוסיה, וכולם רעבים", אמר במרירות. לנו היפה יש שישה אחים נאחיות, והיא היחידה מביניהם שנמלטה. לפני בואם של הקומוניסטים היו חייה טובים בהרבה. ה" המישפחה גרה באיזור יפה של סייגון, ומצבה היה צפיר. אביה עסק במיסחר ו" סירנס את משפחתו בכבוד.

הדאגה הגדולה:

ההורים

ני נישאה לבעלה ימים ספורים לפי ני שהחליטו לברוח. "כמה ימים אחרי החתונה", סיפרה, בא אלי בין ואמר לי: "אשתי, אנחנו בורחים מכאן, את מצט" רשת? וכי לאן יכולתי ללכת? אני אר" הבת אותו. לחופש אין מחיר. הייתי מוכ" רחה. הוא הזהיר אותי שסיכוינו להצ" לית הם אפסיים, ושקיימת סכנה שיהרגו

חבושים כובעי-טמבל עם סמל מג'דודי, כש" בידיהם דגלי ישראל, הצטלמו ילדים ויאט" נאמים אלה על רקע תמונת ירושלים שבאולם הנוסעים בנמל-התעופה ב"גוריון. בחברת שוטר ישראלי. המראה המוזר היווה אטרקציה לצלמים מכל העולם, שלא הפסיקו להנציחו.

התאילנדי. ידענו שלא נגיע, אבל בכל" זאת האמנו." והוסיפה נו: "בעלי ואני נשואים רק זמן קצר. כל חודש נאלצנו למכור חפצים מהבית, כדי לקנות אוכל ולהמשיך להת" קיים. כבר לא נשאר בבית דבר. לא יכול" נו לסבול יותר."

הייתי פקיד בבנק ממשלתי", אמר בין במרירות. "משכורתי הסתכמה בשישה דולר בחודש. זה לא הספיק כדי לקנות אוכל." הוגו היה עדיין המום מקבלת הפנים הנלהבת, ומששרות הצלמים והע" תונאים שהתרוצצו באולם. אולם אט" אט החלו מעכלים את הרעיון שהפכו אט" רקציה בינלאומית.

בעיניים דומעות סיפרה נו על חברותיה הרבות שברחו. כמות. היא אינה יודעת היכן הן, ומה עלה בגורלן. בין, בעלה, שופע שינאה למישטר הקומוניסטי. הוא סיפר כי בשישה הדולארים שהיה מקבל כמשכורת חודשית במקום-עבודתו, היה קונה תישעה קילוגרם אורז ושיבעה קילור גרמים מזון מייובש כלשהו, שמעולם לא

האוניה, ואנחנו בני-מזל שישראל קיב" לה אותנו", אמר בין. "הצוות היה נהדר אלינו" הוסיפה נו.

לנו ולבין אין תוכניות מוגדרות. הם רוצים לעסוק במלאכה כלשהי. נגור כאן שישה חודשים, ונראה. אני רוצה לעבוד בבנק. אני בנקאי", הוא אמר. "אשתי למדה כלכלה, אבל היא גם תופרת מעולה.

אולי נמצא לה עבודה כאן." נו סיפרה בועם, שעל כל 20 מישפחות בסייגון יש שני שוטרים. האחד ידוע ומ" כר כולם והשני סמאי. ערשה מלאכתו ב" חשאי. "הם מרגלים אחר כולם", היא אמרת. "איך אפשר לחיות במתח כזה?" בין אמר כי שאיפתו הגדולה ביותר כ" רגע היא לנסות להוציא את הוריו מ" ויאטנאם — אל החופש. הוא הסביר ש" הדרך מסייגון אל החוף שבו המתונו ספינות-הדיג קשה מאין-כמותה. מהלך כמה שעות ברגל בג'ונגל עבות. הוריו הוקנסו לעולם לא היו מסוגלים להתגבר על מיכ" שול זה. לבין גם אח ושתי אחיות שנש" ארו שם. "לא יאליתי אותם אם הם רר" צים לברוח", הוא אמר בעצב. ידעתי ש" יסרבו, ובמיקרה כזה היתה ידיעתם על" התוכנית מגדילה את הסכנה."

בדברו על ההפלגה בספינות-הדיג, ציין בין שמצב הבורחים בהן היה קשה במיור חד. הדלק אזל. המים היו במשורה בילבד. שתיים עד ילוש כוסיות ליום, והמזון מועט אף הוא. כדי שלא להגביר את ה" צמא.

לגלות את

ישראל

ילדים קטנים התרוצצו באולם בית" הנתיבות תברשי כובעי-טמבל של חג" ווידאדום, עליזים ומנופפים בדיגלי ישר" ראל. אך לנו ולבין עדיין אין תוכניות להביא צאצאים לעולם. קודם ינסו לשקם את עצמם, להיקלט ולהיבנות מחדש. יש" לי אחיות באמריקה והרבה חברים בצר" פת", אמר בין. "לאשתי יש דודה בצרפת. אני רוצה לחשוב היטב, אם כדאי לנו לצאת לשם. עלי לגלות קודם כל את ישראל, אם היא טובה או לא. אם טובה — אשאר."

נו סיפרה שעד 1975 שמעו רבות על ישראל. אולם מיום שהגיעו הקומוניסטים חדלו להגיש אליהם ידיעות על המתרחש בישראל ובעולם בכלל. העיתונות בויאט" נאם הפכה שטופה בתעמולה קומוניסטית, הטופחת לעצמה על השכם ומטיפה לאי" דיאלוגיה בכמויות. מאז קם המישטר החדש", סיפרו, "לא ידענו מה קורה בישר" ראל. בעבר קראנו הרבה רומנים על ישר" ראל ואנשיה. קראנו את אכסודוס וכל שאר הסיפורים על הקמת מדינתכם. ידענו על ההגנה ועל הקיבוץ."

לדיבריהם הצכו חיייהם בסייגון קשים גם מבחינת ההווי שאחרי שעות העבודה. הדיסקוטקים נאסרו על-פי חוק, והוא הדין לגבי מיפגשי-חברה אחרים מסוג זה. סר" טים כימעט שלא הציגו, פרט למיספר קטן מתוצרת רוסיה ומיורח-גרמניה. גם תיאט" רון כימעט שלא היה.

בין פתח לפתע כפתור בחולצתו, ושאל: "עכשיו כאן קיץ, לא? חם לי". הוא מחה את ידעו. והוסיף: "זה בערך כמו בויאטנאם, אבל שחות בשום. איך החורף אצלכם. קר?" נו קיבלה מהפקיד דרכון ישראלי זמני, והתבוננה בו בחירת-קודש. זהות חדשה. מי סילל באותו לילה חשך בחוף הויאטנאמי, שכעבור זמן לא רב תקבל נתינות ישראלית?

בבואם להגנריקונג, סיפרה נו, בודדו אותם השילטונות משאר הנוסעים למשך שבע שעות. הם נלקחו למקום מיוחד והושמו תחת מישמר כבד ומעקב קפדני. כשהיה אחד מהחבורה מבקש לצאת לשרי רותים, היה מתלווה אליו שוטר חמור. נו נזכרה ששוטר אחד התלווה אף אליה, והיא הטיחה בו בכעס: "אל תדאג, חבר, לא אברח! יש לי כבר לאן ללכת. למישהו בעולם הזה היה איכפת מאיתנו ולשם אני נוסעת עכשיו."

ובעלה בין הכריז: "אני רוצה לע" שות משהו לטובת ישראל, ממשלתה ואני שיה" משהו גדול". והוסיפה אשתו: "שמי" נז את גורלנו בידי אלוהים, והוא הביא אותנו לישראל. יש בזה משהו. תודה על הכל."

"אני מאמינה שיהיה לנו טוב כאן", סיכמה היפהפייה הויאטנאמית. "כן, יהיה טוב. אם נישאר, אני מבטיחה להיות ישר" ראלית טובה. זה מה שאני יכולה לעשות."

במדינה

העם

הבורבונים לא למור

ניצחון המערך בהסתדרות

עלון דחורין את

דינו לאכדון

"הם לא שכתו כלום ולא למדו כלום", נאמר על בני שושלת הבורבונים. כשחזרו לכס המלוכה אחרי המהפכה הצרפתית. השבוע ניתן לאמר מלים אלה על ה" מערך.

לא מתוך אהבה. בבחירות בהסתדרות השיג המערך ניצחון מרשים. אמנם הפסיד כמה אחוזים, לעומת הבחירות מלפני ארבע שנים. אך בהשוואה להתמוטטות המערך בבחירות לכנסת, נראית התאוששות המערך בהסתדרות כהישג כביר.

כמו בבחירות לכנסת, הפריכו הבחירות בהסתדרות את כל סקרי דעת-הקהל. ערב הבחירות לכנסת לא ניבא איש את התמור טטות המערך. ערב הבחירות בהסתדרות חזו הכל את התמוטטותו. איש לא העלה על דעתו שימערך יצליח לשמור על הרוב המוחלט שלו במוסד זה.

מניין בא ניצחון זה? אין ספק כי היתה זאת תגובה ספוטנאנית של ציבור הבוחרים על הרכב הכנסת וה" ממשלה החדשה. המוני בוחרים נטשו את ד"ש, של"י ו"ע" כדי לבלום את עליית הליכוד ולמנוע את השתלטותו גם על ההסתדרות. הם לא עשו זאת מתוך אהבת המערך, אלא משום שברו כי במצב ה" נוכחי יכול רק המערך להציל את ההס" תדרוך מליפול בידי מיסלגה שהיועץ ה" כלכלי שלה הוא הפרופסור מילטון פרידמן, נביא האבטלה ההמונית והורדת רמת המחיה.

אולם יש לניצחון המערך בהסתדרות צד שני, שלילי הרבה יותר.

למחרת הבחירות לכנסת היה המערך מוכנה-הלם. ההנהגה המסורתית, ובראשה שימעון פרס, היתה שבורה ורצוצה. היה ברור לכל כי המפלה לא באה במיקרה, אלא נובעת מתהליך ארוך של התנוונות רוחנית וחומרית, ציבורית ואישית.

היתה קיימת תיקווה סבירה שתבוסה מאסיבית זו תגרום לשינוי-ערכים במישר" לגת-העבודה, תדרבן כוחות חדשים וצעירי רים לחולל בה רפורמה יסודית, ותביא להיערכות חדשה של הכוחות השפויים. היוונים והמתקדמים במדינה.

החלוקה על כננה? ייתכן מאד כי הניצחון של המערך בהסתדרות יפריך תיקי" וות אלה.

ההנהגה הוותיקה התאוששה ב"לילה. נדמה לה כי היא נחלה ניצחון, כי זכתה באישור מחודש בידי הבוחרים. היא נפטרה מן הצורך להתפטר, או לפחות ללמוד לקה. המפלה בבחירות לכנסת נראה לה, בדיעבד, כמיקרה חד-פעמי. בבחינת החלוקה על כננה.

אם אכן תהיה זאת התוצאה, יהיה ניצחון המערך בהסתדרות ניצחון פיראוס — גי" צחון שיביא לאכדון סופי.

הממשלה

שתי פנים לעזר

מזמין את הערבים

דתקוף את ישראל

ומדבר על דו-קיום בשלום

"אדמת ישראל שייכת לנו, היא היתה תמיד יהודית ועל הערבים להבין זאת", אמר שריהביטחון עזר וייצמן, בראיון ש" העניק לגדול עיתוני דנמרק, פולטיקו. באותו ראיון הזמין עזר וייצמן את מדי" נות ערב לתקוף את ישראל, "כי זה עשוי אולי להביא לפתרון הבעייה, או ששני העמים ילמדו לחיות יחד, או שצד אחד יעוף החוצה", אמר.

אולם הנקודה המעניינת בדבריו עזר באותו ראיון נגעה לערביי ישראל. על פי הפולטיקן אמר וייצמן: "350 אלף תושבי הגליל יכולים לחזור ללבנון... על הערבים בישראל לחיות עם יהודי ישר" ראל, אחרת — יעופו."

ימים אחדים אחרי שהעניק ראיון זה, פורסמה בעיתונות הצהרתו של עזר, ש" הושמעה במסיבת הגן בקרייה בבל-אביב לרגל חילופי השרים, וכוונה לערביי ה" שטחים: "עוד נחיה שנים רבות יחד."

המשא-ומתן בין הליכוד לבין הי
תנועה הדמוקרטית-לשינוי, על הקמת קואליציה ממשלתית ביניהן התפוצץ לפני שלושה שבועות סביב הפירוש שיש לתת להחלטה 242 של מועצת הביטחון. השבוע התלוצצו בחוגי הליכוד כי ד"ש תסכים להצטרף לממשלת הליכוד על בסיס החלטה 424: ארבעה שרים, שני סגני שרים ו- חזרה על ארבע.

הלצה אחרת טענה כי ד"ש ממשיכה לדבוק בעקרונותיה. עד כה ויתרה כבר על ארבעה מבין שבעת עקרונות ה"ייהרג ובל יעבור" שלה. תמורת ארבעה שרים. "תנו להם עוד שלושה שרים", התלוצצו בחוגי הליכוד. "והם יוותרו גם על שלושת ה- עקרונות האחרונים."

חודש אחרי הבחירות הצליחה המפלגה שהתמזגה לתדמית רצינית, אינטלקטואלית וסולידית יותר מכל מיפלגה אחרת. להפוך את עצמה לבדיחה לא רק בעיני יריבותיה, אלא גם בעיני המבקשים את תמיכתה. מנחם בגין, שבנאום ההכתרה שלו בכנסת לעג לאנשי ד"ש וביניהם אותם לעיני כל האומה ("הם רוצים להיות לשון-מאזניים אבל יש להם לשון ארוכה") המשיך לשטות במנהיגי ד"ש גם כשביקש מהם לחזור ו- לשקול הצטרפות לקואליציה.

בגין זקוק לד"ש לא רק כדי להרחיב את הבסיס הפרלמנטרי של ממשלתו. ערב נסיעתו לארצות-הברית מבקש מבגין למתן את התדמית הקיצונית של ממשלת הליכוד בעיני העולם, שנתורה כזאת למרות כל

כאשר אסף יגאל ידין ביום שישי את אנשי סיעת ד"ש בכנסת כדי לדווח להם על הצעתו של בגין לחידוש המגעים עמם. הוא לא סיפר להם כלל על פירוט הצעותיו של בגין. עד שהחלו בדיון ביום ראשון ה- שבע, לא ידעו נבחריו ד"ש כלל מה הציע בגין למנהיגם. באותו זמן הועלתה הצעה בד"ש שאם תצטרף המפלגה לקואליציה לא יקבעו שריה בהצבעה אלא ייבחרו כולם על פי החלטתו היחידה של יגאל ידין. יותר ויותר לבשה ד"ש צורה של מיפלגה הכפופה למנהיג יחיד שעל פיו יישק כל דבר, אפילו יותר מתנועת החרות.

הוצפתה של מיפלגה זו הגיעה לשיא דווקא על רקע תוצאות הבחירות למועצת-פועלי-ירושלים — המקום היחיד בארץ בו הצליחה ד"ש להפוך ללשון המאזניים, כפי שביקשה להיות בבחירות לכנסת ולהסתיי דרות.

והנה, במועצת-פועלי-ירושלים הסתבר למה מתכוונת ד"ש כשהיא שואפת להיות "לשון מאזניים". למרות שקיבלה רק 10% מהקולות, תובעת ד"ש לעצמה את תפקיד מוזכר מועצת-פועלי-ירושלים, בזכות היותה "לשון מאזניים". קל לשער מה היתה ד"ש תובעת לעצמה אם היתה בעמדה כזו גם בממשלה וגם בהסתדרות.

המפד"ל, שהיא בעיני אנשי ד"ש מיפלגה מאוסה וסחטנית, לא העלתה מעולם בי דעתה לתבוע בזכות היותה לשון-מאזניים תביעות מסוג אלה שמבקשת ד"ש. הי תנועה-הדמוקרטית-לשינוי הצליחה להתע-

ד"ש לענקיות

לוח לשיאים חדשים של ציניות וזילזול בי בוחר. מה שלקח למפא"י 60 שנה, הצליחה ד"ש לעשות בפחות מ-60 יום.

אפילו בוחריה ותומכיה של מיפלגה זו ניצבו המומים מול הסטריפטיו המהיר ש- ביצעה, כאשר מיהרה להחשפש מעקרונותיה והתגלתה בכל ערוותה — כמפלגה של רודפי כסאות וקארייריסטים.

בהתלבטויותיה המעושות השבוע, אם ל- חדש את המשא-ומתן עם הליכוד או לא, הזכירה ד"ש את אותה בתולה שערכ ליל כלולותיה באה אל הרב כשבספיה השאלה: "איך עלי להתלבש בלילה-הכלולות, בפרי- ז'אמה או בכותונת-לילה?"

השיב לה הרב: "תלבשי מה שאת רוצה, בין כה ובין כה תחטפי אותו דבר."

ד"ש לקואליציה או לא. עצם נכונותה של ד"ש ללכת למשא-ומתן נוסף עם הליכוד על בסיס התנאים שהוצעו לה הציגה מיפ- לגה זו בכל מערומיה.

מבלי שניצבה כלל בסכנת הריגה היא היתה מוכנה לוותר כמעט על כל עקרונות ה"ייהרג ובל יעבור" החל משינוי שיטת הבחירות וכלה במיבנה משרדי הממשלה. עוד יותר מוזאת: ד"ש היתה מוכנה להצ- טרף לממשלה שויתרה ויתורים מפליגים לדתיים, הצהירה על כוונתה לבטל את חוק ההפלות, להכיר רק בגיור כהלכה ולפשט תהליכי השתמטות בנות מגיוס לצה"ל.

לא רק זה. במהלך הדיונים הפנימיים בד"ש סביב חידוש המשא-ומתן הקואלי- ציוני, נחשפה יותר ויותר הציניות שב- שימוש במילה "דמוקרטית" בשם המיפלגה.

להם קודם לכן, ולהרחיב את סמכויות סגן ראש-הממשלה שינתנו ליגאל ידין עד לי הפיכתו לממלא-מקום יחיד וקבוע לראש- הממשלה.

נראה כי בגין ומנהיגי הליכוד האחרים סבורים כי זוהי סוכריה שיש בה לפתות את ד"ש. משום כך הביעו אופטימיות ל- סיכויי המו"מ מיד אחרי שהוצעו הצעות "נדיבות" אלה לד"ש. אופטימיות זו הת- בטסה על תשוקתו של יגאל ידין לכהן כראש-ממשלה, אפילו אם מדובר בסך הכל בהיותו ממלא מקום לבגין בעת שזה ייעדר מהארץ.

ואומנם נראה היה כי צדקו מנהיגי הליכוד. אנשי ד"ש בלעו את הפיתיון. לא חשוב מה יהיו תוצאות המשא-ומתן המחור- דש בין ד"ש לליכוד ובאם תצטרף בסופו

נאומי הארבעה של שליח ההסכרה של הליכוד והרב גורן. יותר מוזאת: יש הי- טוענים כי בגין זקוק לד"ש מבחינה ציר- בורית כדי להטיל עליה את ה"אשמה" של נכונות לויתורים מצד ממשלתו בעתיד. אולם המגעים שהיו לו עם אנשי ד"ש ערב הקמת ממשלתו לימדו אותו עד כמה עשויים מנהיגי ד"ש לגלות גמישות בעק- רונותיהם ועד כמה להוטים כמה מהם ליטול חלק בשלטון בכל מחיר כמעט.

הכרה זו הביאה את בגין לפנייה מחודשת אל מנהיגי ד"ש יגאל ידין, כשהוא מציע לו שורה חדשה של הצעות, העשויות ל- דעתו להיות בסיס חדש להצטרפות ד"ש לקואליציה. אף אחת מהצעות אלה לא כללה ויתור עקרוני כלשהו. אבל היו אלה הצעות שיכלו לאפשר לד"ש כניעה ללא ניפנוף בדגל לבן או הרמת ידיים.

כך, למשל, הציע בגין כי לשרי ד"ש ולסיעתה בכנסת יינתן חופש ביטוי. פירוש הדבר שאנשי ד"ש יוכלו לברבר ככל הי- עולה על נפשם גם בניגוד לעמדות הי- ממשלה. אבל להצביע יאלצו יחד עמה. בנושא ההתנחלויות בשטחים הכבושים, ל- משל, בה דרשה ד"ש זכות וטו, הציע בגין כי במידה ושר כלשהו בממשלה יערי- ער על הקמת ההתנחלות כלשהיא יובא הי- ערעור להכרעת ועדת-החקיקה-הביטחון של הכנסת. במקום הרוב של 75% בממשלה תאושר ההתנחלות ברוב של 52% בוועדת- החקיקה-הביטחון שם שולטות סיעות הקר- אליציה הנוכחית.

שיאים חדשים

של ציניות

בהימנותם להצטרף לממשלה לא הבחינו אנשי ד"ש בעלבון ובזילזול הכרוך בהצעות מעין אלה, כמו בטענה ש- העלה בגין באוזני ידין כאילו גם איש שרי הממשלה פתוח ונתון למשא-ומתן.

בנקודה זו נהג בגין בד"ש כפי שהוא נוהג בערבים. גם בהצהרותיו המדיניות טוען בגין כי הכל פתוח למשא ומתן בי- ז'נבה, מה שאינו מפריע לו להצהיר כי עם ישראל לא יוותר לעולם על יהודה ושומ- רון. אנשי ד"ש יכולים להציע איש שרים ככל העולה על דעתם — אבל בסופו של דבר יוכרע איש תיקי הממשלה ברוב קולות. לא תהיה זו אשמתו של בגין אם ההרכב הנוכחי הוא שישאר גם הלאה.

המרצע יצא מהשק עוד בטרם החל המשא-ומתן המחודש בין הליכוד וד"ש. הוויתור המהותי היחיד שעשה בגין לד"ש היתה נכונותו להעניק להם ארבעה שרים בממשלה במקום השלושה שהובטחו

בעוד שעמית לא סבר כי נוצרו נתונים חדשים המצדיקים את חידוש המו"מ. לעומת נאומו בכנסת, בו טען ידין כי בקווי- היסוד של הממשלה אין כרי לספק את ד"ש, שינה ידין עתה את עמדתו מוכן לראות באיזכור החלטה 242 פיתרון מטפף.

הכסאות קורצים לד"ש

מנהיגי ד"ש בעת ויכוח במסדרון: מאיר עמית מול יגאל ידין ושמואל תמיר. בהערכות הנוכחית נטו ידין ותמיר לחדש את המשא-ומתן עם הליכוד

אכול ושתה, כי מחר מה? זוהי ההופכים את רישות המיסעדות

רשת זמ

דני לרנר ורוחל'ה ב"הפי קסרול"

שאולי וצ'יצ' ב"תל-אביב הקטנה"

שמיל שקד (מימין) בבית "החבית"

הבעייה העיקרית היא ההוצאות ללא שליטה על מיצרים ומשכורות. הפיקוח על ההוצאות הוא בידי שכירים, ולא בידי אחד הבעלים.

המועדון התל-אביבי נשכר מבעליו (בעל מיסעדת גונדולה 50%, רוני שטן 25%, וישראל שרף מגרמניה 25%) עלידי קבור צת שאולי, בסכום של 30 אלף לירות לחודש, בתוספת מחצית עליית המדר. הן שוכרים השקיעו מיליון לירות בהתאמתו לתפקיד החדש. תחת מועדון-חברים, הנר תן לחבריו, במיכנה בן שלוש הקומות, דיסקוטק, מיסעדה ומרתף לקריאה למישר הקים ולטלוויזיה. דמי-המינוי הם כיום כ" 2000 לירות לשנה. יש כבר 480 חברים, ועוד כמה מאות ביקשו להיות חברים. המקום יפה ביותר, נעים להיות בו, הן מיסעדה מצויינת, אך הבעייה העיקרית היא שהחברים אינם מוציאים די כסף במקום.

פרט לדמי-השכירות, המיסים (מיסעדה כמו קאנדי משלמת לעירייה בלבד כ" 18 אלף לירות לחודש) והוצאות השכר (ב" מועדון משלמים 17 משכורות מלאות. הן מסתכמות ב" 85 אלף לירות לחודש) קיימת בעיית ההשקעה, שרק הריבית עליה היא 400 אלף לירות לשנה. ההכנסה העיקרית היא מדמי-חבר. 500 חברים משלמים 2000 לירות לשנה, ההכנסה היא מיליון לירות.

בשנה הראשונה תהיה ההכנסה רק כ" 600 אלף לירות. שכן בתחילה היו דמי-החבר נמוכים יותר ההנחה היתה כי במקום יהיו בימי ב' ג' וד' כ" 200 חברים ובנות-יוגם, ובימי ה' ו' ושבתי יהיה מלא לחלוטין. (היום החמישי הוא יום היציאה למועדון גים ובילוי, אצל שיכבת העלית הישראלית). אילו היה כל חבר שותה בביקור שלוש כוסות של משקה חריף, או אוכל כריך תוך כדי כך, היה משאיר בסביבות 100 לירות לביקור, והיתה נשארת בכל

ה אם המיסעדות עדיין גורפות קר פות? לפי קצב פתיחת מיסעדות חדשות, דומה כי כן. אילו היה זה עסק כושל, לא היו כה רבים נוהרים אליו. לפני חודש וחצי נפתח בתל-אביב המור עדון של קבוצת רפי שאולי, המתכונן עתה להגדיל את המיסעדה הסינית במקום שבו היה הפיאנו-באר, שייסגר. שמואל שקד, המנהל מזה שנים את נון-סטופ, פתח עתה את החבית, מיסבאה ומזללה ליד המקום הישן שלו. מולו מתכנן רפי ניצחון את הרחבת הפיאנו-באר שלו, תוך פתיחת מיסעדה של ממש.

באותו איזור נפתחו בחצייה-השנה האחרון נה מיספר בלינציאדות, המגישות רק מנות אחרונות מתוקות. גם בירושלים, שאין בה ים, כידוע, תיפתח בקרוב מיסעדת דגים בחאן, נוסף על מיסעדת-הדגים הן טיבה בארץ, דולפ'רים ושכנתה, לווייתן ים, או מיסעדת בני לפני כמה חודשים נפתחה, בירושלים, בהשקעה גדולה, מיסעדה איטלקית יקרה, ונציה, המתחרה ב" גונדולה. ורק עתה פתח מוטי שימחה, בעל המדוזה, מועדון-לילה במיצפה אביר טור.

מסקירה חטופה זו נראה, כי עיסקי המיסעדות פורחים וכדאיים. האומנם?

בעיית החברים

הקמצנים

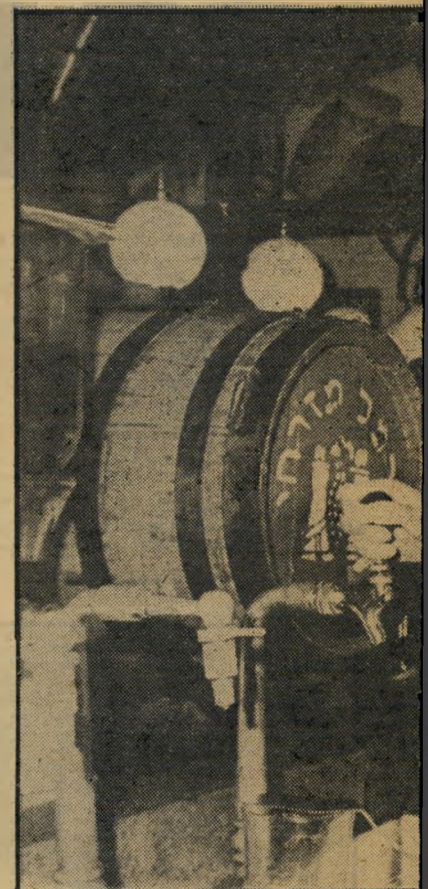
פני כמה חודשים נפתחה בתל-אביב המיסעדה קאנדי, שבה הושקעו 1.6 מיליון לירות. השותפים הם חברת אוקטובר וקבוצת השותפים הם בעיקר אליעזר ("פיאפ") בראון, שיש לו 25% בעסק. במיסעדה 150 מקומות, סגל של יותר מ-35 איש, והיא סוגרת כיום קופסה ממוצעת של 30 אלף לירות ליום. המקום חייב להחזיק סגל רב ביגלל מבנהו המפואר.

סיסמת הזוללים

לעסקים גדולים

יכלה

המון תאורה ותפאורה במיזללת "תל-אביב הקטנה"

קטנה שפתחה לפני זמן מה בשדרות-חן, ומתרכזת עתה רק במיסעדות דראגסטור והפי קטרול. הדראגסטור צובר בכל יום קופה של 15 אלף לירות, עם 75 מקומות. הסגל מונה מחצית מזה של קאנדי, במי קום נמצאים כל העת ארביב או לרנר, ואין כל הוצאה ללא אישור שלהם. כאשר ההוצאות ללחם בלבד הן 12 אלף לירות לחודש, וקילו סטייק פילה עולה 120 ל"ר. קל מאד לגנוב כספים בעיסקי-מיסעדות. ההשקפה של דני ואבי גורסת, כי ללא נוכחות מתמדת של בעל-הבית אסור לפתוח מיסעדה. לכן סגרו את המיסעדה בשדרות-חן, ומשום כך הם מציעים למי כירה את הפי קטרול.

הצורך הפיסי של הימצאות בשני מקומות בעת-יובענה אחת הוא שהכתוב — למכור, השקפת-עולם דומה יש גם לשמואל שקד. המיסעדה הראשונה שלו, נון סטופ, עובדת בתפוסה מלאה, במחירים גבוהים. אולם הוא נמצא כל העת במקום, וסגל העובדים קטן ביותר. המיזללה החדשה שלו, החבית, שוכנת במרחק חמישה מ"ר רים מן הראשונה. שותף בה גם חיים בלאס, שהיה בעל המיסעדה ההודית סיט-אר. עם בלאס שותף במקום קרוב-מישף חזק שלו, המפקח על המיטבה. המיסעדות של שקד גורפות כסף רב, בעיקר תודות לנוכחותו המתמדת במקום.

המסקנה: עיסקי המיסעדות הם עסקים טובים ביותר, בתנאי שבעל-העסק נמצא במקום ומפקח על הנהלתו באופן אישי.

ל קופה של 20 אלף לירות, וביום מלא פי-מכר. גם המיסעדה בת 45 המקומות יכולה להכנסות. אולם המציאות של כחודשיים פעולה לחברים מעדיפים לשתות כוסית אחת בלבד. יית של המועדון היא, כרגע, שעלידי מכירה לחברים וקבלת הכנסה מובטחת של מיליון מונע המועדון מעצמו כל הכנסות נוספות האאות מן החברים, והללו נוטים לקמצנות. סעדה לרוב ריקה מחברים. אם ימשך המצב א יהיו למקום הכנסות שיספיקו לכיסוי ההוצאות שוטפות של משכורות, שכירות ומיסים. גם מת הבעיה של ניהול באמצעות שכירים, וחרי"ח על ההוצאות.

ת המתחרה של מיסעדות היא זו של אברהם ודני לרנר. רשת זו סגרה את המיסעדה ה-

המשך הסידרה על המתרחש במישטרה:

מארב המישטרה תפס את ידידו של המפכ"ל בנהיגה במהירות מופרזת – אך התיק נסגר ★ אחיו של שר-החקלאות אוזן זוכה מדריסה קטלנית של רוכב-אופניים, במישפט קרו דברים מוזרים

ההתיקה נסגרה

בספרדנו, שזיכה את אוזן, השאלה היא אם הנאשם ראה או לא ראה בעוד-מועד את הנפגע. במהלך המישפט התבררו דברים תמוהים ביותר לגבי התנהגות המישטרה. הנפגע החזיק בידו בנסיעתו פנס-כיס. הנפגע המישטרה המקומי, שבא לתאונה ורשם את דו"ח-התאונה, לקח את הפנס עימו, אך זה נעלם. בעדותו בבית-המשפט הוא אמר במפורש: „לא מצאתי כל פנס בזירת האירוע.“ כאשר נחקר על-ידי ה"ת" ביעה, הוא ענה דברים תמוהים ביותר בנוגע לפנס. (לשאלה אם היה להרוג פנס מאיר בידו או לאו יש חשיבות מכרעה לגבי אשמת הנתבע).

הראשונות נגד תבורי למישטרה, נשלח תורג'מן לנסות לאתר את המתלוננים עלומי-השם שהיו אנשי-מישטרה. תורג'מן סיים לפני כמה חודשים את תפקידו כ"ר"ש ענף-תנועה, אך לא כיהן כראש ענף-התנועה בשעה שסעיד ביקש לסגור את התיק. ברור כי לפי הנוהלים במישטרה הסמכות לביטול הדו"ח היא רק בידי ראש ענף-התנועה או מפקד-המרחב. כאשר סיפרתי למפקד המרחב, יצחק יחב, כי הדו"ח בוטל, נדהם — וסירב להאמין. הוא אמר כי הדבר הוא בניגוד לכל נוהל, וכי ראש ענף-התנועה מעולם אינו מטיף בביטול עבירות-תנועה. מהיגם

במושב מסלול, שבו מתגורר גם ניצב מישנה יצחק יחב, מפקד מרחב הנגב של המישטרה. לדיברי סעיד, הוא ביקש מיהב כי יבטל את התביעה, ויהב השיב כי יפ"נ לא יבטל את הפקודות. סעיד סיפר לי כי ה"ת"ש לא לפנות אל יחב במכתב, והוא מאשר כי היחסים בינו לבין יחב מתוחים באחרונה. יחב עצמו אמר לי כי אינו זוכר פנייה של סעיד אליו.

אל מי יכול היה סעיד אהל לפנות אם לא אל יחב? ברור, מדיברי סעיד, כי לא פנה כלל לידידו, מפכ"ל המישטרה חיים תבורי, וכי תבורי לא התערב בעניין זה, למרות ידידותם.

סעיד אהל הוא ידיד ותיק של תבורי, עשה עימו „חאפלות“ רבות יחד. עשרות שנים היה ידוע בדרום הארץ כי קיימת מורכבת מאהרון איון, סעיד אהל, חיים תבורי ויושבי-ראש המועצה האזורית מ"חבים, חביב שרבי.

כאשר התגורר תבורי בדרום, בתפקידו כמפקד מרחב הנגב, עבדה אישתו, יעל, כמזכירה של סעיד אהל בתפקידו כיו"ר אירגון-הקניית. כאשר החליט תבורי להי"ת מושבניק, הוא הסתייע בסעיד למצי

ביום ה"8 באפריל השנה נסע סעיד אהל בכביש אשקלון-ידי-מרדכי, כי שנעצר על-ידי מלכות של המישטרה. השוטרים עצרו אותו הודיעו לו כי נסע במהירות של 101 קילומטר לשעה, כפי שקבע הרדאר, ונרשם לו דיווח-שבון על עבירה זו. שמיספרו 8531936. כעבור כמה ימים הגיעה אליו הזמנה לבית-המשפט באשקלון, ליום ה"25 במאי השנה.

סעיד אהל היה מודאג. בעבר כבר של לו ממנו את רשיון-הנהיגה לחודש ימים על צבירת נקודות. באוגוסט 1976 הורשע בעבירה בתאונת-דרכים ליד חדרה. רישיונו נשלל לזמן קצר, וכן הוחלט על שלי"ה של רישיונו לשמונה חודשים אם יע"ה עבירות-תנועה אחרת.

היה ברור לסעיד, כי במישפט הצפוי לו עלול רישיונו להישלל ממנו לזמן ממושך. סעיד אהל הוא יושבי-ראש אירגון הקניית של מושבי הנגב, יושבי-ראש חברת הפיתוח מושבי הנגב, והאיש החזק בתנועת-המושבים בדרום. הוא ירש את כיסאו ועוצמתו של אהרון אוזן, כשהתמנה כסגן שר-החקלאות ואחר-כך כשר. אהל, בן למישפחה איראנית עתירת-אמ"צעים מן העיר שושן, ברח מבית הוריו

י"ר סעיד אהל
אין נסגר התיק?

הבוחן המישטרה, רב-סמל ניסים חגי, סיפר כי חקר שלושה חודשים אחרי ה"תאונה (!) את נהג המכונית שנסע מול אוזן, ואשר לטענת אוזן סינור אותו ב"אורותיו, כך שלא ראה את ההרוג. הנהג הוא טאריד אלי-טאונה, אחיו של שייך בדווי. סיפר חגי בבית-המשפט:

„באותו יום שמעתי לראשונה מפי העד הזה את הטענה של פנס-היד השייך לר"ר כב"ה-אופניים, וכי העד מצא אותו ליד מקום התאונה וזרק אותו לשדה. בעיקבות זאת יצא שוטר עם העד למקום, ולא מצא שם דבר. „סמוך ליום המיקרה לא מצאתי שום פנס בזירת-האירוע, וגם לא למחרתו. למחרת פגשתי את השמאי, יעשי יהו לויט, לא זוכר שהראיתי את הפנס-כיס. אילו היה פנס, הייתי צריך לחקור אותו בנקודה זאת, אם היה דולק או לא, והייתי מציין זאת בדו"ח שלי.“

לעומת זאת העיד השמאי לויט כי חגי הראה לו את הפנס. שלקח ממקום-התאונה, והניחו בתוך מכונית-המישטרה שלו. גם שימעון שטרית העיד כי היה פנס-כיס ליד ההרוג. שהאיר באור חלש. העיד דות של טאונה היתה כי, ראשית, לא סינור כלל את-הנאשם. שנית, הוא ראה

שהיו צריכים להודיע לו על ה"ביטול, ואילו הוא אינו יודע דבר. יחב הבטיחני כי אם אמת הדבר, לא יעבור על כך הדרישה.“

הפנס נעלם ★

התיק שנסגר הוא אחד מכמה תיקים, שנסגרו או שופצו, לצרכי סגירה או מישפט, לשורת מיוחסים בדרום. על מיק"רם אלה נעמד בהמשך הסידרה. המיקרה שהוא אולי המסובך ביותר לי"פיוצו הוא המישפט שבו זוכה אליהו אוזן, אחיו של שר-החקלאות לשעבר אהרון אוזן, זו, מדריסה ומגרימת מותו של גיסו של סעיד אהל, ששמו נאצר כודם.

ב-4 בנובמבר 1971, בשעה 19.30, נהג אליהו אוזן במכונית פד"ו פרטית בכביש מ"אופקים-מרחבים, מכיוון גילת לכיוון מ"ש מסלול. לידו ישב נוסע בשם שימעון שטרית. מכוניתו פגעה ברוכב-אופניים, נאצר כודם, שרכב בכיוון הנסיעה של ה"מכונית. כשבירד פנס-כיס. המכונית פגעה בו מאחור ומן הצד, וכודם מת מפצעיו זמן-קצר לאחר-מכן. כפי שקבע השופט כי

העד שימעון שטרית
לאן נעלם הפנס?

את יחידת-מושב במושב מסלול, וסעיד עזר למשפחת תבורי בכספי אירגון הקניית ב"130 אלף לירות למימון הבית שניבנה, ולעיבוד הפרדס של תבורי. אחרי שהחליט שלא לפנות אל יחב במכתב, עשה סעיד אהל, כפי שסיפר בעצמו: „היה לי אישור מרופא שנסעתי מהר, כי אמי חלתה קשה והיתה בבית חולים בתל-אביב, ומיחרתי אליה. ביקשתי מן המישטרה לסלוח לי, כי היו לי סיבות למחר. כתבתי לא ליהב ולא לתבורי, אלא לתורג'מן, וסגרו את התיק, אך לא תורג'מן הוא שהחליט על סגירת התיק. אברהם תורג'מן הוא היום ניצב-מישנה, ומכהן בתפקיד בכיר במטה-הארצי בירושלים. בשנת 1972, כשהגיעו התלונות

לישראל על איפנוע בהיותו בן 14, עשה את עצמו במרידיו. אחיו הוא אחד מעשרי איראן, הסוכן של מכוניות רנו לכל המזרח התיכון ובעל השקעות עצומות בישראל. סעיד עצמו עוסק באירגון-הקניית מתוך עניין ולא מ"תוך הכרח. הוא רואה בתפקיד שליחות, שבה עליו לעזור לאחרים, ומשום כך אינו מתבייש לבקש עזרה כשהוא זקוק.

ידיד המפכ"ל ★

הגורם היחיד היכול לבטל את דו"ח התנועה הוא המישטרה. סעיד גר

במדינה

צה"ל

מדריך לשיחוריים

כך מה שרצית לדעת

על שיטות לשיחור בנות

מצה"ל — ולא העזת לשאול

אחד הסעיפים בהסכם הקואליציוני, ש' הפך את אגודת ישראל לחלק מן הממשל החדש, קבע כי כל בת המבקשת להשיג תחרות משירות צבאי מטעמי "דת ומצ" פון" — תוכל לעשות זאת. ברגע האחרון נזקק שר האוצר, שימחה ארליך, ומחק את המלה "מצפון" מן ההסכם, שכן סעיף כזה היה מאפשר לכל מי שתצהיר שהוא "פציפיסטי", להשתחרר מצה"ל באופן אוטומטי. אלא שהממשלה החדשה מעוניינת להעניק זכויות יתרה לדתיות בלבד, ורק לאלה שמועד גיוסן חל אחרי חתימת ההסכם הקואליציוני. ומה לגבי חיילות שאיתרע מזלן וגויסו לפני המהפכה הפוליטית? גם לאלה נמצא כיום מוצא, לפי הנהלים המקובלים בצה"ל.

הריון מרומה. צה"ל משחרר משירותו תינו, על-פי החוק, כל חיילת שהרתה בזמן השירות. באחרונה גידונה הצעה שלא לשחרר חיילות כאלה, אך היא הוקפאה מפני שהממשלה החדשה החליטה לבטל את חוק ההפלות. לפיכך — חיילת הרה עדיין יכולה להשתחרר. אלא שאין צורך להיכנס להריון לשם כך. ההליכים המקוריים הם כאלה: החיילת מבקשת מן ה"רופא היחידתי הפנייה לרופאת-גשים, ש' לה היא מספרת על איחור של שבועיים-שלושה בהופעת המחזור החדשי. הרופאה עורכת בדיקה גינקולוגית שיגרתית (לא נעים, אבל גם לא נורא), ובדרך-כלל אינה מגלה דבר. אבל כדי להסיר את החשש מליבה של החיילת, נשלחת זו לבדיקת שתן ("בדיקת צפרדע") הקובעת ב' אופן חד-משמעי אם החיילת בהריון אם לא.

כאן נכנסת לתמונה חברתה הטובה של החיילת, שהיא בשלבי הריון ראשונים ו' מוכנה לתרום למשימה הנעלה בקבוק מן השתן הפרטי שלה. את זה נותנים ל' מעבדה, והחשובה מגיעה ליחידה כעבור כמה ימים: חיובי, כלומר — החיילת הרה. מפנים אותה לראיון אצל הרופאה הפיקודית, המסבירה במלוא הנימוס שהחוק הצה"לי מחייב לשחררה מהשירות.

בפינקס-השיחור של החיילת מצויינת הסיבה כ"תום שרות", ולא הריון. כך שהחורים והחברים אינם צריכים לדעת את הסיבה האמיתית. החיילת משתחררת מצה"ל ללא כאבים, ואם תרצה לאחר מכן לעבוד במשרד ממשלתי כלשהו, ב' דרך-כלל לא יבדקו בציציותיה.

כשרון מישחק. דרך נוספת להגיע אל השיחור הנכסף היא קצת פחות נעימה, אבל בדוקה ומנוסה גם היא. ה' חיילת מבקשת להיפגש עם קצינת-בריאות הנפש (קב"צית) של היחידה. לראיון הזה עליה להתכונן מבחינה נפשית, ולגייס לקראתו את כל כושר-המישחק שלה. אפשר אפילו לערוך חזרה כללית, כאשר את תפקיד הקב"צית משחקת חברה של החיילת, שאפשר לסמוך עליה. בראיון הזה, הקב"צית תשאל כמה שאלות שיגרי תיות, ולאחר-מכן את השאלה המכרעת: "מה הבעיה?" "הבעיה?" "אני לסבית..." עונה החיילת, ומשתדלת בכל כוחה להי' שמע נבוכה ואומללה, אבל משכנעת, כן, פשוט לסבית, ומשום כך אינה יכולה ל' המשיך לשרת בצבא.

אלא שאת זה אין צורך לומר: קצינת-בריאות-הנפש יודעת היטב כי צה"ל מ' שחרר כל מי שיש לו "סטיות מיניות", לפי ההגדרה הצה"לית. הקב"צית גם לא תבקש מן החיילת הוכחות מיוחדות לבע' ייתה, וכך, היא משחררת מצה"ל בדיס-קרטיות ובהבנה של מצבה המיוחדת, המקי' שה עליה לתפקד באופן תקין.

נישואין נוסח גירושין. גם זה — נושים בלבד. במידה שיש לחיילת הורים המבינים את הבעיה, ומסכימים שבמקום לבנו שנתיים בצבא מוטב שתלך לאר' גיברסטה, ואם יש לה גם ידיד המוכן לשתף פעולה, אין בעיות. מחליטים ל' (המשך בעמוד 36)

ליד האופניים פנסים קטן דולק, כיבה אותו וזרקו לחורשה, באמרו לנאשם כי זה יקל עליו במישטרה.

מפכ"ל תבורי
אחד מארבעה ידדים

שר-דשעבר אוזן
עוד אחד ברביעייה

חגי לקח אותו, והוא חשב שאם הפנס במישטרה אין צורך לדווח עליו!
נראה, אם כן, כי מוצג חשוב ביותר להוכחת תביעתה נעלם, ו' אין להתפלא על שברר זה עזר ל' נאשם. השופט הכינע תביעה על כך בפסק-דין, ואמר כי נראה שבהוכח המישטרה חגי פשוט שכח את הפנס בדו"ח שכתב, ובעדותו.

גורלו של אוזן היה בידיו של שיטריה, שכן עדותו עמדה מול עדות אל-עטאונה בנוגע לסינוור. היתה גם שאלה אם יאשר שיטריה כי צעק לו ברגע שבלם, כי אז ברור כי אוזן לא היה יכול למנוע את התאונה.

שיטריה אישר בעדותו במלואה את גיר' סת אוזן, וסתר את עדות אל-עטאונה. השופט החליט שלא להאמין לעטאונה, להאמין לאוזן ולזכותו לחלוטין.

לפני עשרה ימים איתרתי את שימ' עון שיטריה, ושוחחתי עימו, בנוכ' חות חברי-מערכת נוסף ואישי-המשבים ב' דרום. שיטריה סיפר כי מצבו הכלכלי קשה, ואין הוא מרוויח. לאחר לחצים רבים סיפר על המישפט, ואמר כי ראה את רוכבי-האופניים וצעק לאוזן כי ייזהר שיש שם אופניים, אך אוזן לא נעצר. אמרתי לו כי בבית-המישפט העיד אחר רת, והוא אמר שאין הוא יכול לדבר, כי אוזן מחזיק את השטרות שלו. לאחר חקירה סיפר כי היה שותף-של אוזן משך שנים רבות. זמן קצר לפני התאונה הציע לו אוזן למכור לו טרקטור, והוא נתן לו שטרות ב'12 אלף לירות. את הטרקטור לא קיבל, אך אוזן מחזיק בשטרות שלו ויכול להגישם לגבייה בכל עת שירצה. שיטריה הצהיר שאם אביא לו את השטרות, יהיה מוכן לסטור עדות-אמת על מה שקרה, אך לא קודם-לכן.

נסעתי עם עדי-השמיעה אל סעיד אוהל. סיפרתי לו מה אמר שיטריה. אוהל נדהם, ואמר: "מאז המיקרה אחותי הרוסה, עם ארבעה יתומים ואומללים, תבעתי אז חצי מיליון לירות לאלמנה. אבל אחרי שאוזן יצא וזכאי לא היה מה לעשות. אני מוכן לתת לשיטריה שטרות ב'12 אלף לירות נגד השטרות שאוזן מחזיק, ושיבוא ויא' מר את האמת. אני מפחד מאיש". "אני אפנה לעורך-דין מעולה, שיפתח את כל התיק מחדש. המישפחה אצלי מעל לכל".

(כתבה שיושית בסיררה)

יגאל לביב

עושר

השבוע

משחקי הליגות האוסטרליות והאינטרנטיות

מינימום הפרס הראשון

700,000 ₪

(כולל העברות)

מינימום כלל הפרסים

1,000,000 ₪

(כולל העברות)

יום ה' — המועד האחרון
למסירת הטפסים

נושה לך מורג קבוע —
מלא טונו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

משרד החקלאות

להלן לוח המחירים המוסכם

לשבוע מ' 1.7.77 - 26.6.77

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של השופרסל והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו למיבצע.

צרכן לק"ג
בל"י

ירקות

4.70	עגבניות — זנים פחוסים
3.65	עגבניות — מזן תמר
3.90	גזר
2.20	פלפל מזן קליפורניה — מיבצע מיוחד
1.70	סלק
1.55	כצל יבש — מיבצע מיוחד
3.65	תפוא"ר מיובל אביב

הערה: ירקות ארוזים בשקיות מותר לגבות תוספת של עד 40 אג' לק"ג

פירות

אגסים מזן ג'נטיל גודל 4

6.50

הדרים

3.20	אשכוליות כתפוזות וארוזות
3.40	תפוזים כתפוזות וארוזים
5.25	לימונים

עופות פטמים קפואים בשקיות

מ.ע.מ.

12.96	מיני (עד 1.1 ק"ג העוף)
12.13	גודל 1 (עד 1.450 ק"ג העוף)
11.39	גודל 2 (עד 1.6 ק"ג העוף)
10.32	גודל 3 (מעל 1.6 ק"ג העוף)
22.22	בשר הודו ללא עור וגידים

דגים

8.20	נפיה, מבצע מיוחד
21.70	כספיה כפרוסות קפוא 1/2 ק"ג
16.11	קרפיונים חיים

שינויים אפשריים במשך השבוע

גם את חשבת שזה יהיה קשה?

ולידעתך – טמפוני טמפקס
מתרחבים גם לאורכם כך שאינך
חשה בהם כלל.

מיכל ההחדרה אינו מייקר את
הטמפון. טמפוני טמפקס אינם
יקרים יותר מן האחרים – למרות
היותם פשוטים ונוחים יותר
לשימוש.

להשתמש בטמפון, הכוונה.
חשבת שזה יהיה מסובך לשים אותו
בתנוחה הנכונה?

אולי גם את חשבת שאין דרך
פשוטה וטובה באמת?
אם כך הרי שלא ניסית עדיין
את טמפוני טמפקס. כל טמפון
של טמפקס נתון במיכל החדרה
פשוט ונוח והודות לו הטמפון
תמיד מוצא את דרכו אל
המקום הנכון.

טמפוני טמפקס עם מיכל ההחדרה – כדי שלא יהיה קשה גם במצבים רגישים.

לכבוד

אינווסט אימפקס בע"מ (יבואני טמפקס)

ת.ד. 6080 תל-אביב.

בא לשלוח לי חומר הסברה על השימוש בטמפוני טמפקס.

שם _____

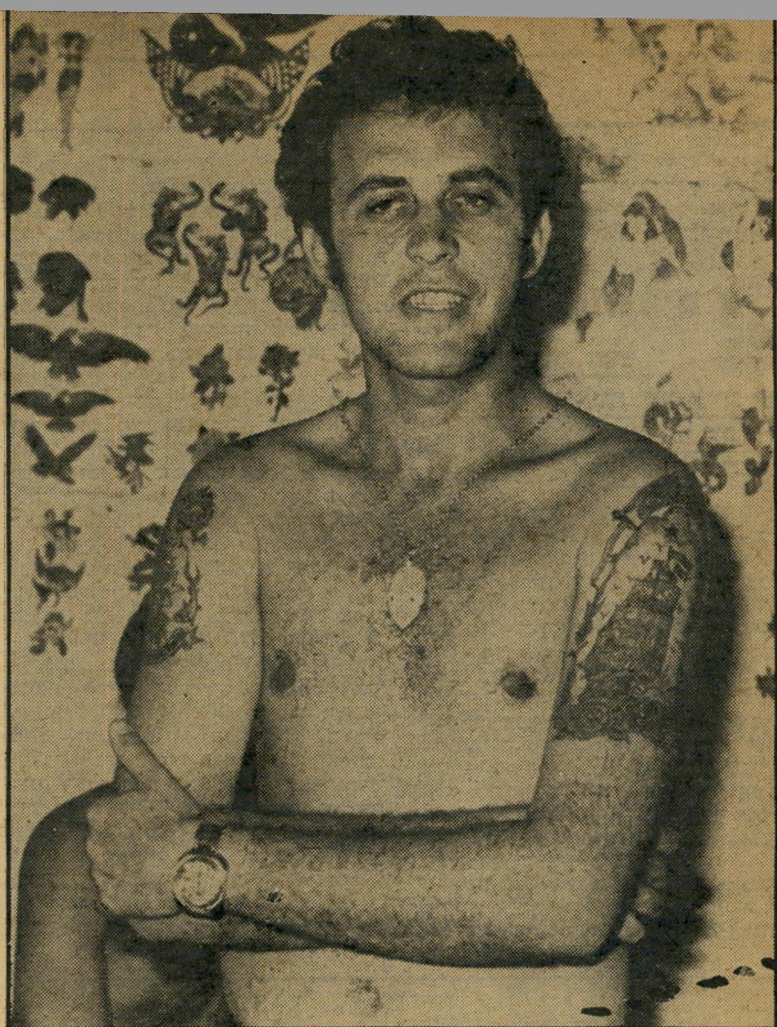
כתובת _____

מינהל מהענקי ישראל

דויד מוסקו טוען שהוא אמן הקיעקוע
הטוב ביותר בארץ - והראשון העוסק בכך

הקיעקע

דויד מוסקו, שהפך לימאי בחיפושיו אחרי אמני הקיעקוע, היה לישראלי הראשון בין אמני הקיעקוע הפועל בישראל. עבודתו זכו כבר בהכרה בינלאומית בין האמנים בעולם, והוא מבטיח ללקוחותיו עבודה יפה ומדויקת. לטענתו, הטיפול כימט שאינו מכאיב, ואפשר לסלק כתובות קעקע בלתי רצויה.

עידי גבי העור החשוף והמתוח, בי קצב של 3000 לדקה, דוקרות שלוש מחטי-פלדה חזקות וחדות. ומשירות אחי ריהן חותם צבע נצחי. נכון, מרגישים את זה קצת, אומר דויד מוסקו, אמן כתובות-הקעקע, אבל

משקה חריץ

לפני הביצוע

דויד, צעיר נאה בן 28, עלה לארץ מרומניה, ואת ילדותו בילה בפתח-תיקוה. לענייני הקעקע נולד כאשר שירת בחיל-הים, והחל בולע ספרים ותולה עיניים מעריצות בכל פיסת-קעקע שנקר רתה בדרכו. את גופו הפקיר לראשונה, לפני עשר שנים, בידיו של צייר ארמני זקן בירושלים, שעזר את זרועו במסר רשית. "הארמני ממשפחת רוזק, ציירי קעקע ותיקים בארץ, לא עשה עבודה טר בה במיוחד, והצלחתי לתקן אותה רק אחרי שבעצמי למדתי את העבודה", הוא מספר.

שגשגו-הקעקע הביא את דויד אל ציי הסוחר, שם — על פני שיבעה ימים וחמש יבשות, ראה את מיטב יצירות הקעקע ואת טובי האמנים. "רק כשאתה מסתובב בעולם", הוא אומר, "אתה מגלה שוהי אמנות אוניברסלית. כל עמי העור למ מקעקעים את גופם, החל מהבדואים של סיני ועד לעמי איי סולוניה.

העוזר

התאילנדי דנג, שהגיע למוסקו במיקרה, ועומד להגשים את חלומו חייו — להפוך לאמן של כתובות-קעקע, לחזור לבנגקוק ולעבוד שם במיקצוע.

זה כימט בלתי-מורגש לעומת הכאבים שסבלו אנשים לפני ארבעת אלפים שנים, כשהמין האנושי רק התחיל לקעקע את גופו.

דרך ארוכה עשה דויד מוסקו, עד שי הגיע למעמד של אמן כתובות-קעקע, הי נחשב כטוב במיקצועו בארץ, ואולי גם הטוב ביותר במיזרח-התיכון. הוא מר סוף, "הציור הרגיל" טוען דויד מוסקו,

האמן בפעולה

דויד מוסקו משפץ כתובות-קעקע על זרועו של עוזרו התאילנדי, דנג. גופו של דנג משמש ספר-לימוד מעולה הן למורה והן לתלמיד, ונוסף לנשר ולעקרב שצייר דויד על גופו של דנג, הוא עומד עתה לעטר את גב התלמיד במיפרשית. גם אבריה-המין משמשים אובייקט לקעקועים.

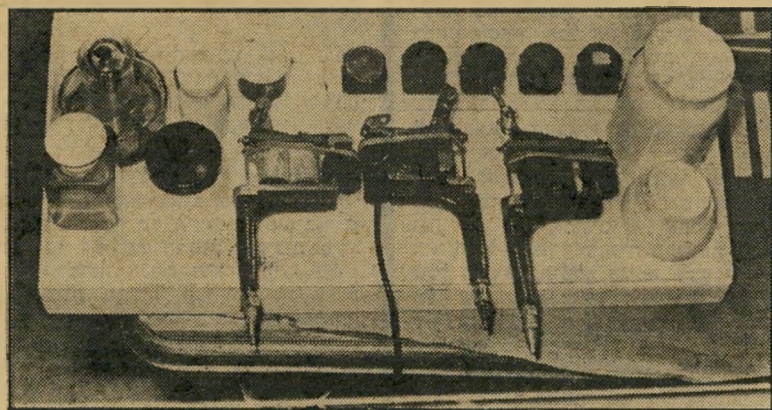
כיום למכור לי מכונות. אבל את המיק צוע אף אחד לא היה מוכן ללמד אותי, פחדו מקונקורנציה. גם אני-עצמי לא מר כן ללמד אף ישראלי את המיקצוע. אולם דויד עצמו מכנים עתה לסוד הי מיקצוע תאילנדי צעיר בשם דנג, שהגיע לארץ כתייר וכעת הוא משמש כאסיסטנט ואף זוכה בשפע של עיסורי-קעקע מידיו של דויד. "כשפגשתי את דויד", מספר דנג, "הבנתי שאני בדרך להגשים חלום ישן ולהפוך לאמן כתובות-קעקע. נשארתי איתו, וגיליתי שהוא אמן גדול ומורה מצויין. כשהחזר לבנגקוק, אפתח לי חנות של קעקע משלי."

אחרי שתיקן את המכונות ולמד להפ-עילן, רכש דויד צבעים והחל תר את קליינטים, לאחר שקודם-לכן התאמן ארוכות על גופו-שלו. הראשון היה תייר אמריקאי, נכה מילחמת ויאטנאם, שהתגורר באכסניית-הנוער שעל חוף הירקון. ליד ביתו של דויד מוסקו, והוא זכה בני שר כחול על זרועו. "נהוג שהקליינט ישר תה משהו חריף בדרך-כלל, כדי להתגבר על ההתרגשות", מספר דויד, "אבל בס עם ההיא, דווקא אני הייתי זה ששתה. הציור יצא לא רע, ואחרי-כך התחילו להגיע עוד קליינטים, כי כתובות-קעקע טר בה מעוררת עניין רב אצל אלה שרואים אותה. זוהי פירסומת מהלכת."

מדפיו של דויד מוסקו גדושים פיר-סומים וספרים עבירים על כתובות קעקע ויצירותיו. כתובות כאלה היו קיי מות כבר בימי המצרים והקדמונים. ומומיות בנות ארבעת אלפים שנים ויותר נמ (המשך בעמוד 36)

בשלב מסוים נכנס לי הג'ק לראש, והרגשתי שאני יכול לעשות את זה בעצמי. התחלתי לרוץ לכל אמן-קעקע, וניסיתי ללמוד את העבודה."

הדרך לא היתה קלה, שכן אמני-הקיע קוע אינם ששים לחשוף את סודותיהם המיקצועיים. רק אחרי שעבד ארבע שנים כמכונאי בחוף, ירד דויד שוב לים, הפעם בהחלטה נחושה. "נהגרמנית באנטורפן", הוא מספר, "לקח אותי אל משהו שהסי

כלי-העבודה

סט כללי-העבודה של אמני-הקעקע, אותו השיג דויד מוסקו בקוש, אחרי חיפושים ברחבי העולם. כולל: שלוש מכונות חשמליות שבכל אחת מהן מיספר מחטים שונה בהתאם לסוג העבודה; צלוחיות צבעים; משחות מיוחדות לשימון העור, וכן נזולים לחיטוי הפצעים הקטנים שנגרמים.

צאו מעוטות בכתובות קעקע. גם באיור האירופי של רוסיה נמצאו גוויות מקועקע עות. "הציונים על הגוף היו מעין סימן שיבטי" מסביר דויד. "אז הבעה של מאירע מסויים או סמל מחיי השבט." "בפאן עוסקים בקיעוק גופות כבר מאות שנים. והם באמת מומחים גדולים במקצוע. לאירופה הגיעה האמנות הזו עם המגלה הגדול. קפטן קוק, שגילה את התופעה באיי טהיטי שבקריביים, ומאז החל הענף להתפתח באירופה. אנגב, ברוב השפות האירופיות, מופיעות במילה קעקע ההברות טאטו (TATTOO), שהן צליל אנומטופאי של קצב דקירות המחט ב"עור".

רשימת המקועקים המפורסמים בהיסטוריה נראית כשולת ייחוסין של בית מלוכה: אדוארד השביעי, ג'ורג' החמישי, הצאר ניקולאי, פרידריך השני, ועוד גלריה שלמה של אנשי אצולה, אמנים ואנשי צבא מפורסמים.

גם על ארץ הקודש לא פסחה התופעה. יש מידע סיפורי והיסטורי, מספר דויד, "על צליינים שהצטיידו בארץ הקודש בסימון קעקע של צלב או דמות של

תהליך הקיעקוע מחייב והירות רבה ויד מאומנת. "בהתחלה מגלחים את המקום", מתאר דויד. "ואז מעבירים אל העור את הסקיצה, שהיתה מוכנה מראש בצורת רישום בעפרון כימי על נייר-פרגמנט. אחרי שמנקים את העור היטב באלכוהול מיוחד, מורחים אותו בחומר שמנוני, כדי להקל על חדירת המחט."

"טובלים את המחט באלכוהול, מחטאים אותה על אש. ואחר-כך טובלים אותה בצבע הרצוי. מותחים היטב את העור, ור מתחילים לעבוד. העבודה במכונה מתירה מאד, אבל יש אנשים שמעדיפים עבודת יד אורגינלית. שהיא איטית יותר." המכונה מפעילה סוגים שונים של מחט. כדי לשרטט קו, משתמשים במכונה המזיינת שמזנה עד 11 מחטים לדקירה. קצב הדקירות הוא בין 3000 ל-4000 בדר. המחטים חודרות לעור לעומק של מילימטר וחצי עד שלושה מילימטרים, תוך אפשרות לכוון עומק החדרה. והצבע שעל המחט מתפשט וצובע את תאי העור שאלהם חדרה.

"אחרי הצביעה", ממשיך דויד, "מורחים את המקום במשחה אנטי-זהומית, ואחר-כך יש להקפיד על רחיצת המקום במים וסבון. כעבור שבוע בערך מגלגל המקום וקרישיוהם מתקלפים, ואז מתגלית כתובת הקעקע במלוא הדרה. במחקרים שנערכו בציי ארצות-הברית ובקריביה, הוא טוען, "התברר שימאים מחוסנים יותר מפני מיגרנות ורומטיזם, בעלי כתובות-קעקע הם בריאים יותר ור אולי בגלל שהדקירות עצמן גורמות ל"אפקט דומה לזה של שיטת הריפוי הסינית במחטים".

בניגוד לאמונה הרווחת, הרי כתובות קעקע נוטה לדהות במשך השנים. בגלל החילוף הטיבעי של תאי ריקמת-העור. "דבר נוסף שאנשים אינם יודעים", טוען דויד מוסק, "הוא שאפשר לסלק כתובות קעקע גם ללא ניתוח פלסטי. עד היום, מי שרצה להיפטר מציור, היה גורם לעצמו לכוויה. כיום יש חומצות חלשות לצורך זה. אותן המחטים המשמשות לקיעקוע אם הן נטבלות בחומצה, הן מורידות באותו טיפול עצמו את כתובות הקעקע הבלתי-רצויות. ניסיתי זאת בהצלחה על עצמי, וגם על אחרים."

אמני כתובות-קעקע מאוגדים ב"מיספר אירגונים בינלאומיים, שמר-כזהם בגלאוגו ובניירורק. "כדי לה" יות חבר באירגון", אומר דויד, "עליך

באנגליה וב"שדאל

שלה צויר בתחילת המאה על גבו של איש אצולה אנגלי. הנושאים הפופולריים הם מירפשויות, דרקונים ונשרים. באירופה נהוגות גם נשים להנציח קעקועים בגופן.

לקבל המלצות על עבודתך משלושה אמנים מוכרים. "זאריגונים מספקים להברי-הם מידע שוטף על אירועים וכנסים, וכן שפע של רעיונות חדשים וסקיצות מן ריות. "למרות הכל", הוא אומר, "עדיין סופולאריות במיוחד הצורות המקובלות של דרקון, נשר, מירפשה, נמר ופרחחים. היום מגיעות אלי גם בחורות ישראליות שרוצות סתם נקודת-תן על הלחי או במקומות אחרים..." "חלומי הגדול הוא לפתוח חנות לכתובות-קעקע, כאלה שיש בניירורק, באמסטרדם, בקופנהגן וברובע פיגאל בפאריס. אני חושב על משהו קטן בטיילת של תל-אביב, שאליו יגיעו גם מלחים מנמלי הארץ השונים."

קדוש, ציורים שאותם ביצעו אמנים מקומיים, בעיקר ארמנים מירושלים, בית לחם ונצרת."

כתובות-קעקע

סימן לבריות

עד סוף המאה ה-19 בוצעה מלאכת הקיעקוע ביד, תוך שימוש בסכינים. עצמות של חיות וסיכות פשוטות טבולות בצבע. "בשנת 1890", מספר דויד, "המציא איריל סמאל, אמן-קעקע גדול, את המכונה החשמלית הראשונה. המצחיק הוא, שאולי עצמו מה כאשר נפל מסר לם כשצבע את ביתו."

במדינה

(המשך מעמוד 33)

התחתן — "כאלו", נרשמים לנישואין ברבנות, נגישים עם הטופס ליחידה, המפקד מאשר את שחרורה של החיילת עשרה ימים לפני מועד החתונה, והוא גם עורך מגבית ביחידה כדי לקנות לזוג מתנה יפה. מתחתנים בטקס צנוע, ומסכימים מראש — רצוי בנוכחות עורך-דין — להתגרש כעבור כמה חודשים, ואז פונים לבית-הדין הרבני.

אלא שלדיינים יש כל הזמן שבעולם. והם אינם ממהרים לראות את החיילת לשעבר חופשית ומשחררת מכבלי הנישואין. לכן יש לדאוג מראש לקשרים עם אחד הדיינים, שיוזנו את ההליכים ככל האפשר. ורצוי גם לוודא "שידידה הנאמן של החיילת לא יתאהב במוסד הנישואין ובאשתו ואכן יסכים להתגרש, שהרי המטרה הראשונית היתה להשיג את החופש הנכסף, ולא להתחילפו בכבלים מסוג חדש. "השמאלניות המסיתות, החומרים הדרושים: כמה גיליונות של "אלי-אחת", בטאון ר"ח, חמישיש-סיסמות מתוך המניפסט הקומוניסטי או מכתיבי מאוצה טונג (להשיג ברוב הסיפורות), נאומים חוצבי-להבות בגנות הציונות ובזכות המדינה הפלסטינית; השתתפות בשתי הפגנות של מצפן — רצוי בקירבת מצלמות הטלוויזיה — וזה הכל. מישוה כבר יררח לדווח ל"ביטחון שדה" שהחיילת הג'ל מהווה "גורם מסית ומתסיס", וכאלה — צה"ל פשוט לא אוהב. השמאלניות הנוראה תומן לחקירה ידי-

לורנץ, והוא לא יסכול בשום אופן התנכלות שכזאת של צה"ל לבעלת-השובה. הוא ישחרר אותה מן הצבא, כי אחרי הכל, לשם מה נועד ההסכם הקואליציוני, אם לא לטובתה?

פסטיבלים

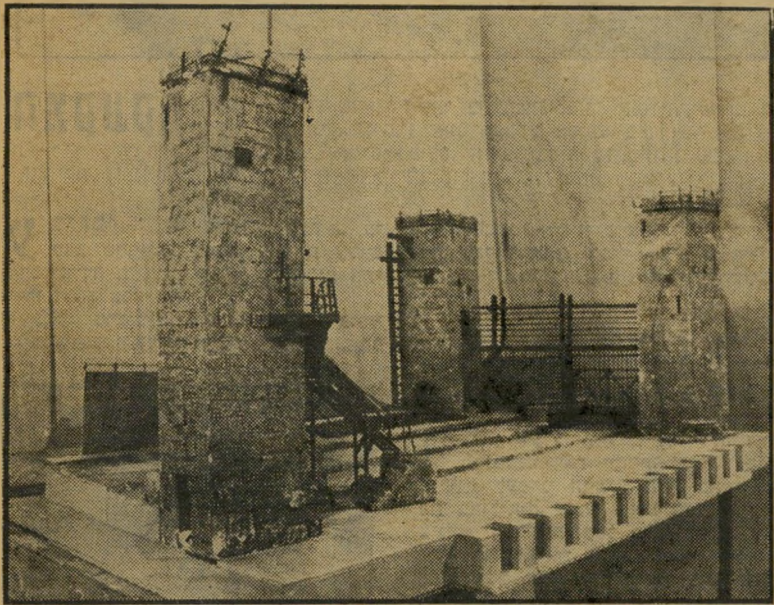
"שוויץ" יקר מדי

מופעי-הראווה העונתיים יעלו

9 מיליון לירות, שבחלקם

יישא משלם-המיסים

לפני שבע-עשרה שנים, ב-1960, נתקנאו פרנסיה-תרבות בישראל בפסטיבלים האמנותיים הנהוגים בעולם הגדול, דוגמת פסטיבל אדינבורו הבריטי או ולצבורג האוסטרי, והחליטו שמה שטוב לאירופי אינו טוב גם לישראל. החליטו — ועשו. מאז, מדי שנה בחודשי הקיץ, מעלה הפסטיבל הישראלי עשרות מופעים מורסיקליים ואחרים, המרוכזים בעיקר בערים הגדולות ובאמפיתיאטרון הרומי בקיסריה. מלכתחילה נתכוונו פרנסיה-תרבות לעודד ולפתח בעיקר יצירת ישראלית מקורית, אלא שדומה כי רעיון יפה זה נזנח עם השנים, ותחתיו באו מופעי-ראווה שכוונו תם להציג את ישראל כמעין "מעצמה בינונית" מבחינה תרבותית. הפסטיבל, שיימשך ארבעה שבועות, מוקדש השנה, רובו ככולו, ליצירות של לודוויג ואן-בטהובן, במלואת 150 שנים

תיפאורת "פידליו"

מי יישא בהוצאות?

למותו. במרכז הארועים המרשימים, ש"יכללו את כל הסימפוניות של בטהובן, ויצירות קאמריות ואחרות, יעמוד ביצוע בימתי מלא של האופרה פידליו, שהיא היחידה שמלחין זה חיבר והמוצגת לראי שונה בישראל. בביצוע בימתי מלא. להרחיק לקיסריה. אומר מנהל הפסטיבל, יעקב קיסטריצקי: "עדיין לחנך את הטעם האמנותי של הישראלים, ולשם חינוכו מוקמה באמפיתיאטרון בקיסריה תיפאורת-ענק, תחת שריבטו של מעצבי הבמה האוסטרי הנודע, גונתר שניידר סימסן."

מי שירצה ב"חניון של הטעם האמנוני ת"י" יאלץ, איפוא, להרחיק לקיסריה, כיוון שרק שם יתקיימו חמש ההצגות של פידליו, כאשר הראשונה אמורה לפתוח את אירועי הפסטיבל, ב-16 ביולי. מנהל הפסטיבל אינו מסתיר את התפעלותו מן ההישג האמנותי הכרוך בהצגה מעין זאת. "יש לנו אופרה לאומית, אבל זה סקאנדאל לאומי. מה שמתחשק שם, והמיליונים שמוריימה המדינה לאופרה... ברשת! פידליו! יהיה רק הצלחה". הצלחה זו תעלה, לפי חישובים ראשוניים של המארגנים, כ-3 מיליון לירות, בהן נכללות 400,000 הלירות שיעודו לבניית התיאטרון המיספר, שאותו נוקבים אנשי הפסטיבל, הוא סכום צנוע לעומת המקובל בי חו"ל: בניית תיאטרון בסדר-גודל כזה היתה עולה לאופרה של וינה פי-עשרה

דותית, שבה ינסו לשכנעה שהציונות אינה תנועה גזענית ושה — בסדר. אלא שהשמאלניות יודעת, משיעוריה-ההיסטוריה בבית-הספר, שהציונות היא התנועה המ"שעממת ביותר בעולם, ושבקומוניזם יש הרבה יותר "אקשן", אם האנשים החב"י בים ב"ביטחון שדה" ישתכנעו שהיא כלי כך מויקה למוראל הצבאי, הם יעניקו לה את השיחרור מכבלי המדים. לחיילת כזאת יקשה מאד לעבוד בעתיד במיסגרת מערכת-הביטחון, אבל אין ספק שיימצאו לה דברים יותר מעניינים לעשות.

רתית רטרואקטיבית. מומלץ למי שהשמאלנות לא בשבילה. עליה להאריך את החצאת הצבאית בהרבה סנטימטרים, להסיר את האפור, ללמוד את בירכת המזון, להתפלל — אבל בלחש, כדי שלא ישמעו מה היא אומרת — להשתתף בפג"גנה של גוש אמונים — אחרי זמן-מה היא תוכל להצהיר שחזרה בתשובה מלאה, שכל כבודה בת"מלך פנימה, ושעליה לעזוב את הצבא המופקר ולשוב הביתה, שם מתין לה שידוך מעולה בצורת אברך רך באחת הישיבות.

עם ההצהרה הזאת ניתן לגשת אל כל מועצה דתית באיזור מגוריה של החיילת, ושם כבר ידאוג לפרטים הטכניים, אם בכל-זאת מתעוררים קשיים, כל מה שיש לעשות הוא לכתוב מכתב נרגש אל חבר הכנסת איש אנדות ישראל, הרב שלמה

איקס.מיקס. דריקס...

ציפס דקיק, פריך, טעים, טרי למיקניקים,
לטיולים ולכל בילוי געים.

מישקס

תעריפון המנוי של העולם הזה החל מ־1.5.77

ס"ה	לחצי שנה	לשנה בלירות	מחיר הוצאות העתון משלוח	מ.ע.מ.	ס"ה	דמי המנוי בארץ
186		290 + 26 + 24 = 340				● דמי המנוי בארץ
211		290 + 70 + 29 = 389				● לכל ארצות תבל בדואר רגיל
						● דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר
227		290 + 100 + 31 = 421				● לאירופה
265		290 + 171 + 37 = 498				● לארה"ב, קנדה
270		290 + 180 + 37 = 507				● לאוגנדה, ניגריה, תאילנד
267		290 + 176 + 37 = 503				● למקסיקו
299		290 + 235 + 42 = 567				● לדרום-אפריקה, ונצואלה
339		290 + 308 + 48 = 646				● לברזיל, יפן, אוסטרליה
319		290 + 270 + 45 = 605				● לפנמה

בערך. כפי שמסביר המנהל. לצורך הקמתה, נשכרו שירותיה של חברה בשם אירגוני. שאנשיה אינם מוכנים לנקוב מיספרים. זה סוד של העסק שלנו, אומר זאב הלפרין. המגדיר את עצמו כ"איש שבונה את התפאורה וגם יודע מה זה עולה. אבל זה לא לפירסום בשום אופן." כלליהסודיות נקטים למרות זאת פידליו ואת הפסטיבל מממן בעיקר משלם המיסים הישראלי. גם אם אינו בדרך להיזק באירועים. השנה יעמוד התקציב על תישעה מיליוני לירות, מתוכם רק חמישה מיליון הכנסות משוערות מן המופעים, והשאר ממשרד החינוך, ממה שהוגדר כ"תורמים שונים" ומהכנסות הקרן על שם ארתור רובינשטיין. שגם בראשה עומד מד יעקב ביטריצקי.

הגידליון מחייב. שליש מתקציב ה"פסטיבל יוצא, כאמור, לביצוע חמש הוצאות של פידליו. "בכל העולם מקובל הפסטיבלים עושים גרעונות. אבל אנחנו הישראלים צריכים להראות לעולם מה שאנחנו יכולים לעשות, והאצילות מחייבת." אומר המנהל. בניגוד לדבריו, אי אפשר להגדיר את פידליו כעשייה ישראלית: הבמאי, התיאטרון, המקהלה ואפילו התלבושות — כולם מאוסטרליה. התומרות היא הפילהרמונית הישראלית, אבל "בישר" ראל אין במאים כמו אוטו שנק, אין תיפן אורן ברמה של סימסן, ואין סולנים נפלאים כמו גונדולה ינוביל.

ואמנם בפידליו משתתפים מיספר "קאליברים" בינלאומיים. הבאתם לישראל של אמנים אלה היא עיקר גאתו של מד ביטריצקי. אחד מהם הוא ג'ון ויקרס, סולן מפורסם. בארצות אחרות מקבל ויקרס 8000 דולר עבור ערב הופעה. אצלנו, עבור כל ההופעות הוא לא יקבל סכום דומה. אומר ביטריצקי.

צריך להראות לתיירים מה יש לנו להציע. לפני שלוש שנים, אומר ביטריצקי, "טעתי שהארטקציה הגדולה ביותר לתיירים בארץ היו ההפגנות של הפנתרים. השחורים. הפנתרים היו בסדר, הם לא הרסו כלום. זה היה בצחוק — אבל העולם צריך לדעת שאנחנו חזקים בתחום התרבות." הפסטיבל מצפה, איפוא, לנוכחות שיא של תיירים במופעים, אבל את עיקר הגירעון יסבסד משלם-המיסים, גם אם אין לו עניין במופעים ובפעולות הסטנדרטיות המיובאים.

כושים ייצוגיים. אבל אי אפשר לברר סט אירוע תרבותי ענקי כפסטיבל הישראלי רק על מוסיקה קלאסית, המושכת קהל-מאזינים קבוע ומגודר, והפסדיה מרוב בים מהכנסותיה. לאיוון התקציב והרפרטואר מבטיחים המארגנים להביא את הלהקה הכושית אומבאטה המורכבת כולה מבני שבט זולו. אחרי ההצלחות הקופתיות של איפי טומבי וטולה סולה, מגישה אומבאטה אותו מתכון בדוק: מחזה מקורי בשפת הזולו, המבוסס על... מקבת של שקספיר. כל ההכנסות של הלהקה יוקדשו לבניית סדנת-תיאטרון לבני זולו. בהר דעות-לעיתונות שפירסם הפסטיבל נאמר כי בעת הופעת הלהקה בלונדון קבעו המבקרים הבריטים שהיא "עוצרת נשימה, מדהימה, מרגשת, מרהיבה, משעשעת ושר בתלבו." ועוד ועוד. אבל העוסקים ביהי סיהצבור של הפסטיבל היטיבו להצניע היבט אחר של הביקורת הבריטית: עשרות הפגנות ציבוריות שנערכו בלונדון בגנות הופעות של "כושים ייצוגיים", שהוצגות שלהם מהוות מכשיר-תעמולה מצויין בידי ממשלת דרום-אפריקה, המי עוניינת להזים את ההאשמות על יחסה המחפיר אליהם.

עכשיו — ומדויק. בצד מקבת בשפת הזולו, מזומנת לבאי הפסטיבל גם הצגה ישראלית שאותה מעלה הבימה, שהיא בכורה של המחזה החולה המדומה מאת מולייר. אומר מנהלו האמנותי של התיאטרון, שלמה בר-שביט: "מה רע בהחלטה המדומה? מחזה טוב, שחקנים טובים. גם הסופר טוב, ובכלל, על ההצגה חתם ליט קודמו של בר-שביט בתפקיד, יוסי יורצאלי.

מלבד היבמה והקאמרי אין מיוצגים בו כל גיסינות תיאטרוניים בישראל. המארי גנים סבורים, כנראה, כי מוטב לפתח את התיאטרון של בני-זולו מאשר את זה הישראלי. משום כך, אולי, לא ניתנה כל הזדמנות לתיאטרונות גיסיים בארץ — דוגמת התיאטרונים הקהילתיים של הי קטמונים בירושלים, או תיאטרון שכונת התקווה — להופיע במסגרת הפסטיבל. אלה אינם ייצוגיים דיים ואינם עולים בקנה-אחד עם מטרת "הינוכיות". ומה יאמרו התיירים? הרי יש בישראל דברים מוצלחים יותר מההפגנות של פנתרים.

על הגל

הביזיון חזר בבחירות

להסתדרות

התחרות בין הרדיו לטלוויזיה על סיי קור הבחירות להסתדרות. הסתיים גם הפי עם בנצחון הטלוויזיה, כשבפעם זו נגרה לרדיו ביוזון כפול.

אנשי הרדיו החליטו לבנות את מערך הסיקור שלהם על סמך הסקר שערכה עבורם **מינה צמח** ממישרד מודיעין אזרחי. בניגוד לטלוויזיה שדיווחה על-פי מידגם שערך **חנן סמית**.

אך הסקר שנערך על ידי מודיעין-אזרחי, היה מבוסס על מישאלי דעתיקהל שנערכו לפני ההצבעה, ודיווח על תוצאות שונות לחלוטין מהתוצאות הסופיות של הבחירות. למרות זאת המשיך הרדיו לשרר דיכוי פרשנות המסתמכים על הסי קר ה"ל, בעוד שבטלוויזיה שידרו באותה עת פרשנויות שונות, על-פי המידגם שהי גיע מהקלפיות ושיקף את התוצאות הסופיות.

הביזיון העלה את השאלה, מדוע חייב היה הרדיו להזמין סקר שונה מזה של הטלוויזיה, אשר עלה למשלם-המיסים אל-פי לירות, וגם הוכח כלא-יכון. מהגם שתחרות בין רדיו לטלוויזיה מייחזרת לחלוטין בדיווחים מעין אלה, שני הגופים משרתים אותה הרשות, וההוצאות על תפעול רשת הכתבים היו כפולות ומייתרות.

פרשנות עדיפה על חדשות?

כתבי החדשות של רשות-השידור הבי עו תרעומת על מדיניות כיסוי הבחירות ברדיו כיוון שלדיבריהם, היתרון היחיד שהיה לרדיו — דיווח מהיר של חדשות טריות — לא נוצל.

כאשר הכתבים שישבו במוקדי המיפיל גות טילפנו לאלופן כדי להעביר סקופים ולהקדים את הטלוויזיה, הדורשת פעולה טכנית מסורבלת יותר הסתבר להם שהי פרשנים שישבו באלופן ופירשו סקופים מוטעים, הועדפו על הדיווחים החיים מהי שטח.

הכתבים מייחסים את כישלון כיסוי הבחירות למנהל מחלקת ענייני היום בפור על, אלישע שפיגלמן, שאינו נתנה מאמון העובדים במחלקתו.

החדשות הושבחו

אחרי 25 שנה

האיגוד המיקצועי של עיתונאי רשות השידור רואה בחומרה רבה, שזו הפעם השנייה בחייה השנה האחרונה מורה הי ועדה-מנהל להפסיק את שידורי החדשות, וזאת על סמך מדע שקלטיבי שקיבל ממנכ"ל רשות-השידור וממנהל הרדיו.

זאת, בעוד כל העיצומים שנוקטו עד היום על-ידי ועדי-העובדים ברשות-השידור דור לא פגעו בשידורי החדשות.

דובר איגוד עיתונאי הרדיו מסר, כי השבתת החדשות והמגזינים בעתיד, על-ידי הוועד-המנהל, יגרמו להשבתת כללית של רשות-השידור.

פינסקר רוצה

לעלות על הגל

מנהל הרדיו, **חגי פינסקר**, המכהן זה שנה וחצי בתפקיד, מחפש לו תפקיד אחר. כזכור, הובא פינסקר מלונדון כדי למלא את המשרה הנוכחית, זאת אחרי שמהל-הרדיו הקודם, **מישה חובב**, הת-פטר מתפקידו. פינסקר הוכיח אדישות לנעשה ברדיו, ולמרות שהוא מבטיח, בי פגישה אישית עם העובדים, שהעניינים יוזון, הרי הכל נשאר כפי שהיה.

מחוגי הרדיו נמסר, שפינסקר מנהל משאומן עם הסוכנות ועם רשת הר **צ.ב.י.ס.** במטרה לחזור ללונדון בכל מחיר, אפילו ככתב מן השורה.

חסרי-פשר (לא ראו מה כתוב שם), בעוד הליכוד נאבק על חסדי הציבור במודעות על-פני דפים שלמים בעיתונות, אם "כשל" הליכוד מדי-פעם ומעד לתוקפנות אישית-קיצונית — היה זה רק, "לצורכי התגו-נות", כדברי איש הליכוד.

תופעות הביריונות והאלימות שצו

מנשה רז

חידודיות צורמת

בתעמולת-הבחירות — נדחקו לקרונות של איוון שקט.

קשה היה לו, לרז, לבלוע אפילו את ה"הגיונות" של צעירי המערך המדביקים מודעות של המערך על לוח-מודעות של המערך בנתניה, שהיה מלא קודס-לכן בי מודעות של "יש", הכתב הכניס את ההגי-נות הזאת לתוך מרכאות מודגשות. מעניין למה יקרא רו הגיונות — בלי מרכאות.

מגירות של אהבה

זה היה, קודם כל, יופי של סרט. סיטרו של המשורר הערבי אנטון שמאס, שהפיק וביים את מגירות (מאגזין דור שבועי לתרבות ואמנות, יום ד', 18.32, עם תרגום עברי) הוקדש כולו לסיפורי האחי-נון של א.ב. יהושע — האהבה. התוכנית רצתה עם הרבה אהבה, וזה ניכר בה. נוצר שילוב מעניין של מידע על הספר, קיטע-המחשה מלווים בקריאה, ראיונות שניראו כלקוחים היישר מן הספר ונקודה ערבית רגישה שהיא גם יהודית, או להי-פך, על רקע התמונות נשמעו קיטעי-הקריאה בערבית, כאילו נכתבו ערבית בי מקורם. ואיזה כבוד לטקסט — לכל פסיק, לכל נקודה.

א. ב. יהושע שיחק את עצמו במונולוג שבו מסופר על איש שיושב כל הלילה ומתקתק על מכונת-כתיבה מעבר לוואדי. אביו של הסופר, יעקב יהושע, סיפר על ילדותו של הבן בירושלים המנדטורית, בערבית רהוטה ועל רקע צילומי ירושלים. אפסר היה ממש לחוש את ריח השוק שעליו דובר ולגעת בעבר שהסתתר על איצטבות-הספרים המאובקות.

ובנקודה הערבית — נעים עריידי. קורא ערבי, בהחלט לא ממוצע, שהוצג כ"קורא ערבי ואולי יותר מזה", נעים איש דובר על "נעים הרעיון", על דמותו של הנער הערבי נעים, שהוא אחד מגיבורי הרומן. נעים עריידי נקלע למצב עדין, נשאל שאלות קשות, ישירות, מאלו שאזרחים ערבים אינם אהבים לענות עליהן בקול רם מדי, ובטח לא בטלוויזיה: על ציונות, על פתרון יחסי יהודים-ערבים, על זהות. הוא לא נכשל בלשונו וענה בבהירות, ללא כל קנאות אבל בכנות מפחידה לרגעים. לדעתו יש בספר ביקורת ישירה על הי ציונות. הציונות ש"מאבדת את ההכרה" בשינויים-ירושלים, כמו הזקנה מירושלים, ניסוחיו היו קולעים, אנאליטיים, השתמ-שו בשפה דומה מאד לזו שבה דיבר הסופר עצמו.

בעצם, זה לא מפתיע. נעים עריידי למד את הדברים מכלי ראשון. הוא סיים תואר ראשון בספרות עברית באוניברסיטת חי-פה והיה, בין השאר, תלמידו של א. ב. יהושע. כיום הוא מכין עבודת-מחקר לתור-אר שני — על אורי צבי גרינברג. וזה אומר משהו. אפשר לבקש שידור חוזר? אנא.

— זה כוח עצום: מה שנוכח על המסך — נראה ונקלט, ומשהו, איכשהו, נשאר. אך מה יתא על הקתארוס של הרדיו, ומה קורה ל"אחדות האומה"?

כל קול והאמת שלו

לפעמים קורים ברדיו דברים שקורים רק ברדיו. כאשר לא מדברים על מה ש כבר היה או שעשוי להיות, אלא כאשר זה קורה ממש, לתוך המיקרופון.

תוכניתה של רחל חלפי אמהות ללא נישואין (רשת ב', שבת, 12.05) היתה האי-פנינג רדיפוני, הנושא — קשה ומזועזע: מיפגש בין שתי אמהות לא נשואות, הי אחת ותיקה, אם לבן בן 25, האחרת צעיר-רה, "טרייה", אם לבת בגיל שנה וחצי. וברקע, לסינר, פסיכולוגית, גינקולוג ורחל עצמה, בקול עמוק ומרגיע, הופכת ממראי-ינת — למטפלת ומנחמת.

האווירה באולפן התלטה במהירות-שיא, שתי אמהות יצרו דיאלוג חי ושרי טף, לא נוקק לעורה מרובה מבחון. ערי-קר תפקידה של המראית-עוררת התמצה בדחיסת חומר רוטט של שתיים וחצי אל תוך חמישים-וחמש דקות. אלא שהדקות הללו הספיקו, כליכך הרבה קרה בתוכן. השיא הגיע בנקודת-המשבר של האם הצעירה. כאשר נזכרה במאבקים על זכור תה ללדת את ילדה לנוכח הלחץ שהופי על עליה שבתצב הפלה, התלה רועדת, ביקשה שיפסיקו את השידור. רחל הציר עה שתייה, שתה, היה קר באולפן וגם למאזינים, והמיקרופון קלט הכל. חומר "שולי" כזה, שבדרך-כלל "נחתך" מן השידורים — נשאר והפך את התוכנית למיסמך חי ומזועזע.

זו היתה דרמה רדיפונית מן הטובות

רחל חלפי

אחת מרטיטה

והאמינות ביותר ששמעתי. קוראים לזה, בעגת-המיקצוע, "רדיויורטה" — רדיו של אמת.

הרדיו מאפשר לבני-אדם להיחשף לעו-מק, כי האנונימיות שלהם נשמרת. הקו-לות המדברים חוסים בצל האלמוניות. בטלוויזיה זה קשה — רואים אותך.

"מעניין יהיה להשוות לתוכניתה של ליהי חנוך ביום ה' 30.6.77: "תעודה" — נערה מחפשת כתובת, שיחזור סיפורה של נערה שנטשה את ביתה בצעירותה והי דרדה לזנות).

אשר לתוכניתה של רחל חלפי: שידור חוזר יהיה ביום ג' 5.7.77, ותוכנית נוספת באותה סדרה בשבת הקרובה (12.05), שתעסוק בהיבטים ההילכתיים והתחוקתיים של אמהות לא-נשואות. כדאי לוותר על שעה של ים.

הגיונות נוסח רז

דוגמה לכתבה חידודית וצורמת: כתי-בתו של מנשה רז, על דרכי התעמולה וההסברה של הליכוד והמערך לרגל הבחיי-רות להסתדרות. (השבוע יומן אירועים, יום ו').

רו הצליח ליצור את הרושם כי צעירי המערך זיהמו את הארץ כולה בניירות

תפריט עם קתארוס

שבוע שלם של חגיגות יומולדת זה אולי לא יותר מדי לרשת-רדיו שמכסה את תקציבה.

רשת ג' חגגה בשבוע החולף את יום-הולדתה הראשון, בשבוע שלם של פיומור-נים נון-סטופ. חגיגה צוהלח ל"סינגון הי חדש" שיצרה הרשת, הצעיר, הרענן, ה-"לא-מכופתר".

בין פיומון לפיומון אפשר היה לקפוץ לרשת ב' ולשמוע גם שם על רשת ג'. ריבקה-ליה מיכאלי ריאיינה את המתחרה הצעיר שלה, אבי אתגר, השרון הפופור-לארי של רשת ג', וביקשה שידגים איך אומרים "מה השעה" בסינגון ג'; היא-עצמה הדגימה את השעה בסינגון ב', ה"יש", ודווקא נשמעה צעירה בהחלט כשסיכמה, בקבלת-הרדיו, שסינגונה אולי חלף מן העולם.

מי חוגג עם רשת ג'? חוגגים, כמובן, חוגי הרשת, מקימיה ועובדיה: חוג ציבור המאזינים הצעיר והמושבע של הרשת, המתעצם מדי-חודש ומפגין את התעצמותו בגליות אהדה; וחוגגת גם מדיניות מסוימת, קצת מטריי-דה, שכדאי לתת עליה את הדעת.

הרדיו של ישראל החמישית. נכון ש"לא הכל פוליטיקה". יצחק ליבני, מנכ"ל-רשות-השידור, שאמר לי את הדברים הללו, התכוון בסדרה-לכל להביא לתשומת-ליבני את חגיגות האחד של ה"ג", אבל מסתבר, שהכל פוליטיקה בכל-זאת — כי שזה קשור להמצעי תיקשורת-המונים.

וככה זה עובד: טלוויזיה יש רק אחת (בינתיים...) — לאחדות האומה, לאיוון ערכים, ליצירת מכנים משותפים, ועוד. כמובן, כולם — ישראל הראשונה והשנייה והשלישית מס-תכלים בטלוויזיה האחת. רישות-רדיו יש אחדות. כל אחת פונה אל "ישראל" אחרת.

התפלגות המגמות והסינגונות של ריש-תות-הרדיו השונות (וגל"צ בכלל זה) מעיי-דה על סיווג, שנעשה לפי הנחות-מראש. הנחות על אופיים של המאזינים ועל הצרי-כים שלהם.

רשת א' — רובה מוסיקה קלאסית ותוכי-ניות-מלל במישקל "כבד". רשת ב' — משלבת מוסיקה קלה בקלה-פחות ותוכניות-מלל במישקל "בינוני". רשת ג' — פיומונים. פיומונים. במישי-קליקל.

ויש גם התפצלות פנימית, נוספת, בכל רשת בפני עצמה: לפי שעות האזנה, שעות עבודה, לפי מין, וגיל האזנה, ישראל של רשת א' איננה ישראל של רשת ב', וישראל של רשת ג' מנופפת בגאווה בכחרי-ינוקא של בן-שנה, אם סופי-רים את כל נקודות ההתפלגות, מגיעים בקלות לישראל חמישית ושישית, ועוד העט נטויה.

מה שיוצא מזה, הוא המסקנה שהרדיו נאבק על קיומו כנראה. מנסה להגיע אל המאזינים שצורקו אל הטלוויזיה על-ידי-שמגיש להם חומר המותאם להם אישית. הרדיו מתאים את עצמו למכנים-המשותף-פים של סוגי "ישראל" השונים — לפי רשתות. בשיטת האוטובוס הישיר, מי שהתרגל לנסוע ב"ישיר", בקו חיפה-תל-אביב, מאז קיומו של הכביש המהיר שרי-כח, אטיאט, שיש גם כפרי-יונה, כפרי-יונה יושב על מסלול ה"מאסף".

בטלוויזיה זה אחרת. מפאת יחידותה של הרשת, ממשכים בשיטת המאסף: כולם נוסעים במאסף, בדרך ארוכה ומגור-נת, לוקחים גם נוסעים בדרך (ואחרים יורדים). יש תחנות "צפיות" מראש — אך יש גם הרבה הפתעות. וכל ישראל נפגשים, איכשהו, בצמתים.

ליצחק ליבני, "אני מאמין" משלו בי-עניינים אלה. הוא משתוקק לספק למאזיני-רשות-השידור מנות, תדירות ככל האפי-שה, של "קתארוס". הוא יודע שקתארוס זה דבר נדיר, והוא מנסה ליצור אותו באמצעות מישורי-איכות המגיעים למי-סר גדול ככל האפשר של צופים. כמו מועדון-הסרט, למשל, שהורידו ממנו, בי-רוב אטקט, את התואר "הטוב", ואשר הביא את אינגמר ברגמן אל מאות אלפי אנשים, שאולי מימיהם לא ביקרו בסני-מאסף, אם התוכנית ניקו ראש, שערכה יחירות עם הומו האבסורד והנוירוסס-הבריטי עבור ציבור המורגל על כדירות-יהודיות והונגריות. כי רשת-טלוויזיה אחת

לשכת הפרסום הממשלתי / משה פרן-צילום איתמר

פעם
לא יכולת להתקשר עם השכן
ללא תיווך הסלפונאית
מאוחר יותר
נוקתת לה לכל שיחה עם עיר אחרת.
כיום
אתה כבר יכול לחייג ישירות מביתך
כמעט לכל מקום בעולם.

חייג לחו"ל ישר מן הבית וחסור כסף וזמן

משרד התקשורת-המחלקה ליחסי ציבור

ספורט

מישקולות

למי איכפת?

זו תהיה, פשלה גדולה. בושה גדולה. עוד יזכרו את מה שאמרתי. במילים אלה סיכם המישקולאי ירוחם ברק (24) את סיכויי ענף המישקולות בחכמיה העשיריית, שתיפתח בעוד שבועות ספורים. ברק הוא אלוף ישראל במשקל בינוני-ניכבד מאז 1975. הוא אף מחזיק בשלושה שיאי ישראל במשקל תת-כבד ובשלושה שיאי ישראל במשקל כבד. מאז 1971 ירר-הם, הנמנה עם ספורטאי אגודת "מכבי תל-אביב", נחשב כאחת התיקנות המבטיחות ביותר בסגל ספורטאים של ישראל ל-מכביה. רבים תלו בו תיקנות רבות. ברק הוא נואש מתיקנות. הוא אף החליט להסיר את מרעדותו לתחרויות במכביה הקריר-בה. שבה הוטל עליו לייצג את ישראל. אף אחד לא בא. ירוחם ברק החל את דרכו כספורטאי בגיל צעיר, וכבר אז גילה נטיה לענף המישקולות. הוא שבר

כאשר את הופכת את אריות הדיאודורנט של דייל את מגלה על גב האריות סיפור ארוך ומפורט...

האם חשבת פעם כמה חבדות מסוגלות באמת להתפאר בנתונים שכאלו?

מי כמוך יודעת. שדיאודורנט היו מוצר אישי אינטימי החייב להיות מוחאם ספציפית לכל סוג עור וכלומות. עובדה זו היא שהביאה את מנהלי קווצרן הענק האמריקאי ARMOUR DIAL INC. USA להכין במעבדות המחקר הפרמצבטיות נוסחה לדיאודורנטים מעולים המחאימים לקבוצה רחבה של הציבור

מאז חלפו שנות מחקר וניסוי רבות ומוצרי דייל הפכו למוצרי קוסמטיקה מהמבוקשים בעולם. חברת דייל שיתחה מסורת של שנים בענף הקוסמטיקה. מוצרי דייל גרמו לציבור להתעניין בטיב המוצרים ומרכיביהם ולא דווקא בריחם. מוצרי דייל הפכו במהרה למוצרי הקוסמטיקה המבוקשים ביותר.

דייל- סבונים, שחכו לשיטה, דיאודורנטים ואנטי-פרספירנטים

dial

דייל-אוהב לרענן אנשים

חברת דייל פיתחה סוגי דיאודורנטים שונים. לבחירתך

1. דיאודורנט יבש בעל ריח מיוחד ומגנט נעים לכל סוגי העור. אינו משאיר כתמים. בצורת תרסיס או "דול און" (נוח לנשיאה בארנק)
2. תרסיס דיאודורנט פנלי במיוחד למניעת ריח זיעה ולעור הסובל מזיעת יתר ואינו משאיר כתמים על הביגוד.
3. תרסיס אנטי-פרספירנטי המונע את פנוולת ההזעה לזמן ארוך ואינו משאיר כתמים על הביגוד.

לב שריות פרסום בעלם

מישקולאי ברק מחאה הפגנתית

שיאים רבים, וזכה בתהילה כספורטאי בור-לט ומבטיח. בשנת 1972 נסע עם נבחרת הנער לאולימפיאדת מינכן, עשה שם ביי-מי הטבח הנורא. מאמניו הוותיקים נרצחו בידי המחבלים. בשבוע ארצה, הוא רק בן 18, ובראותו שמישפחת המישקולאים - המצומצמת בלא-הכי - נצטמצמה עוד יותר, החל רואה בענף זה את ספורט חייו. ואכן, הוא התמסר כל-כך לענף וכיום, חמש שנים מאז טבח מינכן, הוא ניצב בשורה הראשונה של הספורט.

בתחילת השנה נבחרו לנבחרת המש-קולאים שני מאמנים, יהודה גונורצקי מהפועל תל-אביב וארון מנתניה. הנבחרת היתה אמורה להיכנס למחנה אימון ב-מכון וינגייט. לשלושה ימים. זאת היתה צריכה להיות הדרך הקשה והמפרכת שעל המישקולאים לעבור לקראת המכביה.

אלא שלמרבית ההפתעה לא הופיע כמעט איש למחנה האימון המיועד. מנהלי הנב-חרת נעלמו כאילו בלעה אותם האדמה. מחצית מספורטאי הנבחרת הבוגרת לא הופיעו כלל, אם משום שלא ידעו על קיום מחנה האימון, אם מסיבה אחרת כלשהי. ברק היה בין החידים שהופיעו.

הוא נדהם להיווכח שזה "לא מיון" ל-איש. חוסר-הרצון לקיים פעילות כלשהי, ואדישות המארגנים, פגעו בו קשות. מר-כיר הוועדה לענף הרמת-המישקולות, אב-רהם ברנר, הופיע במקום, תודיע שהוא "רק עבר במיקרה והחליט לתת קפיצה ולראות מה קורה".

לא קרה דבר. כבר אז הוזהר אותו ברק שאי-ספול בבעיות הנבחרת, וחוסר-הרצון הבולט לטפל במישקולאים, חודשים ספורים לפני המכביה, יגרמו לכשלון חמור. באותו מעמד הוא אף התריע על שהוועדה לא תחזירה את הרצאות הנס-עה, ולא תיצתה את הספורטאים על אוב-דן ימיעבודה. כעבור זמן ניכר הוחזרה, לאלה שהגיעו למחנה האימון, 25 לירות

יש "כיחות זוחל" ויש כיחות דוהר

במכון הבריאות תפחית ממשקלך 15 ק"ג תוך 60 יום. בשיטת "הרזיה אינה כבר בעיה" המשלבת תרגילי גוף, עיסוי ודיאטה, תוספי בריאות, חן ובטחון עצמי ותהווי אטרקציה בביקני על החוף.

מכון הבריאות

בן-יהודה 73 • ת"א • טל: 238063 שעות הרשמה: 10.00 - 18.00

המנוי

קיבלת חשבון,

אנא, פרע אותו

בהקדם.

מחלקת המנויים

דרושה

דירת חדר

או

חדר וחצי

בצפון ת"א

+ טלפון ופריגי'דר

להתקשר למטה מאיר
טל. 03-243386

יש לאן ללכת!

- ספרים משומשים
- ספרים מיוחדים

ג ב י

רח' מ'יהודה 28
תל-אביב

גיטרת * אקורדיונים
כלי-נשיפה * אורגנים
מיתרים * תופים

השאלה * מכירה *
תיקונים

גינזבורג מוסיקה

אלבני 48 (ליד רח' גאולה) ת"א.
טל: 03-57773
נוסד ב-1940

יין, זמר, ו... ו... ו...

בכפר הנופש אשקלון

בכפר הנופש הצרפתי לא רק היין ביד המלך - גם הבידור והבילוי: מדינות, מתקני ספורט, בריכת שחייה מגרשי טניס, חוות סוסים, חוף ים צמוד, דיסקוטק, משחקי חברה, מטבח צרפתי, והכל מתובל באווירה בינלאומית.

בוא לכפר הנופש הצרפתי - זה כמו חופשה בארץ אחרת

שרותי נופש

ארוח ונופש בע"מ

חיפה רח' הרצל 22, טל. 645404/3 רח' הנשיא 126, טל. 82277	תל אביב רח' אלנבי 113, טל. 612567 ב. דינגוף (ריינס 4), טל. 248306 ב. אתרים, טל. 288665
ירושלים רח' שמאי 8, טל. 224624 רח' הרצל 4, טל. 22947	באר שבע רח' הרצל 31, טל. 73308

אורניסור נופש ותיירות בע"מ, דת אביב, רח' ברודצקי 43, טל. 428215

לכל הדורש ספר התנ"ך והברית החדשה בכריכה אחת

ללימוד ולהשכלה כללית (בשפה העברית)

— במחיר — 15 לירות בלבד —

עבור דמי משלוח ואריזה

כתוב וצרף את התשלום לפי הכתובת

ת.ד. 7089 ירושלים

ויישלח לך מייד.

ארומור

צפוי דלתות וקירות

מורלה

הפסמים המצוינים כיצירת אמנות

תן טרמפ לחייל

לאיש, עבור שלושת ימי השתייה במחנה. מאז אותו מחנה-אימון עלוב לא קרה דבר. הנבחרת שנועדה לייצג את ישראל במכביה לא כונסה אף לא פעם אחת מאז. שום מחנה-אימון לא קויים. ב-4 ביוני נערכה תחרות על אליפות ישראל בהרמת משקולות. תחרות זו נזרעה להציב שורה של אלופים חדשים, שייצגו את ישראל במכביה. עד היום לא קיבל אף לא אחד מהמשתתפים בתחרות הזו דעה מהממונים, אם הוא משתתף אם לא. "מישקולאי חייב להיות בכשר תמיד ולי" התאמן יוסי יום, מסביר ברק. "המתח הזה, חודש לפני התחרויות, שבו אין הר ספורטאים יודעים אם ישתתפו אם לא — הורג את החברה". אסירי הוא עצמו ידע שישתתף.

והוא מצביע על פשלה נוספת: עד למחצית יוני, פחות מחודש לפני תחילת המישחקים, לא נמצא מלון פנוי לאיכ"ס המישקולאים במחנה מנוחה ואימון אחרון.

היה זה הקס ששבר את גב הגמל. נסער ונרגש הודיע ברק למאמניו, אדרי ברנה, שלא יוכל לייצג את המדינה כי צורה בכובדת וללא הכנה מתאימה ופי שום כך מסיר את מועמדותו למכביה.

איש אינו יודע. ברק מאשים את מאמניו ואת מארגני המכביה ברצון להתר נער מנושא התחרות, משמע מהצד הסי פורטיבי שלה — ובילבד שייאמר עליהם שראו לצד האירגוני. "העסקנים האלה מבקשים להיות מכוסים מבחינה אירגון נית". הוא אומר, "כדי להצדיק את השכר שהם מקבלים, ותרלא. לאור הדברים האלה החלטתי שלא לתת יד למחלל אירגון נ"י זה, ולא להוסיף במכביה העשירית, לא אעשה מעצמי צחק".

"בעייתו של ברק ידועה לי. הדבר מועי זע הרבה יותר מהתם איסדרים אירגון ניים. המכביה קרובה ועדיין לא יודעים בכלל אם יש נבחרת". אומר אדי ברנה. בעוד עשרה ימים אמורה לצאת לבולגריה נבחרת המישקולאים, לתחרויות האוניברסיאדה שיערכו בסופיה. וזהו תחרות חשור בה מאייכמות, מעין אולימפיאדה בועיר אנפין. לדיברי אדי ברנה, אין איש יודע מה מתרחש ומי יוצא לתחרות.

"הכל בגלל משה וולמן, שהוא יו"ר ה" הגברים שהשיטו את סירת-המנוע. "מניין לנו לדעת שיש היום תחרות?" — השיב להו ההגאי של הסירה, כשהוא נמלט מן המקום במהירות מסחררת. לעבר הקצה המערבי של הנחל. "מדוע לא סימנתם את מסלול התחרות?", הוסיף. "איוו מין תחרות מצחיקה זו".

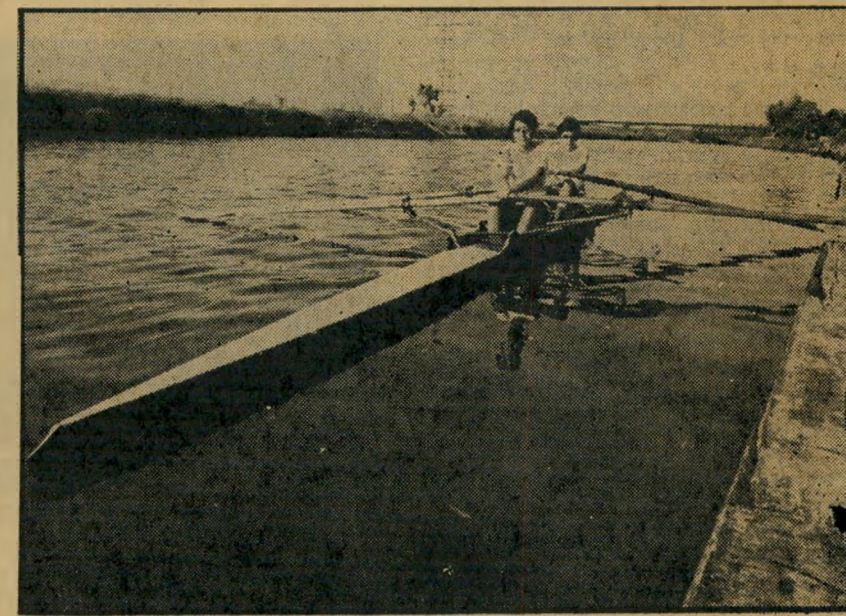
התעלמותם של שלושת הגברים מן ה" תחרות שהתקיימה לפני עשרה ימים על הירקון, יש בה כדי להמחיש עד כמה ספורט התחירה אינו ידוע בקרב הציבור, ואף התחרויות הארציות שלו — כמו זו שנערכה — נוסאות אופי חובבני למדי, הרחוקות מרקורי הפירוטומה, שכמעט כל ענף-ספורט אחר בישראל נהנה משידור תם.

לבריאות הגוף. למרות העובדה ש" מיספר העוסקים בספורט התחירה בישראל מגיע ל-250 בלבד, הרי ספורט זה קיים בישראל מזה יותר מ-40 שנה. מייסדי הענף היו כמה מהגרים יהודים-גרמניים שעלו ארצה בתחילת שנות השלושים, עם עלייתו של היטלר לשלטון בגרמניה.

אחד ממייסדי הענף הוא הפרופסור ארי ווין פיישר, מומחה לפסיכולוגיה ומי שהיה מנהל המכון הפתולוגי, פיישר, שהוא עתה באמצע שנות השיבעים לחייו, אומר: "פעם זה היה אחרת. היום אנשים אוהבים יותר כדורגל וכדורסל. אבל התחירה זה ספורט מציין לבריאות הגוף. פעם היו יותר אנשים שעסקו בספורט הזה. אנשים לא יודעים מה הם מפסידים בחיים".

התחירה היא ספורט יקר. סירה חד-מושבת ("סקיף") עולה יותר מ-20 אלף לירות. המאגר הגדול ביותר של סירות התחירה מצוי במועדון החותרים בנחל הירקון, בקירבת קולנוע פאר. דמי-החברות במועדון אינם עולים על 50 לירות לחודש, כשנער משלם כמחצית מסכום זה. מיבנה סירת-התחירה הוא מיוחד-במינו. היא צרה וארוכה. מישקלה של סירת-חתי רה חד-מושבת מגיע ל-15 קילוגרם בלבד, ואורכה לשמונה מטרים. הרחוב הי מירבי של הסירה הוא 40 סנטימטרים.

חיים משנור. משוט-הסירה מהווים, למעשה, את שיווי-המישקל שלה. חתירה בסירה מסוג זה מצריכה כושר גופני וסי בולת. כשמדובר בסירה דו-מושבת ויותר,

חותרות מ, מועדון החותרים" בירקון
חיים מן השנור

וועדה להרמת-משקולות. הוא גם מזכיר הסתדרות המיקרוביולוגים, ולכן אין לו זמן. הוא זה שהוריד את הענף לשפל המדרגה, "מאשים ברנה.

חתירה

החתירה אל הבריאות

כשהן מתנשפות בכוח גיראו שתי הגימי גניסיות חותרות במהירות על הירקון. 400 מטר לפני קו-הגמר התקרבה אליהן סירת-מנוע, שבדורגנס לא ריסקה את סיר רת-התחירה של שתי הצעירות, אשר גי' הלו קרב, צמוד לסירה דו-מושבת אחרת.

אתם לא רואים שיש כאן תחרות?", צעקה החותרת ענת ששון, לעבר שלושת

מצריכה התחירה התאמה מירבית בין ה" חותרים.

סירת התחירה עשויה מעץ-אורן ברי זילאי. התנגשות בין סירת-חותרים לבין סירה אחרת, עלולה לבקע את הסירה. בשל עובדה זו חייבות התחרויות להתקיים כשהירקון ריק מסירות אחרות. משום כך נערכות התחרויות בשעות בלתי-מקור בלות כמה, למשל, שעות-הבוקר המוקדמות או שעות אחר-צהריים המאוחרות.

מועדון החותרים שעל הירקון אינו משי תייך לאגודות הפועל או זבולון. עבודה זו מקשה עליו במציאת מקורות לתמיכה כספית, אומר מריס יפה (63), חותר ומי אמן, שחזותו כשל גבר צעיר: "כל המור עזון הזה חי משנור. אנחנו בקושי מחי (המשך בעמוד 42)

דיילת „אל-על“ תובעת מבית-המשפט להכריז על קברניט בכיר בחברה כאבי ילדתה. ותוך כדי כך הסתבר כי בתחום אחד אין עיצומים ושביחות בחברת-התעופה הלאומית של ישראל

ניאופים מעופפים

רו של הנווט יאן שונפלד, ויחד עם הצוות כולו שתינו לחיים, והיינו עליונים ומאשרים. מאוחר יותר פרשנו לחדרו ובילינו את הלילה בנעימים, אך כטוב ליבנו ביין שכחנו את כללי-ההתירות ולא דאגנו לאמצעי-ההגנה. את שלושתי ימי הטיסה ההיא בילינו ביחד כל הזמן. בחודש ספטמבר 1976 לא חשתי בטוב, עד שגיליתי שאני בהריון. הודעתי לו, והוא היה נרגש מאד ואמר: „מעניין למי הוא יהיה דומה. אני, בגילי, זה כבר יהיה ילד-נכד.“ בדקתי אפשרויות להישאר בי „חול“ עד אחרי הלידה, או לבצע הפלה.

ופינוק. באחד המיקרים הוא הגיע אלי כשהוא שרוט בגופו ונשדך בכתפו. ובי-בושת-פנים סיפר לי על מעשי-אלימות שבהם זכה אצל אשתו. כאשר מכרתי את דירתי כדי לקנות אחרת, נהג לבקר אצ-לי גם בבית הורי, וכשהם לא היו בבית קיימנו יחסי אישות. באותה תקופה עמד דה לרשותנו גם דירתה של חברה שלי, בתל-אביב, אף היא דיילת, וגם שם נהגנו להיפגש, בידעיתה המלאה של שרה, שפגשה אותנו שם לא-פעם.

כשנכנסתי לדירתי החדשה, ברמת-אילן, הלכנו ותכפר היחסים בינינו ונתהדקו עוד יותר, והוא היה מוכר כבן-זוגי. נהגנו לטוס הרבה יחד, הזמנו טיסות ותיכננו אותן יחד, ובכלל זה אותה טיסה שבה הגענו למונטריאול שבקנדה.

ססנו בנפרד לפאריס, שם נפגשנו ור-העברתי את חפצי לחדרו שבמלון שר-חון. חברתי, שרה מירמנסקי, הגיעה עמי באותה טיסה גם-כן, והצטרפה אלינו ל-ארוחת-ערב, אחרי שהתקשרה אלינו לחד-רו. כשחזרנו מארוחת-הערב, ליווינו אר-תה לחדרה, והוא אף אמר לה, שאם תפחד בלילה שתתקשר אלינו ישנו בחד-רו באותו לילה, אחרי שקיימנו יחסים. למחרת בבוקר צילצלה שרה לחדר ור-שוחחה אתי, ואחרי-הצגריים המשכנו בי-טיסה יחד למונטריאול. שם עלינו לחד-

נו להיפגש ולקיים יחסי-אישות בדירתה של חברתי שולמית אריאלי, שבבני-ברק, שידעה לצורך מה היינו זקוקים לדירה, ואף פגשה אותנו שם מספר פעמים. כשהתקבלתי כעובדת קבועה באל-על, קניתי דירה ברמת-גן, וגם שם המשכנו לחיות כבעל ואשה. כשלא הייתי בבית, הוא נהג להשאיר לי הודעות אצל הר-שכנה, הוא היה בא אלי באמצע הלילה או לפנות בוקר, או בכל שעה אחרת משעות היום, כאשר היה חוזר מטיס-תיו.

ביוני 1973 תיכננו טיול ליוהנסבורג, והגענו למפלי ויקטוריה שברודויה, שם ערכנו טיול מקסים, כשהאבתנו מגיעה לשיאים ופסגות. כשחזרנו, נפגשנו עם חברי שאיתם אף סעדנו ארוחת-ערב. בטיסה אחרת ליוהנסבורג, שכרנו מכונית ונסענו ל„קרוגר פארק“ (שמורת-טבע מפורסמת). היו לנו עוד טיולים רבים יחד, למקומות היפים ביותר בעולם, כש-אנו נוהגים כזוג אוהבים מאושרים. כך, למשל, בספטמבר 1975, נסענו לחופשה במיאמי, ובילינו ימים משגעים בדיסני-לנד. כשחזרנו לגניוורק, פגשו אותנו בי-שדה-התעופה באורלנדו שתי דיילות אל-על, שמאוחר יותר פגשו פגשו אותנו בי-מטוס.

הוא נהג לספר לי שאינו חי טוב עם אישתו, ושהטיסות היו עבורו בריחה מה-בית, כשאצלי מצא אהבה, רוו, עדינות

בביתות ופנקציות הן לחם-חוקה של חברת-התעופה הלאומית, אולם רק בענייני קידום ומאבקי-כר. בתחומי האהבה, אין שביחות ואין סנק-ציות באל-על. האהבות והרומנים הנול-דים וגוועים בין שמיים וארץ, על-פני חמש יבשות, הם נושא לרכילות ענפה באלומות-הקבלה בבתי-המלון ברחבי הר-עולם, שם מתאכסנים ציוותי-האוויר של אל-על במסעותיהם.

הראשונים שיודעים על לידתו של רו-מן כזה, הם פקדי הצבת הצוותים במישר רדי אל-על, שאליהם מופנות מדי-פעם בקשות מוזרות, כגון דיילת המבקשת לק-בל הצבה לטיסתו של קברניט מסוים, או נווט המבקש לטוס דווקא עם דיילת זו ולא אחרת, ושאר בקשות בכל הוואריא-ציות האפשריות.

פקידים אלה עשויים לספק הוכחות חל-קיות בתביעת-אבהות, שהוגשה בימים אלה לבית-המשפט-המחוזי בתל-אביב. הי-תובעת היא דיילת-אוויר בחברת אל-על, שם היא עובדת מזה חמש שנים, ואילו הנתבע הוא קברניט בכיר, המטיס את מטוסי אל-על זה 14 שנים.

בתביעת-התביעה גוללה הדיילת את גירסתה לגבי קשריה עם הקבר-ניט. „הכרנו זה את זה בשירות צבאי משותף בבסיס חיל-אוויר, שם הוא היה טייס מילואים ואני הייתי פקידתו של מפקד הבסיס“ היא מספרת, „ושנה וחצי אחרי שהכרנו, במלחמת ששת-הימים, התחלנו לצאת יחד ונקשרו בינינו קיש-

„שכחנו אח כללי“
הזהירות ולא דאגנו
לאמצעי-ההגנה

ריידידות, שהפכו במרוצת הזמן לקיש-ריאהבה. „כשהשתחררתי מצה“ל, נסעתי לאר-צות-הברית והתגוררתי בניו-יורק, הוא נהג לבקר אצלי בטיסותיו, הציף אותי במכתבי-אהבה נרגשים ומרטיטים, בטל-פונים חכופים ובהצהרות-אהבה. הוא סי-פר לי שהוא חולם עלי בלילות ושקשה לו מאד בלעדי.

„באמריקה נפגשנו פעמים רבות, וטייל-נו ברכב שכור ברחבי הארץ. הוא השי-תדל להגיע לסופי-שבוע לגניוורק, ונהג-נו לישון בחדרו שבבית המלון (לכטינג-טון). נהגנו לצאת יחד לקניות, הוא אף החל מתלבש לפי טעמי ואני גם הייתי מספרת אותו. הוא נהג להביא לי מתנות יקרות, וכל דבר שרציתי קנה לי. היינו ידועים בין חברי הטיסים כחברים, ולי-כן נאלצנו להסתיר מעניהם, לא תמיד בהצלחה, את יחסינו הקרובים.

הוא נהג לומר לי שהוא אוהב אותי מאד ורוצה להתחתן אתי, ושעלי להתאזר בסבלנות, כי ילדיו עדיין קטנים וזקוקים לו. הוא טען שעל אשתו הוא רק מרחם, והוא מצפה שהיא תתחיל להתפרפר ור-תתפוס לה מישור.

כשחזרתי מגניוורק לארץ השתדלתי, ואומנם התקבלתי, לעבודה באל-על. שוב חזרנו להיות יחד, יותר מתמיד, כשאנחי-נו נפגשים בטיסות ובכל אפשרות שרק ניתנה, וחיים כבעל ואשה לכל דבר. נהג-

„הוא הציף אותי במכתבי-אהבה נרגשים ומרטיטים“

אך הרופא הזהיר אותי שעקב בעיות גי-נקולוגיות בעבר, ההפלה מסוכנת עבורי ויכולה לסכן את סיכויי ללדת בעתיד, ואסור לי לשחק במישחקים שאני עלוי-לה להצטרע עליהם.

ערב אחד לאחר-מכן הזמנתי אלי זוג חברים, ואף הוא הופיע אצלי, וכולנו ניהלנו שיחה חופשית על ההריון כל אותו הערב. הוא הודה באותה שיחה באבהותו על הר-עובר, והציע לשמור את דבר ההריון בשקט, ולא לעשותו לנושא הכלל, עקב היותו נשוי ואב לילדים. ימים אחדים לאחר-מכן הוא ביקר אצלי אצל חברה משותפת, והרגיע אותי באומרו שהכל יסתדר בשלום לאחר שאלד בשעה טובה ומוצלחת.

בביקורי אצלי, הוא היה נחמד ומבין, אמר לי שהוא אוהב אותי מאד מאד ור-וצה להתחתן אתי, והוסיף שהוא אינו יודע מה הוא עושה יחד עם אשתו כל השנים הללו, ושאינו להשוות אותי אליה. באחד מביקורי, אחרי שיצא מבית-חולים, ביקר אצלי, נישק וחייב אותי, ואף רצה לשמוע את התינוק שבבטני. הייתי בחודש הרביעי להריון, אבל הוא ביקש לקיים יחסי-אישות, ונעתרתי לו. קיימנו יחסים גם בביקור אחר, ואף יעץ לי בענייני אוכל והתעמלות, והבטיח להחזיק את ידי בשעת הלידה.

„הוא יצא לטיסה ללונדון, והבטיח להת-קשר ולבוא כשיחזור, אך מאז אותה טיסה לא הופיע אצלי יותר וסירב לדבר אתי. התקשרתי אליו הביתה וביקשתי לשוחח איתו, אך הוא ענה לי באדישות שאינו רוצה לדבר אתי, יינו רוצה לראות אותי עוד ואין על מה לשוחח, וניתק את השיחה. כעבור ימים אחדים התברר לי שהורי התקשרו אליו וביקשו לשוחח איתו, והם קבעו שהוא יבוא אליהם הביתה כדי לשו-חח, אך הוא לא הופיע לפגישה שקבע. במקום זה הוא צילצל הודיע שאין לו כל קשר אלי, וכי אני נטפלת אליו ומע-לילה עליו עלילות.

אחד מידידי המישפחה שלי, ליבר יערי, יצר עימו קשר, ידידי-המישפחה שוחח איתו ארוכות, ובפניו הודה הקברניט באופן מפורש שהוא אבי העובר. יערי ביקש ממנו שיספיע עלי לבצע הפלה, והוא הבטיח לו לעשות זאת. הניסיונות שנעשו עליידי כדי להסדיר

זיקים אותו, ועושים הכל כדי שלא להפסיק את הפעילות כאן. התמיכה הכספית באה בין השאר, מההתאחדות לספורט ומרשות הספורט.

יותר מדבעיט. "אולם" ממשיך המ"מ הוותיק, "זו לא הבעיה העיקרית. הבעיה היא שאנשים פשוט לא באים לע"ס בספורט זה. ככל שאנשים יבואו לע"ס יותר ויותר בספורט הזה, כך הוא יתקדם יותר. נראה שאת הצעירים מושך כיום הכדורסל והכדורגל. זאת, למרות ה"מאמץ הפיסי. ספורט זה הוא הרבה יותר אקטיבי בהשוואה לכדורגל ולכדורסל". "הספורט הזה מחייב הרבה גמישות, אלסטיות מירבית של עמוד השדרה, וכוח בלתי־רגיל ברגליים ובגב. כללית, הייתי מגדיר אותו כאתלטיקה כבדה. זהו ספורט די הרפתקני, והייתי רוצה לראות יותר צעירים וצעירות משתתפים בו. לחתור בבוקר בירקון" מסיים מוריס, "זה גם יותר מרתק מלבעוט בכדור".

כדורגל

פרופיל על הכוונת

"לכדורגלנים בעלי פרופיל 21 ו-24, ששחררו מצה"ל ביגלל סעיפים נפשיים, לא ניתן להופיע בעונה הבאה." דברים אלה, שאותם גילה הדוקטור דב עצמון, המשמש כראש הוועדה הרפואית שליד ההתאחדות לכדורגל, עלולים לפגוע במספר קבוצות בכדורגל הישראלי — כולל בליגות הגבוהות — שבשורה תיחן מופיעים כדורגלנים שהשתחררו מ"צה"ל ביגלל סעיפים כאלה.

הדוקטור דב עצמון, מי שהיה קצין רפואה של צה"ל, גילה את הדברים בדיון שנערך ביום החמישי האחרון, במכון וינגייט, במסגרת יום־עיון שאירגנה ההתאחדות לכדורגל.

ההצעה תאשר. אין זה סוד שכ"דורגלנים לא־מעטים בעולם הכדורגל הישראלי — אפילו כאלה שהופיעו בנבחרת ישראל — לא שירתו כלל בצה"ל. אחרי שהציגו את עצמם לפני הפסיכיאטר רים הצבאיים כמעורערים מבחינה נפשית, הצעתו של הדוקטור עצמון, בשיחוף עם שני רופאי המכון לרפואה ספורטיבית — רוסנובסקי וויקטור ארז — תאשר, שר, קרוב לוודאי, על־ידי מזכירות ההתאחדות לכדורגל, שכבר לפני שנים אסרה על כדורגלנים בעלי הפרופילים 21 ו-24 ליטול חלק בהופעות הנבחרת הלאומית של ישראל.

דוגמה לכך מהווה הכדורגלן רונן קלדרון, שההתאחדות לכדורגל מנעה ממנו בעבר להופיע בשורות הנבחרת בשל ה"עובדה שהיה לו פרופיל צבאי נמוך.

כדורגלן שיבקש לחדש את כרטיס השחקן שלו לקראת העונה הבאה, יחוייב להציג לפני ההתאחדות לכדורגל את "פינוס" המילואים שלו.

מתוך דבריו של הדוקטור דב עצמון מתברר, שגם על כדורגלנים בעלי פרופיל 56, עם סעיפים נפשיים, תקשה ההתאחדות לכדורגל לחדש את פעילותם בעונה הבאה.

צה"ל ירוויח. כדורגלן בעל פרופיל נמוך שמקורו בסעיף נפשי, יצטרך לפנות לוועדה רפואית בצה"ל, כדי שזו תמליץ ותעלה לו את הפרופיל הצבאי. לדוקטור עצמון הובטח, כי כדורגלנים שיבקשו זימון לוועדה רפואית יקבלו זימון מיידי כזה, כדי להספיק לחדש את כרטיס־השחקן קו שלהם על־ידי לא להיחלץ את המישיחקים הראשונים של העונה הבאה.

המיון יעשה על־ידי שני רופאי ה"מכון לרפואה ספורטיבית, רוסנובסקי וארז, אשר יידרשו להמליץ על הקפאת פעילותם של הכדורגלנים עד להעלאת הפרופיל הצבאי שלהם. לא מן הנמנע שעל שני הרופאים יופעלו לחצים שונים, על ידי קבוצות שברשותיהן מופיעים כדורגלנים שלא שירתו בצה"ל.

מעניין לציין, שהדוקטור עצמון הסביר צעד זה בדברים הבאים: "גם פסיכיאטר רים צע"מ שוחחתי טענה, שאותם כדורגלנים בעלי סעיפים נפשיים, הם אלה המשתוללים במיגרשים וגורמים לליבוץ יצרים." דבר אחד בטוח — צה"ל ירוויח.

יותר היא התקשרה שוב, והודיעה לי שהיא חזרה לתוכניתה המקורית, וכבר הפיצה בין ידידיה שאני הוא אבי הילד שיוולד.

א היה אומנם פנה אלי וביקשני ל"שכנעה לבצע הפלה, כי לדעתו רק אני יכול לשכנע אותה, שכן אין לה קשרים עם מישהי או עם ידידיה, הסכמי תי לשוחח איתה, אך היא סירבה בטענה שהיא כבר בחודש מתקדם להריונה."

קיימתי איתה יחסים,

אך מעולם לא

הודיתי באבהותי

הקברניט מכחיש גם את כל השתלשלות המאורעות אחרי אותה פגישה, את הצה"ר־האבהו שלו, את המשך קיום יחסי־האישות תוך תקופת ההריון ואת סיפור ה"פגישה עם הוריה של הדיילת, הוא טוען כי משנכח שנקמת נגדו עלילה בעזרת חברותיה של הדיילת, החליט שלא להתערב יותר בפרשה שאינה נוגעת לו.

בסיום כתבה־ההגנה, שבו מכחיש הקברניט כי הוא אבי העובר, הוא מציין בין השאר: "היא אשה קל־תודעת, קלילה, ששכנעה עם גברים רבים, ויחוס הריונה לי בא מתוך נקמה חולנית, מחשבת זדון, חוסר מוסר ריות, ורצונה להחנקם בי ובמישפחתי ה"מונה אשה ושלושה ילדים" בבדיקת־דם ש"נערכה לקברניט ולתניוקה, שנולדה ביני־תים, בחוות־הדעת של מומחה, שהוגשה לי ב"ית־המישפט, נאמר: "לפי תוצאות הבדיקה אין אי־התאמה בין סוג הדם של הקברניט לבין סוג הדם של הילדה. לפי בדיקות סוגי הדם, לא ניתן לשלול אפשרות שה"קברניט הינו אביה של הילדה."

בית־המישפט פסקו אם הקברניט הוא אבן אבי הילדה, או שמא כל סיפוריה של הדיילת הוא עלילה.

היא ניסתה לעלות כמה פעמים על טיסות משותפות אתי, אך היחסים האינטימיים בינינו הופסקו, כאמור, בתחילת שנת 1976. החל מאז היא סיפרה לי על קשריה עם גברים, על קלות־תודעתה בשכיבה עם גברים, על מסיבות שהלכה אליהן, תפיסת טרמפים ושכיבה עם הנהגים. היא טענה בפני שהיא תהיה זונת־צמרת.

היא קיימה יחסים עם אנשי צוות־אוויר, ובמיוחד עם איש־צוות מסיים בתקופה שבה, לפי טענתה, נכנסה להריון. לאור הידרדרותה יעצתי לה לפנות לפסיכיאטר כדי לקבל טיפול.

הקברניט מכחיש את פירטי היחסים הי אינטימיים בפאריס, בדרך למנטריאול, אך מודה בבילוי ובארוחת המשותפים. את השיחה הטלפונית מחזרו הוא מסביר בכך, שלפני הארוחה נכנסה הדיילת לחדרו, ובי דיוק באותו רגע צילצלה הדיילת הידידה, שרה מירמנסקי, שלגביה טוען הקברניט כי היא מנהלת רומן ממושך עם קברניט באל־על (שמו שמור במערכת), נשוי אף הוא, והיא אשה מתוסכלת ונרגזת שעשתה יד אחת עם חברתה בזימה שפלה.

גם את עניין קיום היחסים במונטריאול, ללא נקיטת אמצעי־מניעה, מכחיש הקברניט. "היא סיפרה לי שהיא בהריון מגבר שאת זהותו לא רצתה לגלות", הוא טוען, "וביקשה להיוועץ בי מה לעשות. היא הסבירה לי שהגבר אינו יהודי ולכן אין אפשרות נישואין, ואני הצעתי לה לבצע הפלה, בדיוק אז צילצלה לחדר ידידיה, שרה מירמנסקי, התבקשתי, באותה שיחה, אף לשמור בסוד את דבר ההריון. לא הודיתי באבהותי, כפי שהיא סיפרה.

בחודש ספטמבר היא צילצלה אלי ו"ביקשה לשוחח אתי, היא סיפרה לי שהיא מתכוונת לנקום בי נקמה, מתוקה" על זה שזנחתי אותה. והיא אף אירגנה שלש ידילות שיעברו לטיסה פאריס־מונטריאול, כדי להיות עדות — כביכול — לקיום הקשר בינינו על־מנת להוכיח אבהות, והיא אף דאגה שאוצב לאותה טיסה, נדהמתי מהעלילה השפלה, ומוזה שהיא הודיעה לי שתטריד אותי ואף תשיג עדויות להוכחת גירסתה בדבר ההריון.

לאחר־מכן היא צילצלה והתנצלה על איומיה ועל התנהגותה, והודיעה שבכוונתה לבצע הפלה, וכי היא תתקן עמי את ה"קשרים, ואינה רוצה להיות כה שפלה ו"להעליל עלי עלילות־שוא. אולם מאחר

את עניין האבהות מחוץ לכותלי בית־המישפט, נתקל בסירוב, והוא מתכחש ל"אבהות. בשיחה שקיים עם אחי, שבה הודה באבהות, הודיע שאם העניין יגיע לבית־המישפט, יתכחש לאבהות". בסיום כתבה־התביעה המגולל את סיפורה של הדיילת, היא תובעת להכיר בעובר כי ביוצא־חלציו של הקברניט, ומבקשת שבית־המישפט יכריז על כך, תוך שמירת זכותה לבקש תשלום מזונות.

מ כתבה־ההגנה, שאותו הגיש הקברניט הבכיר, מצטיירת תמונה שונה מזו של גירסת הדיילת. הקברניט מכחיש את קישרי־האבהו שהיו ביניהם, לטענת ה"דיילת, וטוען שהמישפחות הכירו זו את זו בגלל יחסי שכנות. הוא מכחיש את הקשרים בניו־יורק, וטוען כי אומנם נפגש עם הדיילת לעיתים, אך היה זה לצורך העברת חבילות שביקשו ממנו הורי הדיילת להביא לה. "אלה הם סיפורי־בדים שהינם פרי דמיונה ונולדו לצורכי המישפט, ובהם היא מנסה לצייר רקע ויחסיים שלא היו בינינו מעולם", הוא טוען. "היה לי כלפיה יחס אוהד בעת שהותה בארצות־הברית, אולם לא היו בינינו כל קשרים אינטימיים. ידוע לי כי באותה עת, לפני כן ואחרי־כן, היו לה קשרים אינטימיים עם קצינים בכירים מאד בחיל־האוויר ועם אנשים אחרים, ואני הייתי איש־סוד, יעצתי לה ושוחחתי איתה. רק לאחר שובה לישראל התפתחו בינינו קשרים אינטימיים, אך במרוצת הזמן הסייבר לי כי אינני בילעדי עימה בקשרים אלה. אחרי שהפכה לדיילת־אוויר, החלה היא לרדוף אחרי, לבקש לעבור לטיסותי על־מנת להיות במחיצתי. במשך הזמן נוצר רו, כאמור, קשרים אינטימיים בינינו, קשרים, שניסיתי לנתקם פעמים רבות אלא שהיא באיומי התאבדות ובניסיונות־התאבדות פועל, סחטה ממני שנמשיך להתיי איתה".

אומנם נפגשתי איתה בביתה של הידידה שולמית אריאלי ברמת־גן, אך זה היה כדי לשוחח איתה בתקופה שבה ניסיתי לנתק את קשרי איתה. ניהלתי חיי־מישפחה תקינים כל העת. כשגיליתי מי היא בעלת ה"דירה, ביקשתי ממנה להספיע על הדיילת שתפסיק לרדוף אחרי, וכלל לא קיימתי איתה שם יחסי־אישות. הוועקתי לפגישות איתה על־ידי איומים שהיא תתאבד אם לא אופיע.

כשקנתה את דירתה לא חיינו שם כפי שהיא מתארת, ואם הופעתי באותה דירה, הרי היה זה כאשר הבאתי לה חבילה ש"התבקשתי להעביר, וכן אופניים שהיא הביאה עבורי.

אומנם קיימתי איתה יחסי־אישות בפגישות בחו"ל, אולם זה נפסק בסוף שנת 1975, כאשר אשתי ואני יצאנו יחד לטיול בדרום־אמריקה. בטיול סיפרתי לאשתי על הפרשה, על־מנת להשתחרר ולא לעמוד יותר בלחץ ובאיומים לגבי שלום־הבית שלי. אשתי קיבלה את הפרשה בהבנה, ומכאן ואילך ניתקתי כל קשר אינטימי עם הדיילת.

הסברתי לה שאני נכון לקישרי־ידידות

היא טענה בפני

שהיא תהיה

זונת־צמרת"

גאותים ולא לשום יחסי־אישות, ומאז שררו בינינו יחסים קורקטיים, כשהיא נוהגת ליספר לי על מחזריה ועל תוכניתה להנישא לאמריקאי עשיר ממדינת אורגון."

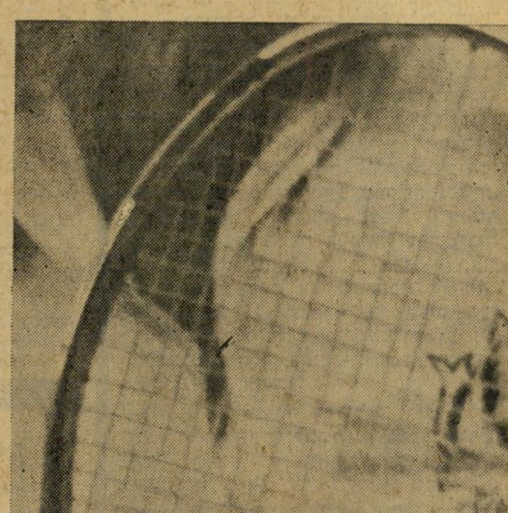
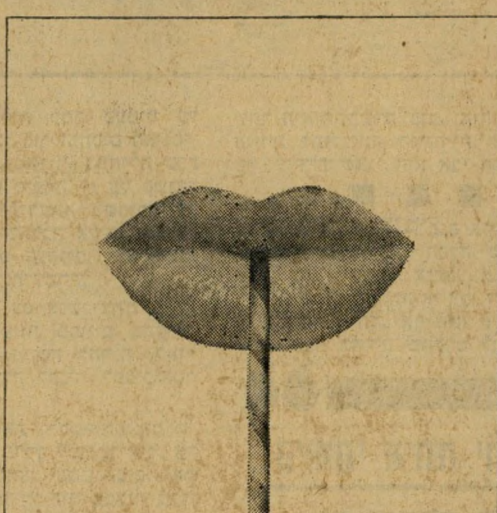
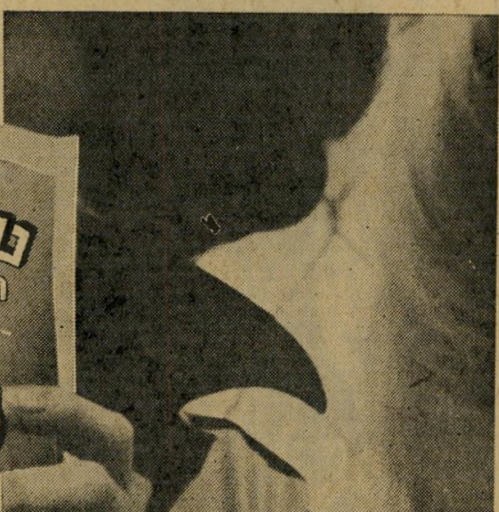
המשך כתבה־ההגנה מכחיש ה"קברניט את תוכנון הנסיעה המשותפת ליוהנסבורג, ואת הטילו המשותף הוא מסר ביר כנוהג מקובל של ציוותי־האוויר. הוא מכחיש גם את הטילו והביקור המשותפים בדיסנילנד ואת קיום היחסים בביתה של שרה מירמנסקי, וטוען כי מעולם לא הת"לונן לפני הדיילת התובעת על יחסים לא־תקינים בינו לבין אשתו, לדבריו, "אחרי שעברה לדירתה החדשה, הופסקו כליל ה"יחסים האינטימיים בינינו, והפכו ידידותיים ואבהיים" והוא מספר:

התענוג
הפרטי
שלך...

טרופית

משקה להיט - באריזה מהפכנית

די עם סחיבת בקבוקים, שכרי וזוכית מסוכנים,
פקדונות, החזרות וזיהום הסביבה —
"טרופית" משחררת אותך מכל הצרות ה"בקבוקיות"
בזכות אריזות DOYPACK המהפכנית,
היחידה מסוגה בישראל!

"טרופית" שומרת על טריותה חודשים רבים,
ללא אחסנה בקירור! היא מפוסטרת והיגיינת
והיא מעניקה לך איכויות בלעדיות ברמה
שלא ידעת כמוה בישראל.

בשפתיים זה רק מתחיל... התענוג הפרטי שלך.
כאן מתחיל המפגש עם הטעם האמיתי: טעם הפרי
המתמוסס על הלשון, טרי כל-כך, טעים כל-כך,
מרווה ומענג — הטעם המקורי של "טרופית" —
הטעם שעושה כל אירוע לתענוג שכולו שלך...

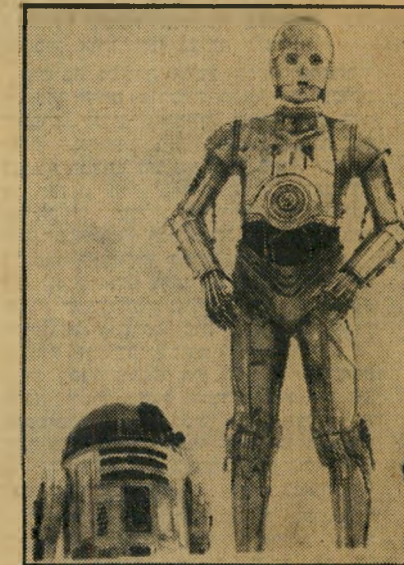
יוצאים לים, לטיול, למגרש הספורט או לפיקניק:
מכינים מסיבה או קוקטייל, הולכים לעבודה,
לגן או לבית-הספר — עם "טרופית",
עם הרבה, הרבה "טרופית", כי זה קל כל-כך:

הקולנוע האמריקאי היה פעם תעשייה מסודרת. הוא יצר הרבה מוצרים אחרי דים, והגיש אותם לקהל אחיד פחות או יותר. השנים האחרונות הכניסו אותו למר בוכה. את המוצרים האחדים הוא מצליח בקושי למכור לסלולויד. כל מה שניר אה פעם כהימור בטוח שאינו יכול להחריץ מפסיד כסף, ואפשר היה כימעט להתייאש כבר מכל העניין, לולא זריקת העידוד האדירות שצצות אחת לכמה חודשים, והנושאים שמות כמו סיפור אהבה, הסנדק, מרגש השדים, העונק, מלחמות או רוק. הסכומים המופלגים שמכניסים סרטים אלה, מכסים על כל הצער וההפסדים שקדמו להם, ומעודדים את המפיקים להמשיך ולחפש — אולי לא את סוג הסרטים שירתק עולם ומלואו, משום שקשה להאמין שזה עדיין קיים — אלא לפחות אותו יוצא-דופן שבכוכבותיו המייחדות (הבלתי-צפויות מראש), יביא להם את האושר והעושר.

הפגז הקופתי האחרון, שהתפוצצותו מראה כבר מן השבועיים הראשונים סימנים שישטשש אפילו את הדי הכריש ברוס, הוא סרט בשם מלחמות הכוכבים. ג'ורג' לוקאס, האיש שעשה אותו, הוא מבני הגזע החדש של במאי-הקולנוע ב' הוליווד. הוא לא צמח, כפי שהיה מקובל פעם, מתוך האולפנים עצמם, אלא מבית ספר. כדוגמה כמה מבחוריו הטובים, הי מצליחים לא פחות ממנו, (קופולה, במאי הסנדק, או שפילברג, במאי מלחמות), הוא למד קולנוע באוניברסיטה, אבל קולנוע נוע מן הבוקר עד הערב, והוא נוטה להאמין שהעולם נברא אי-שם בסוף המאה ה-19, כאשר אדיסון ולומיאר החלו מניעים תמונות מטושטשות על-פני קירות השופים.

לוקאס הוא בן 33 בלבד. הוא עשה עד היום רק שני סרטים ארוכים, אולם אחד משני אלה היה אמריקן גראפיטי, הסרט ה-11 ברשימת אלופי הקופסה בכל הזמנים, וזה היה בעצם סיפורי נעוריו, מודה לך קאס. את כל שנות העשרה שלי ביליתי בטיולים אינסופיים לאורך השדרה המרכזית.

רובוט וחללית בתיכון

350 אפיקטים חלליים

כזית בעיירת מולדת. הסרט צולם באי-מת בעיירה בה נולד, מודסטו שבמדינת קליפורניה.

אם אמריקן גראפיטי הוא סיפורי האיי ש, הייתי אומר שמלחמות הכוכבים הוא סיפור הפנטסיה שהיו לי באותה תקופה, ממשיך לוקאס. רציתי לעשות סרט כזה, שיחזיר לקולנוע את הממד הקסום שאותו זכרתי בעצמי מאותה התקופה. את המלחמות הבינוכיות של פלאש גורדון, ואת ההפלות לתוך עולם הדימיון, הריאליזם הורג היום כל ניצנוץ של פניסיה. הילדים מעריצים את קוזאק ואת הארי המזוהם, ושכחו הכל על אודות קסמים, פיות ואגדות.

הסרט שלי הוא, ביסודו של דבר, שיי בה אל המאבק בין הטוב לרע. לפי כל

טיכול קולנועי בגושי אמונים

מה זה כמה שנים קיימת בעולם השקפה הגורסת שקולנוע לא נועד לשעשע, לבדר או אפילו להגיש יצירות מופת מגובשות. הקולנוע, ככל אמנות אחרת, הוא חלק מן המאבק החברתי המתמיד, ותורמתו נמדדת במידת גיוסו למאבק בק זה. אומנם, כשהמדובר בקולנוע ישראלי זה נשמע רחוק ודימיוני למדי, אבל הגה, מסתבר שיש גם בארץ סוג כזה של קולנוע מיליטאנטי מגויס. הדוגמה לכך היא סרט כבן שעה בשם

במאי ייעוד לבנון נבואת העם

קשר הדבש, שנעשה ב-16 מ"מ (גודל שניתן להקרין רק במקרנות ביתיות; בתי הקולנוע אינם מצוידים במקרנות כאלה). עשה את הסרט ייעוד לבנון, לשעבר כתב ועורך גליצה"ל, וכיום עובד כעורך רך חדשות בדיעות אחרונות. יחד עם כמה מידידיו הוא נרתם למיבצע שעלה לא מעט כסף, שמטרתו העיקרית היא להוקיע את הסכנה הטמונה באירגונים אקסטרא-מימסדיים בכלל, כאשר הכוונה בסרט זה, היא במיוחד לגוש-אמונים.

קשר הדבש מסתתר, אומנם, מאחורי איצטלה של מותחן, סיפור על מחזאי מחאה (מישהו כמו חנוך ליון) שגרצה על-ידי אירגון צבאי חשאי, אחרי שבילה את סודותיו. עיתונאי שהיה ידידו של אותו מחזאי מנסה לחקור את הפרשה, המושתקת על-ידי המשטרה, והסוף המר מצביע על כך שהקשר של האירגון הציבאי הזה משתלט, בעצם, על כל זרועות החברה, משני צידי החוק.

כל ישראלי שיצפה בסרט יזהה מייד בבחורים המזוקנים, עטורי-הכחור, פות, שמנסים בכלי-נשק ומבצעים את הרצח, את נציגי גוש-אמונים, השחקן עזרא כפרי מצליח להפליא להידמות, בעמידתו ובצורת דיבורו, לחנן סורת. מרמזים נוספים אפשר לזהות בין השאר את מפקח-המשטרה הדואג לבלום את פירסום פרשת הרצח, עם שרים אהדים

היצור הרע תוקף את הגיבור אנדה נצחית בחלל

עזרא כפרי וחנן נאמן ב"קשר הדבש" אז איפה מתנחלים?

לגוש-אמונים. מובן מאליו שמי שיחפש כאן ויכוח רעיוני או עימות דרמאטי אמיתי, יחפש לשווא. הסרט, כדבריו של ייעוד לבנון, נועד בעיקר לשמש כ"חלק ראשון בוויכוח ציבורי". ואומנם, הוא יוצא עם הסרט לקיבוצים ולמוסדות שזמונים אותו, הוא מקרין לפני הנוכחים את סיפור-המפתח, ומקוה שסיפור זה ידרבן אותם לצאת לרבי-שיח על המשמעות של קיום גושי אמונים במדינה, על הסכנה הטמונה בו, ובכלל על צורת המישטר בארץ. צחוק הבחירות, ונראה היום כנבואת-זעם אקטואלית ומוחשית ביותר.

מכאן שמעלותיו או חסרונותיו האמנטיים של הסרט הם בעלי חשיבות מישרנית בלבד. כי הרי עיקר חשיבותו אינה מידת ההצלחה של שחקן זה או אחר להיפטר מן המאניריזם שדבק בו בתיאטרון (רוב השחקנים המשתתפים שייכים לתיאטרון חיפה, וביניהם יש לציין לטובה את מוני מושונוב), או עומק הדמיון לית המופיעות על הבד. ובכך מצטרף לבנון, בדרכו הצנועה, לכמה קולנוענים מהפכנים בעולם הרחב, וממלא פונקציה שאולי אינה המרכזית אי החשובה ביותר של הקולנוע, אבל אין ספק שצריך להועיד גם לה מקום נכבד.

בן קנובי, את טייסה-החלל האופורטוניסט האן סולו (הגברתן מאחורין גראפיטי, האריסון פורד, מגלם אותו) יחד עם החללית שלו, ווקי אחד נבון (ווקי זה יצור חלל שהוא תערובת של קוף מגדול, כלב, דוב ובן-אדם, המתגושש לגובה של 2.40 מטרים), ושני רובוטים שכבר זכו בכינוי "לורל האדרי של עולם המחשבים"), שני הרובוטים הם, ללא-ספק, גנובי-הסי צנות המסוכנים ביותר בסרט כולו. אחד מהם, המכונה בחיבה סי תריפאיו (שמו המקורי הוא C3PO), הוא פחות או יותר בדמות אדם, ומוכר לא במעט את הרובוט דמוי בריגיטה הלם מתוך מסרור פוליס של פריץ לאנג. אלא שלהבדיל מן הרובוטים הרגילים, סי תריפאיו הוא ברוב רגיש ביותר המדבר במיבטא בריטי רהוט, "מעין רבי-משרתים רדוף חרדה", כפי ש"מגדיר אותו השחקן אנתוני דניאלס, המסית תחר בתוכו. מדי פעם מתמוטטים עצבי הרובוט מודאג, והוא נרעד כולו למחי שבה "שימסר" אותו.

חברו לצמד, הידוע בכינוי ארטו דיטו (שמו המקורי R2D2) הוא ברנש גוק, הי מוכיר יותר מכל את המיכל של שואבי אבק גדול. הוא מדבר בצפיצופים, שרירי קות וחריקות. קורץ במנורותיו הרבות, ובשעת התרגשות הוא מסוגל להפיק כמות אדירה של ניצנוצים ורעשים, עד שה"ש" במאי חש צורך לתרגם הכל לשפת בני אדם, בתירגום הכתוב בגוף הסרט. עם זאת הכוונה הייתה שברוב הסצנות יסי בירו האפקטים את עצמם. "רציתי להשיג אפקט דומה לזה של הארפו מארקס, שלא אמר מילה אחת על המסך, ועם זאת הובן על-נקלה על-ידי כל תושבי העולם", הסי ביר לוקאס.

הסרט נפתח בשיחה בין שני הרובוטים, המהלכים בנחת על-פני כוכב בשם טאי טואין, שתכונותיו הפיזיות הותאמו לי הפליא לנוף המדברי של דרום טוניס, על גבול הסהרה. לוקאס צילם שם את (המשך בעמוד 46)

(המשך מעמוד 45)

החלק הראשון של סרטו, במשך כעשר רים יום, עבר לאולפני אלסטרי בלונדון (היחידים בעולם שהיו מוכנים להעמיד לרשותו בעת-רובעוהאחת תישעה אול-פני-הסרטה, אולי משום שהתעשייה האנ-גלית מתקשה למצוא להם תעסוקה אח-רת), והוסיף עוד תישעה שבועות של צילומים. גופים נוספים צורפו לסרט על-ידי צוותים שנשלחו, לכמה ימים, מעמקי המוות בארצות-הברית ולג'ונגלים בצפון גואטמלה.

אלא שכל זה היה חלק מיוערי ממה שהפך להיות ההכנה האמיתית של הסרט: ארבע שנים של עבודה על אפקטים מיר-חדים, עריכה, פסקול, הרכבות של תמו-נות על תמונות, ועוד כיוצא באלה. תוך כדי הצילומים הועמדו השחקנים לא-פעם בפני מצבים מביכים למדי. "אומרים לך שאת צריכה להיות נרעשת ונרגשת לנו-כח התפוצצות אדירה או קרב-חלל עוצר נשימה, המתרחש מולך, וכל מה שאת רואה זה הבמאי ג'ורג' לוקאס", נזכרת קארי פישר, שהתגלתה לפני כמה שנים כמפתח הקסניה של וורן ביטי בשאמפן. אבל סירבה לכל ההצעות הקולנועיות

האהרות עד למילחמת הכוכבים.

מאק האמיל הצעיר גילה, מצידו, את המהות האמיתית של הסרט עוד בתחילת העבודה, בסוגים. "הדברים שנדרשנו לר-מר, לא נשמעו כדיאלוג של יום-יום. הם הזכירו יותר את הסדרות המצויירות של ילדותי. וכאשר ניסיתי לדקלם אותם בקול גדול ובפאתוס, ניגש אלי לוקאס וביקש שאוריד ככל האפשר את תגובותי. ביקש-תי ממנו שידגים לי, והוא עשה זאת בטון שקט ורגוע לחלוטין. אני סברתי שזה לא יכול להתקבל היטב על המסך, וכדי לשכנעו, חיקיתי אותו עד לפרט האחרון בתנועותיו: ככה זה נפלא! מאותו רגע והלאה, שיחקתי בעצם את לוקאס המ-שחק את התפקיד הראשי, של לוק סקיי-וקר המאוהב בנסיכה והיוצא להרפתק-אות בחלל. כי זו, בעצם, היתה כוונתו של לוקאס למן הרגע הראשון. ומרגע זה ואילך לא היו יותר בעיות."

לוקאס, בחור שקט ונחבא אל הכלים, שרק זקנו השחור מצליח להסתיר את פני-הנער שלו, ממעט להדריך את שחק-ניו אבל, כדיברי אחד מהם, "הוא מוביל אותנו למצבים כאלה שבעצם אין לנו ברירה אלא להתנהג לפי רצונו." ומאחר

הגיבורים הטובים (בתחפושת של רובוט) מוז ווקי תערוכת של קוף, כלב, דוב ובן-אדם

גינס, אולי גם משום הכבוד הגדול שלו-קאס רוחש לו.

שחקן אחד שעבורו ההסרטה היתה בי-החלט שחורה, הוא אנתוני דניאלס, הבר-טי שהסתתר בתוך הרובוט תרפיאו. לא זו בלבד ששיריון-המתכת שעטף אותו היה כבד, לא נוח, והתלהט במידבר הטור-ניסי במהירות מסחררת, הוא חש עצמו מנותק מן העולם. "אנשים עמדו לידי ושחחו ביניהם בנחותא, כאילו אני באי-מת עשוי גלגלים ומחשבים", הוא נזכר. ודבר נוסף שהרגיז אותו לא-פעם: את מרבית הסצינות שלו שיחק עם ארטו דיטו, הרובוט העגלגל והשובב. אלא שלצורך ההסרטה, ניבנו לא פחות משיבעה דגמים של ארטו דיטו. בשניים מהם ישב הגמד הברטי בשם קני בייקר, השאר הופעלו מרחוק על-ידי הצוות הטכני. ודניאל הי-משתומם מצא עצמו לא פעם פותח בשיי-חח חתרו למישחק, רק כדי לגלות שהוא אינו מדבר כלל עם בייקר, אלא עם מכונה מהבהבת. וכאשר צריך לבלות לפני המצלמה שעות ארוכות, זה יכול לעצבן למדי.

אולם כאמור, עיקר הסרט געשה בכלי-זאת באולפן. וכך גם רצה לוקאס. שהודה בעצמו: "אינני במאי-קולנוע שמנהיג את גדודי מול המצלמה. אני שייך יותר לסוג עושי-הסרטים שאוהבים לצלם בצינעה תמונות ולשבת אחר-כך בנחותא. כדי להדביק אותן יחד בצורה מוצלחת.

הישיבה נמשכה ארבע שנים, שהאחר-נה בהן היתה מרכבת מ-361 ימי-עבודה רצופים. קולין קאנטוול, שהכין את הח-ללית לאודיסאה בחלל, הוזמן לבנות את ספינות-המרחב השונות. ג'ון בארי, שעיצב את התפוז המכני, היה המנהל האמנותי של ההפקה. ובכלל, אודיסיאה בחלל וקובי-ריק הפכו למען קנה-מידה להשוואה עבור כל סרט המתרחש בחלל. אולם עשר הש-נים שחלפו מאז ההסרטה של 2001 הביאו עימן שיכלולים מרהיבי-לכת בטכניקה הקולנועית (חלקם פותחו על-ידי אנשי קובריק תוך כדי עבודה), והאפשרויות ש-עמדו לפני לוקאס היו מגוונות ומדעיות הרבה יותר. "אצל קובריק היו רק 35 אפקטים מיוחדים של חלל, אצלנו יש יותר מ-350. בעזרת מחשבים יכולנו לגוון את וויזיה-הצילום במרחב כפי שלא עשו זאת מעולם קודם-לכן," ציין בגאוה.

כדי להכין את הקרב החללי שלו, אסף לוקאס צילומים של מאות קרבות אוויר ממלחמת-העולם השנייה, ולמד את הי-טכניקה שלהם. שום פעלול קולי מסיפי-ריית-הפעלולים לא סיפק את רצונו. הוא הקליט הכל מחדש והרכיב את פס-הקול שלו מסירטי הקלטה, שאילו הודבקו זה לזה היו נמתחים לאורך 350 קילומטרים. האשלייה צריכה להיות מושלמת, וזוהי לחלוטין למה שהצטייר בדמיונו של לר-קאס. וזה יצא, בסופו של דבר, כימעט כך. אומנם, לדבריו, הוא היה מוכן היום לקבל את הסרט הזה, לשפר אותו עוד קצת במשך שבוע, או חודש. אי אפשר לו שנה, ולחפש בו יחד עם אשתו, מארשה (עורכת סרטים שערכה בין השאר את נהג מוניית של ידיים, סקורסזה), את הפסיקים הקטנים שאינם במקומם.

אבל אין סיכוי שחברת פוקס תרשה לו דבר כזה. הסרט גורף הון, ולעומת המ-בקים שקראים לו, "נציג דור המחשבה השובבת" (וינסנט דנבי, בניו-יורק טיימס), מסכימים רבים שזוהי ההתגלמות האמי-תית של האגדה המודרנית שקמה לתחייה.

שהסרט היה כבר מוכן כולו, בראשו של הבמאי, עוד לפני שהחל לצלם, הוא ידע בדיוק לאן הוא רוצה להוביל כל אחד ואחד מהם. היחיד שהצליח להסיט אר-תו מן המסלול הקבוע מראש היה אלק

לי מארווין: להדביק את כל היצאניות

על שני אלה, העומדים במרכז הסרט, ניתן להוסיף את הופעתה העסיסית של אלזובת אשלי, כנורת עטופה מלמלה ומשי, המצויינת בלכסיקון המפולפל ביותר במערב (העובדה שהיתה פעם נערת-החלומות התמה והטהורה של הגיבור מייצגת הידרדרות נוספת של המערב הישן והטוב); קיי לנץ, כיצאנית כמעט-קסניה אבל בעלת תושיה לא-רגילה וסטרותר מארטי, שחקן-אופי הזוכה כאן בתפקיד שמן מן הרגיל, כשותפם של מארווין וריד, זקן-אשמאי חשקן ו-תאוותן.

בורשטיין ורייס-דיוויס: הכיוון — מירחה

הקופתיים בקוני למל בתל-אביב, שהיה אולי קצת יותר צעיר אבל הצטיין במידה של רישעות כלפי גיבוריו — שחסרה כאן, לטובת כל המעורבים בעניין, ולבסוף, מאחר שמדובר בסרט מוסיקלי, יש לציין שבי-כיוון זה מתפתח הקולנוע הישראלי בכיוון מיוחרי טהוה. מאחר שמרכיבי הסרט הוכיחו עצמם כבר בעבר, יש להניח שמדובר בהצלחה מסחרית נוספת, זאת לא בושא, אבל...

הגנגסטר

והיצאנית

סם הגדול ו"יום חמישי" הקטנה (חן ודרייב-אין, תל-אביב, ארצות-הברית) — מעשה

בסם לוקווד (לי מארווין) וג'ונקס (אוליבר ריד), אינדיאני שלווה אותו בכל הרפתקאותיו, המנסים לגבות חוב ישן מן השותף-לשעבר והפוליטיקאי המפוקפק בהווה ג'ק קולבי (רוברט קלפ). כל זה, על רקע שקיעת המערב הפרוע (השנה היא 1908), מערכת-המוסר המכובדת שלו, והופעת מושכי החוטים הפוליטיים עם צורך מעשי-תרמית שלהם.

הסרט כולו מצוייד בסיפור שאפשר היה לכתוב, ללא מאמץ, על פני בול-דואר בגודל בינוני. הבמאי דון טיילור אינו יכול להוסיף כאן מאומה, התקופה ולמסקנות מוסריות שהוצגו בצורה נוקבת הרבה יותר על-ידי אנשים כמו ג'ון פורד (האיש שירה בליברטי ואלאנס) או סם פקינפה (חבורת הפראים).

אבל מה שטיילור מטיב לעשות, הוא לא לעמוד בדרך ולא להפריע לצוות הכוכבים שלו. מכאן נובע שלי מארווין ואוליבר ריד נהנים להפגין את כל שלל העוויות ומעשי-הקונדס שבאמתחתם. ריד מכריז, למשל, בדמות האינדיאני, כי הוא יתנקם באדם הלזן בכך שידביק את כל היצאניות שבבית-הבושת המקורי במנת-זיבה, ואין כמוהו גאה על המצאותו הנדירה. בסצנה אחרת מנסה מארווין להיראות מכובד ככל האפשר כשהוא מתרחק, עם מיכנסי בידיו, אחרי שחבריו למזימה אינם מגלה כלפיו את הכבוד הראוי.

הרשלה לכול

וסאלח חנוכי

הרשלה (אסתר, תל-אביב, יש-ראל) — לזכות הסרט הזה אפשר לומר, שאינו מתיימר להיות יותר ממה שהוא באמת: בדיחה מוסיקלית על מצב חברתי קיים בישראל (ללא שום ניסיון לנתח אותו), מתוך אמונה תמימה ואופטימית ש"הכל יסתדר."

הרשלה הוא נכדו (לאחר כמה שושלות, כנראה) של הרי-שלה המפורסם מאוסטרופולי, עולה-חדש מרוסיה המגוע, ב-רוב תמימותו או ציוניותו, לשכונת-התיקווה בתל-אביב. הוא כובש שם את לב הצעירים הממורמרים והזקנים המיואשים. ברוחו הטובה ובאמונתו בעתיד, מארגן תזמורת-נוער ונושא בעצמו את בשורת מיזוג הגוליות.

כל זה היה טוב ופה, לולא חוסר-המקוריות המשוע של התסריט. על כל צעד ושעל נתקלים במכרים ותיקים כמו שמו הולך לפניו של קישון (בעניין הפרוטקציה). בדמות הגולנית של מייק בורשטיין מול המציאות הישראלית, או בגלגול המיידע-כמה של סלאח שבתי (הפעם בגילום אריה אליאס) המשחק כל היום ששיבש ומתפרנס מן הי-אוויר.

קשה לומר שיש דמות אחת בסרט שהיא יותר מסקיצה, מלבד מייק בורשטיין המגלם את מייק בורשטיין (ומידת הצלחתו תלויה ביחסו האישי של כל צופה לאישיות) ואשר צרפתי, שחקן המסוגל ללא ספק להתגבר על אתגרים רציניים בהרבה מן הדמות של אלברט הממורמר והסרבן. השילוב יואל זילבר (במאי), מייק בורשטיין ומנדי רייס-דיוויס (שחקנים) ודב זלצר (מלחין), הוכיח כבר את כישרויו

לתיא יש בשבילך את כל הדיאודורנטים

באור-ירושלם

6 דיא קולון (Deocologne)
הדיאודורנט האלגנטי של בית 4711.
להשיג בארץ ב-2 ריחות: חום וירוק.

מכיל: אלומיניום, כלורהידרול
ו-Antiperspirant. מוגש ב-3 ריחות:
כחול, ורוד וירוק. מתאים במיוחד
לאנשים בעלי רגישות יתר למוצרי
ארוסול.
דלילה 4

הדיאודורנט האנונימי לאשה המפתה.
זכה בתואר הקניה הטובה ביותר לשנת
1977.

SIR 5
דיאודורנט היוקרה הגברי מבית 4711.
שומר על רעננות במשך שעות רבות.

BAC 1
הידוע בכינויו "המבוקש", בכל ארצות
אירופה.
ניתן להשיג בארץ ב-4 ריחות: ורוד, חום,
ירוק וכחול (ללא אלכוהול, לבעלי עור
רגיש).

No.1 2
הדיאודורנט האמריקאי "הגזע"
לספורטאים, מיוצר ע"י תיא ב-2 ריחות:
ירוק וחום.

3 דיאודורנט כדורי
(נוזל), העדין שבחבורה,

מינק ומישקפיים

לבשה מירי כשהצטלמה במקומה של ליו טיילור בסצירות הסיוע בשלג והנהיגה בסכונית. לדבריה היו תלבושותיה של ליו בסרט בעלות טעם גרוע. היא הורשתה לקחת את הבגדים לעצמה במתנה, אך לא לקחה דבר. את מעיל וכובע המינק שרצתה, לקחה ליו.

כשנפתח כל"ב שלום, הפכה מעצבת האופנה הראשית שלו. היא אירגנה תצור גות'אופנה וטוענת לזכות-ראשונים לתי צוגות-האופנה בקצב הדיסקו. היא זו שפתחה לראשונה את בוטיק הצעירים בכלי בו, נסעה וקנתה שבועות אופנה מכל העולם. לדבריה היתה ממש מכורה לעבור דתה, השקיעה בה את כל מירצה. לפני שבע שנים נסעה מישפחה שפיר בעיקבות ראשי-המישפחה לרומא, שם החלו

כשרואים את מירי-שפיר, כימעס תמיד אומרים לה שהיא מוכרת מר איזשהו מקום, מנסים למצוא יחד איתה את המקום שבו פגשו בה קודם-לכן. מירי שפיר מחייכת בנחת. היא כבר רגילה שכל מי שהיא פוגעת לראשונה בחייה, מוזכר לה כי פגש איתה עוד קודם או הכיר אותה פעם. היא ממחינה בסבלנות עד שבן-שיחה טופח על מיצהו לפתע ואומר: "אלוהים! בטח! את הרי דומה

הכפילה הישראליית של ליו טיילור

שבע השנים הטובות של מירי, והיא מספרת:

השגרירות

הורתה להצטנע

ר עלי נשרח מטעם החברה שבה עבד לנהל את מחלקת איזור הים התיכון מרומא. כשהגענו לשם, הבנתי שבשבילי מתחיל סיפור חדש. לא יכולתי לעסוק באופנה, כי המרכז האופנתי האיר טלקי נמצא במילאנו. כיוון שהאמנתי כי ברומא צריך להתנהג כרומאי, נרשמתי מיד ללימוד השפה. ובאיטליה, אם אתה שולט באיטלקית אז מיד אתה מוצא לך חברים בני המקום. אחרי תקופה שישבנו ברומא, החלטתי שאני צריכה לעשות משהו עם עצמי. החלטתי לפתוח גלריה לאמנות ישראלית.

"היו לי קשיים עצומים עם הפתיחה. המצב היה מתוח מאד, השגרירות אסרה עלי לפרסם את הגלריה כישראלית, מטעמי ביטחון. בכלל, זה היה נורא. כל הישראליים נקראו לשגרירות ותודרכו שלא לדבר עיברית במקומות ציבוריים, לא

הכפילה והכוכבת

מירי שפיר (מימין) וליו טיילור בצילום סצנה במיסעדה. מירי ישבה במקומה של ליו כש"כוונו האורות והמצלמות, וברגע שבו היה הכל מוכן באה המלכה כדי להצטלם. יחסיה של מירי עם ליו היו קורקטיים. ליו שמרה על ריחוק ושיחותיהן היו שטחיות.

כמו שתי טיפות-מים לליו טיילור, ואכן, הדימיון בין השתיים מדהים, אותו מיבנה שפתיים, אותו אף קטן וסולד, אותו מצח גבוה, אותן גבות מקושטות עבות משהו, אותו שיער שחור שופע. עיניה של מירי שפיר רגילות, חומות, אסי כי יופיין במקומו מונח. מירי בת ה-40 היא ילידת תל-אביב, ומוכרת בארץ כמעצבת-אופנה שעיצבה בי משך שנים רבות את אופנת כל"ב שלום. היא נשואה למומחה למחשבים אורי שפיר, ואם לאלדר בן ה-18 העומד על סף גיוסו לצה"ל, ולשרון בן ה-14.

בוגרת סמינר לווניסקי שנמשכה תמיד אל האמנות, שיחקה בתיאטרון לילדים ואת שירותה הצבאי עשתה בלהקת ה"גנ"ע. הקאריירה המישחקית שלה נקטעה באיבה: כשעמדה לעבור ללהקת-פיקוד-המרכז הוחלט כי חסרות מורות בצה"ל והיא, בשל היותה בוגרת סמינר, הופנתה להוראה. לדבריה, ההפניה היתה משמעותית. אחת היתה הופכת בוודאי שחקנית. כשסיימה את שירותה הצבאי, קיבלה מירי מילגה ללמוד תיאטרון בלונדון. אך או נישאה לאורי, ותוכניתיה השתנו. היא נרשמה ללימודי גרפיקה וציור בבצלאל, וכשקיבלה את תעודת-הגמר שלה כבר היתה אם לאלדר. את לימודיה מימנה מעיי צוב תכשיטים ומציור אהילים.

כשסיימה את הלימודים למדה בקורס לעיצוב-אופנה. משך תקופה מסויימת היתה כתבת-האופנה של למרחב, ואחרי כך הפכה עיתונאית הכותבת על נושאים שונים. הקאריירה העיתונאית שלה באה לקיצה כשסגרה את העיתון.

ליז או מירי? ליז טיילור בעת ביקורה בירושלים ומירי שפיר בעת ביקורה בטולדו. מי משתייהן היא הכוכבת הגדולה? קשה להבדיל, אך ליז היא הגברת שמשמאל ומירי הגברת שממיין. בתקופות שבהן שהתה ליז טיילור ברומא רדפו צלמי פאפאראצי אחרי מירי שפיר, ובקושי שוכנעו שהיא אינה ליז.

נות בני ארבעה כוכבים ומטה. שוב אמרתי שאני לא מתרשמת. והתכוונתי לשכוח המעניין. אך כעבור שבוע הם התקשרו, והודיעו לי שהם מסכימים לכל תנאי שהצגתי.

בערב הראשון של הצילומים של הסרט, שנקרא Ash Wednesday והשתתפו בו גם הכוכבים הנרי סונדה ותלמוט ברגר, התקיימה מסיבת-קוקטייל גדולה לאנשי הצוות. ליז הגיעה עם ברטון באיחור של שלוש שעות. ואז ראיתי בפעם הראשונה איך מחכים למלכה. באותו ערב הכירו לי אותה אך היא לא זכרה אותי, כי כעבור כמה ימים היא ערכה סקאנדאל איום בטענה שהיא לא יודעת מי הכפילה שלה. אני, שלא עבדתי באותו יום, נסעתי להשתתף. אנשי ההסרטה נכנסו לפאניקה, והיפשו אותי בקדחתנות עד שמצאו והביאו אותי לפני המלכה, שאמרה שאני בסדר בשבילה.

היא היתה מאד נחמדה, אך השיחות שלנו הסתכמו בנושאי כאביהגב שלה והילדים של שתניו. העבודה היתה קשה. התסריט סיפר על אשה מבוגרת שבעלה חדל לאהוב אותה, והיא נוסעת לקורטינה ועוברת ניתוחים פלאסטיים מכף-רגל ועד ראש. ואז, כשהיא צעירה יותר ויפה יותר היא מתחילה בחיים חדשים. בחלק גדול מהסרט היתה ליז צריכה להיראות זקנה ומונחת. אבל (המשך בעמוד 53)

פיקה את הסרט. מוקדם מאד בבוקר המחרת הוזמנתי למשרדי פאראמונט. כל העסק היה מאוד קר. הצלם הראשי בדק זוויות, ואמר שהי דימיון בין שתינו מדהים. אני אומנם גבוהה מליז בשני סנטימטרים, ורוח הרבה, אך כל שאר הזוויות דומות מאד. ואז החלו כולם להציץ בי, והייתי נורא נבוכה. המלבישה לקחה מידות, המאפר בחן את הפנים, וכולם היו מאושרים מהי מציאה שמצאו.

חודשיים בדמות הכוכבת

הם הבמאי, לארי פירס, בנו של הזמר היהודי הנודע יאן פירס, היה מרוצה. הפכנו כימעט מייד לירידים, פיט פטנו בעיברית ובאדיש. אני עדיין לא לקחתי את העסק ברצינות. עד שהועברתי לאיש הכספים, שחשב שאני אהנה מהי עובדה שאני כפילה של ליז עדיין-כך שלא אדרוש תשלום עבור התענוג והי כבוד. הסברתי לו שאני לא נערת-זוהר שמחפשת קאריירה, אלא שאני הזקוקה לכסף כדי לפתוח גלריה. הוא הסכים לי שהעובדה שאגור יחד עם ליז במלון מורמונט, שהוא המלון בהאליידיעה בי קורטינה צריכה להספיק לי, כיוון שבי סולם החשיבות בסרט זוהי עדיפות ראי שונה. שאר חברי הצוות התגוררו במלון

צעיר, ושאל אותי אם אני מעוניינת לעשות סרט עם ליז טיילור. חשבתי שהוא צוחק. כבר אמרו לי אותו דבר הרבה פעמים. אבל אז ניגשה אלי גם סוכנתי השחקנים הידועה ולנטינה פטרולה, והסי בירה לי שזה לא בצחוק — זה ברצינות! ליז טיילור, כך אמרה, עומדת להצטלם בעוד כשבוע לסרט שיצולם בקורטינה באיטליה.

דאן-פאצו, שזה מקום-הגופש הכי שיק הצילומים קשים, כך סיפרה, מחפשים כפילה עבור ליז. מכיוון שמאז קלאיופטי רה לא עושים סרט עם ליז טיילור בלי שתהיה לה כפילה. שתחליף אותה במיקר רה שהיא תתאהב, תחלה או יקרה לה כל דבר אחר. לא האמנתי. חשבתי שזה נפל עלי מהשמיים. אבל סקרנותי התעוררה. אחרי שכבר הסכמתי, אמרה לי הסוכנת שכל העניין עדיין לא בטוח. עליה לדבר עם אנשי פאראמונט, החברה שמי

לקרוא עיתונים ישראליים. לבסוף ערכתי פתיחה בבית המפואר. באו 800 איש, כל המיזמי ברומא, והפתיחה זכתה בכיסוי בכל העיתונים. באף עיתון לא הוזכר, עלי פי בקשתי, כי הגלריה מציגה אמנות ישראלית. מובן שגם הקונסול והשגריר באו לפתיחה, למרות שיעצו לי שלא לערוך אותה. מאוחר יותר הפכה הגלריה שלי למקום-מיפגש של אירועים ישראליים שיוזמה השגרירות.

האירוע הפיקנטי של חיי קרה תקופה קצרה לפני שפתחתי את הגלריה. בעלי ואני היינו מעורים היטב בחיי החברה הגבוהה ברומא. יום אחד הוזמנו אל ביתו של ידיד, חבר-פרלמנט, שקיים פעם בחור דש בית-פתוח בסיגנון של אירוח איטלי-קי: מי שרוצה — רוקד, מי שרוצה משחק גולף, מי שרוצה מפטפט, ומי שרוצה צה משחק קלפים. מובן שהיו שם המון אנשים מעניינים. פיתאום ניגש אלי בחור

הכוכבת ההוליוודית, היתה מרוצה מכפילתה הישראלית. במשך כל תקופת הצילומים נשארה מרוחקת ומסוייגת ולא התחברה עם אנשי הצוות. בעלה דאז, ריצ'ארד ברטון, שליווה אותה לאתר הצילומים אמר למירי, המבוגרת מליז בשלוש שנים: „את מזכירה לי את אשתי כשהיתה צעירה ויפה“.

ליז טיילור

הישראלית שנסעה לרומא, בעיקבות בעלה המומחה למחשבים והפכה שם כפילתה של ליז טיילור, היא אשת-קאריירה ממולחת בדס. לפני נסיעתה שימשה כמעצבת-האופנה הראשית של כליבו שלום וכעיתונאית. ברומא פתחה גלריה לאמנות ישראלית, שניסגרה כשנאלצה לנדוד בעיקבות הבעל, לספרד.

מירי שפיר

סרטי נח מציגים
לראשונה בישראל
סרט הענקים החדש של
דינו דה לורנטיס "King Kong"
שהופק בתקציב 24 מליון דולר

קינוג קינוג

ג'ק ברידג'ס ג'סיקה לונג
במאי: ג'ון גילרמן מוסיקה: ג'ון בארי
פנויזן. בצבעים. צליל סטראופוני

בכורה ארצית
ב-5 ערים בעת ובעונה אחת

חيفا "רון"	ירושלים "עדן"	תל-אביב "הוד"
באר-שבע "חן"	רמת-גן "אורדע"	

הכינו כרטיסים מראש • הזמנות והנחות בטלות בהחלט

הפצה: סרטי גלובוס-האחים אלה

רובקס

המתנה היפה ביותר

לימונטה

טפט חדיש נגד כתמים

תן טרמפ לחייל

לי מרוין
'סם' הגדול
קיי לנץ
(העני והעשיר)

יוס חמישי הקטנה

הסרט הממזרי ביותר מאז קאט בלו

'סם' הגדול
'יוס חמישי הקטנה'

THE GREAT SCOUT AND CATHOUSE THURSDAY

לי מרוין
אוליבר ריד
סילביה מילס
קיי לנץ

* הם קראו לה'יום חמישי הקטנה' כי היתה להם חתיכה לכל יום אחר בשבוע

בכורה ארצית

2 בתי קולנוע בתל-אביב

ת"א, דרייב-אין
7.15 - 9.30 לשבוע בלבד!

תל-אביב, "חן"
7.15 - 9.30 - 4.30

בקרו: ר"ג, "אואזיס"

בצבעים

כורוס פילם

השבוע
הגרלת הפיס
סך הפרסים
4.8 מיליון ל"י
פרס ראשון
750.000 ל"י

מפעל הפיס

המנהלת השכירה למוסד את דירתה, ושילשלה לכיסה הפרטי 11 אלף לירות

קרו הצבי בבית-צבי

4

1. דרישה "המסכירים" והסכמת האוכרים לתשלום של 3 שנים מראש עיוניים לאשר את הפענה שהתשלום מראש יבחן בידי גב' כסלו חלק מהמפעלים לרכישת הדירה (אמצעים הלבדירה לא היו בידיה במידה מספקת בעת הרכישה).

2. תנאי ההסכם בו יכולים המסכירים תוך פרק זמן קצר יחסית להפסיק את הסיירות מבלי לסלם כל פיצוי על המקדמה וקניבלו (ריבית וכו') נראה לנו בלתי סביר ותמוה.

החקירה
קטע ממסקנות החקירה של משרד החינוך המוכיח שאחד מפירטי התלונה אומנם נכון. החוקרים לא בדקו, משום-מה, את שאר פירטי התלונה. ורק לאחר לחצים מצידו של אבי לוי, עובד המוסד שפוטר, מתחדשת החקירה.

הבת
כרמל בן-אפרים, עובדת גליציה"ל, שעל שמה רשור מה הדירה שהושכרה כמחסן ציוד לבית הספר לאמנות הבמה, "בית-צבי" ברמת-גן.

אולם, כל התמיהות נעלמו כלא-היו כאשר נחשפה הקנוניה, והתברר מי הם הבעלים של אותה דירה שהושכרה לבית הספר. בעלת-הדירה היא רות כסלו עצמה, שרכשה את הדירה עבור בתה והדירה רשומה על שם הבת, כרמל בן-אפרים. עובדת גליציה"ל, שאינה נושאת את שם משפחתה של האם. רות כסלו קיבלה מה שרצתה: 11 אלף לירות מכספי בית הספר, שאת ענייניו ניהלה בצורה כה מתוחכמת.

שכר-הדירה שימש לרכישה

את הדירה רכשה רות כסלו רק אחרי שאישורו גבריאל ציפורני ויהודי דית שמלצר את בקשתו המוזרה של דויד ברגמן. רכישת דירה היא עניין רציני, הדורש סכום-כסף בלתי-מבוטל, שלא כולו היה בידיה של רות כסלו בעת הרכישה. לדיברי החוקרים, "דרישת, המסכירים" והסכמת השוכרים לתשלום של שלוש שנים מראש, עשויים לאשר את הטענה שהתשלום-מראש ניתן בידי הגברת כסלו כחלק מן האמצעים לרכישת הדירה. החדר, שהיה אמור לשמש כמחסן-ציוד היה, לעדותם של עובדי בית-הספר, ריק במשך שנהיים, ורק אחרי שהוחל בחקירה הוכנסו לתוכו כמה פריטים. אחת מעובדות המוסד אף פנתה למנכ"ל משרד-החינוך בתלונה, וציינה: "החדר עמד כימעט ריק כאשר ביקרתי בדירה, וכל תכולתו היתה שלוש קופסאות עם גורות." רות כסלו מצאה שימוש נוסף לדירתה, והשכירה אותה למחסנאי של בית-הספר, דני גולד-פדר.

המחסנאי גמל למנהלת טובה תחת טובה כאשר החלה החקירה. הוא טען באוזני החוקרים, כי החדר בדירה אכן שימש כמחסן, ואלה קיבלו את גירסתו מבלי (המשך בעמוד 52)

רות כסלו, המנהלת האדמיניסטרטיבית של בית-הספר, "בית-צבי". עובדי המוסד התלוננו על מעשיה, שנראו בעיניהם כביזבז ושת"ת, אך תחת שתלונותיהם יחקרו באופן רציני, הם פוטרו מעבודתם בזה אחר זה.

המנהלת
במהירות הבזק, ימים ספורים אחרי קבלת האישור, וכעבור ימים אחדים דאגו מנהלי בית-הספר אף לבטח את החדר-מחסן. בשלב זה התעוררו מיספר תמיהות, וביניהן: את כל הפעולות בעניין שכירת הדירה ביצע דווקא המנהל האמנותי, בעוד שהעניין מצוי מטיבעו, בתחום טיפולה הברור של המנהלת האדמיניסטרטיבית. בנוסף, לא נעשתה עלי-ידי בית-הספר כל פעולה מתבקשת לחיפוש ולשכירת חדר למחסן, כגון פירסום מודעה בעיתון או פנייה למתווך-דירות.

פרט מוזר נוסף, שחוקרי משרד-החינוך עמדו עליו מאוחר יותר, היה העובדה שתשלום של 300 לירות לחדר בודד היה, לדיבריהם, גבוה בהרבה ממה שנדרש לשלם באותה תקופה עבור חדר. גם ה"תשלום-מראש" לשלוש שנים אינו דבר מקובל ורגיל, ומהווה יתרון למשכיר, למרות ההסכם התלת-שנתי נאמר בחווה, כי המשכירים יכולים להפסיק את ההתקשרות מבלי לשלם כל פיצוי על המיקדמה שקיבלו. פרט זה נראה לחוקרים, "בלתי סביר ותמוה".

מבעד לדלת
מציצה המ' נהלת רות כסלו כשלידה בתה. שמות המשפחה ה' שונים של השתיים תרמו להצלחת הקנוניה.

הקנוניה שרקמה רות כסלו, הוצאה אל הפועל בהצלחה. היא שילשה לכיסה 11 אלף לירות מכספי הציבור, בתחבולה ערמומית שהזכירה את הסיפורים הפיקטיביים בפרשת אשר ידלין.
רות כסלו היא המנהלת האדמיניסטרטיבית של בית-הספר לאמנות-הבמה והקול-נוע בית צבי שברמת-גן. בתוקף תפקידה היא שולטת באופן בילעדי על כספי בית הספר, הממומן מתקציב משרד-החינוך, ועושה בהם כראות-עיןיה. חלק קטן ממעי לליה של רות כסלו כבר נבדק על-ידי היועץ-המישפטי של משרד-החינוך, אלא שהמיצאים הוסתרו עד היום בקפדנות, כאילו היו סוד ביטחוני. היה מי שדאג לכך.

היתרון של המשכיר

תחילתה של הקנוניה בבקשתו התמימה-ליכאורה של דויד ברגמן, הבמאי, המנהל האמנותי של בית-הספר, לשכור חדר שימש כמחסן-ציוד לבית הספר. בבקשתו, שהוגשה באפריל 1973, הסתמך ברגמן על החלטה משנת 1971, שבה נקבע לשכור מחסן עבור המוסד, בסכום שלא יעלה על 150 לירות לחודש. בבקשתו כתב ברגמן, בין השאר: "כרגע מסתמנת אפשרות של שכירת חדר כזה בסביבה הקרובה ביותר. המשכירים דורשים שכר של 300 ל" לחודש, ומבקשים תשלום שכר-הדירה לשלוש שנים מראש. סיפור זה נראה לי רצוי."

את הבקשה אישרו, בזריזות מפתיעה, חברי המנהל בית-הספר גבריאל ציפורני — שהוא ידיד הקרוב של רות כסלו — וכן יהודית שמלצר, שהיא גיבורית היחיי-דה-לתרבות במשרד-החינוך. החוזה נחתם

* על שמו של צבי קליר, בנו של בעל מופעל, "ארגמן", צבי נפל במלחמת העצמאות.

בכך. לא היתה בכך הפתעה, שכן גבריאל ציפרוני — שהוא ידידו הקרוב של כסלו ברות כסלו ללא סייג.

עובדי בית-הספר בית צבי מתלוננים גם על ביזבזו כספי הציבור בידי רות כסלו. כדוגמה לכך מספרת אחת המזכירות: "כל נסיעה קטנה, אפילו לקניית בולים, המנהלת מבצעת במוניות. כדי להסחיר את ההוצאות הגדולות, משלמים לתחנת-המוניות באמצעות שני חשבוניות נפרדים: חלק מחשבון המחלקה לקולנוע, וחלק מחשבון המחלקה לדראמה."

דוגמה נוספת מספק העובד הטכני לי-שעבר, אבי לוי, "בערך בתקופה שבה התחילה פרשת הדירה", מספר, "ערך בית הספר מסיבת בר-מצווה של המוסד. רות

(המשך מעמוד 51)

לטרוח לאמתה. החוקרים התעלמו גם מן העובדה שלפחות במשך השנה הראשונה לחזוה שאירגנה לעצמה רות כסלו, דני גולדפרד כלל לא עבד בבית צבי.

חוקרי משרד-החינוך בדקו אף חשד נוסף. אחרי שהדירה נפלה קורבן לפריצה, העסיקה רות כסלו נגר בשם עזרא דלאל בתיקון הסורגים בדירתה. עובדי בית-הספר טוענים, כי שכרו של דלאל שולם מתקציב בית-הספר, אך כסלו הכחישה זאת. באורח מיסודי נעלמו מסיפרי בית-הספר כל הקבלות הקשורות בעבודת-תיקון זו. לירות שבבדיקה אומת שהנגר קיבל תשלום מכספי המוסד. רות כסלו תירצה את היעל-מות הקבלות בגניבת מיסמכים שאירעה במשרדה. היא עצמה טענה שהכסף שולם לדלאל עבור עבודות שביצע במיבנה השייך לבית-הספר, בגן החלק דודי שבי-רמתי.

חוקרי משרד-החינוך לא התעמקו בי בעייה, וקיבלו את גירסתה של רות כסלו. אולם, במאמץ קטן היו גם הם מוצאים, ללא-ספק, מה שהתברר בחקירה שערך העולם הזה. עובדי בית צבי טוענים, כי אותו עזרא דלאל כלל לא עבד במקום שאותו ציינה רות כסלו. גן החלק דודי ביצע את העבודות שם מסגר בשם אלישע לדני, שאף אישר זאת.

הגיסה שימשה

כמתווכת

רות כסלו השתמשה גם בדרכים פחות מתוככמות, כדי לשלשל לכיסה מכספי בית-הספר.

מלבד עיסקי הדירה, העבודות והתרגור מים, זרמו למשרד-החינוך תלונות נוספות על עסקיה של המנהלת. בין השאר נאמר בתלונות אלה, שרות כסלו רכשה בשנים האחרונות עבור בית-הספר ציוד רב ומגוון

מתדונן דוי
"שהצדק ייצא לאור"

"כית צבי" כרמת-יגן
שימוש פרטי בכספי-ציבור

כסלו הוציאה על המסיבה 23 אלף לירות, ששילמה למשרד-פירסום. אחרי שהתברר לה כמה ביזבזו, החליטה להשמיד את כל עיקבות המסיבה, ולפי הוראתה נשרפו כל הפלאקטים היקרים וכל החומר שאותו משרד-פירסום סיסק."

אבי לוי (45), חשמלאי במיקצועו, שעבד בבית צבי עשר שנים, היה בין אלה שיצאו להילחם במה שניראה בעיניהם כשחיתות בבית-הספר. יחד עם עוד עובדים אחדים ניסה להקים ועד-עובדים במוסד. בתלונות ששיגרו אבי לוי ושאר עובדי בית-הספר למשרד-החינוך ולמבקר-המדינה, התלוננו גם על יחס אנוש ועבודה גרועים ומעורערים, שאת האשמה בהם תלו במנהלת האדמיניסטרטיבית רות כסלו.

אחרי שבמשך תקופה ארוכה סירבו חברי הנהלת בית-צבי ואנשי משרד-החינוך לי-הגיב על התלונות שהועלו כנגד רות כסלו, בטענה כי התלונות עדיין נמצאות בתהליך של בדיקה, הגיעה השבוע סוף-סוף התגובה הרישמית הראשונה.

הודיע מזכיר הנהלת אגודת בית-הספר, הדר יוסף מכמל-מלמן: "גודע לנו ש-הבדיקה נסתיימה כי לא נמצא שהתלונות הן מוצדקות ולפיכך אין הודיה ממליץ על נקיטת צעדים כלשהם."

משנה מאור

מרכז צלילה וביעות

75 ק"מ דרומית לאילת על חוף ים סוף

מודיע על תאריכי פתיחה

קורסים לצלילה

4.9, 21.8, 7.8, 17.7

ספארי צלילה לראס-אבו-גלום

9.10, 11.9, 14.8, 10.7

ספארי צלילה לראס-מוחמד

23.10, 25.9, 28.8, 24.7

פרטים והזמנות: מרכז צלילה וביעות, דואר אילת
טלפון: 059-3667 — 059-6191

רובקס

המתנה היפה ביותר

קורסי צלילה

בתל-אביב וביסוף

צלצל: 03-295529

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

קבלת מודעות

לכל העיתונים

במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב

(פינת אנטוקולסקי)

טלפון 227117, 227118

הניהל חופשית

מה יש בדת?

הדת הינה ביטוי ליראת ה' ועבודת הקודש. אולם ישנו עוד שימוש בדת — כמסגרת של חברה: שלטון מנהיגי העדה על הפרט בעדה ואפילו שעבוד רוחו ומחשבתו.

חופש ביטוי וביקורת, דעה ומחשבה, דת ומצפון הם נכסים יקרים של בני תרבות. לבן אדם הפרטי ניתן גם בעזרת הדת בקלות להרדים את מצפונו, המידה הטובה שבו. (המטרה מקדשת את האמצעים) לא סתם קרה הרצח הראשון בתולדות האנושות לפי כתבי הקודש על רקע דתי! המסגרת החברתית שבאזרחות המשותפת מספיקה. בקשר לוויכוח הזה יש סיפור נחמד מהמאה שעברה מארץ רוסייה.

כהן הדת והשטן

ביום אחד בא השטן אל כוהן דת אחד בדמות בן אדם ואמר לו: "אדוני, אני רוצה לגלות לך סוד, אם ברצונך אכן לדעת את הסוד הזה, הבה נעשה טיול". הכוהן הסכים ושניהם יצאו לטייל. הם ביקרו במפעל לברזל. בעת הביקור שמעו את מנהל העבודה אומר לבעל המפעל: "דרושים לנו עוד פועלים".

הכוהן שמח ושניהם המשיכו בדרכם. כעבור שעות אחדות הגיעו לסוף היער וראו שדות חקלאיים ופועלים הקוצרים את התבואות. לפתע התעלף אחד החקלאיים, השטן התקרב לכוהן ואמר לו: "נו...". "אן, לא!" השטן הכוהן והוסיף: "אין לי כוח לעבודת פרך זאת".

וכך חזרו שניהם לעיר, ועברו בשכונות העוני. הם ראו ילדים רעבים, ערומים ומולוכלים שרבו ביניהם ממש כמו פראי אדם על גור אחד שמצאו ברפש. ילדה כבת חמש עברה עם דלי מים, איזה מראה יפה הוא כאילו לקוח מכתבי הקודש. לפחות דבר אחד נחמד בסביבה האומללה הזאת. השטן השיב לו: "אם כך בוא נלך אחריה".

השניים עקבו אחר הפעוטה, וראוה נכנסת לאחד הצריפים הרעועים. דרך החלון השבור הצליחו השניים לראות את אם הילדה ששכבה חולה, מכוסה רק בשק קרוע. כוהן הדת הזדעזע והעביר מבטו לצד אחר. עיניו נתלו על בית מהודר בן שתי קומות. על החלון ניתלה שלט עליו כתוב, "חדר להשכרה". השטן הביט בכוהן הדת ואמר לו: "נו...". "אן, לא!" השיב הכוהן: "אני מחפש חדר זול".

משם עברו השניים לבית-הסוהר. הם הביטו על העצורים שהיו חולים. גופם היה שדה מרעה לחרקים והיו קשורים באזיקים. השטן הסתכל על הכוהן ואמר לו בחיוך: "לו היית עובד כראוי, חי וסובל עם בני אדם אלה וממלא את שליחותך כיאה לכוהן דת היית יכול להשפיע עליהם ולמנוע בעדם להגיע לבית-הסוהר, ועכשיו תשמע את הסוד — אנשים כמוך הם המשרתים היעילים והטובים ביותר שיש ליי". והשטן נעלם.

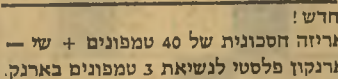
בנימין ברנר

Benjamin Brenner, P.O.B. 104 14100 Tiberias

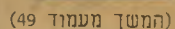

טמפונו **o. b.** בעלי כושר ספיגה ענק –
הטוב בעולם ; להשיג ב־3 גדלים ;
נורמל ; למרבית הנשים
אקסטרָה : לנשים עם דימום רב.
והחידוש העולמי האחרון !
טמפוני מיני לנערות, לבתולות
ולנשים עם דימום מועט.

טמפון אריבה, הטמפון הקטן הנח והבטוח ביותר בעולם נותן לך הרגשה משוחררת וחפשית, 365 ימים בשנה. תוכלי ללבוש מכנסונים קצרים והדוקים, הצצית מיני, או ביקיני. תוכלי לרקוד, לטייל, לטבול באמבט ולרחוץ בים בבטחון מלא. טמפון o. b. קטן משפתו ולכן קל ונוח לשאתו בארנק.

הטמפות בעל כושר הספוג
הטוב בעולם

היא בשום פנים ואופן לא הסיימה להי-
ראות כך. היא פחדה מפחד־מות מהאיפור,
טענה שה יוסק לעור שלה. אחר־כך אמרה
שהיא לא מסוגלת מבחינה פסיכולוגית,
לראות את עצמה וקנה. אולם פחדה הגדול
ביותר היה שמא יסתנן איווה צלם או
עיתונאי לאתר הצילומים, יצלם אותה עם
האיפור המזוקן ויכתוב: 'נהג' כך בראית
ליו סטילר כיום'.

אני הצטלמתי בכל סציות הויקנה, אר-
לם בסרט שליבו צילומי קלוואפ של לין
עם עיניה הסגולות הנפלאות והן שיכנעו
כח היא זו המצולמת בכל הסציות. זה
מדהים. חצי סרט רואים רק אותי. קשה
מאד להבחין שאני שתינו. אני ובעלי הבר-
חנה. מכיוון שאוניה של מלי יותר גדולות
ואצבעותיה יותר עבות משלי.

לצילומי הפנים נזקקו לליווי. היא הצטלמה בשבע כאלה זקנה. בעוד שאני עומד במשך שבועיים. כשצילמו אותה הייתה כל בית-החולים. כדי שאף עיתון לא יצלם לא יצלמו או יראו אותה. ציצי-השעה הזו הייתה בוסחה במאה יירות, ואיש-ביטוח מיוחד בא ובודק בדרך באיזה מצב היתה האיספור, ובאיזה מצב אחרי שהוסר פור מספור.

המאפר היה דהירוסו, אחד המאפרים
הידועים בעולם. האיפור ארך שלוש שעות
מדי יום. אם ליו היתה יושבת כליכך
הרבה זמן, המאפר היה משתגע והיא
היתה משתגעת.

היתה לי סצנתריקוד עם הלמוט ברגר.
הוא אדם רגיש מאד וטוב באופן יסודי.
אך יש לו המון בעיות. במשך כל הצי-
לומים היה נורא עצוב. התפרץ וסגע באנ-
שים על לא עוול בכפם.

של ליז

יום אחד חזרתי מהצילומים לבושה במעילי-המינוק הנהדר ובכובע התואם של ליו, וכשהגעתי למלון מישו חייב אותי בחום ואמר: 'אל תגיד לי מי את, אני כבר יודע' זה היה הנרי פונדה. תכננו יחדדים מצוינים, בליתי אותו ועם

שיטים. אני הסתובבתי בגינס ובחולצות
טי. כל המיומי באירופה השתתפו בסרט
הזה בתור ניצבים כי הסרט, כאמור, נעשה
בקורסינה, וקורסינה היא הרי מקסיקה
לוי של החברה הגבוהה. יום אחד, כשי
ישיבו כולנו יחד אמר תרוח המפורסם
אסטרואאי, כשהוא מצביע עלי: "זאת
אשה כהמה, השאירה את כל הכשיטה
במסכת." לא היה אפילו טעם לנער אותו
מאשליותי, הוא מילא לא היה מאמין לו.

התיידדותי מאד עם ריצ'ארד ברטון הוא איש-חברה נהדר. שאל המון שאלות על ישראל, והיה ממש מעורה בבכיות יהיו דיות ובכיות האיוור. הבכיות העקירות שלו היתה שלה שתי רוב הזמן, וההיה מאוד פאסיבי לראות את הכוכב הגדול חורר על עצמו. או עושה מצמוץ שוטף מוחלט. על הסט הלכו המון רכילותיות עליו וועל לה. אבל אייפסר היה לדעת מה לומר באמת.

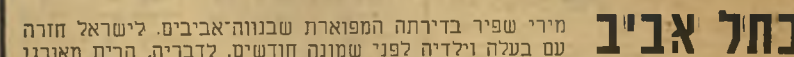
בפסח באו כל ילדיה של ליו לבקר אצלה, והיא היתה מאד מאושרת. אני נסעתי ארצה והבאתי אתי בחורה יין ומצות, כי רוב אנשיהצוות היו יהודים.

מהתרגשות

ה ייתי מאושרת באתר-הצילומים. נהנית מכל הצדדים החיוביים שבר-הסרט. מבלי לדאוג מה יקרה לקאריירה שלי. אנשי הסרט הם במסוותים, לא הם קיבלו ממני הרבה יותר ממה שצפוי. ידעתי לצילומים כמו שעון שווייצרי, הפרקדתי את פני בידי המאפר למשך שעות, חזרתי על דברים בלי להלוות, ושהסרט ינגמר מייד הציעו לי סרט נוסף על ליו, מייד לאחריו סרט אחר בזכות עצמי. מובן שסרבתי. לא הייתה לי כל כוונה לפתוח בקאריירה חדשה.

אחד הדברים הזכורים לי במיוחד מה- סרט, ושלא אשכח אותם כל ימי חיי, אינני יודע. כאשר צילמו סצנה יפה מאד, שבה בלאחר המותחים אני עוזבת את בית-החור- לים במוניות המרצדס שלי והרופא-המנ- תח מלווה אותי.

השחקן שגילם את המנתח ואני ישבנו
במכונית, וחייכנו שיכינו את הצילום.

בר והילדים מרוצים, אך היא עדיין מתלבטת. עדיין לא החליטה באיזו קאריירה תבחר הבא. כשליז ביקרה בארץ עם בעלה החדש, ג'ק וורנר, לא טרחה להתקשר איתה.

שתו סווי כל הזמן. הם ממש אימצו
ית. כשהיינו בידה הוא סיפר לי שהוא
ידי. ואמר שיעשה אצלי תערוכה בגלריה.
הבטיחה כשחבוא לרומא. תחגור
יחית. מובן שמאו עברו שלוש שנים.
ארא. לא ראיית ולא שמעתי מהם. אבל זה
זר. סוג החיים שלהם. במציעה זה

פיתאום ראייתי מה זה להיות מפורסם, הבנתי מה הפירסום עושה לבני-אדם.

ההרגשתי מצויין על במת הצילומים. האחרים השתדלו להראות טוב, למצוא תיכונת כבר על הסרט הבד. אני חשבת על הסרט הנוכחי, ועד כמה אני גאה. לא היו לי כל תוכניות לעשות סרט

ליו היתה תמיד מסתובבת, בעבודה ונוצה לה, כשהיא ענודה יהלומים ותכר

אנחנו

כמר

אֵיִתְּ

צור

הטפטים המעוצבים כיצירת

עשרה ימי

2078 000 071

במדינה

מישפט

מילכוד לזוגות צעירים

המערכת הביורוקרטית

דחפה למעשה-מירמה, והשופט

כעס על השיטונות

ארשת-פניו החמורה של השופט בוק, בבית-המשפט-המחוזי בירושלים, לא הופך נתן כלפי הנאשם הצעיר שניצב מולו. כעסו של השופט היה מכוון יותר, כנגד מערכת ביורוקרטית מעוותת, שהובילה את דני גיאזוף (26) בדרך ללא מוצא. גרנו יותר משנה בשכונת נחלאח בשכירות, בדירה של חדר וחצי, רחוק לא תנאים "גולל דני את סיפורו לא הפסיק לדלוף, והשירותים לבית, בחצר, אשתי, שהיתה גי שמיני להריונה, נאלצה לרוץ כדי להגיע לשירותים. ניסיון חדשה, אך התברר שמדובר בסכסוך, ואני הרווחתי פחות מאלו חודש, כך שלא יכולנו להרשות לוכסוס של קניית דירה חדשה. מכיוון שאי-אפשר היה להמשיך בתנאים הנוכחיים, החליטו בני הזוג לקבל דירה בדמי מפתח. ואת הכסף, סכום של 40,000 ל"י, יקבלו ממישרד-השיכון, כזוג צעיר העומד בקריטריונים הנדרשים. אך דני גיאזוף לא שיער, אף בחלומותיו הגרועים ביותר, את מסלול הייסורים שיריביל אותו דרך מישרד-השיכון ועד לספסל הנאשמים בבית-המשפט המחוזי.

מעגל-קסמים. כשהחלו בני הזוג בי חיפושיהם אחר דירה מתאימה, הוברר להם עד-מהרה שנקלעו לתוך מערכת בירוקרטית שאינה מאפשרת להם לממש את תוכניתם. בדירה הראשונה שבה ביקרו, דרש בעל הבית חלק ניכר מן הסכום בעת חתימת החוזה. אפשרות זו ירדה מעל הפרק, שכן לרשותם לא עמד סכום-כסף מספיק. בעלי-הבית השני הסכים לחכות חודש בין חתימת החוזה למסירת הדירה, אך כשמהר דני לחברת פרוות, כדי לממש את זכויותיו, הוברר לו כי שימחתו היתה מוקדמת מדי. "קודם תביא לנו את החוזה שערכת", היתה התשובה המפתיעה שקיבל. "ורק אחרי-כן נתחיל לדון בבקשה. במיקרה הטוב זה יקח ארבעה חודשים".

מכיוון ששום בעל דירה לא מוכן היה להמתין ארבעה חודשים, לפחות, עד שיקבל את כספו, ראו בני-הזוג כיצד הכוונה הטובה של מישרד-השיכון, הולכת כות וגשחקות בגלגלי הביורוקרטיה, ועימם נשחק גם חלומם לזכות במהרה בדירה משלהם. כאשר נגזרו כל תקוותיהם לקנות דירה חדשה, הופנו השניים, על-ידי זוג ידידים, אל אדם בשם ניסים ממן, שהציג עצמו כמי שמכון לעזור לצעירים במצבם, תמורת סכום קטן מההלוואה שיקבלו. כיוון שברירה לא היתה להם, אלא-אם כן היו מוכנים להישאר בדירתם העלווה, נענו לפניה וחתמו על חוזה פיקטיבי לקניית דירה בירושלים. עם אותו חוזה מיהרו למישרד פרוות, וכעבור חמישה חודשים קיבלו את ההלוואה המיוחלת. אחרי ניכוי אחוז מסוים, מסכום ההלוואה עבור ניסים ממן השתמשו בכסף לקניית דירה בדמי-מפתח.

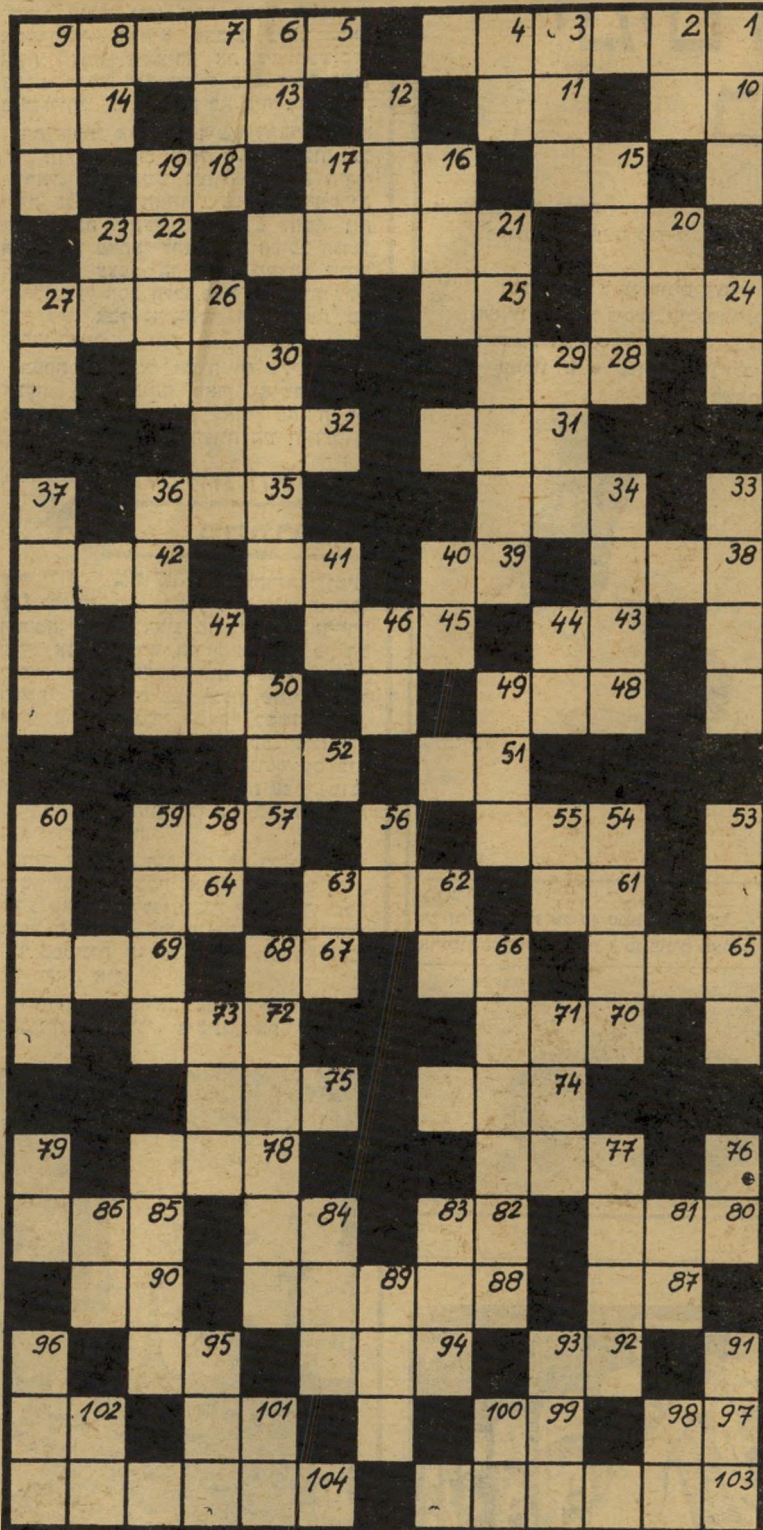
השופט כעס. בבדיקה שיגרתיית, כעבור כשלוש שנים, גילו אנשי פרוות את מעשה-המירמה, ובני-הזוג הובאו בשבוע שעבר לבית-המשפט. כדי לתת את הדין על מעשיהם, הם נקנסו ב-750 לירות. "אן ספק, כי שום קשיים ביורוקרטיים ותנאי מועקה אינם מצדיקים מעשים פליליים", קבע השופט בגזר-דינו, "ואולם, המנגנון המופקד על הלוואות לזוגות צעירים רים אינו יכול לפטור עצמו מאחריות מוסרית למעשי שחיתות ומרימה הצומחים באופן טיבעי בתנאים שפורטו לעיל. זוגות צעירים יודעים לספר על קשיים אלה ואחרים שבהם הם נתקלים עד שהם מקבלים את המגיע להם על-פי החוק. להיות משבוע לשבוע, ומחדש לחודש, לשם מילוי כל מיני תנאים והבאת כל מיני מיסמכים, ואחרי-כן שוב דחיות בגלל מיני שגיאות המחשב. סופו של דבר שאין אדם מסוגל לצאת ממעגל-קסמים זה, שלפיו אינך יכול לקבל את ההלוואה בלא שהוכחת שהתקשרת בחוזה לרכישת דירה, ואינך יכול לחתום על חוזה לרכישת דירה, בלא שקיבלת הלוואה".

בתום המישפט דרש השופט בוק לשלוח העתקים מגזר-הדין למבקר-המדינה ול-מישרד-השיכון, כדי לתקן את המעוות.

2078

העולם הזה

תשובה

מאונך:

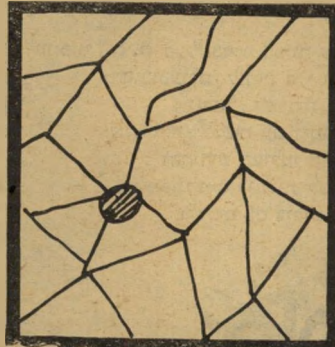
- 1) יישוב בארץ; 2) יבשה בלב ים; 3) דג שוכן נהרות; 4) צאצא; 6) בלבד; 7) זוג; 8) קידומת הולנדית; 9) משקה עשוי מתמרים ודבש; 10) גוף ראשון רבים; 15) מגידולי תבואת הקיץ; 16) מומנים; 17) שובל; 19) חרטה; 20) שרוי בתענית; 21) בן שבט אינדיאני; 23) מכינויי האלות; 24) עבר; 26) שפסל; 27) פתח; 29) רך בצאן; 30) בית; 33) צעיר האריות; 34) היישות האשית; 36) חמטין; 37) יחירות; 40) מסולם הצלילים; 41) חריף; 44) מוקיון; 46) עני; 47) כלי-קיבול; 49) הגיד; 50) נותר; 53) נראה כמו; 54) ישועה; 55) מנועול פטנטי; 56) קפל בבגד; 58) גנוסיה; 59) תנובת השדה; 60) תפילה נוצרית; 62) מן ההורים; 63) מספיק; 66) ערירות; 68) היה מתווך מטעם האו"ם בארץ-ישראל; 71) שמקצועו הריצוף; 73) מן העצים ששימשו לבניית תיבת נוח; 76) אדם; 77) דמות; 79) קידומת שפירושה של; 81) מקולות הגברים; 83) מתודשי השנה; 84) קיה יפה; 86) תיבת-דואר (ר"ת); 89) הסתלקי; 91) תערובת של מתכות; 93) בהרתיקין; 95) פילגש; 96) מין עץ; 98) ממלא-מקום (ר"ת); 100) הקו הקצר בין שתי נקודות; 102) כיוון ש.

מאוזן:

- 1) בירת הנגב; 5) מין טפילים; 10) ארמזה; 11) מזון אבותינו במדבר; 13) אויב; 14) ישן; 15) עלוב-נפש; 16) אסיפה; 18) מן השבטים; 20) פקודה מפורשת; 21) מורשת; 22) אות-הניצחון; 24) משמש לסריגה; 25) סופו של סוף; 26) "פירה"; 28) אביון חיוני במכונית; 30) שטף; 31) חוק; 32) גדול בתורה; 34) גץ; 35) ניסיון בעבודה; 38) מבהמות הבית; 39) חומה; 41) סוללת-יגון; 42) עשב נוי; 43) נהר באפריקה; 45) פרח נוי; 47) דורון; 48) תבוא החוצה; 50) קנטינה צבאית; 51) כנדי-שרד; 52) מת גורר; 54) חפירה; 57) מ... אל דחי; 61) אביון; 62) מן השבטים; 64) בור הררי המשמש לאגירת מים; 65) הוציאו מן המים; 66) בתוכם; 67) שער, בערבית; 69) מין ריקוד; 70) מזונו של פופאי; 72) מן הגפנים; 74) ישימון; 75) וגיל; 77) התכווץ; 78) מגילגולי הארבה; 80) אבן-חן יקרה; 82) ממונחי תורת החשמל; 84) תחילתו של יום; 85) מחוטי הארג; 87) זועף; 88) רלייף; 90) מצבת-זיכרון; 92) מילת-חיוב; 94) לאלתר; 95) אחוריים; 97) תרופה; 99) ריקבון; 101) חי ימי; 102) כולל, כלל הדברים; 103) אלסטיות; 104) קריאת שבת.

הפעל את דימויך ונסח למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אחת רואה בו. הצעות לכתובות יש לשלוח 97 הכתובת: "שקששת", ת.ד. 136, תל-אביב. בין הזוכים יוגרלו פרסים: שתי מנות בשווי 50 ל"י (חמישים ל"י רות) כל אחת, באחד מסניפי רשת הפיצריות רימיני בתל-אביב.

קשקשת 2078

קשקשת 2076

- "בוהירות! זה כבר השלישי ש' קברת כששפכת את החול מהמשאית!" דרי תבלין, רח' הגזר 6, תל-אביב
- כך נראה פרצופו של מטייל, כי שהוא מגלה שבראש ההר אין שירותים. חני שטייה, רח' הכלנית 6, הוד-השרון
- עם קשקשים כמו שלך, גם חפיהה כזו לא תעזור.
- יהודה מטלון, רח' ליליאן 5, תל-אביב
- פניו של חייל במוצב החרמון. פריץ יעקב, רח' ששת הימים 34, נתניה
- העולם הבא מביט בלעג על ה' עולם הזה.

אורית איירון

רח' הרצל 191, רחובות

Pizzeria RIMINI

ת איטלקיות

אתרים טל. 288800

מלכי ישראל 4

טל. 263987

יבירול 24

טל. 266177

טל. 221681

טל. 640201

טל. 252654

כטר

כטר

האם אתה מרוצה מתמצית חשבון עו"ש שאתה מקבל מהבנק שלך?

סמן ב'x' כאשר התשובה חיובית:

האם חמצית החשבון מסבירה בבירור ובעברית
את כל הפעולות שעשית בחשבונך? ☐

האם היא נשלחת אליך במועד הנוח לך
לפי בחירתך? ☐

האם אתה יכול לקבל גם דיווח יומי,
בנוסף לדיווח התקופתי? ☐

האם כל שרותי הדיווח הקשורים
בניהול חשבונך ניתנים לך חינם? ☐

אם ענית על הכל בחיוב
- אתה לקוח של בנק דיסקונט.

הדיסקונטא'ם לשירות מצויין

מלחכי פינכה סיפורתיים חדשים מתדפקים על שערי התרבות הישראלית, ואינם בוחלים בסיוגון עלימות לבסס לעצמם עמדה, תוך שהם מטפחים ז'אנר סיפורתי חדש שניתן לכנותו „ריאליזם לאומי“...

דורך שביט ביעקב

א: אידיאולוגיה הבונה

בין זפק לפימה

בפרוס הבחירות בשנת 1961, בעיצומה של פרשת לבון, שילח ראש-ממשלת ישראל דאז, דויד בן-גוריון טיל-בכינוי „שביט 2“ על-מנת לטשטש הגיונם ודעתם של תושבי ישראל. דומה שכיום, אחרי הבחירות של שנת 77, משלח מנחם בגין, ראש-ממשלתה החדש של ישראל, מתוך אי-ידיעה, טיל-נפול תרבותי שאותו ניתן לכנות בכינוי „שביט 3“.

בכל סיפורות מצויים גרביים מילוליים הנהנים מלקט שיכחה ופיאה של כישרון סיפורתי, וצומחים כספית או כסחיש* בשדות הלא-יועיים של התרבות.

כזה הוא המחבר יעקב שביט, המשתיך על הליגות הנמוכות והשוליות של הספרות העברית, שהתמחה עד לאחרונה בתפירת סיפוריילדים על-פי מתכונות מקובות לות שריה המיסטריות וההתחכמות נודף מהן, ובפירסום מאמרים בעלי רקע פסודוהיסטורי, שאותם הוא מפזר כבר-פולגאט רווייוניסטי לכל דיעה שפויה הבוהנת את ההיסטוריה היהודית והציגונית בארץ-ישראל בתקופה שמאו מילחמת-העולם הראשונה.

באחרונה זכה יעקב שביט לזווג את כישרונו כסטודנט להיסטוריה המופעלת ביד האידיאולוגיה הרווייוניסטיית החבונה אצלו בין זפק לפימה, עם סחישו הסיפורתי, ו-פירסם קובץ של שתי נובלות בהוצאה-לאור של אחד ממפקדי האצ"ל לשעבר**. שתי הנובלות, אחים וקוקיה, הינן בבחינת כרטיס-ביקור אישי-סיפורתי-פוליטי של שביט, שאין בכוחו להעלות את צדודיתו הסיפורתית גם לא לגוקדת-זינוק כלשהי במערך הסיפורות העיברית העכ"שוית. אך יחד עם זאת קיימים ביצירתו המאפיינים של סוג או ז'אנר סיפורתי חדש, שניתן לכנותו „ריאליזם לאומי“, וז'אנר שמן-הסתם ייצצאו לו קופצים רבים וחקאים רבים למדי. הכוונה היא לז'אנר סיפורתי מצופה באידיאולוגיה לאומית חד-סיפורית, שתישא חן ביעני קברניטי המדינה החדשים, וז'אנר העתיד להפוך בשנים הקרובות את יוצריו למייצגיה הבילעדיים של הסיפורות העיברית.

גיבורי הנובלה „אחים“ הם שני אחים-זקנים, שבעזרתם מנסה יעקב שביט לעשות דין-צדק סיפורתי אפולוגטי לתקופה שבה היה היישוב מפוצל בין רווייוניסטים לבין סוציאליסטים, כפי שהדבר משתקף בעדשות מישקפיה, שהן בעלות נטייה של היסטוריון לראיה חד-צדדית של ה-התרחשויות, ברור שיעקב שביט חותר, בנובלה שלו, ל-הבאת ה„צדקה-פאטיה-רווייוניסטי“ או, כפי שהדבר מת-בטא אצלו, להמחשת צידקת דרכו של האח הלא-מארכ-סיסטי, תוך שימוש ותיאור של דמויות קרטוניות ופלאק-טיות, שנועדו כהתאם לכללי ה„ריאליזם-הלאומי“ שטרם הועלו על הכתב, לשמש ולשרת את האידיאה שבתת-הכרתו תוך תצוגת התפלמסות ירודה ביותר החסרה קונ-ספציה היסטורית של ממש, העלולה להביא לגיוחן מירבי.

ב: סיוון-סיפורתי

„עונת ההסגרה“ או ה„סיוון“ היא התקופה הזכורה לדראון, שבה הוסגרו אנשי המחתרות, אצ"ל ולח"י, על-יד הפלמ"ח וההגנה לידי הבריטים. דומה שבימים אלה מתחיל להתנהל מול הצחקו הלא-מאופק של שריה-היסטוריה „סיוון-סיפורת“ שבו מתחרים סופרים אלמוניים למחצה, על הסגרת הסיפורות העיברית לקברניטי-התרבות של ה-מיסטר-החדש.

למרות הנפל הסיפורתי של יעקב שביט, שהוא עניינו הפרטי, הוא החליט להעניק לעצמו בשבוע שעבר פוזה לאומית של אישירות בקנה-מידה לאומי, או כמה לוגים או קבין מצוצות חמור של המשיח ולקדם בעזרתם, ובעזרת „סיוון“ קטן, את ימות-המשיח הסיפורתיים המשמשים

* ספיון מן הספית, צמחים שנבטו ועלו מזרעי הצמחים, שאף הם לא נזרעו ככוונה אלא גדלו מזרעי התבואה ש-נשרו בשעת הקציר.

** יעקב שביט, אחים, שתי נובלות, הוצאת הדר, 178 עמודים.

מעליל על עמוס עוז אגב אורחא את דבר היותו ניתמך של „העונה המסופרת“, והוא מסיים את צירוף האתיות של רשימתו במילים „בימים הבאים נצטרך, מכל מקום, לדעת להבחין היטב מתי מועיקים אותנו באמת, ומתי מועיקים אותנו לשווא.“

מתי מועיקים אותנו באמת, ומתי מועיקים אותנו לשווא, שאל שביט, כשהוא מיתמם בדמאגוגיה המאפי-ינת את הגישות ההיסטוריות שאליון הוא קשור בטבורו. דומה שהוא מעורר את עצמו במתכוון לגבי כוונותיו של עמוס עוז, המדבר על „שיבטיות עמומה, פולחניות, דם ואדמה ויצרים, וסיסמות נוספות-שיכרון...“ שביט, מן הסתם, משתייך על אלה הנזעקים אד-ורק למה שנראה להם, וברוב היתממותו הוא מתעלם מאותו קטע במאמרו של משה שמיר, שהופיע במערב למחרת יום-הבחירות — מאמר שהביא מן הסתם את עוז, ועוד רבים אחרים להיות נזעקים באמת, מאמר שבו הוא מכנה את החברה והתרבות הישראלית עד כה במילים:

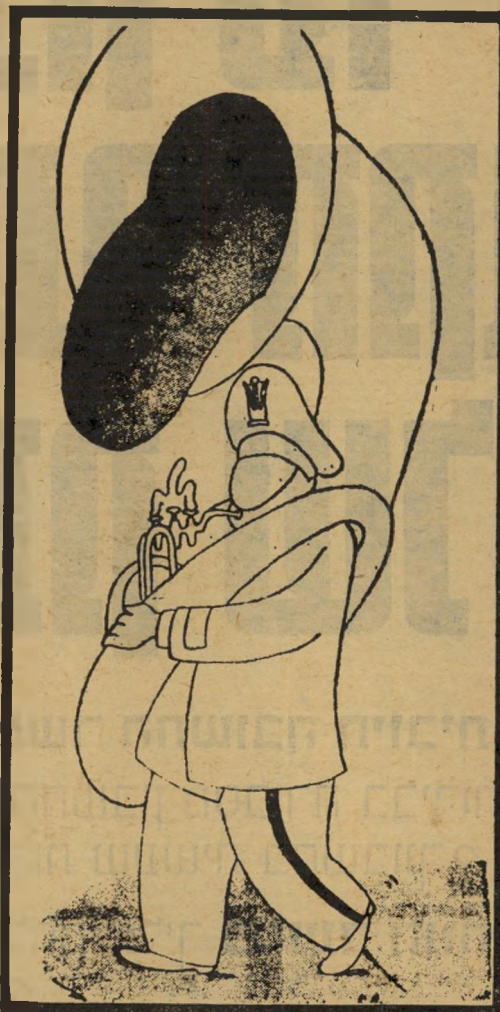
„תרבות-החיים השמאלנית, שהיתה באופנה עוד תמול-שלישם, שסכנותיה היו שלוחות לכל עבר — מן המתירנות ההרפנית בחיי הפרט והמישפחה, עד האנארכיות בחיי החברה ועד העריקה והכנידה בחיי הלאום והמדינה — תרבות-החיים זו שיש בה צירוף מחליא של פיאובת וציד-קנות, וזהמתי-יכיים והתחסדות של הלקאה עצמית — תרבות-החיים זו יצאה מן האופנה גם אצלנו (פרק-סוף) אחרי שהתפוגגה ב„עולם הגדול...“

מדוע חרד אותו יעקב שביט חרדה כה גדולה להבחנה „מתי מועיקים אותנו באמת, ומתי מועיקים אותנו לשווא“, מדוע הוא „מועיק“ את עצמו נגד קריאתו של עמוס עוז, ולא נגד הגדרותיו של משה שמיר על המתרחש כאן בארץ? אפילו אם להתעלם מיכולתו הסיפורתית, תהא אשר תהא, של שביט, מן הראוי לבחון את מהימנותו בתחום ההיסטוריה, שבו יומרותיו גדולות מאשר בתחום הסיפורות, ולבחון את התרגומו מעצם ההיעזקות של עמוס עוז „להקיש על מכשיר המורס“, זאת, לעומת אי-היעזקותו של שביט כ„היסטוריון אובייקטיבי“ לשתי העמדות, של עמוס עוז, ושל שמיר, המייצגות שתי עמדות-יסוד יהודיות שהתנגשו לאורך כל ההיסטוריה היהודית — שעיתים „הזעיק“ בהן את היהדות עיתים הביאה עד כללה. כי היסטוריון בעל-יומרות רבות, מן הסתם יודע שביט מעט על „מועיקים“ כרוזה בנוסח רבי עקיבא, ש„הזעיקו“ — עלה בגורל המועיקים. ואם לאו, מוטב לדענן את זיכרוננו:

„כי קם כנגדו איש רם ומושיע ליהודים, שמו בר-כוכבא, לאמר: דרך כוכב ליעקב! ויבחר לו בר-כוכבא אנשים גיבורי-חיל ובעלי לב אמיץ, כולם מטיפי צבצב ונישאים את הכאב; וכל מי שלא עקר ארץ בלבנו, ברכבו על הסוס, לא היה נכתב באינסטרטגיה שלו. וכאשר יצא למלחמה נגד הרומאים כארבע-מאות גיבורים כמו אלה, גבה ליבו ויקרא: „אלי-אלוהים צבאות! אל תעמוד לימיננו ואל תהיה נגדנו, הלא אתה אלוהים ונחתנו, אנו כעצמנו ננצח את האויב. וישמע ה' וינאץ. היה שם חסיד אחד, שהיה מנן עליו בתפילה, והיה אומר בכל יום: ריבון העולמים! אל תשב עימנו בדין היום! ויקחהו ה' אליו. ותגבר יד הרומאים על ישראל ויעשו בהם סבב רב. ויישפר דם הנליחמים כנהר שופך, שבו שקעו סופרי-המלחמה עד חוטמם! והיה זרם הדם מגלגל אבנים מושא ארבעים מאה...“

מן הסתם, אם בימי רבי-יעקבא לא היה דורך כוכב ליעקב והיה דורך שביט ביעקב, הרי „אי-שהיה“ יעקב שביט היה אומר על אותו חסיד אחד שהיה מנן על ה-אלוהים בתפילה, ועל דומיו, כי הם מזעיקים אותנו לשווא. וכ„היסטוריון אובייקטיבי“ היה דוהר בסוסו עד למקום שבו „שקעו סופרי-המלחמה עד חוטמם; והיה זרם הדם מגלגל אבנים ארבעים מאה...“

מסתבר שלא דרך שביט ביעקב או בישראל, והדבר האחד והיחיד שגנרר הוא לשון שמנונית שגדרכה, מאו-פסת, לעבר קערות המיסמס-החדש, לשון הנכונה ללקלק ולהלשין בעת ובעונה אחת, וליטול חלק ב„סיוון-הסיפורתי“ שמשה שמיר מעיד על כיוונו ומגמתו.

ובאים עליו, והחליט לחלוט את הערמונים למיסטר-החדש. ברשימה שפירסם תחת הכותרת עוז על התופים, העמיד שביט לעצמו כמטרה סיפורתית-פולמוסית את פניותיו ה-פומביות של עמוס עוז, מאז הבחירות. וכן גילויים אחרים של התעוררות בקהיליית הסופרים הישראלית* שהחלה אט-אט יוצאת מרדימותה וממילחמותיה הפנימיות העקרות. הקטע שהוציא את שביט מחביונו הסיפורתי מצוי במאמר שפירסם עמוס עוז, שם הוא טוען לכמה מאמיתותיה של החברה הישראלית במסכתה החדשה, בקטע שאותו מצטט יעקב שביט לצרכיו: „והלא ימים רעים יבואו עכשיו. העתיד-בורגנוני, מלכת חיינו למעשה זה כמה וכמה שנים, תהא מעכשיו גם תורת ההנהגה-הרישמית... ואותה ילון עכשיו יותר ויותר תופי הטאט-טאט של שיב-טיות עמומה, פולחניות, דם ואדמה ויצרים, וסיסמות נוספות-שיכרון. מילחמות הסוהר והטומאה למיניהן, קיני-אונת עם פחדים אפלים... המיסכנות הגלותית בתחפושת של וקיסות-קומה עם ראש מורם ועם עמידה איתנה ו-קשוחה ומזוקקת, כל מילות האורטופדיה והמיניות ה-גבריות...“

דבריו של עמוס עוז אינם נראים לו לשביט, והוא חש לעצמו חובה ציבורית להעניק בתשדיר-השירות התרבותי-ימני שלו, לקרא להגדרותיו של עמוס עוז במילים כמו: „לתפוס פוזה, להעלות קצה על השפתיים...“ תוך שהוא

* שביט מקונן ברשימתו גם על ה„פתיח“ של חוברת ס/ס, קריאה 7 שחובר בידי מנחם פרי.

אריק קסטנר, נולד ב-23 בפברואר 1899 בדרזדן. דמות יוצאת דופן בתולדות הספרות הגרמנית במאה ה-20. כתב "לוריקה" שימושית בדומה לברטולד ברכט וקורט טרילס. חיבר סיפורים לילדים (אמיל והכרשים), "אמיל והתאבדות מים", "פיצוץ ואלמוני" 35 במאי ועוד ואגדות למבוגרים. עם עליית

הנאצים לשיטון כתב כמה שירים שהביאו לבסוף לשריפת כתביו. בראשית שנות ה-30 פירסם את הרומן "פביאן" - קורותיו של בעל מוסר המתאר נאצים וקומוניסטים המנהלים קרבות ירחוב באקדחים. בניגוד למרבית חבריו הסופרים הוא לא היגר מגרמניה במהלך מלחמת העולם, למרות שמרבית כתביו נאסרו (מלבד ספריו לילדים). בתום המלחמה חיבר את חזיון המלחות, "אילו ניצחנו במלחמה" בו תיאר את ספאטה הגרמנית, שם שוכב כל נתין במיטה כשירדו על תפר מיכנסו ומוליד בשירתו תחים בקפודה. שוליו טענו ש"תמיד שש לזהם את ערכיו הקי" "דורשים" בראשית שנות ה-50 חיבר סאטירה מקאברית, "ביתספר לורדים" שבה הדגים כיצד מפגי רוקם רודנים כשיטת הסרטיהנע, שעה שהרודן אינו אלא כובה שי מושכים בחוטמה.

בראיון אחרון שהעניק לעיתון נאי, זמן קצר לפני מותו, ביום הולדתו ה-75, אמר אריק קסטנר: "אולי אוציא ביום מן הימים, כי ספר את כל דיכורי המכוא שכתבתי, תל ואופית להם אחרית דבר". הוא נפטר ביולי 1974.

רועדים מפחד, המשיכו בה. הם ניגשו אל הנוסעים בצעקות, וחקרו אותם בנסות רוח. אגב בדיקת דרכוניהם. אותה שעה עבר במאי הסרט, וראה את הנעשה. הוא קרא לאנשי האס.אס. המדומים ושילחם אל בית המרחץ. אחר פנה אל הנוסעים הנפחדים, הרגיעם וביקש את סליחתם. בתוך האוטובוס נשאר יושב אדם באימים, שהפחד נפל עליו. הוא היה מתוך שביטול בתקופת הזהרה הנאצית. ומתוך כך שלא היה מחסידי המישטר נודמו לו לעבור את "טיפולם" של אנשי האס.אס. המקומיים. עתה, כעבור ארבע או חמש שנים הוא יושב באוטובוס זה, חיזור ונפחד עד מוות.

"אדוני הנכבד", פנה אליו במאי הסרט, "אל תיקח את העניין ברצינות. אנחנו מפריטים כאן כפריכה סרט בעל תוכן היפ-טורי. האם לא שמעת על כך? ולמה ש" אירע עכשיו איה, כמובן, כל קשר לסרט וכדור שלא עם המציאות שבה אנו חיים. היה זה תעלול של נערים - התפרצות ילדותית ותורלא. נערים לעולם יישארו נערים. לאמיתו של דבר, אלה היו איכרים ורועים מקומיים שחרו-שלום, שאחרים מהם משמשים כמדריכים לתיירים." והאדם האפרו שישב באוטובוס נדבראשו ואמר בקול חלוש: "אני בעל נייסיון עם אנשי האס.אס. במקום הזה. הציחת כחירת טיפוסים, אדוני. אלה הם - אותם האנשים!"

לפני זמן לא רב - הדבר היה ב-1948 - הסריטו בהריטורול סרטיסטורי על הרייך השלישי. נזקקו בסרט לניצבים שירפיעו בו כאנשי אס.אס. מעולים. כיוון ש" אין עוד כאלה על-ידיאמות, ושחקנים מחוננים דינם ללגלם תפקיד זה לא נמצאו - החליט הבמאי לגלותם בין הגברים שבספר. וכך היה. נבחרו שמונה בחורים. חייט חב-רתיסטרים ביצע את מלאכתו נאמנה. שמונה חליפות של מדי אס.אס יצאו מתחת ידיו ובהן הלבשו את הבחורים. אנשי טירול לא איכזבו את במאי הסרט. שםם הלך לפניהם, והכל ידעו שבני הרייטירול, החסונים והאמיצים, חוננו בכישרון מישחק.

בתפסקה בין הצילומים החליטו שמונה השחקנים החובבים לרדת לבית-המרחץ שבספר. במדיהשרד שלהם צעדו ללגום שם מיין-טירול הטוב. המחשבה על יין-טירול בלבד העלתה את רוחם ועליצותם. פעם ביום עובר בכביש זה אוטובוס המקשר את העולם הסואן עם ממלכת הריים הטירוליות. משתקרב האוטובוס אל "השחקנים" עצורו שמונת הכפריים בבית די האס.אס. ואחד מהם פתח את הדלת וצעק: "כולם לצאת החוצה!" ואחר, ברי אותו את הנוסעים הנפחדים נדחקים לצאת, פנה אליהם ואמר: "הנה שוב חורגו לכאן!" דבריו נאמרו בהטעמה שמראה כי האס.אס. והרייך-השלישי הופיעו שוב על-ידיאמות. כשראו השמונה את קורבנות מתיחתם

רבי עקיבא, מנחם בגין ובר-כוכבא

מושיר ויולטיר התקוממות

בראיון שהעניק עסקריהסיפור (טשרני) כרמי למראיינת גורית זרחי (מערב 17.6), בעיקבות ספר-שיריו החדש אל ארץ אחרת שנכתב ברובו בניכר, נישאל ט. כרמי לגבי קנייהמיה שלו לשירה והמשיל בין השאר את משלו של נתן אל-תרמן כדוגמה מצוינת לכך: "אצלו יש בין ספר לספר מרחק נפשי גדול מאד. למרות שבספרים האחרונים שלו התנתק בו צד תרבותי מסוים של החברה שלנו בצורה גוראה..." לקרא שאינו בקי ברוי הפיענות בין-השורות, קשה לפענח את כוונתו המסווית של כרמי המתייחסת, ב" אקובטיקה-לשונית, שעוצבה מן-הסתם בגלל ה,ומן-החדש, לנטייתו של נתן אל-תרמן להשקפת-העולם של ארץ-ישראל השלמה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי ב" עבודתו ובסיפרי-אמרי מן השנים של ידעיות אחרונות. משורר אחר, שנחלק ממגדליהשן המילוליים והניסוחיים של הסיפור העיברית, הוא המשורר מאיר ויולטיר שיצא. במאמרו תבוסתנים וטפסרים (ידעיות אחרונות, 17.6) למיתקה-רבת נגד ה"כסופר משה שמיר, ומיכלול רעיונותיו האבהיים בדבר כיווניה ומגמותיה של הסיפור העיברית העכשווית, אותם הביע בראיון שערך עימו העיתונאי עימנאל בריקדמא. ויולטיר, המתקומם נגד קביעתו של שמיר בדבר קיומה של "מאפיה שמאלנית" כותב, בין-השאר: "ככל שדעתי מגעת רשאות חברה, ורשאי משה שמיר הדובר בשמו של מיגור בחברה זו, לצפצף על הסיפור

פא"נטאריש קלוב

מח"מ" הוא הכינוי המקוצר ל"מינימילחמת-משוררים", המתנהלת בימים אלה בטרקליניסיפורת תל-אביבים, שתוצאות הבחירות עדיין לא פגעו בשלוחתם. מדובר במאמרי-ביקורתי שפירסם בכתבי-העת ס/קריאה המשורר יאיר הורוביץ, שם הוא מלעין על שירתו ומקורותיה של המשורר אשר רייך (תמונת מצב). רייך שאינו עובר לסדר-היום, מתעתד לפרסם מיגונה-שירית בירחון-הסיפורת פרוזה, שבה הוא עומד להוכיח את ה"תלות-השירית" של יאיר הורוביץ בשירת אמיר גילבוע. עורך ס/קריאה, מנחם פרי, חיסל בנוקדאוס תגובתי במסוף דבר לסיפורת את הפרופסור יוסף אגסי (מיכתבים לאחות...) במאמר שכותרתו "האם אגסי אוהב גזר?" תגובתו באה על מיתקפה של אגסי לסיפור של מנחם פרי "המבינה האמנטי של שירי ביאליק" שבה כפר ביכולתו המדעית של פרי "רבי-שיח" של עורכי עיתוני-סיפורת, שנערך בשבוע שעבר ובו השתתפו עורכי פרוזה, ביבלאומי, המופקד על חירויות-הכתבה, והקיים סניף-ישראלי שהינו אגודה לכינויים ס/קריאה ועכשיו. והעוסק בשינוי העובר על החברה הישראלית והשלכותיו על הסיפורת, רבי-השיח עומד לראות אור בגיליון הקרוב של פרוזה. פא"קלוב הינו ארגון-סופרים ולניסיעת לחץ-לארץ, שחברי הועד שלה ממנים לרוב על-ידי הנהלת אגודה-הסופרים. בימים אלה מונה ועד חדש לפא"קלוב הישראלי, שמרכיביו מעידים על עיסתו. הנהלתו הם ק.א. ברתיני (לקט סיפורים מספרות האידוש), שמאי גולן (הרץ למרחקים ארוכים), א.ב. (גד), יפה, אהרון מגר (היינץ ובנו והרוח הרעה) * והעסקן חיים

* בחירתו של מגד עוררה תמיהה בחוגים רבים, שביקשו לדעת כיצד יש בכוחותו למלא תפקיד זה, במשך שהותו בשנה הקרובה באוקספורד, שם הוא מנצל מענק-כתיבה שניתן לו.

מלחמת תרבויות

הניצחת בתחומיה. דוד בן-גוריון אמר בזמנו כי אין לנו צורך בסופרים, אלא במיישבי שממות הנגב. גם סטאלין אמר דבר דומה, אם כי בלשון אחרת. ציפצף זה יקבע את פרצופה של החברה, אבל כל חברה רשאית לקבוע לה את הפרצוף הנראה לה. אבל מניין נטל משה שמיר רשות לפספט שטויות מסוג "היצירה החופשית מתנוונת..." "אלימנט ההסתכנות יצא מהמישחק?" על הסיבות המביאות את שמיר להתבטא בכנון הא מציון ויולטיר: "הוא מפרסם לדעת את העובדות. העובדות אינן מעניינות אותו. יותר מזה, הן מפריעות לו. הוא נחוש בהחלטתו ללכת בדרך אשר היותה את העובדות והמתייחס אליהן אינו יכול ללכת בה. הוא כרה לו עיקרי-אמונה, שאינם תלויים בעובדות. אני בא אליו בדרדוקי אמתיות, אבל הוא מצפצף על האמת. עיקרי-האמונה המלהיטים אותו חשובים לו מכל אמת..." המהפך-הפוליטי מוציא מאלמוניותם סופרים רבים, שמוה שנים רבות לא דרכו רגליהם דריכה של ממש על במות הסיפורת העיברית. סופרים המתאמצים לנפנף בפניקסי-החבר האידיואלוגיים שלהם לנוכח עיני העם ההולכי בחושך והוראה אור גדול. כזה הוא יצחק אורן, הכותב ברשימתו אברהם אבינו אוהב אותי (מערב 17.6) מעין אנימאמיני מבלבל, שאותו הוא מסיים במילים: "ועד אז? עד אז אלך בדרכיו של מורי ורבי ואב זיכרונם, כפי שקשיתי אישם בארץ רחוקה בימים הרחוקים של נעורי, ואכרע בך לפני הפלוראליזם של ימי דורי. אוהב בהם כל כתם, את כל ארסם אוהב, את וזהרם וריקבונם", שהרי כל דור יש בו הסכים ומהפכים משלו, ואילמלא היה ישראל בימי קדם גוי חוטא ועם כבד עוון, זרע מרעים ובנים משהחיתם, לא היה קם בקירבו נביא שישעיהו בן אמוי. וכל המין האנושי היה נמצא מופסד. אשר למהפך האקלטוראלי, זה שהתרחש לנגד עינינו בימים אלה, אני תפילה שרבי עקיבא יאהב את מנחם בגין לא כפי שהעב את כריכוכבא בשעתו אלא כפי שרמברנדט היום אוהב את מארק שאגאל". בביקורת שחיברה העיתונאית שולמית לידר (מערב 16.6) לספר דניאל מאת אל. דוקטורוב היא הגדירה אותו, בקטגוריה סיפורתית חדשה מסימני המישטר-החדש כ"ספר יהודי עד מאד".

* סטאלין כינה את הסופרים כ"מנהגים נפשי-אדם..." ** על-פי שירו של זיכרונם, ימי, דורי, בנכס אני מבטן / אראה בכס גם זוהר, גם רב. / בנכס אני - אוהב בכס כל כתם. / כל ארטסם אוהב...

תורן (שם ישבנו, היה היתה עיירה). מפליה ביותר בחירתו (או מינויו) של תורן להיות "מופקד על חירויות-הכתבה", שעה שהוא משמש כמנהל-לביקורת-סרטיסיומחנות ובמועצה-לאישור-הבאת-אמינים-מחוץ-לארץ. בחירת תורן וחבריו לוועד הפא"קלוב הישראלי. גרמה את אחד מחשובי הסופרים בארץ להפטיר: פא"נטאריש קלוב. האיסורים שהוטלו בסניף-העמית על ביצוע יצירות של "שופר, כהחוב, האגלדל ומוצארט ועל הצגת מחזותיו של ויליאם שקספיר - בוטלו באחרונה, במסיגרת תהליך-התחדשות התרבותית המתחולל שם. כדי לעודד את מגמת ההתחדשות, החלו שילטונות סין מפיצים מחדש את סיסמתו של מלך-ה"טונג" מלפני 25 שנים: "ישרחונא מאה פרתים ויתחרונא מאה אסכולות מחשבה". הגיב על ידיעה זו אחד מבכירי עורכיותוכניות המוסיקה ברשת אל"ף, בשידור-ישראלי, שאמר, "לעומת זאת, אין עכשיו בארץ שמץ של סיכוי שיורשה ביצוע או שידור יצירות של ואגנר וריכארד שטראוס. בשנות-שימושית הוא שמו של כתבי-עת מדעי חדש שיצא פעמיים בשנה, מטעם האגודה הבלשונת-שימושית (איל"ש) בעריכת פרוף" חיים רביץ ור"ר שושנה ברנר. התפטרותו של הדיפלומט בנימין שירה, חבר קיפוז יגור, משרתו בשגרירות ישראל בלונדון, העמידה לדעת רבים, במצב לא-נורמלי משה דור (MOSHE DOR & MANY MORE), העולם הזה 2065), נספחה-התרבות באותה שגרירות. במשך שנים רבות פירסם דור את דיעותיו "היוניות" בביטאון מפתח על המישור. אגודת-הסופרים הליטאיים בארצות-הברית העניקה, בימים אלה, את הפרס השנתי שלה לסופר הישראלי (שעלה מברית-המועצות) יצחק מראס (על מה העולם עומד). עבור סיפורו סטריפטי-זי שראה אור בליטא ב-1970. בחוגי התרבות של המישטר-החדש מוצע, שבנימין גלאי (סדום סיטי, שיר-ארס לבני-דורי, קפה הפוד), שמוה שנים רבות לא הועלה מחזה שלו על במה כלשהי, ישמש כיועץ-מיוחד בעל זכות-וטו מטעם המועצה-לתרבות-ולאמנות בוועדת-הרפרטואר של התיאטרון המסובי-סדים.

פתוח במוצאי שבת מ-7 עד 11

כל מה שהאחרים מציעים לך ראובן מציע לך יותר

* יותר דוגמאות
* יותר הנחות
* יותר מתנות
* יותר אשראי

ולראיה:

אם תמצאי תוך 14 יום שטיח דומה במחיר יותר זול תקבלי את כספך בחזרה.

אצל "ראובן" המבחר הגדול ביותר של שטיחי "כרמל" במחירים ללא תחרות.

* יותר שרות
* יותר איכות
* יותר יופי
* יותר אחריות

כי "ראובן" הוא היבואן הגדול ביותר בישראל של שטיחי איכות מתוצרת בחירי היצרנים באירופה ובעולם.

מרכז השטיחים הגדול בארץ

תל-אביב, רחוב העליה 11, טל. 3-614392

פתוח מ' בבוקר עד 7 בערב, ביום ג' מ' בבוקר עד 9 בערב

ראובן

רחל מרחלת על כל העולם

לשייכים באהבה

פתרון החידה היפה

אלא, שכמו באגדות, גם הפעם לא הבחינה יד הגורל בין עסקים לרגשות, ואחרי מיספר פגישות עסקיות כאלה התברר לבני הזוג שהפעם יהיה פה עירובי-חומים. מה לעשות.

בקיטור, בקושי עבר חודש, ואבישי הנמרץ כבר הציע לאורלי לחלוק עימו את חיו המשותפים כאשתו לכל דבר, אבל לא לפני שהשניים נסעו לבית הוריה של אורלי בבתיים, ואבישי ביקש מאבא של אורלי את יד בתו, כנהוג. האב המאושר נתן את ברכתו לזוג המאוהב, והשניים עברו להתגורר יחדיו בדירתו היפה של אבישי, המצוידת בכל האבזורים שעקרת-בית צעירה צריכה לניהול משק ביתה.

ואם אתם חושבים שבזה הגיעה אורלי אל המנוחה ואל הנחלה, סימן שאתם לא מכירים את הבחורה הדינאמית הזאת. כמו שהיא אמרה לי: „החתונה עם אבישי רק נחתנה לי הרגשה טובה וביטחון להמשיך ולשאוף לקריירה במסלול שהתוויתי לעצמי, כדוגמנית-צמרת וכסוכנת-סרטים. אבל זה לא יהיה על השבון בעלי, מיהרה להוסיף. „אני מקווה להיות גם עקרת-בית טובה, להיות אמא לבת יפה, ולבשל לבעלי קוסקוס ואוכל מרוקאי עם כל הלב. אבישי הוא בחור נהדר, ואני מאוהבת בו עד מעבר לאוזניים. אעשה הכל כדי שיהיה לו טוב איתי.“ לא רע, בשביל התחלה.

ומה אומר החתן המיועד על המלכה הפרטית שלו? בבקשה: „אורלי היא אחת הבחורות המקסימות ביותר שהכרתי עד היום. מה שיפה אצלה, זה שבבית היא שוכחת מכל הקאריירה והדוגמנות ומה שמעניין אותה, זה הבית והבעל, כמו כל אשה טובה. אורלי בחורה נהדרת, ואני חושב שמגיע לה כל טוב בחיים.“

בני-הזוג כבר קבעו את יום החתונתם, שנופל בדיוק ביום הולדתו ה-30 של אבישי, הקיבוצניק-לשעבר. לדבריו, הוא נולד בקיבוץ אשדות-יעקב, חי שם עשרים שנה, עד שנסע לארצות הברית ללמוד מינהל-עסקים וכלכלה. אחרי שבע שנים של התנסות חזר ארצה, ולפי מה שסיפר לי, בארץ הוא רכש מיספר חברות בענף התיירות והמלונאות, שבבעלותן מלון באילת, מלון בטבריה, ומישרדים באמריקה ובאירופה. שיהיה.

„אחרי שנחתנת,“ אומר אבישי, „לא איכפת לי שאורלי תמשיך בקריירה של דוגמנית ומישהי, להיפך. אם זה מעניין אותה, או אני בהחלט בעד. אני בטוח שאם העיסוק הזה יפריע לי, אז אורלי תהיה מוכנה לוותר עליי, אבל אני לא רואה שום סיבה שזה עלול להפריע. להיפך. אני מתכוון לעזור לה כמה שאוכל, ואני בהחלט יכול. בתור התחלה אני מעביר אליה את כל הפירוטומים של החברה שלי, ובשלב שני — פירוטומים של חברות אחרות.“

„אני נהנה מזה שאשתי מפורסמת,“ הוא המשיך. „לא איכפת לי להישאר מאחריהקלעים ושהיא תהיה הסטאר מבין שינו. דווקא מוצא חן בעיני להיות לפעמים מר חידה, אם אני יכול לעזור לה בהגשמת שאיפותיה. אני את שלי כבר הגשמת, עכשיו אקדיש קצת מרץ לאשתי.“

בתור התחלה אורלי תקבל, לדבריה, מכונת פרטית ורישיון נהיגה, וכמו שאתם רואים, כשמתחיל ללכת קלף — אז הוא הולך עד הסוף.

ביום החמישי השבוע יערכו השניים מסיבת-כלולות בווילה של חבר של אבישי בכפר-שמריה, וביום שישי תיערך מסיבה לכל היפים והיפות בדירה של השניים ברחוב דובנוב, בשתי המסביבות יהיו גם צלמי-הטלוויזיה, שינציחו את המאורע לפרק ב' בסידרה החדשה של האגדה לבית-חידה. ואולי מה שאני מרגישה, אני רק יכולה להבטיח לכם שזה לא יהיה הפרק האחרון, ולא נותר לי אלא לאחל להם אושר מכל הלב והמוח המון הצלחה. למה לא, בעצם?

אם אתם זוכרים את סרטי-הטלוויזיה על מלכת-המים אורלי חידה, אז יש לי חדשות בשבילכם. בקרוב תראו את חלק ב', ובקצב הזה, אל תתפלאו אם עוד יעשו ממנה סידרה בהמשכים. מה שאני יכולה לגלות לכם, זה שבחלק השני הופכת גיבורת

אורלי חידה ואבישי הראא נישואין עם קאריירה

הסידרה לשחקנית-קולנוע, ובסוף אפילו מתחתנת עם איש-עסקים. ושלא יעלה בדעתכם שכל זה הוא פרי דימיני, כי אורלי קיבלה תפקיד מרכזי בסרטו של ג'ורג' לורנץ „עובדיה בדרנית שק חצות, לצד שחקנים כמו צביקה פיק ותיקי דיין, וזה נוסף על תפקיד מרכזי נוסף שהובטח לה בסרט החדש שעובדיה עוד לא התחיל לצלם. אבל מסתבר שהחץ מבמאי-סרטים, יש עוד אנשים המגלים התעניינות רבה בדוגמנית היפה, ואחד מהם הוא צעיר נחמד בשם אבישי הראא. תשמעו סיפור. אבישי, שהוא, לדבריו, בעלי-מניות העיקרי בחברת התיירות מונדוס תורס, חיפש דוגמנית למיכצע-פירסום חדש שהוא עורך. לצורך הטיפושים הוא הגיע לתצוגת-אופנה מפוארת שנערכה במלון פאל, ומבין הדוגמניות שהשתתפו בה, הוא הציע את הג'יב לאורלי. אורלי קיבלה את ההצעה בשימחה, כמו כל הצעה אחרת, ותאמינו להם שמה שהיה אצלם בראש אז, היה על בסיס עיסקי סתור.

לכל מי שמחכות לפגוש את התקליטן הבריטי הפופולארי דון סטיבנס, בוויקי אנד המשגע בנווה-אטיב שבחרמון, עצתי להפסיק לחכות. כי סטיבנס כנראה לא יבוא. הוא אפילו לא יעבוד כתקליטן בר דיסקוטק החדש לבני הטיפש-עשרה שעומד להפתח בצפון העיר. ולא, חלילה, שהיתה לו איזושהי מריבה, או שאין לו זמן.

לשדרן החתך יש דווקא הרבה מאד זמן לשבור לבבות עם המוסיקה שלו, ויש לו אפילו זמן לחשוב גם על אשתו החוקית ולנלי, שממנה הוא חי בנפרד מזה חודשים אחדים. הסיבה האמיתית היא אפילו לא העובדה שנולדה לו בת בשם שרית, והוא מבלה את רוב היום בחב רתה, כי סטיבנס אפילו לא הלך לראות איך הבת שלו נראית. אז מה כן הסיבה? זה אולי יישמע לכם כמו אגדה, אבל העניין הוא שכמה ערבים מערב הסעודית החליטו ללמוד לרקוד שייק וסלאו ועוד כהנה וכהנה ריקודים כאלה. אחרי הכל, כמה אפשר לראות ריקוד-בסן? אז כדי שהשייכים מדרשני העונג והכיס, היושבים בנסיכויות, יוכלו לרקוד, הם צריכים מר סיקה טובה, ובשביל מוסיקה טובה צריך שיהיה גם שדרן מיקצועי, שיהיה מוכן לנטוש הכל מאחוריו — אפילו את אשתו והתניקות החדשה — ולרדת לחצייהאי ערב.

השייכים צמאיה-הענוגות שמעו על דון סטיבנס עוד בלונדון, שם היה מעורב בשערוריה רדיופנית שבעיקבותיה נאלץ להגיע לישראל. הם הגיעו אליו לבסוף באמצעות מישפחתו שבלונדון, וכדי להר כיה לו עד כמה הם רציניים, הבטיחו לו מכונת-פאר אמריקאית צמודה, עם תחנת-דלק וחברות-כבוד בהרמון עם הר בה בתולות שכמותן לא יוכל למצוא אפילו בישראל. וכל מה שרצו ממנו היה שיארגן להם איזה דיסקוטק עליו סטייל תל-אביב, שבו יוכלו השייכים לכרכר ולי פוז ולשפוף יין כמו נפט ולחלום שהם בתל-אביב.

דון סטיבנס במקום רקדניות-בטן

הקרח

נשבר

בישראל

הקרח הקר יכול גם להמס לבבות. עובי-דה, שזוגות הרקדנים על הקרח הם לא פעם גם בעל ואשה, או לפחות חבר וחברה. בזה באמת אין שום דבר מיוחד, אבל תסכימו אתי שאם כוכבי הלהקה, שהם חברים כבר ארבע שנים, מחליטים להינשא דווקא בביקורם הנוכחי בישראל, זה בהחלט שווה סיפור.

הם גורפים מדי-ערב תשואות סוערות, כשהם מחליקים למעלה לצלילי המוסיקה מתוך ישו כוכבי-ליון. מהיגם שהם יהודים. ואם הם כבר נמצאים בישראל, למה שלא ינצלו את הביקור המעניין גם למשהו פרטי? „עד עכשיו היינו מאד עסוקים בחזרות על התוכנית החדשה,“ מספרים מיקי ופול טאונסן. „עכשיו, כשהתוכנית החלה לי-רוץ, יש לנו זמן גם לעצמנו.“

השמש, אמר לי פול הבלונדי, „עכשיו אנחנו תופסים כל הזמן שמש, מה שעושה לנו גם מצב-רוח טוב,“ הוסיפה מיקי. ולא נותר לנו אלא לצפות, שהשניים האלה עוד יפתיעו את הקהל הישראלי בקטע-גלישה מתוך מארש החתונה. שי-יהיה הכל טוב, באמת.

השניים הכירו בלהקה, באמצעות הכר ריאונרפית הבלונדית כריסטינה אנ-דרופ, ונוכחו שהם מסתדרים כל-כך טוב על מישטחי הקרח הקפוא, עד שהחליטו לנסות להחליק יחד גם בחיים הפרטיים. „מגיהאוויר שלכם כל-כך משגע, שהת-לטנו לבוא בבית הנישואין דווקא בארץ

מיקי ופול טאונסן קרח שממס לבבות

מסיבת ת'רס

אני מסכימה איתכם שהכיבוד במסיבות גורם בדרך-כלל כאב-ראש לא-גורמלי, ואם אתם עדיין מתלבטים מה להגיש, אז הרי רעיון: גם כיבוד, וגם שעשוע. קחו, למשל, את המסיבה שערך המשורר-במאי מוטי בהרר, לכבוד זה שהוא עבר לדירה חדשה. מה עשה? או. הבחור פשוט לקח סיר ענק, מילא אותו בקילחי ת'רס חמים, שם לידו מלקחיים גדולים והמון עלי-ת'רס ירוקים וטיבעיים. ועכשיו: ירצו יאכלו, לא ירצו לא יאכלו, כמאמר הפתגם. ותתפלאו איך שאכלו.

בקיטור, מעכשיו יש לעם ישראל גם מסיבות-ת'רס, ואם תחשבו רק כמה שער שועונים אפשר לעשות עם הדבר הזה, על מישקל שיטת הגזר, אני מבטיחה לכם שזה עוד יהיה אצלנו שלאגר.

העולם הזה

דיילת אל-על
מאשימה
בבית-מישפט
הקברניט
עשה
לי
ילד!!

בעיקבות תוכנית
הטלוויזיה על
מלכת-החיים '76
חידה
מתחתנת

